Informazioni su questo libro

Si tratta della copia digitale di un libro che per generazioni è stato conservata negli scaffali di una biblioteca prima di essere digitalizzato da Google nell'ambito del progetto volto a rendere disponibili online i libri di tutto il mondo.

Ha sopravvissuto abbastanza per non essere più protetto dai diritti di copyright e diventare di pubblico dominio. Un libro di pubblico dominio è un libro che non è mai stato protetto dal copyright o i cui termini legali di copyright sono scaduti. La classificazione di un libro come di pubblico dominio può variare da paese a paese. I libri di pubblico dominio sono l'anello di congiunzione con il passato, rappresentano un patrimonio storico, culturale e di conoscenza spesso difficile da scoprire.

Commenti, note e altre annotazioni a margine presenti nel volume originale compariranno in questo file, come testimonianza del lungo viaggio percorso dal libro, dall'editore originale alla biblioteca, per giungere fino a te.

Linee guide per l'utilizzo

Google è orgoglioso di essere il partner delle biblioteche per digitalizzare i materiali di pubblico dominio e renderli universalmente disponibili. I libri di pubblico dominio appartengono al pubblico e noi ne siamo solamente i custodi. Tuttavia questo lavoro è oneroso, pertanto, per poter continuare ad offrire questo servizio abbiamo preso alcune iniziative per impedire l'utilizzo illecito da parte di soggetti commerciali, compresa l'imposizione di restrizioni sull'invio di query automatizzate.

Inoltre ti chiediamo di:

+ *Non fare un uso commerciale di questi file* Abbiamo concepito Google Ricerca Libri per l'uso da parte dei singoli utenti privati e ti chiediamo di utilizzare questi file per uso personale e non a fini commerciali.
+ *Non inviare query automatizzate* Non inviare a Google query automatizzate di alcun tipo. Se stai effettuando delle ricerche nel campo della traduzione automatica, del riconoscimento ottico dei caratteri (OCR) o in altri campi dove necessiti di utilizzare grandi quantità di testo, ti invitiamo a contattarci. Incoraggiamo l'uso dei materiali di pubblico dominio per questi scopi e potremmo esserti di aiuto.
+ *Conserva la filigrana* La "filigrana" (watermark) di Google che compare in ciascun file è essenziale per informare gli utenti su questo progetto e aiutarli a trovare materiali aggiuntivi tramite Google Ricerca Libri. Non rimuoverla.
+ *Fanne un uso legale* Indipendentemente dall'utilizzo che ne farai, ricordati che è tua responsabilità accertati di farne un uso legale. Non dare per scontato che, poiché un libro è di pubblico dominio per gli utenti degli Stati Uniti, sia di pubblico dominio anche per gli utenti di altri paesi. I criteri che stabiliscono se un libro è protetto da copyright variano da Paese a Paese e non possiamo offrire indicazioni se un determinato uso del libro è consentito. Non dare per scontato che poiché un libro compare in Google Ricerca Libri ciò significhi che può essere utilizzato in qualsiasi modo e in qualsiasi Paese del mondo. Le sanzioni per le violazioni del copyright possono essere molto severe.

Informazioni su Google Ricerca Libri

La missione di Google è organizzare le informazioni a livello mondiale e renderle universalmente accessibili e fruibili. Google Ricerca Libri aiuta i lettori a scoprire i libri di tutto il mondo e consente ad autori ed editori di raggiungere un pubblico più ampio. Puoi effettuare una ricerca sul Web nell'intero testo di questo libro da `http://books.google.com`

Opuſculum multarum bonarum reruꝫ refertuꝫ. vt ſunt.

Diui Auguſtini Meditationes. & eiuſdem Soliloquia. & Manuale.
Bernardi Abbatis Epiſtola non uulgaris & unicus eius ſermo de Paſſiōe dn̄i. 132
Petri Damiani Sermo. — 114. b
Anſelmi Meditationes ſunt. 115. b
Carmina. N. fratris ordinis predicatorū in quibus ſupraſcriptorum opuſculoꝝ per optime cōmendantur. p. 129.
Pii Pont. Max. & carmina. 130
Maphei uegii carmē i laudē ſcē Monice. 130.
Item qui totum concludit Agmen. Vincentii de Spirituali uita. Et nuper cum ſumma diligentia recognita. 139. b

Rh. XXII. B.
Digitized by Google

Digitized by Google

Tabula in librꝫ Meditationuꝫ diui Augustini epi Hypponēſis.

Inuocatio dei oīpotētis ad moꝛuꝫ ꝛ vite reparationem. Capitulū. 1.
Hōis accuſatio ꝛ ꝯmēdatio mīe diuine. cap. 2.
Hōis ꝯqueſtio qui ꝓpter inobedientiaꝫ a dño nō auditur. cap. 3.
Judicis timoꝛ. cap. 4.
Inuocatur pater ꝑ filiuꝫ. capitulum. 5.
Hic repꝛeſentat hō patri paſſionē filij. cap. 6.
Hic recognoſcit hō ſe cāꝫ eſſe paſſionis. cap. 7.
Hic exponit hō deo patri paſſionē filij in ſuā recōciliationeꝫ. cap. 8.
De inuocatiōe ſpiritusſancti. cap. 9.
Oꝛatio ſerui dei de ſe hūiliter ſentientis. cap. 10.
Orō ad ſanctā trinitatē.
Cōfeſſio oīpotētis dei ꝛ maieſtatis eiuſdē. ca. 11.
Qualiter generi humano dignatus eſt ſubuenire deus pater: ꝛ de verbi incarnatiōe: ꝛ gratiarū actione. cap. 12.
De fiducia ꝙ habere dꝫ anima in dño ieſu atqꝫ eius paſſione. cap. 13.
De imēſa caritate patris eterni ad genus humanum. cap. 14.
De duplici chꝛiſti natura ꝗ ꝓ nobis miſeret. ꝛ pꝛo nobis īterpellat. ca. 15.
De gratia quaꝫ dꝫ homo deo pꝛo beneficio redēptionis cap. 16.
Orō deuotiſſima ad chꝛiſtum. cap. 17.
Hic diſtinguit īter ſapiaꝫ que domꝰ dei ē. ꝛ ſapiētiā que diuina eſt. ca. 18.
Hic oꝛat hō vt ipſa quoqꝫ domus dei oꝛet pꝛo eo. cap. 19.
Quantis amaritudinibꝰ vita iſta ſit reſpſa. ca. 20
De facilitate vite quam pꝛeparauit deus diligentibus ſe. cap. 21.
De facilitate anime ſācte hinc exeuntis. cap. 22.

Digitized by Google

Oratio ad ſanctos vt no-
bis ſuccurrāt in pericu-
lis. caplm. 23.
Anime deſideriū ad ciui-
tatem ſuperne; hieruſa-
lem. Caplm. 24.
Hymnus de gloria para-
diſi. cap.25.
Laus cōtinua ꝙ facit ani-
ma ex contemplatione
ſuperne diuinitatis. ca-
pitulum. 26.
Quid ſit quodammodo
deum cernere ꝛ tenere:
ꝛ qualiter ſit de deo ſen-
tiendum. cap.27.
Oratio explicās plurias
deitatis ꝓꝓetates. c.28.
De vnitate ꝑſonarum ꝛ
ꝑlalitate in deo. ca.29.
Oratio ad ſanctam trini-
tatem. cap.30.
Quod deus vera ꝛ ſum-
ma vita eſt. cap.31.
Laus angelorum ꝛ homi-
num. cap.32.
Hic cōqueritur homo ꝙ
nō cōpungit in cōtēpla-
tiōe ex quo āgeli quoq;
tremūt deum videntes.
capitulum. 33.
Oratio cor multū mouēs
ad deuotionē ꝛ diuinuz
amorem. cap.34.
Orō deuotiſſima ad lau-
des habendas. cap.35.
In iſta oratione mens hu-
mana compungitur ſi in
quiete dicatur. cap.36.
Orō ī tribulatōe. ca.37.
Oratio multū deuota ad
filium. cap.38.
Oratio multum deuota
ad patrem. ca.39.
Oratio deuota ō recorda-
tiōe paſſiōis xpi. ca.40.

Tabula in librū So-
liloquiorum diui Au-
guſtini epi hypponēſis.

De ineffabili dulcedine
dei. cap.1.
De miſeria ꝛ fragilitate
hominis. cap.2.
De mirabile lumine dei.
capitulum. 3.
De mortalitate humane
nature. cap.4.
Quid ſit nihil fieri. ca.5.
De caſu aie ꝛ pctis. ca.6.
De multiplicibꝰ benefi-

Digitized by Google

tijs dei. cap.7.
De dignitate hominis fu
tura. cap.8.
De oipotētia dei. cap.9.
De incōprehēsibili laude
dei. cap.10.
De ſpe erigēda ad deū.
capitulum. 11.
De laqueis cōcupiſcētia
rum. cap.12.
De miſeria hominis & be
neficijs dei. cap.13.
Quod deus perpetua in
ſpectione cōſiderat ope
ra & intētiones homi
num. cap.14.
Quod homo p ſe nihil
pōt ſine diuina grā. ca.15.
De diabolo & multiplici
bus tētationibus eius.
capitulum. 16.
Quod deus eſt lux iuſto
rum. cap.17.
Iterum de beneficijs dei.
capitulum. 18.
De feruore dilectionis vl
caritatis. cap.19.
Quod deus ſubiecit oīa
ſeruituti hoīs. cap.20.
Quod ex cōſideratione
bonoꝝ tēporaliū colli
git magnitudo celeſtis
conſilij. cap.21.
Qꝺ diuina dulcedo oē
preſentē mūdi amaritu
dinem tollit. cap.22.
Quod tota ſpes nr̄a de
ſiderio cordis noſtri pe
bet eſſe in deū. cap.23.
Quod ſal9 noſtra ex deo
eſt. cap.24.
Quod voluntas hūana
inefficax ſit ad baō opa
ſine diuia gratia. 25.
De antiquis bn̄ficijs di.
capitulum. ca.26.
De angelis dputatis ad
cuſtodiā hoīs. ca.27.
De pfunda pdeſtinatio
ne & preſcientia dei. c.28.
De illis qui pus ſūt iuſti
& poſtea impij efficiunt
& econuerſo. cap.29.
Qꝺ anima fidelis ſit ſan
ctuariū dei. cap.30.
Qꝺ neqꝫ p ſēſus exterio
res neqꝫ interiores inue
niri pōt deus. cap.31.
Cōfeſſio ve fidei. cap.32.
De cōfeſſiōe proprie vili

ratis. cap.33.
Conſideratio diuine maieſtatis. cap.34.
De deſiderio & ſiti anime in deum. cap.35.
De gloria celeſtis patrie. capitulum. 36.
Oratio ad ſanctam trinitatem. cap.37.

Tabula in Manuale diui Auguſtini epiſcopi hypponēſis ī quo ſopita celeſtis cōſiderationū memoria renouetur.

De mirabili eſſentia dei. capitulum. I.
De īdicibili ſcīa dei. ca.2.
De deſiderio anime ſentientis deū. cap.3.
De miſeria anime q̄ dn̄m nr̄m ieſuʒ xp̄m nō amat nec querit. cap.4.
De deſiderio aīe. cap.5.
De felicitate aīe a terreno carcere reſolute. c.6.
De gaudio padiſi. ca.7.
De regno celoꝝ. cap.8.
Poſt nimios ploratꝰ meſtā aīaʒ ꝯſolatꝰ dñs. ca.9.
De dulcedine diuini amoris. cap.10.
De preparatiōe noſtre redēptionis. cap.11.
De gaudio. cap.12.
Uerbū incarnatū eſt cāʒ ſpei noſtre. cap.13.
Quanto maior eſt ī deo meditatio tanto iocūdior. cap.14.
Deſiderāde ſunt ꝓ chriſto tribulatiōes ī hac vita. cap.15.
Quō regnū celoꝝ poſſit acquiri. cap.16.
Quid ſit & quid habeat paradiſus. cap.17.
Nō valet homo deo vicē reddere niſi per amorem. cap.18.
Quid in nobis deꝰ requirat ſibi ſimile. cap.19.
De cōſidētia anime amātis deum. cap.20.
Quid fecit deꝰ ꝓpter hominem. cap.21.
De recordatiōe vulneꝝ ieſu xp̄i dn̄i nr̄i. cap.22.
Recordatio vulneꝝ xp̄i eſt efficax remediū contra omnes aduerſitates

capitulum. 23.
Meditatio anie ad amo re xpi. cap.24.
Nihil pt aie ſufficere pter ſummū bonū. ca.25.
Quid ſit cognitio veritatis. cap.26.
Quid in nobis opet miſſio ſpūs ſancti. cap.27.
De operibus eo℞ qui diligūt deū. cap.28.
De va cordis requie. c.29.
Quicquid mētis aſpectū ab eo retrahit oino. fugiēdum eſt atq₃ execrandum. cap.30.
Uiſio dei pdita eſt ppter peccatum ⁊ miſer auēta eſt. cap.31.
De bonitate dei. ca.32.
De delectabili fruitōe dei. capitulum. 33.
Sūmum bonum appetēdum eſt. cap.34.
De mutua caritate ſācto rum in celis. cap.35.
De pleō gaudio vite eterne. cap.36.

Tabula capitulo℞ in meditatiōes ſcti Bernardi ad humane cōditionis cognitionē.

ca.1.
De miſeria hois ⁊ examinatione extremi iudicij. capitulum 2.
De dignitate anime. ca.3.
De pmio patrie celeſtis. capitulum. 4.
Quod homo deb₃ ſe examinare. cap.5.
Quod homo debet eē intentus pſalmodie. ca.6.
Mortis ꝯſideratio. c.7.
Qualiter homo debeat intente orare. cap.8.
De iſtabilitate cordis humani. cap.9.
De peccato non excuſando. cap.10.
Quā ſit malum alios nō corrigere. cap.11.
Quomodo ſe deb₃ vnuſ q₃ cōſiderare. cap.12.
De pūtia ꝯſcie vbiq₃. c.13.
De tribus inimicis hominis. cap.14.
Caro hois quid ſit ⁊ qd pariat. cap.15.
De ꝑcatio p ſeipſo. c.16.
De breui vita hois. c.17.

Item epiſtola eiuſdez de perfectione vite.
Itē epiſtola petri damia ni cardinalis.
Sermo de paſſione dñi.
TAbula capitulorz in meditatiões ſcti Anſelmi epi cantuarienſis.
Meditatio qua excitat animam. ca. i.
Oratio deuotiſſima ad cõcitandum timorē in peccatore. ca. ii.
Deploratio deuotiſſima pro amiſſa virgitate ſeu caſtitate. ca. iii.
Oratio ad glorioſaz dei genitricē. & ad deū & ad dñm nrz ieſuz xpm filiū eius vnicum.
Item carmina quedā per pulchra fratris. N. Laudēſis ordinis pdicatorz. quibus ſeſe ad huius libelli ſtudium hortatur.
Item carmina elegantiſſima pij ſecūdi pontificis maximi in laudem ſancti Auguſtini.
Item carmina admoduz ornata Maphei veg Laudenſis in laudē ſancte Monice mris diui Auguſtini.
TAbula capitulorz in tractatuz ſancti Vincentij ordinis predicatorum. de vita ſpirituali.
De paupertate. ca. i.
De taciturnitate. ca. ii.
De obedientia & munditia. ca. iii.
Quod per inſtructorem idoneū citius & facili⁹ puenit ad perfectionez ꝙ per ſeipſum.
De obedientia ſeruāda.
De mō regulandi corp⁹.
De parce bibendo.
De mō ſtādi in mēſa quo ad vtrūqz hominem.
De modo pſeuerādi ī ſobrietate & abſtinentia.
De modo habēdo in ſōno & vigilia.
De modo predicandi.
Itez alia capitula eiuſdē. abſqz titulo.

Finis.

Digitized by Google

℄ Meditationes diui Auguſtini epiſcopi Hypponenſis.

℄ Inuocatio dei oĩpotẽtis ad mortis ⁊ vite reparationem. Caplm. I.

Domine de⁹ meus da cordi meo te deſiderare: deſiderãdo querere: querẽdo inuenire: inueniẽdo amare: amãdo mala mea redimere: redẽpta nõ iterare. Da dñe de⁹ me⁹ cordi meo penitentiam: ſpiritui contritionem: oculis lachrymarũ fontẽ: manibus elemoſyne largitatẽ. Rex me⁹ extingue in me deſideria carnis: ⁊ accẽde ignẽ tui amoris. Redemptor me⁹ expelle a me ſpiritum ſuperbie. ⁊ cõcede ꝓpitius theſaurũ humilitatis tue. Saluator me⁹ amoue a me furorẽ ire. ⁊ indulge mihi benignus ſcutũ patientie. Creator me⁹ euelle a me animi rancorẽ. ⁊ largire mihi mitis mẽtis dulcedinẽ. Da clementiſſime pr̄ mihi ſolidã fidem ſpẽ cõgruã. caritatẽ cõtinuã. Rector me⁹ auerte a me vanitatẽ. mẽtis incõſtãtiã. cordis vagationẽ. oris ſcurrilitatẽ. oculorũ elationẽ. ventris ingluuiẽ. opprobria ꝓximorũ. ſcelera detractionũ. curioſitatis pruriginẽ. diuitiarũ cupidinẽ. potẽtatũ rapinã. inanis glorie appetitũ. hypocriſis malũ. adulationis venenũ. cõtẽptũ inopũ. oppreſſionem debiliũ. auaritie ardorẽ. inuidie rubiginẽ. blaſphemie mortẽ. Reſeca in me factor me⁹ temeritatem iniquã. pertinaciã. inquietudinẽ. ocioſitatẽ. ſomnolẽtiã. pigritiã mẽtis hebetudinẽ. cordis cecitatẽ. ſenſus obſtinationẽ. morum truculẽtiã. boni inobediẽ

Digitized by Google

tiã.cõſiliũ repugnãtiã.lin‑
gue effrenationẽ.paupꝫ
predã. impotẽtũ violen
tiã.innocentũ calũniã ſub
ditoꝝ negligentiã. Circa
domeſticos ſeueritatem:
aduerſus miliares impie
tate: erga ꝓximos duritiã
Deꝰ meus miſericordia
mea oro per dilectum fi‑
liũ tuũ da mihi miſericor
die opa pietatiſ ſtudia.cõ
pati afflictis:cõſulere er‑
ronetiſ:ſuccurrere miſeriſ:
ſubuenire egenis:conſola
ri meſtos.reuelaꝛ oppreſ
ſos:paupes recreare fle‑
biles refouere:dimittere
debitoribus.parcere ĩ me
peccantibus. odiẽtes me
diligere.ꝓ malis bõa red
dere neminẽ deſpicere: ſꝫ
honorare bonoſ imitari.
malos cauere.vͭtutes am
plecti.vicia reijcere.in ad
uerſis patientiã3. in ꝓſpe
ris continẽtiã:cuſtodiam
oris ⁊ oſtium circunſtan‑
tie labijs meis:terrẽa cal
care:celeſtia ſitire.

¶ Dei accuſatio ⁊ cõ‑
mẽdatio miſericordie di‑
uine. Capitulum. z.

O Ecce pſalmatõ
meus multa ro
gaui. cum nec
pauca ꝓmerui.
Fateor heu fateor.nõ ſo‑
lũ que poſtulo nõ debenẽ
dona:ſed multa ⁊ iexqui‑
ſita ſupplicia. Ammãt tñ
me publicani.meretriceſ.
⁊ latrones. qui a faucibꝰ
hoſtis momẽtanee erutꝫ
ſinibus excipiuntur paſto
ris. Tu eni fateor omniũ
deus licet in cũctis opibꝰ
tuis ſis mirabilis.mirabi
lior tamen credideris eẽ
in operibus pietatis. Eñ
de temetipſo per quẽdã
tuũ ſeruum dixiſti. Miſe
ratiões eius ſuper omnia
opera eius. Et quaſi õ ſin
gulo loquentem de vniuer
ſo populo tuo te dixiſſe
confidimus.miſericordiã
autem meam non diſper
gam ab eo. Nullam enim
ſpernis.neminem abijcis.

Digitized by Google

nemině perhorrescis. nisi
forte q̄ amēs te exhorrue
rit. Ergo modo irat⁹ nō
percutis. sed te irritātib⁹
dona si deuerit trib⁹. De⁹
me⁹ cornu salutiſ mee ꝛ su
sceptor me⁹. ego ifelix ego
te irritaui. ego malum co
ram te feci. furorem tuū
prouocaui. irā promerui.
peccaui ꝛ paſſus es. ndi-
qui ꝛ adhuc sustines. si pe
niteo parcis: si reuerto su
scipis. insuper dū differo
presto laris. Reuocas er-
rantē. inuitas repugnātē.
expectas torpētē. ample-
xaris redeuntem. Doces
ignorantē. merentē mul
ces: a ruina suscitas. post
lapsum reparas. petenti
largitas: querenti inueni-
ris. pulsanti apertis. Ec-
ce dn̄e deus salutis mee
quid opponā nescio. quo
modo respondeā ignoro
nullū quibus te cōfugiū
nullū abs te ꝯfugiū. nullū
a te petet latibulū. ostēdi
sti mihi bene viuēdi viam
ꝛ gradiēdi scientiā. vedi
sti: minatus es mihi gehē
nā ꝛ pollicit⁹ es mihi pa
radisi gloriā. Nūc pater
misericordiar. ꝛ de⁹ toti⁹
cōsolationis cōfige timo
re tuo carnes meas. qua-
tenus que minaris metuē
do euadā. ꝛ redde mihi
leticiā salutaris tui. vt que
spōdes diligēdo pcipiā.
Fortitudo mea dn̄e. firma
mētū meū. de⁹ me⁹. refu-
giū meū. ꝛ liberator me⁹.
Suggere quid de te cogi
tē. doce quibus te sermo-
nibus inuocē. da quibus
operis tibi placeam. scio
nāq; scio vnū quo tu pla-
caris ꝛ aliud qd non sper
nis. Est vtiq; tibi spūs cō
tribulatus sacrificiū ꝛ ac
ceptas cor cōtritū. ꝛ hūi-
liatum. Dis me de⁹ meus
adiutor meus vita mune
ribus. Dis contra inimi-
cū muni ꝓtectiōibus. hoc
de flāmis viciorū presta
refrigeriū. hoc autē desi-
deriorū passionib⁹ pande

Digitized by Google

piū refugiū. Fac dñe ut ſis ſalutis mee ne ſim de numero eorū qui ad tēpus credūt ꝛ i tēpore tētationis recedūt. O obūbra caput meū in die belli: ſpes mea in die afflictiōis ꝛ ſalus in tempore tribulationis. Eia dñe illuminatio mea ꝛ ſalus mea rogaui quib⁹ egeo. Intimat que ti meor. ſꝫ remordet cōſcia reprehēdūt me cordis ſecreta. ꝛ quod amor miniſtrat timor diſſipat. zelus incitat. metꝰ icrepat. Accta formidinē ſꝫ tua ingerit pietas fiduciā. tua hortatur benignitas: mea tradat malignitas. Et vt verius fatear. occurrūt me more fantaſmata viciorū q̄ reuerberāt audaciā preſūmētium animorū.

Hominis cōqueſtio q̄ ꝑpter inobedientiā a domino nō audit. Cap. 3.

Quum enim quis odio dign⁹ ſit. qua frōte grāꝫ requirit: cui pena debetur. que temeritate gloriā deposcit? Laceſſit iudicem. qui poſtpoſita ſatiſfactione delicti querit p̄miis honorari. Regi inſultat. qui noxius ſupplicio. q̄ donari flagitat indebito brauio. ꝛ dulcē affectū p̄ris inſultas exacerbat fili⁹: q̄ poſt illatas cōtumelias ante penitudinē hereditatis vſurpat celſitudinē. Quid mi pater me geſſiſſe recolo? Merui mortē ꝛ peto vitā. Cōmoui regē meum. cuius impudēs inuoco preſidiū. contēpſi iudicē. quē temere poſtulo adiutorem. Inſolēs renui audire patrē. quē ꝫ dēmū p̄ſumo hēre tutorē. Heu mihi q̄ fero venio. heu quā tarde feſtio. heu me quia curro poſt vulnera: dedignās icolumis precauere iacula. Neglexi proſpicere tela. modo vero ſollicitor de morte vicia. vulnera vulnerib⁹ inflixi.

Digitized by Google

quia ſcelera ſceleribus ad
dere non timui. Recēti ci
catrices labe reſperſi. qꝛ
pꝛiſca flagitia modernis
iniquitatibꝰ reciprocaui.
ꝛ que diuino ſolidauerat
medicina. mea reſoluit
pꝛurigo phꝛenetica. Cun
tis que ſuperducta vulne
ribꝰ moꝛbū celauerat. ſa
nie erūpēte putruit. quia
iterata iniquitas ꝯceſſam
miſericoꝛdiaꝫ exinaniuit.
Noui quippe ſcriptū in q̄
cūqꝫ hoꝛa iuſtus peccaue
rit oēs iuſticie eius obliui
ſcent. Si iuſtitia abolet
inſtituentis. quāto magis
penitētia peccatoꝛ i idip
ſum reuertētis. Quotiēs
canis redij ad vomitū. ꝛ
quaſi ſus repetij voluta
bꝛū. Fateoꝛ qꝛ mihi recoꝛ
dari ē impoſſe. qd moꝛta
liū ignoꝛātes peccare do
cui. volētes delinquere p
ſuaſi. reſiſtentes coegi. vo
lētibꝰ cōſenſi. Quot ſane
gradiētibus laqueum in
duxi. viā querētibꝰ fouea
tetexi. vt patrare nō hoꝛ
roꝛē, obliuiſci non metui.
Sed tu iuſtꝰ iudex ſignaſ
peccata: q̄ſi in ſaculo ob
ſeruaſti oēs ſemitas meas.
ꝛ cūctos greſſus meos di
numeraſti. Tacuiſti ſp ſil
uiſti patiēs fuiſti. Ue mihi
demū loqueris quaſi par
turiens.

¶ Judicis timoꝛ. Ca. 4.

DEus deoꝝ dne
pꝛeſtabilis ſup
malicia. Nō qꝛ
manifeſtus ve
niēs. noui qꝛ nō ſemp ſile
bis. cum in cōſpectu tuo
ignis exardeſcet. ꝛ in cir
cuitu tuo tēpeſtas valida
ingruerit. cū aduocauerit ce
lū deſup. ꝛ terrā diſcerne
re populum tuū. Et ecce
coꝛā tot milibus populo
rū. nudabunt oēs iniqui
tates mee. tot agminibus
angeloꝝ patebūt vniuer
ſa ſcelera mea. non ſolum
actuū ſed etiaꝫ cogitatio
nū ſiliqꝫ locutionū. Tot
iudicibꝰ inops aſtabo. qt

Digitized by Google

me pceſſerūt in opere bo no.tot arguētibus cōfun dar.quot mihi pbuerunt beneviuēdi exēpla.tot cō uicar teſtib⁹.quot me mo nuerūt pficuis ſermonib⁹ ſeq3 imitādos iuſtis dede rūt actiōib⁹. Domine mi nō ſuppetit quid dicā. nō occurrit quid reſpōdea3. Et cū ia3 interſim ſeuo il li diſcrimini. torquet me cōſcientia.cruciāt cordis archana.coarctat auari tia accuſat ſuperbia.cōſu mit inuidia.inflāmat con cupiſcētia.iſeſtat luxuria. de honeſtat gula.ebrietas cōfutat.ďtractio lacerat. ambitio ſupplātat.rapa citas obiurgat diſcordia diſſipat ira pturbat. leui tas diſſoluit. torpor op primit. hypocriſis fallit. adulatio frangit.fauor at tollit.calumnia pūgit.Ec ce liberator me⁹ de genti bus iracūdis. ecce cū qui bus vixi a die natiuitatis mee quib⁹ ⁊ ſtudui. quib⁹ ⁊ fidem ſeruaui. Ipſa me que dilexerā ſtudia dānāt que laudauerā vituperāt. Hi ſūt quib⁹ acquieui ami ci.quib⁹ parui magiſtri. ⁊ quibus ſeruiui dñi.cōſules quib⁹ credidi.ciues quib⁹ cohabitaui.domeſtici qui bus cōſenſi. Heu mihi rex meus ⁊ deus meus. q2 in colatus meus plongatus eſt. Ue mihi illuminatio mea. quia habitaui cum habitantibus cedar. Et cū Dauid ſanctus dixerit multū.q̄to magis ego in felix dicere poſſum. nimis icola fuit aīa mea. Firma mentum meū de⁹.nō iuſti ficabitur in cōſpectu tuo oīs viuēs. Spes mea nō eſt in filijs hoīu3. Quē ſi remota pietate iudicaue ris.iuſtū inuenies? Et niſi preueneris miſerādo im piū.nō ē quē glorifice piū. Credo nāq3 ſal⁹ mea qđ audiui qm̄ benignitas tua ad pniam me adhuc. tui oris mihi ſonuerūt necta

reſ labia. Nemo puenit te ad me. niſi pr meuſ qui miſit me traxerit eū. enim vero quia me inſtruxiſti tanq̄ ꝑpitiꝰ inſtructione formaſti. totis medullis cordis. toto niſu mētis. te oīpotēs pr cū dilectiſſimo filio tuo. Te q̄ꝫ dulciſſima ples cum ſereniſſimo iuo co paradyto. trahe me quatenus poſt te currā in odorē vnguentorum tuorum dulciter:

¶ Inuocatur pater per filium.

Capitulum. 5.

I Nuoco te deus meꝰ iuoco te. q̄a ppe es omnibꝰ inuocātibꝰ te in veritate. Tu enim veritas es doce me. queſo per clemētiā tuā. ſancta veritas doce me inuocare veritate. q̄ꝛ hoc fieri q̄ōo oporteat neſcio ſed a te doceri beata veritas humiliter imploro. Abs te eni ſapere eſt diſſiperē. te vero noſſe. ē pfecte ſcire. erudi me diuina ſapiētia. ⁊ doce me legē tuā. Credo nāq̄ꝫ quē tu erudieris beatꝰ erit. ⁊ de lege tua docueris eūꝫ. Deſidero inuocare te. q̄ꝺ ipſo fiat i veritate. Quid eſt in veritate inuocarē veritatē. niſi in filio patreꝫ. Ergo ſancte pater. ſermo tuꝰ veritas eſt. pricipiūq̄ꝫ verborum tuoꝝ veritas. Hoc quippe eſt verborūꝫ tuo principiū. quod in principio erat verbum. In ipſo principio te ſūmū adoro principiū. In ipſo veritatis verbo te perfecta inuoco veritas. in quo ipſa eadē veritas dirigas me in vitate. ⁊ doceas. Quid enī eſt dulcius q̄ genitorē in noīe vnigeniti inuocarē. patrē in recordatione filij ad pietatē inflectere. regē cariſſime ſobolis denominatione mitigare. Sic enim ſolēt rei carceribus eripi. ſic comancipati vinculis liberari. ſic triſtē. ac

aspiciens seruum captiuã, nõ solũ absolui. sʒ insuper ni cisci. insolitã grãm. dũmõ iratis pncipib⁹ dilecte p lis in imanerint caritatẽ. Sic delinquẽtes seruuli euadũt. supplicia domino dũ pro eis interuenit dul cedo filioꝝ. Sic te oipo tẽs pr̃ p oipotẽs filij cari tatẽ postulo: educ de car cere ad confitẽdũ nomini tuo. animam meã libera me a vinculis peccatoꝝ. per coeternũ flagito vni cũ tibi natũ. meqꝫ cui pro pria merita letalẽ minan tur sententiam preciosissi me ad dexterã tuam cõse dẽtis prolis interpellatio ne restaura placatus ad vitã. Quem enim aliũ di rigã intercessorem tibi ne scio. nisi hunc. qui est pro piciatio pro peccatis no stris. q sedet ad dexteram tuaʒ interpellans pro no bis. Ecce aduocatus me⁹ apud te deum patrẽ. Ec ce põtifex summus qui non alieno eget expiari sangui ne. Quia pprio refulget cruore. Ecce hostia sãcta bñ placẽs ꝛ pfecta i odo rẽ suauitatis oblata ꝛ ac cepta. Ecce agn⁹ sine ma cula, qui corã se tondẽti bus obmutuit. qui alapis cesus sputis illit⁹. oppro brijs affectus os suuʒ nõ aperuit. En qui peccatuʒ non fecit peccata nostra pertulit. ꝛ languores no stros. suo liuore sanauit.

¶ Hic representat hõ pa tri passionẽ filij. Cap. 6.

Aspice pr̃ pie pijssimũ filium pro me tam im pia passum. Re spice clemẽtissime rex qui patitur ꝛ reminiscere be nignus pro quo patitur. Nonne hic est mi domi ne. innocens ille quem vt seruum redimeres filium tradidisti? Nunquid nõ auctor vite h̃ est. qui vt ouis ad occisionem du ctus. tibiqꝫ vsqꝫ ad mor

tem obediēs factuſ atrociſſime nō timuit neciſ genu⁹ ſubire: Recole toti⁹ ſalutis diſpēſato. qa hic eſt ipſe quē ⁊ ſi ex tua vtute genuiſti.mee tñ īfirmitatis pticipē fieri voluiſti. Uere hec ē tua deitaſ que meā induxit nāʒ.crucis aſcēdit patibulū.que in aſſumpta carne. triſte tulit ſupplicium. Reduc dñe de⁹ me⁹ oculos tue maieſtatis ſup opus ineffabilis pietatis. Intuere dulcē natum toto corpe extēſum. Cerne man⁹ innoxias pio manētes ſanguine. ⁊ remitte placat⁹ ſcelera que patrauerūt. man⁹ mee. Cōſidera inerme latuſ crudeli pfoſſuʒ cuſpide ⁊ renoua me ſacro fonte quem inde credo fluxiſſe. Uide immaculata veſtigia que nō ſteterunt in via peccatoꝝ. ſed ſemp ambulauerunt in lege tua. diris cōfixa clauis. ⁊ pfice greſſuſ meos in ſemitis tuis. ⁊ fac me odio habere benign⁹ oēs vias iniquitatis. viā iniquitatis amoue a me. ⁊ fac me ppitius viaʒ veritatis eliger. Oro te rex ſanctoꝝ per hūc ſanctuʒ ſanctoꝝ.per hunc redēptorē meū.fac me currere viā mādatoꝝ tuorum vt ei valeaʒ ſpiritu vniri qui mea nō horruit carne veſtiri. Nunquid non attendiſ pie pater adoleſcētiſ filij cariſſimi caput niuea ceruice dflexa: preciosiſſimam reſolutuʒ in mortē: Aſpice mitiſſime ꝯditor:dilecte ſobolíſ humanitatē:⁊ miſerere ſup infirmi plaſmatis debilitatē. Candet nudatū pectus:rubet cruētū latus: tēſa arēt viſcera: decora languēt lumia: regia pallent ora: pcera rigēt brachia: crura pendēt marmores:rigat tenebratos pedes beati ſanguiniſ vnda. Specta glorioſe ge-

aktoꝛ.gratiſſime ꝑlis lacerata mēbꝛa: ⁊ memorare benignus que mea eſt ſubſtantia. Cōſpicare dei hoīs penaꝫ: ⁊ relaxa cōditi hoīs miſeriā. Uide redēptoꝛis ſuppliciū: ⁊ redēpti dimitte dlictū. Hic eſt dn̄e mi quem ꝑ peccata populi tui ꝑcuſſiſti: lꝫ ipſe ſit dilect⁹ ī quo tibi bene placuiſti: hic ē ille innocēs in quo dol⁹ nō eſt inuētus: ⁊ tn̄ inter iniquos deputatus eſt.

¶ Hic recognoſcit hō̄ ſe cām eē paſſiōiſ. Ca. 7.

Quid cōmiſiſti dulciſſime puer: vt ſic iudicareriſ? Quid cōmiſiſti amantiſſime iuuenis: vt adeo tractareris? Qō̄ ſcel⁹ tuū que noxa tua. que cā moꝛtis. q̄ occaſio tue dānationis? Ego. n. ſū tui plaga doloris. tue culpa occiſionis. Ego tue moꝛtis meritū. tue vīdicte flagitiū. Ego tue paſſiōis liuoꝛ. tui cruciatus laboꝛ. O mirabil' cēſure ꝯditio ⁊ ineffabilis myſterij diſpō. Peccat iniqu⁹. ⁊ puniť iuſtuſ. Deliquit re⁹. ⁊ vapulat innocens. offendit impi⁹ ⁊ dānať pius. Quod meret malus. patitur bon⁹. qō̄ ꝑpetrat ſeru⁹. exoluit dn̄s. qō̄ cōmittit hō̄. ſuſtinet deus. Quō nate dei. q̄ tua deſcendit hūilitaſ? Quo tua flagrauit caritas? quo ꝓceſſit pietas? quo excreuit benignitas quo tu⁹ attigit amoꝛ? q̄ ꝑuenit ꝯpaſſio? Ego. n. iniq̄ egi. tu pēa mlctaris. Ego facin⁹ admiſi: tu vltiōe plecteris: ego crimē edidi. tu toꝛtur̄ ſubijcer̄. ego ſupbiui: tu hūiliariſ. ego tumui. tu attēuariſ. ego ī obediēs extiti. tu obediens ſcelus inobediētie luis. ego gule pui. tu iedia afficeriſ. Me ad illicitā rapuit cōcupiſcētia arboꝛē. te ꝑfecta cari

tas duxit ad crucē. Ego ꝑſūpſi vetitum. tu ſubiſti aculeū. ego delector ci bo. tu laboras patibulo. ego fruor delitijs. tu lamaris clauis. ego pomi dulcedinē. tu fellis guſtas amaritudinem. Mihi ridēs ꝯgaudet eua. tibi plorās ꝯpatit maria. Ecce rex glie. ecce mea ipietas. ⁊ tua claret pietas. En mea iniuſtitia. ⁊ tua liqt iuſtitia. Quid rex me⁹ ⁊ de⁹ me⁹ qd retribuā tibi ꝓ oib⁹ q̄ retribuiſti mihi. Nō.n. iueniri pt i corde hoīs. qd ꝯdigne talib⁹ referat ꝑmijs. Nūqd ſagacitas machiari pt humana. cui ꝯparet miſatio diuia. Nec ē creatur moliri offm q̄ iuſte creatoris recōpēſet ꝑſidiū. Eſt aūt ſnate dei i hac tua admirabili diſpēſatōe ē cui fragilitas mea i aliquo ſuppetit. ſi tua viſitatiōe cōpūcta me⁹. carnē ſuā crucifigat cū vitijs ⁊ ꝯcupiſcētijs. ⁊ h̄ cū a te ꝑcedit q̄ſi iā tibi icipit ꝯpati. q: ⁊ tu ꝓ pctō meo dignat⁹ es mori. Sicq; p iterioris hoīs victoriā te duce armabit ad exteriorem palmā ꝙten⁹ duicta pſecutōe ſpūali. ñ vereat ꝓ amore tuo ſubijci gladio mālī. Ita exiguitas ꝯditōis ſi tue cōplaceat pietati. magnitudi valebit ꝓvib⁹ rn̄der creatoris. Et h̄ celeſtis medicia bōe Jeſu. h̄ tui ātidotū aōris. Oro te p āntiq̄s mīas tuas. iſtū de vulnerib⁹ meis q̄ reiecta vipee ꝯtagionis bile reſtegret me icolumitati p̄ſtie quo guſtatū tue nectar ſuauitatis. faciat me illecebroſa mūdi. toto affectu diſpicē. ⁊ nlla ei⁹ aduerſa ꝓ te formidar memōq; ppetue nobilitatis: ſp faſtidiā vētos hui⁹ trāſitorij timoris. Nihil q̄ſo ſine te mihi dulceſcat. nihil ꝯplaceat. nil p̄cioſuz. nil p̄terite mihi arrideat

ſpecioſuꝫ. vileſcant obſecro abs te mihi oia. ſordeant vniuerſa. Qđ tibi aduerſū eſt ſit mihi moleſtū ⁊ tuū bn̄placitū mihi indeficiēs deſideriū. Tedeat me gaudere ſine te. ⁊ delectet cōtriſtari pro te. Sit mihi nomē tuum refocillatio. ⁊ memoria tua ꝯſolatio. fiāt mihi lachꝛyme mee pāes die ac nocte inueſtigādo iuſtificatiōes tuas. ſit bonū mihi lex oꝛis tui. ſup milia auri ⁊ argēti. Sit obedire tibi. mihi amabile. ⁊ reſiſter̄ tibi execrabile. Rogo te ſpes mea p oēs pietates tuas. vt ꝓpicieris īpietatib⁹ meis. Adapi aures meas mādatis tuis. ⁊ ne declines. flagito per nomē ſctm̄ tuū. i verba malicie coꝛ meuꝫ. ad excuſandas excuſatiōes in peccatis. Peto ēt per admirabilē humilitatem tuam ne veniat mihi pes ſuperbie: ⁊ manus peccatoꝛis non moueat me.

¶ Hic expōit hō deo patri paſſionē filij ī ſua recōciliationē. Cap. 8.

Ecce oīpotens de⁹ pr̄ dn̄i mei. diſpōe benign⁹ quo miſereris mei. qm̄ ꝗcquid ꝓcioſi⁹ inueni deuote obtuli. quicquid char⁹ repi ſupplr̄ ꝓſētaui. Nihil mihi reliq̄. qđ tue expoſueriꝫ maieſtati. nihil iā ſupeſt quod adijciā. qꝛ totā tibi delegaui ſpeꝫ meā. Direxi tibi aduocatū meū dilectū filiū tuū. miſi glorioſā ꝓgeniē īter me ⁊ te mediatoꝛē. miſi inquā ītercesſorē p quē cōfido veniam. miſi verbis verbuꝫ. quia ꝓ meis dixi miſſuꝫ factis ⁊ numeraui tibi ſctiſſime ſobolis paſſionē quā ꝓ me credo fuiſſe ꝑpeſſaꝫ. Credo a te miſſam deitatem meam ſuſcepiſſe humanitatem. in qua dignū duxit alapas. vicula. ſpu

ta. irriſiões perferre. nec nō crucē clauos telumq; ſuſcipere. Hāc oli infātie vagitib⁹ demolitā pueritie pānis cōſtrictā. iuuentutis ſudorib⁹ vexatā. ieiunijs maceratā. vigilijs. afflictā iminerib⁹ feſſam. poſtea affectā flagris. laceratā ſupplicijs. deputatā cū mortuiſ dotatā glia reſurrectiōis celoꝝ gaudio īduxit. ⁊ ī dextrā tue celſitudiſ collocauit. Hec placatio mea. ⁊ ꝓpitiatiō mea. Hic attēde pi⁹ quē genueriſ filiū. ⁊ quē redemeriſ ſeruū. Hic aſpice factorē. ⁊ ne dſpiciaſ facturā. Amplectere ſerenum paſtorē. ⁊ reſpice miſericors allatā ꝓpriis hūeriſ ouē. Hic eſt fideliſſim⁹ paſtor ille. q̄ diudū errabundā p abrupta montium. p ꝑcipitia valliū multis varijſq; q̄ſierat laborib⁹. Quiq; iā morienti. iā per lōga exilia deficiēti. in tu mētute gaudens ſe ſuppoſuit. ⁊ miro ſibi anniſu caritatiſ annexā de cōfuſionis abyſſo leuauit. pijſq; aſtrictā cōplexib⁹. ad nonagintanouē. vnā q̄ pierat reportauit. Ecce dñe mi rex / de⁹ oipotēs. ecce paſtor bonus. refert tibi quod cōmiſiſti ei. Suſcepit te diſponēte ad ſaluādū hoiē. quē tibi reſtituit omni labe immunem. Ecce tuū tibi cariſſimus natus plaſma reconciliauit. quod a te ꝑcul deuiauit. En gregi tuo paſtor mitis reformat. qȝ ꝑdo violētus abegerat. Reddit tuis cōſpectibus ſeruum. quē ſua fecerat cōſcientia fugitiuum. vt qui per ſe meruit penā. p factorem huius mereat veniā. Quiq; p culpis ſperabat gehēnā. tāto duce iam cōfidat reuocari ad patriā. Potui per me te ſancte pater offendere. ſed nō valui per me placare. Factus eſt adiutor

meus. deus meus. cuius di lectus filius. meam parti cipans humanitatem vt curaret infirmitatē. qua tenus vnū causa emerſerat offensionis. inde tibi im molaret sacrificium lau dis. meq; p hoc rederet tue pietati placabilēquo ſedēs ad dexterā tuā. ſp mee ſubſtātie ſe offende ret eē cōſortes. Ecce ſpes mea. ecce tota fiducia mea. Si me p mea. vt di gnū eſt. deſpicis iniquita te. reſpice me ſaltē miſeri cors p dilecte ſobolis ca ritate. Attēde i filio quo ppicieris ſuo. Uide car nis ſacramētū. 7 remitte carnis reatū. Quotiens beate plis tibi parēt vul nera. deliteſcant obſecro ſcelera mea. quotiens ru bet pcioſus pio de latere ſanguis. diluat obſecro labes mee pollutōis. Et quia caro te laceſſiuit ad irā. caro te flectat iploro ad miām. vt ſicut me ca ro ſeduxit ad culpā. caro deducat ad ueniā. Mul tū naq; ē qđ mea meret ipietas. lōge aūt mai⁹. qđ redēptoris mei repoſcit iure pietas. Magna eni eſt mea iuſticia. ſatis vero maior redemptoris iuſti tia. Quāto naq; eſt ſupi or de⁹ hoīe. tāto mea ma licia ē iferior ei⁹ bōitate in qualitate 7 quantita te. Quid enim deliquit hō. qđ nō redemerit fili⁹ dei fact⁹ hō. Que tanta ſupbia tumeret. quā non tāta hūilitas ſterneret. Q̄ōnā tn̄ mortis ipiū. qđ nati dei nō deſtrueret crucis ſuppliciū. Nimirū de⁹ me⁹: ſi equa lāce deli cta peccātis hoīs. 7 redē ptiōis gr̄a liberent auto ris: nō tantum oriens ab occidēte ſeu iferior ſepa rat infernus a ſūmo celi cardine. Iā lucis optime creator. iā culpis ignoſce meis. pro dilecti filij tui laboribus imenſis. Iam

diuinus quo pietati mea ipse
tas. eius modestie mea p
uersitas. & mansuetudini
donet feracitas. iam sua
humilitas meam super-
biam. patientia impaciē
tiam. benignitas duriciā.
obediētia inobediētiā.
trāquilitas iquietudinē.
dulcedo amaritudinem.
suauitas irā caritas lacia
faciat crudelitatem.

De inuocatiōe spiri-
tussancti. Cap. 9.

O Ignis diuini amor
numinis, patris
omnipotentis
plisq; beatissime
sancta cōmunicatio. om
potēs paraclite spūs me
rentiū cōsolator. clemen
tissime iā cordis mei pen
etralib᷒ potēti illabere
virtute & tenebrosa que-
q; laris negleti latibulā
coruscī luminis fulgore
pius habitator letifica.
irriguos roris abundantia
lōgo ariditatis marcen-
tia squalore visitando fe-
cūda. Saucia interioris
hois archanum. tui amo
ris iaculo. & torpētis me
dullas iecoris. flāmis sa
lutarib᷒ penetrādo succē
de. sciq; feruoris igne illu
strando intima mētis &
corporis vniuersa de pe
sce. Pota me torrēte vo
luptatis tue. vt nil iā mū
danor degustare libeat
venenate dulcedinis. Iu
dica me dñe & discerne
causam meam de gēte nō
sancta. doce me facerē vo
lūtatē tuā. qz deus meus
es tu. Credo ergo quēcū
q; in habitaueris. patris
ac pariter filij domiciliū
cōdis. Beatus qui te me
rebit hospitē. qm p te pr
& fili᷒ apud eū faciēt mā
sionem. Veni iā veni be-
nignissime dolētis aie cō
solator. ptegēs in oppor
tunitatibus in tribulatio
ne adiutor. Veni mūda-
tor scelerū. curator vulne
rū. Veni fortitudo fragi
lium. releuator labentiū.

Ueni humiliū doctor. ſu pbor̄ deſtructor. Ueni orphanor̄ pi⁹ pr̄. vidua rū dulciſ iudex. Ueī ſpes pauperū. refocillator de ficientiū. Ueni nauigātiū ſid⁹ nauīd⁹ naufragiū pot t⁹. Ueni oīuz viuētiū ſin gulare dec⁹. morientiū vni ca ſal⁹. Ueni ſctiſſime ſpi rit⁹. veni ⁊ miſerere mihi apta me tibi. ⁊ cōdeſcen de ppici⁹ mihi. vt mea ma gnitudi exiguitas. ro boriq; tuo mea imbecilli tas ⁊ multitudinē tua tōplaceat miſerationū. p ieſum xp̄m ſaluatorem meuz qui cuz patre in eiuſ vnitate viuit ⁊ regnat in ſecula ſeculor̄. Amen.

Oro ſui dei de ſe hūi liter ſentientis. Cap. x.

Scio dn̄e ſcio ⁊ fateo. q2 nō ſū dī gn⁹ quē tu dili gas. ſ3 certe tu ñ es idign⁹ quē ego diligā. Indign⁹ qdē ſum tibi ſer uire. ſ3 tu nō es indignus ſeruitio creature tue. Da ergo mihi domine. vnde tu es dignus. ⁊ ego ero di gnus vnde ſum indignus. Fac me quō vis a pecca tis ceſſare vt quomodo poſſim tibi ſeruire. Con cede mihi ſic cuſtodire ⁊ regere ⁊ finire vitam me am. vt in pace dormiam. ⁊ in te requieſcā. Preſta mihi i fine vt me excipiat ſomnus cuz requie. requies cum ſecuritate. ſecuritas in eternitate. Amen

Oratio ad ſanctaz tri nitatem.

Te deuz deū pa trē ingenitū. te filiū vnigenitū. te ſpiritum ſan ctū paraclitū ſanctā ⁊ in diuiduam trinitatem tota to corde ⁊ ore ꝯfitemur ⁊ laudamus atq; benedici mus. ⁊ tibi gloria in ſecu la ſeculorum. Amen.

Confeſſio omnipotē tis dei ⁊ maieſtatis eiuſ dem. Capitm̄ xi.

O Summa trini-
tas. virtus vna
ꝛ idiſcreta ma-
ieſtas. deus no
ſter. deus omnipotēs cō-
fiteoꝛ tibi ego vltim⁹ ſer
uoꝝ tuoꝝ. ꝛ exiguū mē-
brum eccleſie tue. confi-
teoꝛ tibi ꝛ honoꝛifico te.
debito ſacrificio laudiſ ꝓ
ſcire ꝛ poſſe quod mihi
tātillo donare dignat⁹ es.
Et qꝛ exterioꝛa mihi mu-
nera deſunt. q̄ poſſint of-
ferri. en q̄ in me ſūt vota
laudatiōis ex dono miſe-
ricoꝛdie tue ecce libēs at
que ouās offero tibi. ex fi
de nō ficta. ꝛ ꝯſcia pura.
Credo igr̄ te toto coꝛdē
rex celi ꝛ terre domine. ꝛ
oꝛe te confiteoꝛ patrem
ꝛ filiū ꝛ ſpm̄ ſcm̄. in ꝑſo-
nis trinuz. ꝛ in ſubſtantia
vnū veꝝ deū oīpotentē.
vnius ſimplicis. icoꝛpoꝛee.
inuiſibilis. ꝛ icircūſcripte
nature nil i te maius aut
inferius habētez. ſed per
omnem modum ſine de-
foꝛmitate perfectuz. ſine
quantitate magnuz. ſine
qualitate bonū. ſine tem
poꝛ ſempiternū. ſine moꝛ
te vitam. ſine infirmitatē
foꝛtē. ſine mēdacio veꝝ.
ſine ſitu vbiqꝫ ꝑſentez. ſi-
ne loco vbiqꝫ totum. ſine
extenſione oīa implentē
ſine ꝯtradictiōe vbiqꝫ oc
currentē. ſine motu oīa
trāſcendentem. ſine ſtatu
intra oīa manētē. ſine in-
digētia omnia creante. ſi
ne laboꝛe oīa regētē. ſine
ſui initio. omnibus initia
dantem. ſine ſui mutatio
ne omnia mutabilia fa-
ciētē. In magnitudine iſi
nitū in virtute oīpotētē
in bonitate ſummū. in ſa
piētiā ineſtimabilē. in cō
ſilijs terribilē. iudicijs iu
ſtū. in cogitationib⁹ ſecre
tiſſimū. in verbis veracē
in operib⁹ ſcm̄. in miſeri-
coꝛdijs copioſum. Erga
delinquētes patiētiſſimū.
erga penitētes ꝑijſſimuz
ſemper idipſum eternuz

nec ſempiternū: immortalē
atq; incōmutabilē. que3
nec ſpacia dilatant. nec
breuitas locorum angu-
ſtat. nec reſpectacula vl-
la coarctant. nec volun-
tas variat. nec neceſſitu-
do corrumpit. nec meſta
perturbant. nec leta de-
mulcēt. Cui nec obliuio
tollit. nec memoria red-
dit. nec preterita tranſe-
unt. nec futura ſuccedūt.
Cui nec origo initiū. nec
tempora incrementum.
nec caſus finem dabit. ſz
ante ſecula ⁊ in ſeculis ⁊
per ſecula i eternū viuis.
⁊ eſt tibi perennis laus ⁊
eterna gloria ſumma po-
teſtas ⁊ ſingl'aris honor.
perpetuū regnum ⁊ ſine
fine imperium per infini-
ta ⁊ indefeſſa ⁊ imorta-
lia ſecula ſeculoꝝ. Amē.

¶ Qualiter generi hu̅a-
no dignatus eſt ſubueni-
re deus pater ⁊ de verbi
incarnatione. ⁊ gratiaꝝ
actione. Cap. IX.

Hucuſq; oipo-
tens deꝰ cordis
mei inſpector ⁊
ſcrutator: con-
feſſus ſu3 oipotentiā ma-
ieſtatis tue ⁊ maieſtatē
oipotētie tue: nūc autem
qualr' hu̅ano generi ſub-
uenire dignatꝰ es in fine
ſeculoꝝ: ſicut corde cre-
do ad iuſtitiā: ita ore co-
rā te cōfiteor ad ſalutē.
Tu quidē deus pr ſolus
nūq̄ legeris miſſus: de fi-
lio aūt tuo ita ſcribit apo-
ſtolus. Cū aūt venit ple-
nitudo tp'is: miſit deꝰ fi-
liū ſuū. Cū dicit miſit. ſa-
tis oſtēdit: qꝫ i hūc mun-
dū miſſus aduenit. ex vir-
gine Maria ſemper virgi-
ne natus: verus ⁊ pfectꝰ
hō i carne apparuit. Sz
quid eſt qđ ille euan-
geliſtaꝝ pcipuꝰ ait: i mū-
do erat ⁊ mūdus ꝑ ipſū fa-
ctus eſt. Illuc vō miſſus
eſt ꝑ humanitatē: vbi ſep
fuit ⁊ ꝑ diuinitatē. Quā
videlicet miſſionē opꝰ ſāc

totius sancte trinitatis:
toto corde credo. ⁊ ore
cõfiteor. Quo autẽ nos
amasti pr̃ sancte ⁊ bone.
qui tuũ nos dilexisti pie cõ
ditor: qui et ꝓprio filio
nõ pepercisti. sed pro no
bis impijs tradidisti illũ.
Subditus tibi ille fuit vſ
qȝ ad mortẽ. mortẽ autẽ
crucis. tollens cyrogra-
phũ pctõꝝ nroꝝ. ⁊ affi-
gẽs illõ cruci. crucifixit
peccatũ ⁊ occidit mortẽ.
Un⁹ ille iter mortuos li-
beret. poteſtatẽ hñs po-
nẽdi aĩam ſuã pro nobis
⁊ iteꝝ ſumẽdi eã pro no
bis. Igit victor ⁊ victiã.
⁊ ideo victor qꝛ victima.
Pro nobis tibi ſacerdos
⁊ ſacrificiũ. ⁊ ideo ſacer-
dos: qꝛ ſacrificiũ. Meri-
to mihi ſpes valida ĩ illo
eſt. qꝛ ſanabis oẽs lãguo-
res meos p eũ. qui ſedet
ad dexterã tuã. ⁊ iterpel
lat p nobis. Lãgores qp-
pe mei dñe magni ſunt ⁊
multi. multi ſũt ⁊ magni.

hȝ .n. multa ĩ me ꝑnceps
mũdi h⁹. Scio ⁊ fateor.
ſȝ rogo te liba me p ſedẽ
tẽ ad dexterã tuã redem
ptorẽ nrm ĩ quo nihil ſui
mali potuit iuenire. Per
ipȝ me iuſtifica q̃ pctm nõ
fec: nec iuẽt⁹ ẽ dol⁹ ĩ ore
ei⁹. Per ipȝ caput nrȝ in
quo nulla ẽ macula: libera
mẽbrũ ei⁹: lȝ exiguũ ⁊ in
firmũ. Libera qſo me a
pctis vicijs. culpis. ⁊ ne-
gligẽtijs meis. Reple me
tuis ſctis virtutibus. ⁊ fac
me ĩ bonis pollere morĩ
b⁹. fac me ĩ ſctis opib⁹ tu
is pp nomẽ ſciẽ tuũ pſe-
uerare vſqȝ in finem. ſm
tuam voluntatem.

¶ De fiducia quã hẽre
debȝ aĩa ĩ dño Jeſu atqȝ
eius paſſiõe. Caplm. 13.

O Eſperare vtiqȝ
potuiſſem pp nĩ
mia pctã mea ⁊
infinitas negligẽ
tias meas niſi verbũ tuũ
deus caro fieret ⁊ hita-
ret ĩ nobis. Sed deſperare

ſam nõ audeo: q2 cuz ini
mici eſſemus recõciliat
ſumus p mortez filij tui:
q̃tomagis recõciliati: ſal
ui facti ſumus p eũ. Dis
nãq; ſpes ꝛ toti⁹ fiducie
certitudo mihi eſt i p̃cio
ſo ſanguine eius: q̃ effuſ⁹
eſt pp nos ꝛ pp ſalutem
noſtrã. In ipſo reſpiro: ꝛ
in ipſo ꝯfiſus ad te pueni
re ꝯſidero. nõ hñs meaz
iuſtitiã ſed eã que eſt ex
filio tuo dño noſtro ieſu
xp̃o, vñ clementiſſime ꝛ
benigniſſime amator ho
minũ de⁹. q̃ p ieſũ xp̃m fi
liũ tuũ dñm noſtrũ cũ p
diti fuiſſemus culpa nr̃a.
mirabilr̃ liberaſti ꝛ recu-
peraſti nos grãs ago pie
tati tue: ꝛ multas tibi lau
des refero ex toti p̃coꝛ
dijs meis: qui pp tuã in-
enarrabilem dilectionez
qua nos miſeros ꝛ indi-
gnos mirabili bonitate
amare dignatus es: miſi-
ſti eundẽ vnigenitũ tuuz
de ſinu tuo: ad publicum

noſtrũ. ſaluare nos petõ
res tuos filios pditionis.
Gratias ago tibi p ſan-
cta icarnatiõe ꝛ natiuita
te ei⁹. ꝛ p glĩoſa genitri-
ce ſua. de q̃ ipſe carnẽ aſ-
ſumere dignat⁹ ẽ pp nos
ꝛ pp noſtrã ſalutẽ vt ſic
de⁹ ver⁹ de deo: ita ver⁹
hõ ex hoĩe eẽt. Grãs tibi
ago p paſſiõe ꝛ cruce ei⁹
per mortẽ ꝛ reſurrectio-
nẽ ei⁹. p aſcẽſiõe ei⁹ in ce
lũ. ꝛ ſedẽ maieſtatis eius
ad dexteraz tuã. Ipſe. n.
q̃dragesſimo die p⁹ reſur-
rectionẽ ſuã aſcendẽs vi
dẽtib⁹ diſcipulis ſup oẽs
celos ſedẽſq; ad dexterã
tuã. ſpũz ſcm̃ ſm pmiſſio-
nẽ ſuã in filios adoptio-
nis effudit. Grãs tibi ago
pro ſacratiſſima illa effu
ſiõe p̃cioſi ſanguinis eius
quo ſũmus redẽpti. ſil' ꝛ
pro ſacro ſctõ ꝛ viuifico
myſterio corpis ꝛ ſangui
nis ei⁹. quo quottidie in
ecclia tua paſcimur ꝛ po
tamur abluĩmur ꝛ ſancti

ficamur: ⁊ vnius ſūme di uinitatis participes effici mur. Gratias tibi ago ꝑ tua mira ⁊ indignos ſic amaſti. ⁊ ſaluaſti. p vnicū ⁊ dilectū tuū filium. Sic enim dilexiſti mundū vt vnigenitū tuū dares. vt oīs q̄ credit i eū nō peat: ſꝫ hēat vitā eternā. Hec eſt āt vita etna. vt cogno ſcam⁹ te verū deū. ⁊ quē miſiſti ieſū xp̄m p fidē re ctā. ⁊ ꝯdigna fidei opa.

¶ De immēſa caritate patris eterni ad gen⁹ hu manum. Caplm. 4.

O Immenſa pie tas. o ieſtima bilis caritas vt liberares ſuū filiū tradidiſti. Deus fa ct⁹ ē hō. vt pdit⁹ hō de ptāte demonū erueret. Quā benigniſſim⁹ ama toꝛ hoīū: fili⁹ tu⁹ de⁹ nr̄. cui⁹ pijs viſcerib⁹ nō ſa tis viſū ē: vt ſe icarnaret fact⁹ hō de virgie maria: niſi ēt ſubiret crucis ſup plicīū effuſo ſanguine ꝓ pter nos ⁊ pp noſtrā ſa lutē. Uenit pius de⁹. ve nit ꝑ pietate ⁊ bonitate ſua venit querere ⁊ ſaluū facere qđ perierat. Que ſiuit ouem perditā queſi uit ⁊ īuenit ⁊ humeris ſu is repoꝛtauit ad caulas gregis. Pius ⁊ vere mul tū pius. O caritas. o pie tas. Quis audiuit talia: quis ſuper tāta miſericoꝛ die viſcera non obſtupe ſcat. quis nō miret: quis nō colleret pp nimiā cha ritatem tuā. qua nos dile xiſti: miſiſti filiū tuū in ſi militudinē carnis pecca ti. vt de peccato dānaret peccatū. vt nos efficere mur iuſtitia tua in ipſo. Ipſe eni verus eſt agnus immaculatus qui abſtu lit peccata mūdi q̄ moꝛ tē noſtrā moꝛiēdo deſtru xit ⁊ vitā reſurgēdo repa rauit. Sed qđ tibi retri buere poſſumus deus nr̄ ꝓ tātis bn̄ficijs miſericoꝛ

Digitized by Google

tie tue ? q̄s laudes q̄ſue
gra℞ actões? Etiā ſi illa
beato℞ angelo℞ ſcia . ⁊
potētia nob̄ foret . nihil
tn̄ dignum tāte pietati ⁊
bonitati tue recōpēſare
valerem⁹. Si certe oīa
mēbra nr̄a verterent̄ in
linguas ad rependēdū ti-
bi debitas laudes neq̄q̄
ſufficeret exiguitas nr̄a.
Supeminet.n. oēꝫ ſcien
tiā tua ineſtimabilis cari
tas, quā oñdiſti nobis in
dignis bonitate ⁊ pieta-
te tua. Fili⁹ nāq tu⁹ deus
noſter nō angelos. ſed ſe
mē abrahe apprehēdit.
aſſimulatus nobis p oīa
abſq peccato. Humanā
itaq nō āgelicā ſuſcipiēs
naturā. ⁊ eā ſtola ſancte
reſurrectiōis ⁊ imortali
tatis glorificans vexit ſu
per oēs celos. ſuper oēs
choros angelo℞ . ſuper
cherubin. ⁊ ſeraphin. col
locās ad dexterā tuam.
Hāc aūt laudant angeli.
adorāt dominationes ⁊
oēs virtutes celo℞ tre-
mūt ſup ſe hoīem deum.
Hec nēphe mihi tota eſt
ſpes oīſq fiducia. Eſt.n.
in ipſo ieſu xp̄o dn̄o nr̄o
vniuſcuiuſq nr̄ꝫ portio:
caro ⁊ ſanguis . Ubi er-
go portio mea regnat.
ibi me regnare credo .
Ubi caro mea glificatur
ibi glioſum me eē cogno
ſco. vbi ſanguis me⁹ do-
minat̄. ibi dominari me
ſentio. Quāuis pctōr ſū.
de hac cōione grē nō diſ
fido . Et ſi peccata mea
phibēt. ſubſtātia mea re
quirit . Et ſi delicta mea
me excludunt. nāe cōmu
nio nō repellit. Nō.n. tā
imitis ē de⁹ vt obliuiſcā-
tur hoīs. ⁊ nō meminerit
ipſi⁹ quē ipſe geſtat ⁊ quē
mei cā ſuſcepit ei⁹. quem
mei cauſa requirit. Mi-
tis vō ⁊ valde benignus
eſt dn̄s deus nr̄. ⁊ diligit
carnē ſuā mēbra ſua ⁊ vi
ſcera ſua . In ipſo deo ⁊
dn̄o nr̄o Jeſu xp̄o dulciſ

Digitized by Google

filio benignissimo atq; clemētissimo . ī quo resur reximus ⁊ iā celos aſcen dimus ⁊ iā in celeſtibus cōſedemus. Caro noſtra nos diligit. Hēmus autē ſanguinis nr̄i ꝓrogatiuā in ipo. Sum⁹ aūt mēbra ei⁹. ⁊ caro ei⁹ ipe deniq; eſt caput nr̄ꝫ ex quo totū corp⁹ ſicut ſcriptū ē. Os ex oſſibus meis . ⁊ caro de carne mea. ⁊ erūt duo in carne vna. Et nēo vn ꝙ carnē ſuā odio hꝫ ſed fouet ⁊ diligit eam. My ſterium hoc magnuꝫ eſt. ego dico in xp̄o ⁊ in ec cleſia ait apoſtolus.

¶ De duplici xp̄i natu ra q̄ ꝓ nob̄ miſeret ⁊ pro nob̄ īterpellat. Cap. 15.

Gratias itaq; ago tibi labijs ⁊ cōde ⁊ oī q2 valeo virtute: infinite miſericordie tue dn̄e de⁹ nr̄. ꝓ oīb⁹ miſera tionib⁹ tuis qb⁹ mirabilr nob̄ ꝑditis ſubuenire dig natus es. ꝑ eūdē filiū tuū ſaluatorē ⁊ recuperatorē nr̄m q̄ mortu⁹ ē ꝓp pctā nr̄a ⁊ reſurrexit ꝓp iuſti ficationē noſtrā. ⁊ nūc vi uēs ſine fine ſedet ad dex terā tuā: ⁊ iterpellat pro nobis ⁊ ſil tecū miſeret. q2 de⁹ ē ex te pr̄e coeter n⁹ ⁊ cōſubſtātialis tibi ꝑ oīa. vnde poteſt in perpe tuum nos ſaluare . Sed ſm̄ id qđ hō eſt. ex qua ꝑ te minor te eſt data eſt ei oīs ptās in celo ⁊ in ter ra: vt in nomine ieſu oē genu flectat. celeſtiū ter reſtriū ⁊ infernoꝝ. ⁊ oīs lingua confiteat. q2 dn̄s nr̄ Jeſus xp̄s in gloria eſt dei pr̄is. Deus pr̄ omni potēs: ipſe q̄dē ꝯſtitutus eſt à te iudex viuorum ⁊ mortuoꝝ. tu vō nō iudi cas quēq̄. ſꝫ oē iudiciuꝫ tuū dediſti filio tuo: i cu ius pectore recōditi ſunt oēs theſauri ſapientie ⁊ ſciētie dei. Jpe aūt teſtis ⁊ iudex ē. iudex ⁊ teſtis.

Digitized by Google

quē nulla peccatrix ꝯſcia effugere poterit. Oia eni nuda ꝛ aperta ſūt ei. Ipſe ſane qui in iuſte iudicatus eſt. iudicabit orbem terre in equitate ꝛ populos in iuſtitia. Benedico ergo nomē ſanctū tuum in eternū. ꝛ glorifico ex toto corde meo oīpotēs ꝛ miſericors dn̄e. ꝑ illa inenarrabili ꝛ mirabili cōiūctiōe diuinitatis ꝛ humanitatis in vnitate perſone vt nō alter deꝰ: alter hō eēt. ſꝫ vnꝰ idēq; deus ꝛ hō. hō ꝛ deus. Sed lꝫ mirabili dignatōe verbū caro factuꝫ ſit. neutra tn̄ ex duabꝰ naturis. in aliā mutata eſt ſubſtātiā. Trinitatis myſterio. quarta nō ē addita pſona. Unita quippe eſt non confuſa verbi dei homiſq; ſubſtātia: vt i deū qd ex nobis ſuſceptū fuerat pueniret. ꝛ illō qd nūq̄ fuerat. idē qd ſp fuerat pmanēt. O admirabile myſteriū. O inenarrabile cōmertiū. O mira ſemperq; miranda. ſemp amanda diuine ꝓpitiationis benignitas. Serui digni nō fuimꝰ. ꝛ ecce filij dei facti ſumus. heredes quidē dei. coheredes autē xp̄i. Sed rogo te clemētiſſime pr̄ deꝰ per hāc ineſtimabilē pietatē. bonitatē ꝛ charitatē tuā. vt dignos nos facias multis. ꝛ magnis ꝓmiſſionibꝰ eiuſdē filij tui dn̄i nr̄i ieſu xp̄i. Manda virtuti tue. ꝛ ꝯfirma hoc qd opatus es in nobis ꝑfice qd cepiſti. vt ad plenā tue pietatis grāꝫ mereamur puenire. Fac nos ꝑ ſpiritū ſanctū itelligerē. ꝛ mereri. ꝛ debito ſp honore venerari h magnuꝫ pietatis miſteriū: qd maifeſtatū ē in carne. appuit angelis. pdicatū eſt gētibus. creditū ē in mundo. aſſumptū eſt in gloria.

¶ De grā quā dꝫ hō do ꝓ bn̄ficio redēptōis. c. 16

O Quātū ſum⁹ ti biob̄itozeſonē deuſ nr̄ tāto re dēpti p̄cio tan to ſaluati dono: ⁊ tā glo rioſo adiuti bn̄ficio. O q̄ tū a nob̄ miſiſ eſ timēd⁹. amādus b̄ndicēdus. lau dādus. honorād⁹ ⁊ glori ficādus. q̄ nos ſic amaſti. ſic ſaluaſti: ſic ſactificaſti. ſic ſublimaſti: Tibi nēpe debem⁹ oē qđ poſſumus. oē qđ viuimus: oē qđ ſa pimus. Sʒ qs hʒ quicq̄ nō tuū: Tu dn̄e deus nr̄. a q̄ bōa cūcta p̄cedūt. pp te. ⁊ nōīe ſanctū tuū da nobis de bonis tuis: vt d̄ bōis ac datis tuis ſeruia mus tibi: ⁊ i veritate pla camuſ. atq̄ debitas quot tidie laudeſ rependamuſ tibi p̄ tātis bn̄ficijs. miſi cordie tue. Nō eni. aliūđ poſſumus tibi ſuire. neq̄ placere niſi d̄ tuo muner̄. Oē. n. datū optimū ⁊ oē donū pfectū deſurſū ē. d̄ ſcēdēs a p̄re luminū. apđ quē nō ē trāſmutatio nec viciſſitudinis obūbratio. Dn̄e de⁹ nr̄ de⁹ pie. de⁹ bo ne ac⁹ oīpotēſ de⁹ ieſabiliſ ⁊ incircūſcripte nature. deus inſtitutor oīum rex ⁊ dn̄i noſtri Jeſu xp̄i pa ter. qui eūdē dilectū filiū tuuʒ dn̄m noſtrū dulciſſi mū miſiſti deſinu tuo. ad publicū p̄ſicuū nr̄m. ſu ſcipere vitam noſtram vt nobis donaret ſuā. eētq̄ perfectus deus ex te pa tre. ⁊ perfectus homo ex matre. totus deus ⁊ tot⁹ homo. vnus idemq̄ chri ſtus eternus ⁊ tēporalis. immortalis: ⁊ mortalis. ⁊ creator ⁊ creatus. for tis ⁊ infirmus. victor ⁊ vi ctus. nutritor ⁊ nutritus. paſtor ⁊ ouis. temporali ter mortuus. ⁊ te cum ui uens ineternum. ſuis dile ctoribus vite municipiuʒ p̄omittēs dedit. ⁊ nobis dixit. Quodcūq̄ petieri tis patrē in nomine meo. dabit vobis. Per ipſum

Digitized by Google

ſummū ſacerdotē ⁊ verū pontificē ⁊ bonū paſtorē. qui ſe tibi obtulit ī ſacrificiū: ponēs aiā ſuam p grege ſuo. te rogo p ipſū q̇ ſedet ad dexterā tuā ⁊ īterpellat p nob̄ redēptorem ⁊ aduocatū nr̄m pietati ⁊ bonitati tue ſupplicio clemētiſſime ⁊ amātiſſime ⁊ bēigniſſime amator hoīū de⁹. des mihi cū eodē filio tuo ⁊ ſpū ſācto te in oib⁹ bn̄dicere ⁊ glorificare. cū multo cordis ꝯtritiōe ⁊ lachrimaꝝ fōte: cū multa reuerentia ⁊ tremore. Qꝛ quoꝝ vna ē ſubſtātia. vnū eſt ⁊ datū. Sed qm̄ corp⁹. qḋ corrūpit aggrauat aiā excita q̄ſo torporē meū tuis ſtimulis ⁊ fac me ſtrenue pſeuerare in p̄ceptis ⁊ laudibus tuis die ac nocte. Tribue vt concaleat cor meū intra me. ⁊ in meditatione mea exardeſcat ignis. Et qꝛ ipe tu⁹ vnice⁹ nat⁹ dixit nemo venit ad me niſi pr̄ q̇ miſit me traxerit eū: ⁊ nēo venit ad patrem niſi p me obſecro ⁊ ſupplicit̄ rogo trahe me ſp ad ipſū vt ipſe me tādē pducat ad te illuc vbi ipe ē ī dextera tua ſedēs. Ubi eſt ſempit̄na vita: ſempit̄ne btā: vbi ē amor pfect⁹ ⁊ timor null⁹. vbi ē dies etern⁹ ⁊ vn⁹ oiū ſpūs. vbi ſūma. ⁊ certa ſecuritas. ⁊ ſecura trāqllitas. ⁊ trāqlla iocūditas. ⁊ iocūda felicitas. ⁊ felix eternitas: ⁊ eterna beatitudo. ⁊ beata tui ſine fine. viſio ⁊ laudatio. Ubi tu cū illo ⁊ ille tecū ī cōmunione ſci ſpiritus eternaliter ac ſempiternaliter viuis ⁊ regnas deus per oīa ſecula ſeculorum. Amen.

¶ Oratio d̄uotiſſima ad chriſtū. Caplm̄. 17.

Spes mea chriſte deus hoīū tu dulcis amator lux via vita ſalus. ⁊ dec⁹ oē tuoꝝ oīm

nia ꝓ quorũ voluiſti ferre ſalute. carnẽ vincla. crucẽ vulnus. morteꝗ ſepulcrũ. poſt tres ĩde dies de uicta morte reſurgẽs. diſcipulis viſus nutãtia corda reformãs. luce ꝗterdena celoꝝ ſũma petiſti viuis ĩ eternũ nũc ꝛ ꝑ ſecula regnãs. Tu es deꝰ meus viuꝰ ꝛ verꝰ. pr̃ meꝰ ſanctꝰ. dñs meꝰ piꝰ: rex meus magnꝰ. paſtor meꝰ bonꝰ. magiſter meus vnꝰ adiutor meus optimꝰ. dilectꝰ meus pulcherrimꝰ: panis meus viuꝰ. ſacerdos meꝰ in eternũ dux meꝰ ad patriã lux mea vera. dulcedo mea ſãcta. via mea recta. ſapiã mea ꝑclara. ſimplicitas mea pura: cõcordia mea pacifica. cuſtodia mea tua. portio mea bõa: ſalus mea ſempiťna miſericordia mea magna patiẽtia mea robuſtiſſima victima mea imaculata. redẽptio mea ſãcta. ſpes mea firma: charitas mea ꝑfecta. Reſurrectio mea vera. vita mea eterna. exultatio ꝛ viſio mea btĩſſima ꝛ ſine fine manſura. Te deꝓcor ſupplico. ꝛ rogo. vt ꝑ te ambulẽ. ad te ꝑueniam. ĩ te requieſcã q es via veritas ꝛ vita ſine q nẽo veñt ad patrẽ. Te. n. deſidero dulciſſimum ꝛ pulcherrimũ dñm. O ſplẽdor ꝑrĩe glorie. q ſedes ſuꝑ cherubin ꝛ ĩtueris abyſſos. lumẽ verídicũ. lumẽ illuminãs lumẽ ĩdeficiẽs. ĩ quẽ deſiderãt angeli ꝓſpicere. Ecce cor meũ corã te ẽ. diſcute tenebras eiꝰ vt ãꝑlis tui claritate pleniꝰ ꝑfũdaẗ. Da mihi deꝰ meꝰ te. redde mihi te. en amo ꝛ ſi paꝝ ẽ. amẽ validius. Nõ poſſũ metiri vt ſciã ꝗtũ dſit mihi amoris tui: ad id qđ ſatis ẽ currat vita mea in amplexus tuos nec auertaẗ donec abſcõdaẗ in abſcondito vultus tui. Hoc tñ ſcio: qꝛ male mihi ẽ ꝑter te domine nõ

ſolū extra me.ſʒ ī me ipo. Dis.n.copia q̄ de⁹ me⁹ nō eſt egeſtas mihi ē. Bonū nāq̧ qđ neq̧ ī meli⁹.neq̧ in deteriuſ cōmutari pōt. tu ſolus es.q̄ ſimplr ſol⁹ es cui nō ē aliud viuere ꝛ btē viuerē.qꝛ tua btitudo tu es. Creatura vero tua cui ē alid viuere. ꝛ aliud btē viuere.idē qđ uiuit ꝛ btē viuit:nō debʒ niſi grē tue attribuere. Et idō nos egem⁹ tui.nō tu nři. qꝛ ſi oīno nō eſſem⁹.nihil tibi deeſſet ad bonū qđ tu es. Tibi itaq̧ dño deo nro ſemp adhererē neceſſe habemus vt per continuuʒ auxiliū tuū:ſancte: ꝛ pie: ꝛ recte viuere valeamuſ. Pondere ſiqdē fragilitatis nře deorſuʒ trahimur dono aūt tuo accēdimur ꝛ ſurſum ferimur ĩ ardeſcimus. ꝛ imus. aſcendimus aſcenſioneſ in corde facimus. ꝛ cantamus cāticum graduum.igne tuo bono iardeſcim⁹ ꝛ imus quo iā ſurſuʒ imus. ad pacē hieruſalē. qm̄ iocundatus ſuʒ in his q̄ dicta ſūt mihi. in domū dñi ibim⁹. Illic collocauit nos voluntas bona. vt nihil velim⁹ aliud q̄ ꝑmanere illic in eternū. Sʒ qꝛ dū ſumus in corpe ꝑegriamur a te dñe.nō hēmuſ hinc ciuitatē manētē. ſʒ futurā inqrimus. nř municipatus in celis ē. Ideo duce gratia tua igreditor ī cubile cordis mei. ꝛ cāto tibi amatoria rex meus ꝛ de⁹ meus. gemēs in enarrabileſ gemitus in loco ꝑegrinatiōis mee vbi cantabiles mihi fcē ſunt iuſtificatōeſ tue. Et recordās hieruſalē. extēdo in eā ſenſuʒ cordiſ: hieruſalē patriā meā hieruſalē mřeʒ meā. teq̧ ſuper eam regnatorē. illuſtratorē patrē. tutorē. patronum. rectorē. paſtorē. caſtas ꝛ fortes delitias. ſolidum gaudium ꝛ omnia bona ieffabilia ſimul

omnia. quis vnum summum & veꝝ bonū. & non auertar donec in eius pacem matris cariſſime vbi ſunt ꝑmicie ſpūs mei. colligas totū qđ ſum a diſpſione & difformitate hac & conformes atq; confirmes in eternū deus meus misericordia mea.

Hic diſtinguit inter ſapientiā q̄ domus dei eſt: & ſapientiā q̄ diuina eſt. Caplm. 18.

Hec domus tua deus non terrena. neque vlla mole corporea create eſt. ſed particeps eternitatis tue. q2 ſine labe manet in eternum ſtatuiſti eam in ſec ulū ſeculi. preceptū poſuiſti & nō preteribit. Non tamē tibi deo coeterna q2 non ſine initio facta eſt. prior quippe omniū creata eſt ſapientia. nō itaq; illa ſapientia patri deo plane coeterna & coeq̄lis. p q̄ create ſunt oia & in quo principio factū eſt celū & terrā. ſed profecto ſapiā ſpūalis noſtra. ſ. q̄ cōtemplatione luminis lumen dicit. & ipſa ꝗuis create ſapientia. Sed quātū diſtat inter lumē illuminās & lumen qđ illuminat. tm̄ differt inter te ſūmam ſapientiā q̄ eſt creās & iſtā q̄ creata eſt. Et ſicut iter iuſticiā iuſtificantē. q̄ tu deus noſter es. & iuſtitiā q̄ iuſtificatione nr̄a facta eſt. Nam & nos ſumus dicti iuſtitia dei patris i te filio eius domino noſtro teſtante apoſtolo & dicēte. Quia ꝑor omniū creata eſt quedam ſapientia. mēs rōnalis & ītellectualis caſte ſcilicet ciuitatis tue matris noſtre q̄ ſurſum eſt & libera eſt & eterna in celis. quibus celis: niſi q̄ te laudāt celi celorum. quia hoc eſt celum celi domino. Et ſi non inuenimus tempus ante il-

lam q̄ creaturā tpis ante
cedit. q2 prior oium crea
ta ē. ante illā tñ es tu de9
eternus creator oium. a q̄
ē ipſi9 creatur eternitas. a
q̊ facta ſūpſit exordiū. q̄p
uis nō tpis. q2 nōdū erat
tps. ipſi9 tñ ꝯditionis ſue.
vñ ita eſt abs te dño deo
noſtro. vt aliud ſit plane
q̄p tu. lz nec ante illaz nec
in illa iueniamus tps. Eſt
n. idonea faciē tuā ſemp
videre. nec vſpiā deflecti
tur ab ea quo fit vt nulla
mutatiōe varietur. Ineſt
tñ ipſi mutabilitas. qua
tenebreſceret τ frigeſce
ret. niſi amore grādi co
herens tibi tāquā ſup me
ridiem luceret τ ferueret
ex te. Deniqꝫ tam caſto
amore coheret tibi deo
vero τ vere eterno. vt q̄p
uis tibi non ſit coeterna.
per nullius tñ tpis varie
tates τ viciſſitudines. a te
reſoluat τ defluat. ſed in
tui ſolius veriſſima ꝯtē
platione requieſcat. Quo

niā tu deus diligēti te q̄p
tū p̄cipies oſtendis te.
τ ſufficit ei. Unde nō decli
nat a te nec a ſe. ſz ſemp i
eodē ſtatu manet te ideſi
nēter vidēdo. te ideficiē
ter amādo verū lumē τ ca
ſtū amorē. O beata iſta τ
ſublimis creatura creatu
rarū. marie btā iherēdo
ſp btitudini tue. felix τ ni
miū felix te ſempiterno i
habitatore atqꝫ illuſtra
tore ſuo. Nec iuenio qd
licētius appellādū exiſti
memus celū celi dño. q̄p
domū tuā ꝯtēplantē de
lectationē tuā ſine defectu
τ abſqꝫ affectu egredien
di i aliud. mentē purā cō
cordiſſime vnā ſtabilimē
tū pacis beatorū ſpirituū
in celeſtibus ſunt iſta ce
leſtia. Uñ intelligat aīa
cuius pegrinatio lōginq̄
facta eſt ſi iaz ſit tibi. ſi iā
facte ſint ei lachryme ſue
panes ſui. ſi iā petat vnā.
τ hāc reqrat. vt ihabitet
in domo tua p oēs dies vi

Digitized by Google

te ſue. Et q̄ vita eius niſi tu? Et q̄ dies ſui. niſi eternitas tua? Sicut anni tui q̄ nō deficiēt. Hic ergo intelligat aia que pōt. q̄ lōge ſup oia tpa. ſis etern⁹. q̄m dom⁹ tua q̄ peregrinata nō eſt. q̄uis tibi nō ſit coeterna ideſinēter tñ ⁊ ideficiēter coherēdo tibi nullā tpis patit̄ varietatē. teq̄ ſemp pſeuerātiſſima caſtitate hauriēs. mutabilitatē ſuā nuſq̄: ⁊ nū q̄ exierit. ex te ſibi pſente ad quē toto affectu ſe tenēs nō hūs futurū qd̄ expectet. nec i pteritū trāſiens qd̄ meminerit, p nullas vices variatur. ⁊ in nulla tempora extendit.

¶ Hic orat homo vt ipa quoq̄ domus dei oret p eo. Caplm. 19.

O Dom⁹ dei luminoſa ⁊ ſpecioſa. dilexi dcorē tuū. ⁊ locū habitationis glorie domini dei mei. poſſeſſoris ⁊ fabricatoris tui. tibi ſuſpiret peregrinatio mea nocte ac die. tibi inhiet cor meū. tibi itēdat mēs mea. Ad ſocietatē beatitudinis tue peruenire deſiderat aia mea. Dico ei qui fecit te vt poſſideat me in te. q2 ipſe fecit me ⁊ te. immo tu dic. tu roga eū vt dignū me faciat pticipatiōe glorie tue. Sāctā .n. ſocietatem tuā. ⁊ mirabilē pulchritudinē tuam nō p meritū reqro. ſz per ſanguinē ei⁹ quo redēpt⁹ ſuz adipiſci non deſpero. tātū addiuuēt me merita tua. ſubueniant prauitati mee ſcē ⁊ puriſſime orōnes tue. q̄ inefficaceſ apd̄ deū nullatenus eſſe pñt. Erraui. fateor. ſicut ouis pdita. ⁊ incolatus meus prolongatuſ eſt. atq̄ procul proiectus ſum a facie domini dei mei in hāc exilij cecitatem. Ubi expulſis a paradiſi gaudijs. deploro quottidie mecū ſup

miſerias captiuitatis mee.
lugubre carnē ingenteſq̄
lamētatiões.cū recordor
tui,mr̄ hieruſalē.vbi ſtant
pedes mei i atrijs tuis.ſā
cta ⁊ decora ſyon nec vbi
interiora tua ꝯſpicere in
ꝓ patulo valēs.ſ3.in hūe
ris paſtoris mei ſtructo-
ris tui.ſpo me reportare
tibi. vt tripudiē tecū illo
inenarrabili gaudio. quo
letant illi.q̄ tecū ſūt corā
ipſo deo ⁊ ſaluatore nr̄o.
qui diſſoluit inimicitias ī
carne ſua. ⁊ pacificauit
oīa q̄ ī celis ſūt ⁊ q̄ in ter
ra ſanguine ſuo. Ipſe.n.ē
pax nr̄o.qui fecit vtraq̄
vnū.Qui duos ex aduer
ſo veniēs parietes ꝯiun-
gēs in ſe beatitudinis tue
ꝑmanentē felicitatē.pari
mō ⁊ eadē mēſura ſe no-
bis daturū ꝓmiſit dicēs.
Erūt eq̄les angelis dei ī
celis.O hieruſalē domus
dei eterna. poſt xp̄i dile-
ctionē tu eſto leticia ⁊ cō
ſolatio mea.dulcis mēo-
ria tui bti noīs. ſit reuela
tio meroris tediorumq̄
meorum.

Quātis amaritudini-
bus vita iſta ſit reſperſa.
Capitulum. 20

TEdet.n.me do
mine valde vi-
te hui⁹.⁊ iſtius
erūnoſe ꝑegria
tiōis.Uita hec. vita miſe
ra.vita caduca.vita īcer
ta.vita laborioſa. vita ī-
mūda. vita dn̄a malorū.
regina ſupborꝫ.plena mi
ſerijs ⁊ erroribꝰ. q̄ nō eſt
vita dicēda. ſ3 mors.in q̄
momentis ſingulis mori-
mur.ꝑ varios mutabili-
tatis defectꝰ.diuerſis gn̄i-
bꝰ mortiū. Nūq̄d ḡ h̄ q̄
viuimꝰ ī hoc mūdo dicer̄
poſſumꝰ vitā.q̄ hūores
tumidāt. dolores extenu
ant.⁊ ardores exiccant.
aera morbidāt.eſce in-
flāt.ieiunia macerāt. ioci
diſſoluūt.triſtitie ꝯſumūt
ſollicitudo coarctat.ſecu
ritas hebetat.diuitie iflāt.

Digitized by Google

ꝛ iactāt. paupertas deijcit
iuuentus extollit, ſenectus
incuruat. infirmitas frangit.
meroꝛ deprimit. Et his ſma
lis hoīb⁹ moꝛs furibūda
ſuccedit. ſimulq cunctis
gaudijs iſti⁹ miſere re viſi-
te ita finē iponit. vt cū eē
deſierit. non fuiſſe putet.
Moꝛs iſta vitalis. ꝛ vita
moꝛtalis. q̄z his aliiſq ſit
reſpſa amaritudib⁹. ꝓ do
loꝛ q̄ plurios ſuis capit
illecebꝛis. ꝛ q̄ multos ſuis
falſis ꝓmiſſiōib⁹ decipit.
Et cū ita per ſe ſit falſa ꝛ
amara. vt et ſuos cecos
amatoꝛes latere nō vale
at. tñ īfinitā ſtultoꝝ mlti
tudinē. aureo calice quē
in manu hz potat. ꝛ ꝓſus
iebꝛiat. Felices illi q ipſi
rari. q familiaritatē eius
recuſat ꝑfūctoꝛia gaudia
ſpernūt ſocietatē abijciūt
ne cū pereunte deceptri
ce ꝛ ipſi perire cogātur.

¶ De felicitate vite q̄
p̄parauit deus diligēti-
bus ſe. Cap. 21.

O Tu vita q̄ ꝑ-
parauit de⁹ his
q diligūt eū. vi
ta vitalis. vita
btā. vita ſecura. vita tran
quilla. vita pulchꝛa. vita
mūda. vita caſta. vita ſā-
ta. vita ignara moꝛtis. ne
ſcia triſticie. vita ſine labe
ſine doloꝛe. ſine anxietate
ſine coꝛruptiōe. ſine ꝑtur
batione. ſine varietate ꝛ
mutatiōe. vita toti⁹ elegā
tie ꝛ dignitati plenissima.
vbi nō eſt aduerſari⁹ ipu-
gnās. vbi nulla peccati il
lecebꝛa. vbi eſt amoꝛ ꝑfe
ct⁹ ꝛ timoꝛ null⁹. vbi dies
eternus ꝛ vnus oīu ſpūs
vbi de⁹ facie ad faciē cer
nit. ꝛ h vite cibo mēs ſine
defectu ſatiat. Libet me
tue itēdere claritati. dele-
ctāt me bona tua auido
coꝛde. q̄to pl⁹ valeo me-
cū ꝯſiderare. tāto amoꝛe
tuo lāgueo. tuo vehemē
ti deſiderio. tuaq dulci
mēoꝛia admodū delectoꝛ.
Libet itaq liberi te ocu-

los cordis attollere. ſta tũ mẽtis erigere. affectuz aĩ ꝯformarẽ. Libet ſane ò te loq̃ de te audire. de te ſcriberẽ. de te cõferrẽ. ò tua btitudie ꝛ glía. q̃tidie legerẽ. ꝛ lecta ſepius ſub corde reuoluerẽ. vt vel ſic poſſim ab hui⁹ mortalis periturecꝫ vite ardorib⁹. pi culis ꝛ ſudorib⁹. ſub tue vitalis aure. dulci refrigerio trãſire. ꝛ trãſiẽs i ſinu tuo ſeſſũ caput. dormiturus vel paululũ reclinarẽ. Hui⁹ rei grã ſcripturaꝝ ſcãrũ amena prata igredi per. viridiſſimas ſniaꝝ herbas exarãdo carpo legẽdo. comedo frequẽtãdo rumio. atcꝫ ꝯgregãdo tãdẽ i alta mẽorie ſede rpono. vt tali mõ tua dulcedie ǒguſtata. min⁹ iſti⁹ miſrime. vite amaritudies ſẽtiã. O tu vita feliciſſima. o regnũ vere btm̃ carens morte vacuãs fine. cui nulla tpa ſuccedũt eũ vbi ꝯtinu⁹ ſiue nocte dies neſcit. hẽre rps. vbi victor miles illis hymnidicis ãgeloꝝ ſociat⁹ choris. cãtat deo ſine ceſſatiõe cãticũ de cãticis ſyõ. Nobile ppetua cap amplectẽte corona. Utinã conceſſa mihi peccatoꝝ venia. mox cꝫ hac carnis ſarcina depoſita. ĩ tua gaudia verã requez habitur⁹ itrarẽ. ꝛ tue ciuitatis preclara atcꝫ ſpecioſa menia coronã vite de manu dñi acceptur⁹ ĩgrederer. vt illis ſciſſimis choris itereſſez. vt cũ beatiſſimis ſpiritib⁹ glorie ꝯditoris aſſiſterẽ. vt pſentẽ xpi vultũ cernerẽ. vt illud ſũmũ ꝛ ieffabile ꝛ icircũſcriptũ lumẽ ſemp aſpicerez. ſiccꝫ nullo metu mortis affici. ſꝫ de icorruptiõis ppetue munere letari pẽ tuiſſem ſine fine.

ℭ De felicitate aie ſãcte hoc execut⁹. Cap. xx.

Felix aĩa q̃ terrẽo rſoluto corpore. libera ce-

tũ petit. ſecura ē ⁊ trãql-
la. nõ timet hoſtem neq̧
mortē. Dēt. n. ſemp p̄ſen-
tē. cernitq̧ idēſinēter pul
cherrimū dñm cui ſerui-
uit. quē dilexit. ⁊ ad quē
tādē leta ⁊ glorioſa pue-
nit. Hāc vo tāte beatitu-
dis gloriā nulla dies mi-
nuet. nullꝰ iprobꝰ poterit
auferre. Uiderūt eā filie
ſyō. ⁊ btīſſimā p̄dicauerūt
⁊ regine ⁊ cōcubine lau-
dauerūt eā dicētes. Que
eſt iſta q̄ aſcēdit de deſer
to delicijs affluens innixa
ſup dilectū ſuū? Que eſt
iſta q̄ pgredit ſicut auro
ra cōſurgens. pulchra vt
luna. electa vt ſol. terribi
lis vt caſtrorum acies ordi
nata? Quā leta erit. feſti
nat. currit. cū dilectū ſuū
ſibi dicētē attonitis auri-
bꝰ audit. Surge propera
amica mea. ſpecioſa mea
⁊ veni. iā. n. hyēs trāſijt. i
ber abijt ⁊ receſſit. flores
apparuerūt in terra nr̄a.
tps putatiōis aduēit. vox
turturis audita ē i terra
nr̄a. ficus ptulit groſſos
ſuos. florētes vinee dedē
rūt odorē ſuū. Surge p
pera amica mea formoſa
mea: colūba mea in fora
minibꝰ petre. in cauernis
macerie. oſtĕde mihi faciē
tuā. ſonet vox tua i auri-
bꝰ meis. Uox. n. tua dul-
cis. ⁊ facies tua decora.
Ueni electa mea. ſpecioſa
mea. colūba mea. immacu-
lata mea. ſponſa mea. ve
ni ⁊ ponā i te thronū me
um. q2 ꝯcupiui ſpēm tuā.
Ueni vt lecteris i ꝯſpectu
meo cū angelis meis. quoꝝ
ſocietas tibi a me repro-
miſſa ē. Ueni poſt mlta
picula ⁊ labores. ⁊ intra
in gaudium domini tui.
quod nemo tollet a te.

¶ Oratio ad ſcōs vt no
bis ſuccurrant in piculis.
Capl'm. 23.

Felices ſācti dei
oēs q̄ iā trāſiſtis
huius mortali-
tatis pelagus.

ꝑ puẽire meruiſtiſad portu ꝑpetue qetis: ſecuritatis: ꝛ pacis: ſecuri ꝛ trãqlli: ſempq; feſtiui atq; gaudẽtes eſtis. Obſecro vos ꝑ pr̄is caritatẽ: q̄ ſecuri eſtis ḋ vobis ſolliciti eſtote ḋ nob: ſecuri eſtis ḋ veſtra imarceſcibili gloria: ſolliciti eſtote de nr̄a mľtiplici miſeria. Per ipſũ vos rogo: q̄ vos eligit q̄ vos tales fecit: ḋ cui⁹ pulchritudie iã ſatiamini: de cui⁹ imortalitate immortales facti eſtis: ḋ cui⁹ btiſſima viſiõe ſꝑ gaudetis: eſtote iugit̃ memores nr̄i: ſbueĩte nobis miſeris: qui adhuc in ſalo huius vite circũſtãtibus agitamur ꝓcellis. Vos porte pulcherrime: que in magnã ſurrexiſtis altitudinẽ. adiuuate nos vile pauimẽtũ lõge inferius iacẽtes. Date manũ ꝛ erigite iacentes ſuꝑ pedes. vt ↄualeſcẽtes de ĩfirmitate. fortes efficiamur bello. Intercedite ꝛ orate conſtanter: atq; indeſineter pro nobis miſeris multũq; negligẽtib⁹ peccatoribus. vt per veſtras orones. vr̄o ſancto cõſortio ↄiungamur. q2 alr ſalui eſſe nõ poſſumus. Sumus nãq; valde fragiles. ꝛ nulli⁹ ṽtutis homũciones. aĩalia. ventris. ꝛ carnis. mãcipia. i qb⁹ vix aliqd ṽtutis veſtigiũ apparet. Et tñ ſub xp̄i ↄfeſſione poſiti. ligno crucis ferimur nauigẽtes ꝑ hoc mare magnũ ꝛ ſpacioſũ. vbi ſũt reptilia quorũ nõ eſt nũer⁹. vbi ſũt aĩalia puſillacũ magnis. vbi eſt draco ſeuiſſim⁹ ſꝑ paratus ad ḋuorãdũ. Ubi ſũt loca ꝑiculoſa. ſcilla ꝛ carybdis. ꝛ alia inumerabilia. in qb⁹ naufragant ĩcauti ꝛ iñõ dubiũ. Orate ḋnm. orate pĳſſimi. orate oia agmina ſanctoꝝ. ꝛ vniuerſi cetus beatorũ. vt vr̄is ꝑcib⁹ meritiſq; adiuti. ſalue naue ꝛ ĩtegris mercibus.

Digitized by Google

peruenire mereamur ad portū ꝑpetue ſalutꝭ. ⁊ q̄e tis ⁊ cōtinue pacis. ⁊ nunq̄ finiende ſecuritatis

¶ Anime deſideriuꝫ ad ciuitatē ſupnā hieruſalē. Caplm. z4.

Mater hieruſalē ciuitas ſancta dei chariſſima ſpōſa xp̄i Te amat cor meū. pulcritudinē tuā nimiū deſiderat mens mea. O q̄ decora. q̄ glioſa. q̄ generoſa. tu es. Tota pulchra es ⁊ macula nō eſt in te. Exulta ⁊ letare formoſa filia principis. q2 ꝯcupiuit rex ſpeciē tuā ⁊ amauit decorē tuū. ſpecioſus forma ꝑ filijs hoīuꝫ: Sꝫ q̄lis ē dilect⁹ tu⁹ ex dilecto o pulcherrima. Dilectuſ meuſ cādidus ⁊ rubicūdus. elect⁹ ex milibus. Sicut malus iter ligna ſyluarū. ſic dilect⁹ meus inter filio⁹. Sub vmbra illi⁹ quē deſideraui. ecce leta ſedeo. ⁊ fructus eius dulcis guturi meo. Dilectus meus miſit manum ſuā per foramen. ⁊ venter meus intremuit ad tactū ei⁹. In lectulo meo per noctē q̄ſiui quē diligit aīa mea. q̄ſiui ⁊ inueni. teneo nec dimittā illū. donec introducat me in domū ſuaꝫ ⁊ in cubiculū ſuū glorioſi genitrix mea. Ibi eni dabis mihi vbera tua abūdantius ⁊ ꝑfectius. ⁊ ſaciabiſ me ſacietate mirificat. ita vt nec eſuriā nec ſitiaꝫ in eterū. Felix aīa mea ſemperqꜫ felix in ſecula. ſi intueri meruero gloriā tuam. beatitudinē tuā. pulchritudineꝫ tuam portas ⁊ muros tuos. ⁊ plateas tuas. ⁊ māſiōes tuas multas. nobiliſſimos ciueſ tuos ⁊ fortiſſimū regē tuuꝫ in decore ſuo. Muri nanqꜫ tui ex lapidibus p̄cioſis. porte tue ex margaritas optimis. platee tue ex auro puriſſimo. in qui

bus iocũdũ alleluia ſine intermiſſiõe ↄcinit. manſiones tue m̃re.q̃dris lapidib⁹ fũdate ſaphyris ↄſtructe.laterculis coopte aureis.i q̃b⁹ null⁹ igredit̃ niſi mũd⁹ null⁹ habitat inq̃na t⁹.ſpecioſa ſcã es ꝛ ſuauis ĩ delitijs tuis m̃r hieruſalẽ. Nihil i te tale q̃le hic patimur.q̃lia in hac miſera vita cernim⁹. Nõ ſunt ĩ tenebr̃ ãt nox. aut q̃lib; diuerſitas tẽpoꝝ. Nõ lucet in te lux lucerne aut ſplẽdoꝛ lũe.vel iubar ſtellaꝝ.ſ; de⁹ de deo . lux de luce ſol iuſtitie ſp̄ illuminat te. Agnus cãdidus ꝛ imaculatus: lucidũ ꝛ pulcherrimũ ẽ lum̃ tuũ. Sol tu⁹ ꝛ claritas tua ꝛ oẽ bonũ tuũ hui⁹ pulcherrimi regis ideficiẽs ↄtẽplatio. Jpe rex regũ ĩ medio tui. ꝛ pueri ei⁹ ĩ circuitu eius. Jbi hĩcidi angeloꝝ chori.ibi ſocietas ſuperioꝛũ ciuiũ. Jbi dulcis ſolẽnitas oium ab hac triſti pegriatiõe.ad tua gaudia redeuntiũ. Jbi ꝓphetaꝝ ꝓuid⁹ choꝛus.ibi duodenus apl̃oꝝ nũerus.ibi inumerabiliũ martyꝝ victo.exercit⁹.ibi ſcõꝝ ↄfeſſoꝝ ſacer ↄuẽt⁹.ibi veri ꝛ pfecti mõachi.ibi ſcẽ mulieres q̃ voluptates ſeculi ꝛ ſexus ĩfirmitatẽ vicerũt ibi pueri ꝛ puelle q̇ annos ſuos ſcis motib⁹ trãſcẽderũt. ibi ſunt oues ꝛ agni. q̇ iã hui⁹ voluptas laq̃os euaſerũt.exultãt oẽs i ꝓprijs mãſiõib⁹.diſpar ẽ gl̃ia ſingulo ꝝ.ſed cõis eſt letitia oiu;. Jplẽa ꝛ pfecta ibi regnat caritas.q: de⁹ ẽ oia ĩ oib⁹ quẽ ſine fine vidẽt.ꝛ ſp videndo i ei⁹ amoꝛe ardẽt amãt ꝛ laudãt.laudant ꝛ amãt.oẽ op⁹ eoꝝ la⁹ dei ſine defectiõe.ſine labor̃. Felix ego ꝛ vere ĩ ꝑpetuũ felix ſi poſt reſolõne hui⁹ coꝛpuſculi.audire meruero illa cantica celeſtis melodie.q̃ cãtãt ad laudẽ regis etni ab illis ſupne pa-

patrie ciuib⁹ btōrūq; ſpūuz agminib⁹. Fortūat⁹ ego. nimiūq; btūs. ſi z ego ipſe meruero cātare ea. z aſſi ſter regi meo. dco meo. z duci meo. z cernere eū in glia ſua. ſic ipſe polliceri dignat⁹ ē. dicēs. Pr volo. vt q̄s dediſti mihi ſint me cū. vt videāt claritatē me az q̄ habui apōte añ ꝯſtō nē mundi. Et alibi. Qui miniſtrat me ſeq̄t. z vbi ſū ego illic z miniſter meus erit. Et iteruz. qui diligit me diliget a patre meo. z ego diligam eū z mani feſtabo ei me ipſum.

Hymnus de gloria pa radiſi. Caplm. 25.

Ad perēnis vite fontē mēs ſiti uit arida.
Clauſtra carnis preſto rangi. clauſa querit anima.
Gliſcit. ambit. eluctatur exul frui patria.
Dum preſſuris ac erūnis ſe gemit obnoxiam.
Quas amiſit cū deliquit contemplatur gloriam.
Preſens malū auget boni perditi memoriam.
Nam quis promat ſūme pacis q̄ta ſit letitia.
Ubi viuis margaritis ſurgunt edificia.
Auro celſa micāt tecta. radiant triclinia.
Solis gemmis precioſis hec ſtructura nectitur.
Auro mūdo tanq̄ vitro. vrbis via ſternitur.
Ab ē limus. deeſt fimus. lues nulla cernitur.
Hyems horrēs eſtas torrēs. illic nunq̄ ſeuiunt.
Flos perpetuus roſaruz. ver agit perpetuum.
Candēt lilia. rubeſcit crocus. ſudat balſamum.
Uirent prata. vernant ſatarini mellis influunt.
Pigmētoꝝ ſpirat odor. liquor z aromatum.
Pendent poma floridorū nō lapſura nemoꝝ.
Non alternat luna vices ſol vel curſus ſyderum

Agnus ē felicis vrbis lumen coinciduum.
Nox ꝛ tēpus deſūt ei diē fert continuū.
Nā ꝛ ſancti quiqꝫ velut ſol p̄clarus rutilant.
Poſt trīūphū coronati mutuo cōiubilant.
Et p̄ſtrati pugnas hoſtis iam ſecuri numerant.
Omni labe defecati carnis bella neſciunt.
Caro fcā ſpiritalꝰ ꝛ mēs vnum ſentiunt.
Pace multa p̄fruētes ſcādala non perferunt.
Mutabilibꝰ exuti repetūt originem.
Et p̄ſentē veritatis cōtemplant ſpeciem.
Hinc vtilē viui fontis hauriunt dulcedinem.
Inde ſtatū ſemꝑ idē exeūtes cupiunt.
Clari viuidi iocundi nullis petant caſibus.
Abſunt morbi ſemper ſanis ſenectus iuuenibus.
Hinc perēne tenent eſſe. nā tranſire tranſijt.
Inde virēt virgēt florēt. corruptella corruit.
Immortalitatis vigor mōtis ius abſorbuit.
Qui ſcientē cūcta ſciūt. qd neſcire nequeūt.
Naꝫ ꝛ pectoris archana penetrāt alterutrū.
Unum volūt. vnū nolūt. vnitas eſt mentiū.
Licet cuiqꝫ ſit diuerſum p̄o labore meritū.
Caritas hec ſuuꝫ facit q̄ dū amat alterum.
Propriorū ſit ſingulorū cōmune fit omnium.
Ubi corpus illic iure cōgregantur aquile.
Que cū angelis ꝛ ſancte ꝛ creentur anime.
Uno pane viuunt ciues vtriuſqꝫ patrie.
Auidi ꝛ ſemper pleni qd̄ habēt deſiderant.
Nō ſatietas faſtidit. neqꝫ fames cruciat.
Inhiantes ſemper edūt. ꝛ edentes inhiant.
Nouas ſemꝑ armonias vox meloda cōceperat.

Digitized by Google

Et in iubilo, plata mulcens aurea organa.
Digna p quē ſunt victores regi dant preconia.
Felix celi que preſentē regem cernit anima.
Et ſedes ſpectet alta orbis volui machina.
Solem lunam ꝛ globoſa cū planetis ſydera.
Chriſte palma bellatorū hoc in municipium.
Introduc me ſolutū militare cingulum.
Fac cōſortē donatiui beatorum ciuium.
Probes vires in exhauſto laboranti prelio.
Ut quietem poſt precinctū debeas emerito.
Teq; merear potiri ſine fine premio. Amen

¶ Laus cōtinua quā facit aia ex cōtemplatiōe ſuperne diuinitatis.
Capitulum. 26.

B Enedic aia mea dño. ꝛ oia q̄ itra me ſūt nomini ſā cto eius. Benedic anima mea dño ꝛ noli obliuiſci oēs retributiones eius. Benedicite dño oia opa eius in omni loco dominatiōis eius. Benedic aia mea dño. Laudem⁹ deū quē laudant angeli adorāt dominatiōes. tremūt poteſtates. cui cherubin ꝛ ſeraphin inceſſabili voce ꝓclamāt. Sanctus. ſanctus. ſanctus. Iungamus voces noſtras vocib⁹ angelorū ſanctorū. ꝛ cōmunē dñm laudemus ꝓ modulo nr̄o. Illi eni laudāt dñm puriſſime ꝛ inceſſanter. quia ſemper liberē ꝛ inceſſanter. qui ſemꝑ liberent contemplationi diuine non per ſpeculum ꝛ in enigmate. ſed facie ad faciē. Sed quis dicere vel cogitare ſufficiat. q̄lis ſit in ꝯſpectu dñi dei oipotētis illa beatorū ſpirituū innumerabili multitudo. Que ſit i eis ſine fine feſtiuitas viſionis dei. Que letitia ſine defectu. Qui amoꝝ

ardeat: nō cruciatu ſed delectatione. Quod ſit in eis deſiderium viſionis dei atqz ſatietas cū deſiderio in quibus nec deſideriū penā generat nec ſatietas faſtidium parit. Quo inherendo ſūme beatitudini ſunt beati. Quo cōiuncti vero lumini facti ſunt lux. Quomodo ſemper aſpicientes icōmutabilē trinitatē mutati ſunt icōmutabilitatē. Sed quādo illam angelice dignitatis celſitudinē comprehēdere poterimus, quādo nec ipſius anime noſtre naturā inveſtigare valemus? Qualis vivificare poteſt, ſe autē in fantaſticis cogitationibus vt volet conſtringere nō pōt. Qualis eſt iſta tam fortis, tā infirma, tam parva, tam magna, que rimatur ſecreta dei ⁊ celeſtia contemplatur, atqz humanis cōmodis multarū artiū periciā perſpicaci ingenio advenisse pro-

bat. Qualis ergo eſt iſta q̄ tā multis de ceteris novit ⁊ ſe qualiter facta ſit penitus ignorat. Licet enim nōnulla ambigua a quibuſdam eius origine proferantur, eſtimamus tamē eam eſſe quādā intellectualē ſpiritum per creatoris potētiā factū immo realiter iuxta modū ſuū vivacem mortale corpus qd̓ ſuſtinet vivificantē, mutabilitati ſubiectū, oblivioni deditū que timore ſepe afficitur, leticia extollitur. O res mira omnium que ſunt tempore digniſſima. De deo quidem creatore omnium que ſunt incomprehenſibilia ⁊ ineffabilia, excelſa ⁊ mirabilia nimis omni remota ambiguitate legimus, loquimur ⁊ ſcribimus. De angelis autē ⁊ animabus quicquid dicimus nō tā evidēter approbare poſſumus. Sed tranſeat alibi animus ⁊ trāſcēdat omne qd̓ creatū eſt. Currat ⁊ aſcēdat ⁊ volitet ⁊ penetret ⁊ in eū qui creavit omnia

Digitized by Google

ctū post oculos fidei dirigat. Faciā ergo gradus aſcēſiōis in corde meo ꝛ ꝑ ipſos aſcēdā aiam meā ꝛ per ipſam mentē meā ascendam ad dn̄m meum qui capiti meo deſup manet. Quicquid viſibiliter cernitur. qcquid ſpiritualiter imagiatur. forti manu ab ītuitu cordis ꝛ mētis ꝓcul remoueat. ſolus ītellect⁹ purus ꝛ ſimplex incedens. rapido volatu ad ipſum perueniat cōditorē angelorū. ꝛ aiarū ꝛ oīum rerum. Mens illa beata que ima deſerit. ſūma petit. que ponit in arduis. ſedē habitationis ſue, ꝛ de ſummis rupibus cōtemplatur ſolē iuſtitie, aqulinis obtutibus. Nihil eni tā pulchrū atqꝫ iocūdū. q̄ ipſius ſolis mētis intuitu ꝛ cordis auiditate cōtemplari deū. ꝛ miro mō iuiſibilr̄ cernere inuiſibilē. ſicqꝫ aliā nō iſtā guſtare dulcedine. ꝛ iſpicere aliā. nō iſtā lucē. Lux enī iſta que loco clauditur. tpē finit. noctiū interruptiōe variatur. ꝛ quā cōem cū vermibus ꝛ pecorib⁹ habemus. in cōparatione illius ſūme lucis nō eſt lux dicenda ſed nox.

¶ Quō q̄dāmodo deū cernere ꝛ tenere ꝛ q̄lr̄ ſit de deo ſentiēdū. Capl̄m. 17.

Quāquā āt illa ſūma ꝛ icōmutabilis eēntia. lux vā. lux oīſ ciēs lux angelorū a nemine ꝯſpici valeat in hac vita. qđ p̄miū ſctīs reſeruatur i celeſti glīa. illō tamē credere ꝛ ītelligere ꝛ ſentiri ꝛ ardēter ībiare. quodāmodo illū cernerē ē atqꝫ tenerē. Sōet itaqꝫ vox ſup āgelos ꝛ hō ītēta mēte cōtēplet deū. verbis q̄bus poſt. ſuas illi dicat laudes. Juſtū nāqꝫ ē vt creatura ſuū laudet creatorē. Ipē.n. ad laudādū ſe nos

meauit: q̄ nr̄is nō indiget laudibus. Eſt aūt v̄tus i cōp̄hēſibilis nullius indigens ipſe ſibi ſufficiens magnus dn̄s deus noſter ⁊ magna v̄tus ei⁹ ⁊ ſapiētie eius nō eſt numer⁹. magnus dn̄s deus nr̄ ⁊ laudabilis valde. Hāc itaq; mens diligat: lingua canat manus ſcribat. atq; in his ſcis ſtudijs fidelis aīa ſe toto exerceat. Hui⁹ videlicet celeſtia theorice: ſuauiſſimis dapib⁹ vir deſideriorum. ⁊ celeſtium contēplator aſſidue r̄ficiatur. vt hoc celeſti pabulo ſaginat⁹ clamet clamore magno clamet totis medullis cordis. clamet i iubilo ⁊ ardentiſſimo mentis deſiderio dicat.

¶ Oratio explicans plurimas dīitatis ꝓprietates. Capitulum. 28.

O Sūme optīe. oīpotentiſſime miſericordiſſime. iuſtiſſime: ſecretiſſime. pleniſſime. pulcherrime. ⁊ fortiſſime ſtabilis ⁊ incōp̄hēſibilis. inuiſibilis oīa vidēs. imutabilis. oīa mutās. imortal. illocal. itermin⁹ icircūſcriptꝭ. nuſq̄ finit⁹. ieſtimabilis. ieffabilis. inſcrutabilis. imot⁹. oīa mouens. inueſtigabilis. idicibilis. metuēdus. atq; terribilis. honorādus atq; timēd⁹. venerād⁹ atq; reuerēdus. Nūq̄ nouus. nūq̄ vetus. inouās oīa ⁊ iuetuſtatē p̄ducēs ſupbos ⁊ neſciūt. Sēp q; agēs. ſemꝑ q̄etus. colligēs ⁊ nō egēs. oīa portās ſine onere oīa iplēs ſine incluſiōe oīa creans. ꝓtegēs. nutriens. ⁊ pficiēs. Querēs cū nihil deſit tibi. Amans nec eſtuas. zelās ⁊ ſecurus es. Penitet te. ⁊ nō doles. Iraſceris ⁊ trāquillus es. Opa mutas ſed nō ꝯſiliū. Recipis qd̄ inuenis: ⁊ nūq̄ amiſiſti. Nūq̄ inops ⁊ gaudēs lucris nūq̄ aua

nus ⁊ vſuras exigis. Sup
erogatur tibi vt debeas ⁊
quis h3 qcq̄ nō tuū? Red
dis debita: nulli debēs do
nas debita nihil perdēs.
Qui ſol⁹ viuificas oīa. q̄
creaſti oīa qui vbiq3 es ⁊
vbiq3 tot⁹: q̄ ſentiri potes:
videri non potes: q̄ nuſq̄
dees. ⁊ tn̄ ab iniquoꝝ co
gitationib⁹ lōge es. Qui
nec ibi dees vbi lōge es.
q2 vbi nō es, p grāz. ades
p vindictā. Qui oīa tāgis
nec tn̄ oīa tangis equalr.
Quedā n. tāgis vt ſint vi
uāt ⁊ ſentiāt. nō tn̄ vt di
ſcernāt. Quedā vero tā
gis vt ſic viuāt ſentiant ⁊
diſcernāt. Et cū tibi meti
pſi nūq̄ diſſimilis ſis. diſſi
milit tn̄ tangis diſſimilia.
q̄ vbiq3 ſp p̄ſens es: ⁊ iue
niri vix potes. Quē ſtan
tē ſeqmur. ⁊ apprehende
re nō valem⁹. Qui tenes
oīa iples oīa. circūplecte
ris oīa: ſup excedis oīa:
ſuſtines oīa. Neq3 ex alia
parte ſuſtinens. atq3 ex alia
pte ſuperis. neq3 ex alia
parte iples. ⁊ ex alia cir
cūplecteris. ſ3 circūplectē
do iples, iplēdo ſuperexce
dis. ⁊ ſuperexcedēdo ſuſti
nes. Qui doces corda fi
deliū ſine ſtrepitu verbo
rū. Qui attēdis a fine vſ
q3 ad finē fortiter. ⁊ diſ
ponis oīa ſuauit. Qui lo
cis nō diſtenderis. nec tē
poribus variaris. Neq3
habes acceſſus. receſſus
ſed habitas lucē in acceſ
ſibilem. quā nullus hoīuz
videre pōt In te manens
quietus. vbiq3 circuis totū.
vbiq3 prorſus totus. Nō
enī ſcindi vel diuidi pote
ris. q2 vere vnus es nec ī
partes efficeris. q2 totus
totū tenes totuz imples.
totū illuſtras ⁊ poſſides.
Huius videlicet miſterij
imenſaz ꝓfunditatē mēs
humana cōcipere nō pōt
nec oratoria lingua enar
rare. neq3 diffuſi ſermōes
nec bibliothecarum vo
lumia queūt explicare.

Digitized by Google

Si totū mūdum libri re pleant. tua ſcia inenarrabilis explicari nō poteſt, qm̄ vere īdicibilis es, nullo mō ſcribi potes, neq̄ ꝯcludi. es fons lucis diuine. ꝛ ſol claritatis eterne. Magnꝰ. n. es ſine quātitate. ꝛ ideo imēſus. Bonꝰ es ſine qualitate. ꝛ ideo vere ꝛ ſūme bonꝰ. ꝛ nemo bonꝰ niſi tu ſolus. cuius volūtas eſt opꝰ. cuiꝰ velle poſſe eſt. Qui oia de nihilo creaſti. q̄ ſola voluntate tua feciſti. Qui oēm creaturā abſq̄ indigētia aliqua poſſides. ꝛ ſine labore gubernas ꝛ abſq̄ tedio regis. Et nihil ē qd̄ ꝑturbat ordinē imperij tui vl' in ſūmis vl' in īmis. Qui in oibus locis ſine loco hēris. ꝛ omnia cōtines ſine ambitu. ꝛ vbiq̄ es p̄ſens ſine ſitu ꝛ motu. Qui nec mali auctores. qd̄q̄ facere nō potes. qui nihil nō potes nec vnq̄ꝫ te aliqd̄ feciſſe penituit. nec vllꝰ cōmotionis animi tue tēpeſtate turbaris. nec totiꝰ terre pericula dānū tuū eſt. Nulla flagitia vl' ſcelera ꝓbas aut ſperas. Nūquā mētiris. qz exiſtens. q2 eterna veritas es. Cuius vniꝰ bonitate facti ſumꝰ. ꝛ iuſtitia penas luimus. ꝛ clemētia liberamur. Nā nihil celeſte. nihil igneus, nihil terrenū. nihilq̄ qd̄ corpꝰ ſenſus attingat, pro te colēdū eſt. qui vere es qd̄ es. ꝛ nō mutaris. Cui maxime ꝯuenit illud qd̄ greci dicūt on. latini exiſtens eſt. qd̄ ſemꝑ idē ipſe es ꝛ anni tui nō deficiēt. Hec ꝛ alia multa docuit me ſācta mater eccleſia. cuius factus ſuz membrū per grāz tuā. Docuit me ſane te ſolū ꝛ vnum ꝛ verum deum. nō eſſe corporeū ꝛ paſſibilē. Nihilq̄ de ſubſtātia tua. vel natura vlla modo eē violabile aut cōmutabile. aut cō

poſitum vel factum. Et
ideo certum eſt corporeis
oculis te nõ poſſe cerni.
ſed nec ab vllo mortaliũ
in propria eſſentia aliqñ ã-
do potuiſſe videri. Hinc
etenim patẽter datur in
telligi ꝙ vnde angeli te
intuent. inde ⁊ nos poſt
hanc vitam te videbim⁹
Sed nec ipſi pfecto te vi-
dere poſſunt ſicuti es. nul
li deniq; alij nota niſi tibi
ſoli. nota ẽ õps trinitas.

¶ De vnitate pſonaꝝ ⁊
plalitate i deo. Cap. 29.

Tu vero vnitas
es diuinitatis pſo
naꝝ plalite mul
tiplex: innumera-
biliter es innumerabilis.
ac id circo mẽſurabiliter
imẽſurabilis. ⁊ põderabi
liter ipõderabilis. Non
n. ſũme bonitatis que tu
ipſe es, pſitemur originẽ.
ex qua oia. p quã oia. i q̃
oia. ſ; eius pticipatione
dicim⁹ oia bona. Nã tua
diuina eſſentia ſp caruit ac
caret mãl'z nõ caret fo
rma. forma. ſ. informata
forma formarum. forma
formoſiſſima. quã oñ ipri
mis q̃ſi ſigillũ reb⁹ ſingu
lis. eas ſine tui augmenti
aut tui detrimẽti mutabi
litate, pculdubio a te facit
differre. Quicqd ãt i nõ
creaturaꝝ ẽ creatura tua
ẽ. O vna trinitas. ⁊ trina
vnitas õs. cui⁹ oipotẽtia
oia poſſidet ⁊ regit ⁊ im
plet q̃ creauit. Nec idõ te
iplẽ oia dicim⁹ vt te ↄtie
ant. ſ; vt ipa potiꝰ a te ↄti-
neant. nec pticulatĩ iples
oia. nec vlla ten⁹ ita putã
dũ ẽ vt vnaqq; creatura
p magnitudie portionis
ſue capiat te. i. maxĩa ma
i⁹ ⁊ minĩa min⁹. cũ ſis po
ti⁹ ipe i oĩb⁹ ſiue oĩa ĩ te.
Cuius oipotẽtia ↄcludit
vniuerſa. nec euadẽdi po
tẽtiã tuã. quis aditũ inue
nire poterit. Qui eñ te
nõ hz placatũ. neqq̃
euadet iratũ. ſic ſcriptũ
eſt. Neq; ab oriente ne-

Digitized by Google

q̄ʒ ab occidēte neq; a deſertis mōtib⁹: q̄m deus iudex ē. Et alibi. Quo ibo a ſpiritu tuo ⁊ quo a facie tua fugiā: Immēſitas diuine magnitudinis tue iſta ē vt intelligam⁹ te itra oīa: ſʒ nō incluſuʒ extra oīa: ſed nō excluſuʒ. Et iō iterior es: vt oīa ꝯtineas. ⁊ iō exterior es vt icircūſcripte magnitudīs tue imēſitate oīa ꝯcludas. Per id ergo qḋ exterior es, oſīderis eē creator: p id vō qḋ iterior es gubernator oīuʒ ō̄ mōſtraris. ac ne oīa q̄ creāta ſūt ſine te eēnt: iterior es. exterior vero vt oīa icludāt a te. nō localī magnitudīe. ſʒ potētiali p̄ſētia: q̄ vbiq; p̄ſēs es. ⁊ oīa tibi ī p̄ſentia ꝙuis q̄dā itelligāt. q̄dā vero nō intelligant. Inſeparabilis ḡ nature tue venitas. ſeparabiles nō pōt hr̄e pſonas. q2 ſic es trinitas ī vnitate. ⁊ vnitas in trinitate. ſic ſeparationē nō potes hr̄e pſonaꝝ. Nōīauit q̄dē ſibe pſone aliqñ ſingule. ſʒ ita te voluiſti deus trinitas īſepabilē oſtēdere in pſonis. vt nullū tibi nom ſit in q̄lbʒ pſona. qḋ nō ad aliā ſm relatiōis regulā referat. ſicut pr̄ ad filiū. ⁊ filius ad pr̄eʒ. ſic ſp̄us ſanctus ad pr̄eʒ ⁊ filiū veriſſime refert. Eā vero noīa. q̄ ſubſtātiā. vel pſonā. vel potētiā. vel eſſentiā tuā ſignificāt. vel q̄cq̄d pprie oī de⁹ oīb⁹ pſonis eq̄lr̄ cōueniūt. vt de⁹ magn⁹. ope etern⁹. ⁊ oīa q̄ nāliter de deo dicūt. Nō ē ergo aliqḋ nāe nomen qḋ ſit tibi deo patri ꝯuenire valeat. vt aut filio tuo. aut ſpūi ſctō ꝯuenire neq̄at. Dicimus te patrē naturaliter eſſe de. n. ſʒ nāliter ⁊ ſp̄us ſctūs. non tamē tres dij. ſed vnus naturaliter de⁹ pater ⁊ filius ⁊ ſp̄us ſanctus. Idcirco inſeparabilis es ſancta trinitas in pſonis. ſenſu intelligenda.

Digitized by Google

Quiſ voce ſeparabilia ha
beas noia. qua pluralem
numeruȝ in nature nomi
nibus nullatenus recipis
In hoc enim oſtenditur
perſonas non poſſe diui-
di in ſancta trinitate que
vnus deus verus eſt, qꝛ
cuiuſlibet perſone nomē
ſemꝑ ad alterā reſpicit ꝑ
ſonā. Si patrem dico fi-
liuȝ oſtendo. ſi filiū noio.
patrē ꝑdico. ſi ſpm̄ ſctū
appello. alicuiuſ eſſe ſpm̄
neceſſe eſt intelligi. ſ. pa-
tris ꝛ filij. Hec eſt. n. fideſ
vera veniens de ſacra do
ctrina. hec certe eſt fides
catholica ꝛ orthodoxa.
quam me docuit deus in
ſinu mrīſ eccleſie gr̄a ſua.

¶ Oratio ad ſanctā tri-
nitatē. Cap. 30.

Inuocat itaqꝫ
domie te fides
mea quā dedi-
ſti mihi ꝑꝑ bo
nitatē tuā ad ſalutationē
meā. Fidelis aūt aīa ex fi
de viuit. tenet in ſpe qd vi
debit in te. Inuocat te do
mie mea caſta cōſcia mea.
ꝛ ſuauis amor fidei mee.
ꝙ ex tuis ignorantie te
nebris. ad veritatis intelli-
gētiam ꝑduxiſti. ꝛ quā a
ſtulta ſeculi amaritudine
eruiſti. atqꝫ adhibita tue
dulcedinis charitate io-
cundam mihi ꝛ melliflūā
reddidiſti. Inuocat te tri
nitas beata vox clara. ꝛ
ſincerus amor fidei mee
quā ab ipſis enutriēs cu-
nabilis illuminaſti ſemꝑ
ꝑ illuſtrationē gr̄e tue. ꝛ
ꝙ adaugēs cōfirmaſti in
me ꝑ documenta matris
eccleſie. Te inuoco beata
ꝛ bn̄dicta ꝛ glorioſa tri-
nitas. pr̄ ꝛ fil' ꝛ ſpūs ſan
ctus. deus dn̄s. paracly-
tus. caritaſ. gr̄a cōicatio.
Genitor. genitus. regene
rans. Vex lumē. ex lumi
ne vo: vera illuminatio.
Fons: flumen irrigatio.
Ab vno oia: ꝑ vnū oia.
in vno oia. A quo. ꝑ quē.
in quo omnia. Viuens vi

la. vita a vincēs. viuēs. viuificatoꝛ. Unus a ſe vnus ab vno, vnꝰ ab am bobus. On a ſe. on ab al tero: on ab vtroqꝫ. Ue rax pater. veritas filius veritas ſpūs ſcūs. Una ergo pr: logos. paracly tuſqꝫ eſſentia. vna virtꝰ. vna bonitas. vna beati tudo. a quo. per quem. ꝛ in quo beata ſūt omnia. quecūqꝫ beata ſunt.

¶ Qd deus vera ꝛ ſum ma vita eſt. Caplm. xi.

Deus vera ꝛ ſū ma vita a quo ꝑ quē. ꝛ in quo viuūt. oia q̄cū qꝫ vere ꝛ beate viuūt. Deꝰ bonū ꝛ pulchꝛū a quo ꝑ quē. ꝛ in quo bona ꝛ pul chꝛa ſūt. Deus cuiꝰ nos fides excitat. ſpes erigit. caritas iūgit. Deus q̄ pe tit te iubes ꝛ inueniri te facis. ꝛ pulſanti aperis. Deꝰ a quo auerti cadere eſt ad quē ꝯuerti ſurgere eſt in quo manere cōſiſte re ē. Deꝰ quē nemo amit tit niſi deceptus. nēo q̄rit niſi admonitꝰ. nemo inue nit niſi purgatꝰ. Deꝰ quē noſſe viuere ē. cui ſeruire regnare ē. quē laudare ſa lus ꝛ gaudiū aie eſt. Te labijs ꝛ corde oiqꝫ quo valeo virtute laudabo, bn̄ dico atqꝫ adoꝛo. tueqꝫ clemētie ꝛ bōitati ꝑ vni uerſis bn̄ficijs tuis grās refero. ꝛ hymnū glie tue cano. ſctūs ſctūs ſanctꝰ. Te inuoco o beata trini tas vt venias in me. ꝛ tē plū me facias dignū glie tue. Rogo pfēz ꝑ filium. Rogo filiū ꝑ pr̄em. Ro go ſpūm ſanctū ꝑ pr̄ez ꝛ filiū. vt oia vicia elongent a me. ꝛ oēs ſancte virtu tes plātent in me. Deus imēſe a quo oia. ꝑ quem oia. in quo oia facta ſūt. viſibilia ꝛ inuiſibilia. Qui opa tua extra circūdas ꝛ intra reples. ſupra te gis. ꝛ infra fers. Cuſtodi me opꝰ manuū tuaꝝ i te

Digitized by Google

ſperãtē. ꝛ in tua ſolũmo miſericordia ꝯfidētē. Cuſtodi me q̃ſo hic ꝛ vbiqꝫ. nũc ꝛ ſemp. int⁹ ꝛ foris. añ ꝛ retro. ſupra ꝛ infra. circũcirca. ita vt i me nullus pateat loc⁹ inſidijs inimicorꝫ. Tu es de⁹ oipotēs. cuſtos ꝛ ꝓtector oiũ i te ſperãtiũ. ſine quo nēo ē tu⁹ nēo ōpiculis liberat⁹. Tu es de⁹ ꝛ nõ eſt alius de⁹ ꝓter te. neqꝫ i celo ſurſũ neqꝫ i terra deorſum. qui facis magnalia ꝛ mirabilia ꝛ iſcrutabilia quorꝫ nõ eſt numer⁹. Te decet laus. te decet honor. te decet hymnus. tibi oēs angeli. tibi celi. ꝛ vniuerſe ptãtes. hymnos dicũt ꝛ laudes indeſinēter concinũt. vtpote creator. creature dño ſerui. regi. millites. te ſctãꝫ ꝛ īdiuiduã trinitatē ois creatura magnificat. omnis ſpiritus laudat.

¶ Laus angelorũ ꝛ hominum. Cap. 32.

Tibi ſci ꝛ humiles corde tibi ſpiritus ꝛ aie iuſtorũ. tibi oēs ſupni ciues ꝛ cũcti beatorꝫ ſpirituũ ordines gl'iam ꝛ honorē ſupplr adorãtes cõcinũt ſine fine. Laudãt te dñe illi ſupni ciues magnifice ꝛ honorabiliter. Laudat te hõ magna ꝑtio creature tue. Sed ꝛ ego pctõr homũcio. oĩ de derio magno cupio te laudare. amare te opto: amore ꝑcipuo. De⁹ me⁹ vita mea. fortitudo mea. ꝛ laudatio mea. dignare me laudare te. Da mihi lumē i corde. verbũ i ore. vt cor meũ meditet gl'iaꝫ tuã ꝛ ligua mea tota die cãtet laudes tuas. Sꝫ qr nõ eſt pulchra la⁹ in ore pctõris. ꝛ qr vir pollutus labijs ego ſũ. mũda obſecro cor meũ ab oi inq̃namēto. ſctifica me ſãctificator ops iteri⁹ ꝛ exti⁹ ꝛ exteri⁹. ꝛ fac me dignũ

laudibus tuis. Suſcipe benigne ⁊ acceptabilr de manu cordis ⁊ de mentis amore: ſuſcipe ſacrificiū laborū meorū: fiatq; acceptabile in ꝯſpectu tuo. ⁊ aſcendat ad te in odorē ſuauitatis. Memoria tua ſancta ⁊ dulcedo tua dulciſſima poſſideat totā aiā meā. atq; inuiſibiliū amorē rapiat eā: tranſeat de viſibilibus ad inuiſibilia. de terrenis ad celeſtia. de tpalib⁹ ad eterna. trāſeat ⁊ videat viſionē mirabilē. O eterna vitas. ⁊ vera caritas. ⁊ cara eternitas. tu es deus me⁹ ad te ſuſpiro nocte ac die. tibi ſtudio tibi itēdo. ad te puenire deſidero. q̄ nouit te. nouit vitatē. nouit eternitatē. Tu veritas ſup oia p fides. quē vt debuimus ſi cut es cum ptr aſierit hec vita ceca ⁊ mortalis. i q̄ dr̄ nobis. vbi ē deus tu⁹? Et ego dico. de⁹ me⁹ vbi es? Reſpiro in te paulu

lū cū effundo ſup te aiā meā in voce exultationis ⁊ ꝯfeſſionis ſoni epulātis ⁊ feſtiuitatē celebrātis. ⁊ adhuc triſtis ē. q2 relabit ⁊ fit abiſſus. vel q̄n poti⁹ ſentit ſe adhuc eē abiſſū. Dicit ei. fides mea quā accēdiſti in nocte āte pedes meos. Quarē triſtis es aīa mea. ⁊ q̄re ꝯturbas me? ſpera i deo. lucerna pedibus meis verbū ei⁹. Spera ⁊ pſeuera donec ptrāſeat nos mater iniquorū. donec pertrāſeat ira dei. cui⁹ fuimus aliq̄n filij. Fuimus n. aliq̄n tenebre. donec trāſeāt iſte penitus q̄rū reſidua adhuc trahimus i corpore pp peccatū mortuo. donec aſpiret dies ⁊ iclinentur vmbre. ſpera i dn̄o mane aſtabo ⁊ cōtemplabor. ſempq; ꝯfitebor ei. Mane aſtabo ⁊ videbo ſalutare vultus mei deū meū. q̄ viuificat mortalia corpa noſtra. ꝓpter inhabitantē ſpm̄ ei⁹

in nobis vt. iā ſumus lux. dū ȝ adhuc ſpe ſalui facti ſum⁹ ⁊ filij lucis ⁊ filij diei nō noctis. neqȝ tenebrarū. Fuimus.n.aliqñ. tenebre. nūc aūt lux in te deꝰ nr̄. ⁊ tñ adhuc ꝑ fidē necdū ꝑ ſpēm. Spes q̄ vı̄ nō eſt ſpes laudāt te dñe illi popli āgeloꝝ tuoꝝ immortales. ⁊ glorificāt nomen tuū celeſtes v̄tutes. q̄ nō hñt opus legere hāc ſcripturā nr̄aȝ. ⁊ cognoſcere ſanctā ⁊ indiuiduā trinitatem. Uident.n. faciē tuā ſp. ⁊ ibi legunt ſine ſyllabis tēpoꝝ. qd velit eterna volūtas tua. legūt. eligūt ⁊ diligūt ſēpqȝ legūt ⁊ nūq̄ p̄terit id qd legūt. Eligēdo ⁊ diligendo. legūt ipſā imutabilitatē cōſilij tui. ⁊ nō claudet codex eoꝝ nec plicabit liber eoꝝ qm̄ tu ipſe illis lı̄ es ⁊ eris in eternū ȝ. O btē nimiū ille celoꝝ virtutes q̄ laudare te poſſūt ſancte ⁊ puriſſime cū nimia dulcedine ⁊ ineffabili exultatione. inde laudant vnde gaudent: q2 ſemp vident vnde gaudere valeant ⁊ laudare. Nos vo mole carnis preſſi. ⁊ procul a vultu tuo in hac peregrinatiōe poſiti. atqȝ ꝑ mūdanas varietates diſtēti digne laudare nequimus laudamus tamen ꝑ fideȝ nō ꝑ ſpēm illi vo angelici ſpūs ꝑ ſpēm nō ꝑ fidē. Hoc.n. caro facit vt multo aliter laudemus q̄ illi li. Sȝ licȝ diuerſis modis laudes dicamus tu vnus es deus creator oīuȝ cui ſacrificiū laudis in celo ⁊ in terra offert p̄ſētari tuā mīa tua ad eoꝝ conſortiū cū qbus te ſemp videbimꝰ ⁊ fine fine laudabimꝰ.

Tribue dñe vt donec in hoc fragili corpe poſitus ſum: laudet te cor meum laudet te lingua mea. ⁊ oīa oſſa mea dicāt. dñe qs ſimilis tui: tu es deus ſ opus quem trinū in perſonis ⁊

vnum in ſubſtantia deitatis colimus ꝛ adoꝛamus patrem ingenitum: filium de patre vnigenituȝ: ſpiritum ſanctuȝ de vtroque pꝛocedentē. ꝛ in vtroque per manentem: ſanctam ꝛ indiuiduam trinitatem vnum deum omnipotentem: qui cum non eſſemus potenter feciſti nos. ꝛ cum perditi fuiſſemus culpa noſtra pietate ꝛ bonitate tua mirabiliter recuperaſti nos ne ſinas nos eſſe ingratos obſecro tam tantis beneficijs ꝛ indignos. ſꝫ multis miſerationibus. Te depꝛecoꝛ. ſupplico. ꝛ rogo. auge fidem. auge ſpē. auge charitateȝ. Fac nos per ipſam gratiam tuam ſemper in fide ſtabiles: ꝛ in opere efficaces. vt per fidem rectaȝ. ꝛ condigna fide in opera. ad vitam te miſerāte perueniamus eternam: vt ibi videntes gloꝛiam tuam: ſicuti eſt adoꝛemus maieſtatē tuam: ꝛ dicamus pariter quos dignos feceris videre gloꝛiam tuam. Gloria patri qui creauit nos. gloꝛia filio qui redimit nos. gloꝛia ſpiritui ſancto qui ſanctificauit nos. gloꝛia ſumme ꝛ īdiuidue trinitati cuius opera inſeparabilia ſunt: cuius imperiū ſine fine manet. Te decet laus. te decet hymnus tibi dabetur omnis honoꝛ. tibi benedictio ꝛ claritas. tibi gratiarum actio. tibi honoꝛ virtus ꝛ foꝛtitudo deo noſtro in ſecula ſeculoꝛum amen.

¶ Sequitur Capitulum trigeſimumtertium.

Et hic conijcitur homo q non compungitur in cõtemplatione ex quo angeli quoq tremunt deum videntes.

Capitulum. 33.

Ignosce domine. ignosce pie. ignosce et miserere parce ignorantie mee. et multe imperfectioni mee. Noli me tanq temerarium reprobare q audeam seruus utinam vel bonus. et non etiam inutilis et malus. et ideo valde malus: quia te omnipotentem deum nostrum: terribilem et nimis metuendum sine cordis cõtritione et lachrymarum fonte: sine reuerentia debito et tremore laudo benedico atque adoro. Si enim angeli te adorantes et laudantes tremunt mira exultatione repleti: ego peccatorum tibi assisto laudem dico sacrificium offero: et non corde pauco. vultu pallco: labijs tremo: toto corpore inhorresco: sicque aboris lachrymis coram te indesidenter ingeo: Volo sed non valeo: quia nequeo q desidero. Hinc enim mecum vehementer admiror dñe te nimis terribilem oculis fidei cerno. Sed quis hoc sine ope gratie tue: vniuersa enim salus nostra a magna misericordia tua. Miserum me. quomodo sic insensata facta est anima mea. vt non terreatur terrore nimio: dum stat ante deũ et suas illi laudes decẽtati. Miserum me: quomodo sic induruit cor meum: vt oculi mei indesinẽter nõ producãt flumina lachrymarum dum conseruus sermocinatur corã dño suo.

hō cū deo creatura cum
creatore. q̄ fact⁹ ex limo
cū eo q̄ oīa fecit ex nihi-
lo. Ecce dn̄e pono me an
te. ⁊ qd̄ i ſecretl de me ſen
tio: tn̄is aurib⁹ nō taceo.
Tu diues ī mīa. ⁊ larg⁹ ī
pmijs: da mihi d bōis tuis
vt ex eis ſuiā tibi. Nō.n.
aliūde poſſum⁹ ſuire: ne-
qȝ tibi placere niſi de tuo
mūere. Cōfige q̄ſo timorē
tuo carnes meas letet cor
meū vt timeat nomē tuū.
Utinā ſic te timeret pec-
catrix aīa. q̄o ille vir ſan
ctus q̄ dixit. Semp̄ eni q̄
ſi tumētes ſup̄ me fluctus
timui deū. Dator.n. oīuȝ
bonoꝝ de⁹: da mihi inter
laudes tuas fontē lachry
maꝝ ſimul cū cordis pu-
ritate ⁊ mētis iubilatiōe.
vt pfecte te diligēs ⁊ di
gnete laudās: ipo cordis
palato ſentiā. guſtē ⁊ ſa-
piā. q̄ dulcis ⁊ ſuauis es
dn̄e. ſicut ſcriptū eſt. Gu
ſtate ⁊ videte qm̄ ſuauis
eſt dominus. Beat⁹ vir q̄
ſperat ī eo: beatus popu
lus q̄ ſcit iubilationē: bea
tus vir cuius eſt auxiliū
abs te. aſcēſiones in cor
de ſuo diſpoſuit in valle
lachrimaꝝ. ī loco quē po
ſuit. Beati mundo corde
qm̄ ipſi deū videbūt. Bti
qui habitāt in domo tua
domine: in ſecula ſeculo-
rum laudabunt te.

¶ Oratio cor multū mo
uēs ad deuotionē ⁊ diui-
nū amorē. Caplm̄. 34.

IEſu nr̄a redē-
ptio. amor ⁊ d
ſideriū. deus de
deo. adeſto mi-
hi famulo tuo. Te inuoco
ad te clamo clamore ma
gno in toto corde meo.
Te inuoco aīaȝ meā. intra
in eā ⁊ coapta eā tibi. vt
poſſideas eā ſine ruga ſi-
ne macula. Mundiſſimo
nāqȝ dn̄o mūdā ōbet hi-
tatio. Scificata ḡ me vas
tuū qd̄ feciſti. de malitia
euacua iple ḡgr̄a ⁊ plenū
ꝯſerua. ita vt dignū bita

dōis tue efficiar tēplū h
τ i ppetuū. Dulcissime be
nignissime amātissime ca
rissime. potētissime. ōside
ratissime p̄ciosissime. ama
bilis. pulcherrie. tu melle
dulcioꝛ. lacte τ niue cādi
dioꝛ. nectare suauioꝛ gē
mis τ aure p̄ciosioꝛ. cūtis
q̄ terraꝝ diuicijs τ bono
rib⁹ mihi carioꝛ. qd dico
de⁹ me⁹. vna spes mea: tā
grādis mīa mea. qd dico
dulcedo felix τ secura. qd
dico dū talia dico: Dico
qd valeo sȝ nō dico qd d
beo. vtinā possē talia dice
re q̄lia illi hymnicidi āge
loꝝ chori. O q̄ libēt me i
tui laudib⁹ totū effūderē.
O q̄ deuotissime illa cele
stis melodie cātica ad lau
dē τ gliā noīs tui i medio
eccl'ie ifatigabilis poꝛtarē.
Sȝ qꝛ talia nō possuȝ nū
qd tacebo: Ue tacētibus
de te. q̄ oꝛa mutoꝝ resol
uis. τ liguas ifantiū facis
destas. Ue tacētib⁹ de te
qm̄ ipsi loq̄ces muti sunt.

cū nō tuas laudes dicūt.
Quis digne te laudare
pōt: O ieffabilis vtus τ
sapia patris. Et qm̄ nulla
iuenio vba qb⁹ te sufficiē
ter valeā explanare. cūcti
potēs τ oīsciū vbuȝ dicā
iteriȝ qd valeo. donec iu
beas me venire ad te. vbi
possiȝ dicere qd te decet.
τ me opȝ. Et iō supplicit
rogo. vt nō respicias tm̄
ad id qd modo dico. sed
ad id qd dicere opto: Cu
pio eni desiderio magno.
de te. loq̄ qd opȝ τ decet.
qꝛ te decet laus. te decet
hymnus. tibiq̄ debet. oīs
honoꝛ. Scia ḡ occultoꝝ
cognitoꝛ de⁹. qm̄ celo ter
ra. τ oib⁹ que i ea sunt. tu
mihi acceptioꝛ. tu mihi
amabilioꝛ es. diligo. eniȝ
te sup celū τ terrā τ cete
ra oia q̄ in eis sunt: imo
amoꝛe nois tui q̄ transi
toꝛia sūt. pculdubio amā
da nō sunt. Amo te deus
meus amoꝛe magno. ma
gisq̄ te amare cupio. Da

mihi vt amē te ſemꝑ q̄tū
volo. q̄tū debeo. vt tu ſo
lꝰ ſis tota itētio mea ⁊ oīs
meditatio mea. te medit
ꝑ dies ſine ceſſatione. te
ſentiā ꝑ ſoporē i nocte. te
alloq̄tur ſpūs meꝰ tecū fa
buletᷣ mēs mea. Lumie ſā
cte viſiōis illuſtretᷣ cor me
um. vt te rectore. te duce.
ambulā de v̄tute i v̄tutē.
tādē q̄ videā te deū deoꝝ
in ſyō. nūc q̄dē ꝑ ſpeculū
i enigmate. tūc aūt facie ad
faciē. vbi cognoſcā te ſicᷣ
⁊ cognitus ſū. Bti mūdo
corde. qm̄ ipi deū videbūt
Bti q̄ hitāt in domo tua
dn̄e in ſecula ſeculoꝝ lau
dabūt te. Rogo itaq̄ te
dn̄e ꝑ oēs miſatiōes tuas
q̄bꝰ a morte eīna liberati
ſumꝰ. mollifica cor meū.
duꝝ ⁊ lapidē ſaxeū. ⁊ fer
reū. tua ſacratiſſima ⁊ po
tēti vnctione. ⁊ fac me ꝑ
ignē cōpūctiōis corā te.
oi hora. hoſtiā viuā fieri.
Fac me i tuo ꝯſpectu cor
ꝯtritū ⁊ humiliatū ſp hr̄e

cū lachrymaꝝ abūdātiā.
Fac me ex tuo deſiderio
huic mūdo fūditꝰ extiguī
⁊ trāſeūtiū rerū obliuiſcī
ꝑ magnitudie timoris ⁊
amoris. vſq̄ adeo vt de
tpalibꝰ nō lugeā nec gau-
deā: nec metuā aliq̄d tpa
le. nec diligā: nec blandiꝭ
corrūpar nec aduerſis cō
curiar. Et q̄ tua valida ē
vt mors dilectio abſorbe
at q̄ſo mētē meā ab oībꝰ
q̄ſo ſub celo ſūt. ignita ⁊
melliflua viſ amoris tui. vt
tibi ſoli iherēā. ſolaq̄ tue
ſuauitatis mēoria paſcar
Dſcēdat dn̄e dſcēdat ꝑcor
deſcēdat i cor meū odor
tuꝰ ſuauiſſimꝰ. ⁊ igrediatᷣ
amor tuꝰ melliſluꝰ. veniat
mihi tui ſaporis mira ⁊ i
enarrabilis fragātia. q̄ ſē
pit̄nas i me ſuſcitet ꝯcupi
ſcētias. ⁊ ex corde meo ꝑ
ducat vena ſaliētis aq̄ in
vitā eternā. Immēſus es
dn̄e. ⁊ iō ſine mēſura de-
bes amari ⁊ laudari ab
hiis q̄s tuo ꝑcioſo ſāguie

Digitized by Google

redemiſti. Amatoꝝ boīuꝫ benigniſſime. clementiſſime dñe. ⁊ equiſſime iudex cui oē iudiciū credit pr̄ ſapientiſſima tua equitati iudicio diſcernis hoc rectū ⁊ iudicio diſcernis hoc rectū ⁊ iuſtū eſſe. vt filij huiꝰ ſeculi noctis ⁊ tenebrarū ꝓ ſtātiori deſiderio. virtute atq̄ ſtudio. diligent ⁊ querūt [illegible] diuitias. ⁊ ſequūtur honores. ꝙ nos [illegible] diligamus te deū nr̄m ꝑ quē facti ⁊ redēpti ſumꝰ. Si enī hō hoīeꝫ tāta diligit dilectiōe. vt alt alterū vix pati queāt abeē. ſi ſpōſa ſpōſo tanto ꝯglutinat amore ardore. vt ꝓ magnitudine amoris. nulla ꝑ quietē valeat reqe. dilecti ſui abſentiā nō ſine magno merore ferens. [illegible] q ſtudio [illegible] anima q deſpōſaſti tibi ī fide ⁊ miſeratiōibꝰ. [illegible] te verū deū ⁊ pulcherrimū ſpōſum [illegible] nos ſic amaſti ⁊ ſaluaſti: dignatiōe [illegible] tāta ⁊ talia feciſti. Q. licꝫ [illegible] in fine [illegible] hēant ſuas delectatiōes ſuos [illegible] amores. nō tn̄ tali mō delectāt ſic tu deꝰ nr̄. In te [illegible] delectatiua [illegible] qꝛ amor tuꝰ ſuauis ē. ⁊ [illegible] pectora q poſſides dulcedine ⁊ ſuauitate ⁊ [illegible] reples. Econtra amor ſeculi ⁊ carnis [illegible] ē ⁊ ꝑturbatus. [illegible] certe qs igredit [illegible] non patit. Sp̄ [illegible] nibus ⁊ ꝑturbatiōibꝰ [illegible] timoribus ſollicitudines. [illegible] peccatores [illegible] ⁊ meritis [illegible] palida ē [illegible] ꝑturbabilis vita. Qui intrat i te bone dñe intrat in gaudiū dñi ſui ⁊ nō timebit amplius. ſed habebit ſe optie i optia loco. dicit enim Hec requies mea i ſeculū ſeculi hic habitabo qm̄ elegi eam. et illud. Dñs regit me ⁊ nihil mihi deerit: in loco paſcue ibi me collocauit. Dulcis xp̄e bone ieſu [illegible] ſemper [illegible]

meũ iextīguibili ɔ̃flectio-
ne tua. ɔ̄tinua recordatio
ne tua. adeo vt ſic̄ flāma
ꝑrēs. tot⁹ ardeā i tui amo
riſ dulcedīe quē ⁊ aq̄ mul
te ī me nūq̄ poſſint extin
guere. Fac me dulciſſime
dn̄e amare te ⁊ deſiderio
tuo depōere pōdus oīuz
carnaliū d̄ſideriorꝫ. ⁊ ter
renaꝝ ɔcupiſcētiaꝝ gra-
uiſſimā ſarcinaz. q̄ impu-
gnāt ⁊ aggrauāt miſeraz
aīaz meā vt poſt te expe-
ditu s in odore vnguēto-
rū tuoꝝ currens vſq̄ ad
tue pulchritudīs viſionē.
efficaciť ſatiādus. q̄ tot⁹.
te quoq̄ duce merear ꝑ-
uenirē. Duo. n. amores al
ter bonus. alter mal⁹. al-
ter dulcis. alter amarus.
nō ſe ſiľ in vno capiūt pe
ctore. Et iō ſi q̄s ꝑter te
aliud diligit. nō ē caritas
tua de⁹ in eo. amor dulce
dinis ⁊ dulcedo amoris.
amor nō crucians ſed dele
ctās. amor ſincere ⁊ caſte
pmanēs in ſeculum ſeculi.
amor q̄ ſp̄ ardes ⁊ nunq̄
extingueris. Dulcis xp̄e
bōe ieſu caritas de⁹ me⁹.
accēde me totū igne tuo.
amor tuo. ſuauitate tua dul
cedine tua. iocunditate ⁊
exultatiōe tua voluptate
⁊ ɔcupiſcētia tua q̄ ſcā eſt
⁊ bōa. caſta ē. ⁊ mūda trā
q̄lla ē ⁊ ſecura. vt tot⁹ dul
cedie amoris tui plenus.
tot⁹ flāma caritas tue ſuc
cenſus diligā te deū meū
ex toto corde meo. totiſ
q̄ medullis ꝑcordiū meo
rū. hn̄s in te corde. in ore.
⁊ p̄ ocul' meis ſp̄ ⁊ vbiq̄
ita vt nullus pateat ī me
loc⁹ adulterinis amorib⁹.
Audi de⁹ me⁹. Audi lum
oculoꝝ meoꝝ. Audi que
peto ⁊ da q̄ petā vt audi
as. Pie ⁊ miſericordiſſi-
me dn̄e ne efficiaris mihi
lexorabilis ꝑp. pctā mea.
ſz ꝑp bōitatē tuā. ſuſcipe
p̄ces ſui tui. ⁊ da mihi ef
fectū petitiōis mee ⁊ deſi
derii mei intercedēte ⁊ orā
te ⁊ īpetrāte glīoſa vgīne

genitrice tua maria dña. meacū oīb⁹ſctiſtuiſ. Am

¶ Oratio dñuotiſſima ad laudes habēdas. Ca.35.

O Xriſte dñe verbū prīs. q̄ venisti i hūc modū peccatores ſalnos facere. rogo te p īndulgētiſſima miſicordie tue viſcera. emēda vitā meā. melioes actuſ. cōpone mores tolle qđ mihi nocet ꝛ tibi diſplicet ꝛda qđ noſti tibi placere ꝛ mihi pdeſſe. Quis pt facere mūdū de imūdo cōceptū ſemine. niſi tu ſolus? Tu es deus ipotēs ifinite pietatis. q̄ iuſtifices impios ꝛ vivifices mortuos pp peccatū qui mutas peccatores. ꝛ nō ſūt. Tolle ḡ de me qcqđ tibi diſplicet i me. īperfecta.n. mea plurima vidēt oculi tui. Mitte q̄ſo manū pietatis tue in me. ꝛ tolle de me qcqđ offēdit oculoſ pietatis tue in me. Corā te dñe ē ſanitas. ꝛ īfirmitas mea. Ille pco2 ſua. iſtā ſana. Sana me dñe ꝛ ſanabor ſaluū me fac ꝛ ſalu⁹ ero. tu q̄ infirma ſanas ꝛ ſanata pſervas tu q̄ ſolo nutu tuo reſtauras dirutà ꝛ collapſa. Si.n. dignaris i agro tuo. corde meo ſerere bonū ſemē. nece ē vt manu pietatis tue ſpias pri⁹ euellas viciorū meorū. Dulciſſime. bēigniſſime amātiſſime cariſſime. deſideratiſſime amabiliſſime. pulcherrime. īfunde obſecro multitudinem dulcedinis tue ꝛ caritatis tue pectori meo. Ut nihil terrenum. nihil carnale deſiderem vel cogitem. ſed te ſolū. Amē. te ſolū habeā i corde ꝛ i ore meo. Scribe digito tuo in pectore meo dulcē memoriā tui melliflui noīs. nulla vnq̄ obliuiōe delēdā. Scribe i tabulis cordis mei volūtatē tuā. ꝛ iuſtificatiōes tuas. vt te i me ſeo dulcedinis dñm

⁊ pcepta tua ſēp ⁊ vbiq̧ habeā p oculis meis. Succende mētē meā igne illo tuo. quē miſiſti in terrā ⁊ voluiſti vehemēter accē di. vt ſacrificiū ſpūs ↄtri bulati: ⁊ cordis ↄtriti. ab ortis lachrymis ↄtidie offerā tibi. Dulciſ xpe bō ne ieſu ſic ↄſidero. ſic toto ta mēte mea peto. da amo rē tuū ſctm ⁊ caſtū: q̄ me ↄpleat teneat. totūq̧ poſ ſideat. ⁊ da mihi euidēs ſi gnū amoris tui. irriguū la chrymarū fōtē iugit ema nātē. vt ipe quoq̧ lachry me. tuū i me teſtent amo rē ipe pdāt. ipſe loqn̄t. q̄ tū te diligit aīa mea. dū p nimia dulcedie amoris tui nequit ſe a lachrymis ↄtine re. Reminiſcor pie dn̄e il lius bōe mlier ānē. q̄ ad ta bernaculū rogatura p fi lio vēit de q̄ ſcriptura re fert. q̄ vult⁹ ei⁹ p⁹ lachry mas ⁊ pces nō ſūt āpli⁹ i diuerſa mutati. Sz mēor tāte virtutis tāteq̧ ↄſtātie. dolore torqor ⁊ verecūdia ↄfundor: qr me miſerrimū nimis deorſum iacētem eor. Si. n. ita fleuit ⁊ i fletu p ſeuerauit mlier q̄ q̄rebat filiū: quō plāgere ⁊ i plātu pſeuerare dz aīa mea q̄ q̄rit ⁊ amat deū. ⁊ ad eū puenir deſiderat. Quō gemere ⁊ ac flere dz tal' aīa q̄ q̄rit deū die ac nocte. q̄ pter xp̄z nil vult amare. Mirū qppe eēt ſi iā nō facte ſūt ei lachry me ſue pāes die at nocte. Reſpice ḡ ⁊ miſerere mei. qr dolores cordis mei mul tiplicati ſūt. Da mihi ↄſo latione tuā celeſtē ⁊ noli ſpnere peccatricē aīaz p q̄ mortu⁹ es. Da mihi q̄ ſo lachrymas ex toto af fectu i tnas. q̄ pctōrū meo rū poſſint ſoluer vicula. ⁊ celeſti iocūditate ſp re pleāt aīaz meā. Si nō cū viris ⁊ pfectis mōachis. q̄rū veſtigia neq̄o imitari. ſal tē cū deuotis mlierib⁹ q̄ru ſarūq̧ portionē in regno tuo merear adipiſci. vētu

quos mihi i mētē alterius mlīeris ꝺuotio mira. q̄ te i ſepulchro iacētē pio aore q̄rebat. q̄ recedētib⁹ diſci pulis ꝺ ſepulchro nō recedebat. q̄ ſedebat ibi triſtis. ꝛ merēs. ꝛ diu multū qꝫ flebat ꝛ ſurgēs mlt̄ lachrymis. iterū iterūqꝫ antra ꝺſti ſepulchri vigilātib⁹ oculis explorabat. ſi forte alicubi te viderī poſſet. quē feruēti ꝺſiderio q̄rebat. Iā certe ſel' ꝛ iterū igreſſa ſepulchrū viderat ſꝫ nimiū amāti ñ ſat] erat vt⁹. n. bōi opis pſeuerātia ē. Et qꝛ p̄ ceteris dilexit. diligēdo fleuit. ꝛ flēdo q̄ſiuit. ꝛ q̄rēdo pſeuerauit. iō p̄ma oium te iuenirī. te videre. te alloq̄ meruit. Et nō ſolū h. ſꝫ ēt ipis diſcipulis glīoſe reſurrectionis tue p̄nūcia extitit. te p̄cipiēte ꝛ clemēter monēte. Uade dic frīb⁹ meis vt eāt i galileā ibi me videbūt. Si ḡ ita fleuit ꝛ i fletu pſeuerauit mulier. q̄ viuē ē cū mortuis q̄rebat. q̄ te manu fidei tāgebat. quō plāgerī ꝛ i plāctu pſiſtere oꝫ aia q̄ te redēptorē ſuū iam celo pſidētē ꝛ vbiqꝫ regnātē. corde credit. ore ꝯfitet. Quō ḡ gemē ꝛ flerī oꝫ talis aia. q̄ te toto corde diligit. teqꝫ toto deſiderio viderī ꝯcupiſcit. Solū ꝯfugiū ꝛ vnica ſpes miſeroꝝ: cui nūq̄ ſine ſpe mīſe ſupplicat. pſta mihi hāc grām. pp te ꝛ ꝓpter nom̄ ſcm̄ tuū. vt q̄ciēſ ꝺ te cogito. ꝺ te loq̄r. ꝺ te ſcribo. ꝺ te lego. ꝺ te ꝯfero. q̄tiēs tui reminiſcō tibi aſſiſto. laudes p̄ces ꝛ ſacrificiū offerro. totiēs abortis lachrymis i ꝯſpectu tuo copioſe ꝛ dulcit flēā. ita vt efficiāt mihi lachrie mee pāes die ac nocte. tu q̄dē rex glīe ꝛ oiuꝫ vtutū magr̄ docuiſti nos v̄bo exēplo gemē ꝛ flerī dicēs. Bti q̄ lugēt qm̄ ipi cōſolabūt. tu fleuiſti ꝺfūctū amicū ꝛ lachriat⁹ es valꝺ

perituram ciuitatē. Rogo te bōe Jeſu p illas bēignīſſimas lachrymas tuas. ⁊ p oēs miſeratiōes tuas q̄bus mirabilr nobis pditis ſubuenire dignat⁹ es. da mihi grām lachrymarū q̄ multū ōſiderat. ⁊ appetit aīa mea. qꝛ ſine dono tuo nō poſſuʒ hr̄e eā. ſʒ p ſpm̄ ſcm̄ tuuʒ q̄ dura corda pctōꝝ mollit ⁊ ad fletū compūgit. Da mihi grāʒ lachrymaꝝ ſicͭ ōdiſti prīb⁹ nr̄is: q̄rū veſtigia ōbeo imitari vt plagā me i ōi vita mea: ſicͭ ipſi ſe plāxerūt nocte ac die. Propt merita ⁊ orōnes eoꝝ q̄ tibi placuerūt ⁊ ōuotiſſime ſeruierūt. miſere mei miſerrimi ⁊ indigni ſerui tui. ⁊ da mihi grāʒ lachrymarū. Da mihi irriguuʒ ſupius ⁊ irriguū inferiuſ. vt ſit mihi lachryme mee panes die ac nocte. effici atq̄ꝫ i ɔſpectu tuo de⁹. me uſ p ignē ɔpūctiōiſ holocauſtū pigue ⁊ medullatū mī tot⁹ i ara cordiſ mei. ⁊ tāq̄ piguiſſimū holocauſtū aſſumar tibi i odoreʒ ſuauitatis. Da mihi dulciſſime fontē irriguū. fonteq̄ꝫ pſpicuū. i q̄ lauet aſſidue iſtō iq̄natū holocauſtū. Lʒ.n. me totū tibi obtulerī opitulāte grā tua: īmltis tñ q̄ttidie offēdo pp nimiā fragilitatē meā da ḡ mihi grāʒ lachrymarū bn̄dicte ⁊ amabil ōe⁹. pcipue ex multa dulcedie amoris tui ⁊ ɔmemoratione miſericordiaꝝ tuarū: ppara hāc mēſam famulo tuo in ɔſpectu tuo. ⁊ da mihi eaʒ in ptātē vt q̄tiens volo ſatier ex ea. Tribue p pietate ⁊ bōitate tua vt iſte calix tuus inebriās ⁊ pclarus ſaciet ſitim meam. vt inhiet tibi ſpūs meus ⁊ ardeat mēs mea i amore tuo: oblit⁹ vāitatis ⁊ miſerie. Audi de⁹ meus: audi lumē oculoꝝ meoꝝ: audi q̄ peto: ⁊ da vt petaʒ qđ audias.

pie ⁊ exorabilis dñe ne aſpernaris mihi inexorabilis pp pctã mea. ſʒ pp bõitã tē tuã ſuſcipe preces ſui tui ⁊ da mihi effectū petitionis mee ⁊ deſiderij mei. ꝑ cib⁹ ⁊ meritis glioſe virginis Marie domine mee ⁊ oīum ſanctorū. Amen.

¶ In iſta oratione mens humana copioſius cõpungit ſi intēte dicat. Cap. 36.

Jeſu dñe: Jeſu pie: Jeſu bone: q̄ mori dignat⁹ es: pp pctã nrã ⁊ reſurrexiſti pp iuſtificationē nrãʒ: rogo te pglioſaʒ reſurrectionē tuã. reſuſcita me de ſepulchro vicioꝝ ⁊ pctõꝝ meoꝝ oīum ⁊ da mihi quotidie ptē i reſurrectiōe pma vt i reſurrectiōe tua merear vacit pcipere portionē. dulciſſime benigniſſime. amantiſſime. cariſſime. pcioſiſſime dſiderãtiſſime. amabiliſſime pulcherrime aſcēdiſti i celū cū triūpho glorie tue. ⁊ ſedes ad dexterãʒ prīs rex potentiſſime. trahe ſurſuʒ ad te. vt curram poſt te in odore vnguentoꝝ tuoꝝ: curram ⁊ nō deficiam te trahēte ⁊ te ducēte me. currētes. trahe os ſitientis te ale in ſupna fluēta eterne ſacietatis. īmo trahe me ad te fōtē viuū vt inde pro captu meo bibã vñ ſemp viuã. de⁹ me⁹ vita mea. Tu. n. dixiſti ore tuo ſcō ⁊ bñdicto. ſi quis ſitit veniat ad me ⁊ bibat. Fons vite dā ſitienti aīe ſemp biber ex te. vt ſm ſanctã ⁊ veridicaʒ pmiſſionē tuã de vētre meo fluãt aque viue. Fōs vite reple mētē meã torrēte voluptatis tue: ⁊ inebria cor meum ſobria ebrietate amoris tui vt abiiciã q̄ vana ſūt ⁊ terrēa. ⁊ te ſolū iugit habeã i memoria mea ſic ſcriptuꝫ eſt. Memor fui dei ⁊ delectatus ſum. Da mihi ſpiritum ſanctū tuum quem ſignificabant ille aque quas

Aſcētib⁹ oculis te pmiſe-
ras. Da q̄ſo toto deſide-
rio ⁊ oi ſtudio tendere q̊
aſcēdiſſe poſt reſurrectio-
nē die q̄dragesimo credi-
m⁹. vt i p̄ſenti q̄dē miſeria
ſolo teneat corpe tecū aūt
ſim cogitatiōe ſp ⁊ auidi-
tate vt ibi ſit cor meū. vbi
tu es theſaur⁹ me⁹ deſide-
rabilis ⁊ icōparabilis nec
nōq̄ amabilis. Jn hoc. n.
magno hui⁹ vite diluuio
vbi circūſtātib⁹ agitamur
pcellis. ⁊ non inenit ſida
ſtatio ⁊ loc⁹ eminentior.
vbi pes colūbe valeat ali-
q̄ten⁹ requieſcē. nuſq̄ tuta
pax nuſq̄ ſecura q̄es. vbi
q̄ bella ⁊ lites. vbiq̄ ho-
ſtes. foris pugne. it⁹ timores.
⁊ q2 alt'a ps ſum⁹ celi. alt'a
terr. cōp⁹ q corrūpit agra-
uat aiaz. Jecirco aius me-
us ſoci⁹ ⁊ amic⁹ me⁹ ifati-
gat⁹ de via veniēs. lāguet
⁊ iacet diſciſſus atq̄ lace-
rat⁹ ab his q̄s ptrāſierat
vanitatib⁹ eſurit ⁊ ſitit val-
de. ⁊ nō hēo qd ponā an-
illū q2 paup ſū ⁊ mēdic⁹.
Tu dñe de⁹ meus diues
boniz bonoꝝ ⁊ dapiū ſu-
pne ſacietatis opulētiſſi-
me largitor. d lāſſo cibū.
collige diſpſuz. reintegra
ſciſſuz. En ſtat ad hoſtiū
⁊ pulſat. obſecro p viſce-
ra mīe tue q̄bus viſitaſti
nos oriens ex alto. aperi
pulſāti miſo manū pieta-
tiſ tue ⁊ iube ppiciabili di-
gnatiōe. vt igrediat ad te
requieſcat i te. reficiat d te
vino celeſtiq̄ pane. q ſa-
tiatus reſumptiſq̄ v̄tuti-
b⁹ ad ſupiora pſcendat. ⁊
d hac valle lachrimaꝝ pē-
na ſācti deſiderij raptus
ad celeſtia regna volitet.
Aſſumat dñe. aſſumat ro-
go ſpiritus me⁹ pēnas vt
aqle. ⁊ volitet. ⁊ nō deficiat.
volet ⁊ pueniat vſq̄ ad de-
corē dom⁹ tue. ⁊ locū ha-
bitatiōis glorie tue. vt ibi
ſup mēſaz refectiōis ciuiū
ſupnorū paſcat de occul-
tis tuis i loco paſcue me-
iuxta fluenta pleniſſima

Digitized by Google

redeſcat ĩ te deus me⁹ cor
meũ. cor mare magnũ tu
mẽs fluctib⁹. Tu q̃ ipera
ſti vẽtis. ⁊ mari ⁊ facta ẽ
trãq̃llitas magna. veni ⁊
gradere ſup fluct⁹ cordiſ
mei. vt tranq̃lla ⁊ ſerena
fiãt oĩa mea. q̃tenus vnũ
bonũ meũ ãplectar te. ⁊
dulce lumẽ oculoꝝ meo-
rũ ↄtẽpler te. ſine tumul-
tuãtiũ cogitationũ ceca
caligine. Confugiat dñe
mẽs mea ſub vmbra ala
rũ tuaꝝ ab eſtib⁹ cogita
tionũ huiꝰ ſeculi. vt ĩ tuo
refrigerũ tẽperamẽto ab
ſcõſa letabũda cãtet ⁊ di
cat. In pace ĩ idipſũ dor
miã ⁊ requieſcã. Dormiat
obſecro dñe de⁹ me⁹. dor-
miat mẽoria mea ab oĩ-
b⁹ malis: iniq̃tatẽ odiat.
iuſticiã diligat. Quid eni
pulchrius. q̃ue dulci⁹ q̃
iter tenebras huius vite.
multaſq; amaritudĩes. di
uie dulcedĩ ſpirare. ⁊ ethe
brĩtudĩ ſuſpirãr illic ⁊ tene
ri mẽte. vbi vera pĩe gau

dia certiſſima eſt. Dulciſ
ſime. amãtiſſime. benigniſ
ſime. cariſſime. p̃cioſſime.
deſideratiſſime. amabiliſſi
me. pulcherrime. qñ te vi
debo: qñ apparebo ante
faciẽ tuã: qñ ſatiabor de
tua pulchritudie: qñ edu
ces me de h̃ carcere tene
broſo. vt ↄfitear nõi tuo
ita deĩceps nõ cõpũgar.
Qñ trãſibo in illã admi-
rabilẽ ⁊ pulcherrimã do-
mũ tuã vbi p̃ſonat vox le
ticie ⁊ exultationis in ta
bernaculiſ iuſtoꝝ. Bti q̃
habitãt ĩ domo tua dñe. i
ſecla ſecloꝝ laudabũt te.
Bti ⁊ vẽ bti. quos elegi-
ſti ⁊ aſſũpſiſti in illã cele
ſtẽ hereditatẽ. ecce ſancti
tui dñe florẽte ſicut liliũ.
Replent. n. ab vbertate
domꝰ tue. ⁊ torrẽte volu-
ptatis tue potas eos. quo
niã tu es fons vite. ⁊ in lu
mine tuo vident lumẽ vſ-
q; adeo vt ipſi vẽ lumen
illuminatum per te deum
illuminantem ſicut ſol ef-

fulgeāt in ꝯſpectu tuo. O
ꝙ̄ mira. ꝙ̄ pulchra. ꝙ̄ ac-
ceptabilis ſūt domus tue
bitacula dn̄e virtutū. ꝯcu
piſcit itrar̄ i ea peccatrix
aīa mea. Dn̄e dilexi deco
rē domus tue. ⁊ locū bita
tiōis glīe tue. Unā peti a
dn̄o. hāc reqrā. vt ibabi
tē i domo dn̄i oīb⁹ dieb⁹
vite mee. Queadmodū
ceru⁹ ꝯſiderat ad fontes
aquarū: ita deſiderat aia
mea ad te de⁹ me⁹. qn̄ ve
niā ⁊ apparebo an̄ faciē
tuā qn̄ videbo deū meū
quem ſitit aia mea: qn̄ vi
debo eū in terra viuētiū:
In iſta enim terra moriē
tiū videri nō pōt mortali
b⁹ oculis. Quid faciam
miſer ego grauedine cō-
pedis mortalitatis mee
ꝯſtrictus: qd faciā: Dū
ſumus in corpe pegrina-
mur ad deū. Nō hēmus
hic manētē ciuitatē. ſ3 fu
turā inqrim⁹. Nr̄ aūt mu
nicipatus i celis eſt. Heu
mihi. q3 in colatus me⁹ p

lōgatus ē. habitaui cū habitā
tibus cedar. multū in co-
la fuit aia mea. Quis da
bit mihi pēnas ſicut colū
be. ⁊ volabo ⁊ requieſcā.
Nihil mihi tā dulce ꝙ̄ cū
dn̄o meo eē. Mihi āt ad
herere deo bonū eſt. Da
mihi dn̄e donec his fra
gilib⁹ aſſiſto mēbris tibi
adherere. ſicut ſcriptū ē.
Qui adheret dn̄o vnus
ſpūs eſt cū eo ꝓ̄rebe mi
hi rogo cōtēplatiōis pē-
nas. qbus idutus a te vo
litē ſurſum. Et q3 oē ſini-
ſtrū deorſū iacet tene mē
tē meam ne ad ima tene-
broſe vallis corruat. ne in
teruenienti vmbra terre
a vero iuſtitie ſole ſepa
retur. ⁊ obducta tenebris
nebule phibeatur alta re
ſpicere. Idcirco ſurſū tēdo
ad pacis gaudia. luciſq3
delectabilē ⁊ ſereniſſimū
ſtatū. Tene cor meū ma
nu tua: q3 ſine te ad altio
ra nō rapit. Illuc feſtino
vbi ſūma pax regnat. ⁊ in

Digitized by Google

gis tranquillitas inutilat.
Tene ⁊ rege ſpiritū me-
um. ⁊ aſſume. illũ ĩ ſuauo-
bitatẽ tuã. vt duce aſcen-
dat in illã regionẽ vberta-
tis. vbi paſcis iſrael ĩ eter-
nũ pabulo veritatis: vt
ibi vel rapida cogitatione
attingat te ſūmã ſapiãm
ſup oia manẽtẽ cũcta trã-
ſceuntẽ. ⁊ oia gubernãtẽ.
Mĩ volitãti ad te aĩe mul-
ta ſũt q̃ obſtrepũt. Juſſu
tuo dñe conticeſcãt mihi
oia. Ipſa ſibi aĩa mea ſile-
at. oia ꝑtrãſeat. oia q̃ cre-
ata ſũt trãſcẽdat a ſe. ⁊ ꝑ-
ueniat ad te. atq; ĩ te ſolo
creatorẽ oĩuz. oculos fidei
figat. tibi ĩhiet. tibi itẽdat
te meditetur. te ↄtẽplet-
te ſibi ante oculos ponat
te ſub corde reuoluat ve-
rũ ⁊ ſūmũ bonũ. ⁊ gaudi-
um ſine fine manſurꝫ. Mi-
te deniq; ſunt cõtempla-
tiões. qb9 aĩa deuota tibi
mirabiliter paſcit. ſed in nul-
la earũ ita delectat ⁊ reqe-
ſcit aĩa mea ſicut ĩ te ⁊ qñ
te ſolũ cogitat ⁊ ↄtẽplat.
Quã magna multitudo
dulcedinis tue dñe q̃ mi-
rabiliter iſpiras cordib9
amatorꝫ tuorꝫ: q̃ mira
ſuauitas amoris tui quo
ꝑfruũtur illi q̃ nihil pter
te diligũt nihil q̃rũt. nihil
etiã cogitare ↄcupiſcunt.
Felices illi qbus tu ſolus
ſpes es ⁊ oẽ opus eorũ oro.
Beat9 q ſedet ſolitari9 ⁊
tacet. ⁊ vigilat ſup cuſtodiã
ſuã iugiter die ac nocte vt
adhuc ĩ hoc fragili corpu-
ſculo poſitus pguſtare va-
leat aliquatenus dulcedinẽ
tuã. Rogo te ꝑ illa ſalutĩ-
fera vulnera tua q̃ paſſus
es ĩ cruce pro ſalute nr̃a.
e qb9 emanauit ille pcio-
ſus ſanguis quo ſum9 re-
dempti. vulnera hanc aĩam
meã peccatricẽ: pro qua et
mori dignat9 es vulnera eã
igneo ⁊ potẽtiſſimo telo
tue nimie caritatis. viu9 ẽ
n. ſermo dei ⁊ efficax ⁊ pe-
netrabilior oĩ gladio an-
cipiti. Tu ſagitta electa

et gladi⁹ acutiſſim⁹ q̄ ob︤ira
ſciā humani cordis pe-
netrare tua potētia vales.
Cōfige cor meū iaculo tui
amoris: vt dicat tibi aīa
mea: charitate tua vulne
rata ſū ego. vt ex ipo vul
nere amoris tui vberrime
fluāt lachrymę die ac no
cte. Percute dn̄e percute
obſecro hanc duriſſimam
mentem meā pia & valida
cuſpide dilectionis tuę: &
alti⁹ ad intima penetra po
tēti virtute. Et ſic de capi
te meo educ q̄ immēſā aq̄
in oculis meis veros fōtē lachrimarū
iugiter manentē. ex nī-
mio affectu & deſiderio vi
ſionis pulchritudinis tuę. vt
lugeā i die ac nocte. nullā
in p̄ſēti vita recipiēs cōſola
tionē donec te in celeſti thalamo
merear videre dilectū & pul
cherrimū ſponſū meū, deū
& dominum meū: vt ibi vidēs
glorioſam: admirabilē &
pulcherrimā faciē tuā. oi
dulcedine plenā: cū his q̄
elegiſti maieſtatē tuā ſup
plex adorē: & iubilatiōe ex
ceſſit ineffabili repletus iu-
bilo cātēne exultatiōis ex
clamē cū diligētib⁹ te di
cens Ecce qd̄ cōcupiui iā vi
deo: qd̄ ſperaui iā teneo:
qd̄ deſideraui iā hēo. Illi
nāq̄ in celis iūctus ſū. quē in
terris poſit⁹ tota virtute di
lexi: tota charitate āplexus
ſū: cui toto amore in
heſi. ipm̄ laudo benedico.
atq̄ adoro qui viuit & re
gnat deus in ſc̄la ſeculorum. amē

Oratio in tribulatiōe.
Capitulum .xxxvii.

Miſerere dn̄e: mi
ſerere pie. miſe
re mihi miſerri
mo peccatori: indi
gne agenti & digna patienti
aſſidue peccanti & tua fla
gella quotidie ſuſtinenti. Si
penſo malū quotidie qd̄ feci
nō eſt tm̄ qd̄ patior: grauius
ē qd̄ cōmiſi: leui⁹ ē qd̄ tollero. Iuſt⁹ es dn̄e & rectū
iudiciū tuū: & oia iudicia
tua iuſta ſunt & vera. Iuſt⁹
& rect⁹ es tu dn̄e deus noſter

nō ē vlla iniquitas in te. Nō
enī iniuſte neqꝫ crudelr̄
affligis nos peccātores dñe
ꝛ miſericors dñe. q cū nō
eēm⁹ potent̄ feciſti nos. ꝛ
cū ꝑditi fuiſſem⁹ culpa nr̄a
pietate ꝛ bōitate tua mi-
rabiliter reparaſti nos.
Scio ꝛ certus ſuꝫ ꝙ vita
nr̄a nō temerarijs moti-
b⁹ agit. ſed a te dn̄o deo
nr̄o diſponit ꝛ gubernat.
Uñ tibi cura eſt de oib⁹.
ꝑcipe de ſeruis tuis q to-
tā ſpē ſuā poſuerūt i ſola
mīa tua. Jccirco obſecro
ꝛ ſupplr̄ rogo vt n̄ facias
mihi ſ̄ꝫ pctā mea q̄b⁹ irā
tuā merui. ſꝫ ſcḋm magnā
mīaꝫ tuā. q ſupat ēt pctā
toti⁹ mūdi. Tu dñe q ex
teri⁹ flagella irrogas da
ſp īteri⁹ īdeficiētē patien
tiā. ita vt laus tua nō re-
cedat de ore meo. Miſe-
rere mei dñe miſerere mei ꝛ
adiuua me ſic tu noſti ꝙ
mihi neceſſe eſt in corpo
re ꝛ ī aīa. ſcis oīa. potes
oīa. qui viuis in ſecula.

¶ Oratio multū deuota
ad filiū.
Capitulm. 38.

O Domine ieſu xp̄e
fili dei viui ex-
panſis in cruce
māib⁹ ꝑ mor
taliū oīum redēptionem
bibiſti calicē paſſionis.
mihi hodie ꝓbere digne
ris auxiliū. Ecce paupꝫ ve
nio ad te diuitē. miſer ad
miſericordē. ne recedā va-
cuus vel cōtemptus. eſuri
ens īcipio. ne deſinā de te
ieiun⁹. famelic⁹ accedo
ne recedā īpaſtus. Et ſi
anteꝙ comedaꝫ ſuſpiro.
da vel poſt ſuſpiria vt co
medā. In primis dulciſſime
Jeſu corā magnificentia
tue ſuauitatis ꝯfiteor ad
uerſuꝫ me iniuſticiā meā.
Ecce domine qꝛ in pctis
fui ꝯceptus ꝛ natus. ꝛ tu
me ablauiſti ꝛ ſctificaſti. ꝛ
ego poſtea me maioribꝫ
ſordidaui peccatis. Fui
enī in neceſſarijs natꝰ pe
ſtea in ſpontaneis vero

tatus. ſꝫ tu dñe miſera
tionis nō immemor. tuliſti
me de domo pr̄is mei car
nalis. ⁊ de tabernaculis
peccatorū. ⁊ inſpiraſti mihi
vt ſeq̄rer te cū gratiatiōe q̄
ſētiũ faciā tuā ambulātiũ
ſemitā rectā. cōmorātiũꝫ
ſicut lilia caſtitatis. ⁊ tecū
diſcūbētiū in cenaculo al
tiſſime paupertatis. Et ego
tot beneficiorū ingratus.
poſt religiōis īgreſſuꝫ mul
ta cōmiſi illicita. multa ꝑ
petraui nefāda. ⁊ vbi pec
cata emēdare debui. pec
cata peccatis addidi. Hec
ſūt mala mea dñe quibus
exhonoraui te. ⁊ macula
ui me. quē ad imaginē ⁊
ſimilitudinē tuā creaſti.
ſuperbia vana gloria. ⁊ cete
ra multa alia mala. quibus
vexatur ⁊ affligit. lacerat
⁊ deſtruit infelix aīa mea.
Ecce dñe iniquitates mee
ſupgreſſe ſūt caput meū.
⁊ ſicut on⁹ graue grauate
ſunt ſup me. ⁊ niſi tu cui ꝓ
prium eſt miſereri ſemp ⁊
parcere deſpicereꝫ tue miſe
rationis ſup penas. mergi co
gor miſerabilit in profun
dū. Attende domine deus
⁊ vide q̄m ſcīūs ⁊ ecce in
ſulta aduerſū me inimic⁹
me⁹ dicēs. deus dereliq̄t
eū pſeq̄r ⁊ cōprehēdā eū.
qꝛ nō ē qui eripiat. Et tu
dñe vſquequo: conuertere
⁊ eripe aīāꝫ meā: ſaluum
me fac ꝓp miſericordiam
tuā. miſerere filio tuo quē i
dolore non modico pepi
ſti: ⁊ noli attēdere malū
meuꝫ vt obliuiſcaris bo
nū tuū. Quis eſt pater q̄
filiū nō liberet: aut q̄s fi
lius queꝫ pater pietatis.
bacculo n̄ corripiat: Er
go pr̄ ⁊ dñe licꝫ peccator
ſuꝫ nō poſſuꝫ nō eſſe fili⁹
tuus. qꝛ tu me feciſti ⁊ re
feciſti. ſicut peccaui emē
da me. ⁊ poſt flagello emē
datū. trade me filio tuo.
Nūqd obliuiſci pt mr̄ in
fanteꝫ vteri ſui: ⁊ certe ſi
illa oblita fuerit. tu pater
pmiſiſti te non obliuiſci.

Digitized by Google

Ecce clamo ꝛ non exau-
dis me dolore crucior ꝛ
nõ ↄſolaris me. Quid di
cam vel q̃d faciã miſerri-
mus : Ego tãto deſtitut⁹
ſolatio proiectus ſuꝫ a fa
cie oculoꝝ tuoꝝ. Heu me
de quãto bono in quãtuꝫ
malũ cecidi . quo tẽdebã.
ꝛ q̊ deuenit: vbi ſuꝫ. ꝛ vbi
nõ ſuꝫ: ad quẽ aſpiraui ꝛ
nũc in q̃b⁹ ſuſpiro: Que
ſiui bõa. ꝛ ecce turbatio.
Ecce iam morior. ꝛ ieſus
nõ eſt mecũ. Et ecce meli
us eſt mihi nõ eſſe q̃ ſine
ieſu eſſe. Melius ẽ nõ vi
uere q̃ viuere ſine vita.
Et tu dñe ieſu vbi ſũt mi
ſericordie tue antiq̃. nũq̇d
iraſceris mihi i finẽ. Pla
care obſecro : ꝛ miſerere
mei ꝛ ñ auertas faciẽ tuã
a me. q̇ p me redimendo
nõ auertiſti faciẽ tuã ab i
crepãtib⁹ ꝛ ↄſpuẽtibuſ in
te. fateor q2 peccaui: ꝛ cõ
ſciẽtia mea meretur dam
nationẽ. ꝛ penitẽtia non
ſufficit ad ſatiſfationẽ : ſꝫ
certũ ẽ q̃ miſericordia tua
ſupat oẽm offẽſionẽ. No
li q̃ſo piiſſime dñe ſcribeꝛ
aduerſum me amaritudi
nes meas. vt intres in iu-
diciũ cũ ſeruo tuo. ſed ſꝫ
multitudinẽ miſerationũ
tuaꝝ dele iniq̃tatẽ meaꝫ.
Ue mihi miſo cũ venerit
dies i iudicij. ꝛ apti fuerit
libri ↄſcientiaꝝ. cũ dicet de
me. Ecce hõ ꝛ opa eius.
Quid faciã tũc dñe deus
meus. cũ celi reuelabunt
iniq̃tatẽ meã. ꝛ aduerſuꝫ
me terra ↄſurget. Ecce ni
hil reſpõdere potero ſed
dimiſſo capite p̄ cõfuſiõe
corã te ſtabo trepid⁹. ꝛ cõ
fuſus. Heu me miſerũ q̃d
dicaꝫ: clamabo ad te dñe
deus meus. Quare taceſ
cõſumor. Uerũtamẽ ſi lo
cutus fuero nõ q̇eſcet do
lor me⁹. ꝛ ſi tacuero ama
riſſima amaritudine cru-
cior interiuſ. Plange aia
mea ſicut vidua ſup virũ
pubertatiſ tue. vlula miſe
ra ꝛ plora quoniam di-

Digitized by Google

miſit te ſpōſus tu⁹.i. xp̄s.
Ita oīpotētis ne irruas ſu
per me: q2 nūq̄ capi poſ-
ſes i me. Certe eſt in toto
me qd̄ poſſet tolerare te.
Miſerere ne deſperē. ſed
ſperādo reſpirē. Et ſi ego
cōmiſi. vñ me dānare po-
tes. tu nō amiſiſti vñ ſal-
uare ſoles. Tu dn̄e nō vis
mortē peccatoꝝ. nec leta
ris i pditione moriētiū i-
mo vt mortui viuerēt tu
mortu⁹ es. ⁊ mors tua pec
catorū mortē occidit. Et
ſi ipſi te moriēte vixerunt
obſecro dn̄e vt ego te vi-
uēte non moriar. Mitte
manū tuā de alto. ⁊ liba
me d̄ māu inimicoꝝ meo
rū. ne ſupgaudeāt mihi ⁊
dicāt. deuorabim⁹ eū. ds
vnq̄ bōe Ieſu d̄ tua miſi
cordia diffidat. q̄ cū inimi
ci tui eſſemus redemiſti
nos i ſanguie tuo. ⁊ recō-
ciliaſti nos d̄o. Ecce ſub
tue miſicordie vmbra p-
tectus ad thronū glorie
veniā poſtulās. curro cla
mās. ⁊ pulſans donec mi
ſerearis mihi. Si.n. adve
niā nos vocaſti veniā nō
q̄rētes. quāto magis ve-
niā ipetrabimus poſtulā
tes? Ne meīneris dulciſſi-
me Ieſu tue iuſtitie aduer
ſus peccatorē tuū. ſ3 eſto
meōr bēignitatis tue ad-
uerſus creaturā tuā. Ne
mēineris ire aduerſus reū.
ſ3 memor eſto miſatiōis
tue aduerſ⁹ miſerū. Obli
uiſcere ſupbū puocātē.
⁊ reſpice miſerū iuocātē.
Quid.n.ē ieſus niſi ſalua
tor? Ergo ieſu⁹ p̄ metipſū
exurge i adiutoriū mihi.
⁊ dic aīe mee ſal⁹ tua ſuz.
Multū dn̄e de tua bōita
te p̄ſumo. qm̄ tu ipſe do
ces peter. q̄rere ⁊ pulſar.
⁊ iō tua oratiōe admoni
tus peto q̄ro ⁊ pulſo. Et
tu dn̄e q̄ iubes petere fac
accipere. p̄ſulis. q̄rere da
⁊ inuenire. doces pulſare
aperi pulſanti. ⁊ cōfirma
me iſirmā. reſtaura me p-
ditū. ſuſcita me mortuū ⁊

dēs ſenſus meos. cogita ꝛ actꝰ dirigere ꝛ gubernarē digneris i bñplacito tuo. vt de cetero tibi ſeruiā tibi viuam tibi me tradaꝫ. Scio dñe mi. qꝛ ex hꝯ qḋ me feciſti. debeo tibi me ipſuꝫ. ꝛ qꝛ redēiſti. ꝛ ꝑ me homo factus es. deberē tibi plusq̄ me ſi haberẽ. q̄to tu maiores ꝑ q̄ dedisti teipſuꝫ. Ecce nec plus habeo. nec qḋ hēo dare tibi poſſum, ſine te ſꝫ accipe me tu. ꝛ trahe me ad te. vt ſi tuus ſim imitatione ꝛ directiōe. ſicut tuus ſuꝫ ꝯditione ꝛ creatiōe. Qui viuis ꝛ regnas in ſecula.

¶ Oratio vtilis. Ca. 39.

Domine deꝰ oīpotēs. q̄ es trinus ꝛ vnꝰ q̄ es ſemꝑ in oībus. ꝛ eras an̄ oīa. ꝛ eris ſēꝑ in oībus deus benedictꝰ in ſecula: tibi comēdo hodie ꝛ oī tpe aīaꝫ meā corpus meū. viſuꝫ. auditū. guſtū odoratū ꝛ tactū. oēs cogitatiōes meas: affectiones. locutiōes. actiones. oīa exteriora ꝛ īteriora. ſenſuꝫ ꝛ itellectū mēoriā meā. fidē ꝛ crudelitatem meam. ꝛ perſeuerantiaꝫ meam in manus potētie tue. vt cuſtodias ea diebus ꝛ noctibus. horis atque momentis. Exaudi me trinitas ſancta. ꝛ conſerua me ab omni malo. ab omni ſcandalo. ꝛ ab oī mortali peccato. ab oībꝰ īſidijs ꝛ īfeſtātiōībꝰ demoniū. inimicoꝝ viſibiliū ꝛ inuiſibiliū. ꝑ orōnes patriarchaꝝ. ꝑ merita ꝓphetaruꝫ. ꝑ ſuffragia apoſtoloꝝ. ꝑ ꝯſtātiā martyrum. ꝑ fidē cōfeſſorū. ꝑ caſtitatē virginū. ꝛ itercesſionē oīum ſanctorum qui tibi placuerunt ab initio mundi. Expelle a me iactantiam mentis. ꝛ auge compunctionem cordis. minue ſuperbiam meam. ꝛ perfice in me humilitatē verā. ſuſcita in me fletum

Digitized by Google

mollifica cor meū durꝝ ⁊ lapideū. libera me dn̄e ⁊ aīaȝ meā ab oīb⁹ īſidijſ inimici. ⁊ ꝯſerua me ī tua volūtate. Doce me dn̄e volūtatē tuā facerē. qꝛ deus meus es tu. Da mihi dn̄e ſenſꝫ pfectū ⁊ ītellectū vt ſuſcipere valeā ꝓfundaȝ benignitatē tuā. Illud da mihi petere q̄ te audirē delectet ⁊ mihi expediat. Da mihi lachrymas ex toto affectu q̄ pctōꝛū meoꝛū poſſint diſſoluere vīcula. Audi dn̄s me⁹ ⁊ de⁹ me⁹. Audi lumē oculoꝛū meoꝝ. Audi q̄ peto. ⁊ da vt qd̄ peto exaudias. Si dſpicis pereo ſi reſpicis viuo. Si iuſticiā meā req̄ris mortu⁹ fetro. ſi eū miſericordia reſpexeris fetentē reſuſcitas de ſepulchꝛo. Qd̄ odis ī me lōge fac a me. ⁊ caſtitatī ac ꝯtinētie ſpiritū īnfere in me. vt qd̄ cūqꝫ petiero in ipſa petitiōe te nō offēdā. Tolle a me qd̄ nocet. ⁊ pbe qd̄ iuuet. pſta mihi dn̄e medicinā. vn̄ mea poſſint curari vulnera. Da mihi dn̄e timoꝛē tuū coꝛdis. cōpūctionē. mētis humilitatē. ⁊ ꝯſcientiā purā. Pꝛeſta mihi dn̄e vt firmā ſp tenere valeā charitatē ⁊ mala mea n̄ obliuiſcar. aliēa n̄ req̄rā. Parce aīe mee pce malis meis. pce peccatis meis. parce criminib⁹ meis. Viſita me īfirmū. cura me egrū ſana me lāguētē. ⁊ ſuſcita me moꝛtuū. Da mihi dn̄e coꝛ qd̄ te tīeat mētē que te diligat. ſenſuꝫ qui te intelligat. aures que te audiāt oculos qui te videant. Miſerere mei deus miſerere mei: ⁊ reſpice me de ſede ſancta maieſtatiſ tue ⁊ tenebraſ coꝛdis mei radio ſplēdoris tui illumīa. Da mihi dn̄e diſcretionē diſcernēdi iter bonū ⁊ malū. ⁊ cōcede vt ſenſuꝫ habeā per uigilē. Peto a te dn̄e remiſſionē omniū peccato

tū meoꝝ. p quā mihi fiat ꝓpitiatio ītēpore necītatis ⁊ anguſtie mee. Sācta ⁊ īmaculata v̄go dei genitrix. Maria ⁊ mr̄ dn̄i nr̄i Jeſu xp̄i īteruenire ꝓ me digneris apd̄ illū cui⁹ me meruiſti effici tēplū. Sctē michael ſctē gabriel ſcē raphael. ſcti chori āgeloꝝ atq3 archāgelorū patriarchaꝝ atq3 ꝓphetarū. apoſtolorū. euāgeliſtaꝝ. martyꝝ ꝯfeſſoꝝ ſacerdotū. leuitarū: mōachorū. virginū. oīū3 q̄ iuſtoꝝ p illū q̄ vos elegit ⁊ de cui⁹ ꝯtēplatiōe gaudetis vos rogare p̄ſumo. vt pro me culpabili ipſi deo ſupplicare dignemini q̄tenus d̄ faucib⁹ diaboli. ⁊ d̄ morte ꝑpetua merear liberari: Largiri mihi digneris dn̄e ꝑpetuā vitā3 ſm̄ clemētiā. bēigniſſimā miſericordiam tuā. Da dn̄e ieſu xp̄e ſacerdotib⁹ ꝯcordiā. regib⁹ ⁊ p̄ncipibus iuſte iudicātibus trāqllitatē ⁊ pacē. Oro dn̄e ꝓ vniuerſa ſancta eccleſia catholica: ꝓ viris ⁊ feminis. pro religioſis ⁊ ſecularib⁹. ꝓ oīb⁹ rectoribus xp̄ianoꝝ cūctiſq3 in te credētibus q̄ ꝓ amore tuo ſancto laborant. vt perſeuerantiā boni opis obtineāt. Preſtā dn̄e rex eterne virginib⁹ caſtitatē. d̄o dicatis cōtinentiā. cōiugatis ſanctimoniā. penitētibus indulgentiā viduis. ⁊ orphanis ſuſtētationē. pauperibus protectionē. peregrinātibus reditū. lugētibus cōſolationē. defunctis fidelibus requiem ſempiternā nauigātib⁹ in portū venire ſaluti. optimis vt in bonitate ſemꝑ conſiſtant bonis ⁊ mediocribus vt meliores fiant. praue āgētibus ⁊ d̄liqntib⁹ vt ego miſer ſu3 vt cito ſe corrigāt o dulciſſime ⁊ miſericordiſſime domine ieſu Chriſte fili dei viui redemptor mundi inter oēa ⁊ opera

oia me miſerū peccatorē ꝯfiteor. ſꝫ tu clemētiſſime pr̄ ꝛ ſumme. q̄ oiuꝫ miſeris. nō me patiaris a tua miſīcordia fieri alienuꝫ. Et tu dn̄e rex regnū q̄ inducias viuēdi p̄ſtas. corrigēdi mihi deuotionē tribue. excita in me menteꝫ q̄ te reqrat. te ꝯſideret. ꝛ te q̄ es vbiq̄ꝫ tot⁹ trinuſ ꝛ vnus ſemꝑ p̄ oibus amet te timeat. tuaq̄ꝫ volūtatē faciat. Precipue ꝗ oomine ſāte pr̄ deꝑcor q̄ es benedictus ꝛ gl'ioſus ꝑ oia ſecula. vt oēſ que mei memoriā faciunt in ſuis oratiōibus. ꝛ q̄ indignis orationibus meiſ ſe cōmēdauerūt. ꝛ q̄ mihi aliqd̄ charitatis officiuꝫ ꝛ pietatis ſtudiuꝫ ipederunt. ſeu ꝛ illos q̄ ꝯſanguinitate ac cognatiōis affectu ſunt mihi ꝓpinq̄. tam ꝛ illos qui nunc cōſiſtunt in corꝑe q̄ꝫ ꝛ illos qui tegunt funere miſīcordit gubernare digneris ne pereant. Oibuſ ꝛ xp̄ianis viuis. adiutorium ꝯ̄ſtare digneris. ꝛ defunctis fidelibus abſolutionem ꝛ requiē ſempiternā ꝑ eterna ſecula. Nec nō ꝛ illud magnoꝑe ſupplico dn̄e. qui es alpha ꝛ o vt cuꝫ eterna dies mea finiſq̄ꝫ vite mee aduenerit. tu mihi ſis miſīcorſ iudex cōtra malignuꝫ accuſatorē diaboluꝫ. ꝛ ſis mihi ꝑpetuus defenſor aduerſus inſidias hoſtis antiqui. ꝛ in ſocietatē angeloꝝ oiumq̄ꝫ ſanctoruꝫ in ſancto paradiſo tuo me ꝑſeuerare facias. q̄ es bn̄dictus ī ſecula ſeculoruꝫ.

¶ Orō ꝺuota ꝺ recordatiōe paſſiōis xp̄i. Ca. 30.

O Domie ieſu chriſte rēdētio mea miſīcordia mea. ſalus mea te laudo. tibi gratiaſ ago q̄ꝫuis valdes impares tuis bn̄ficijs. q̄uis multū exꝑtes deuotiōiſ q̄uiſ macraſ a deſiderata pinguedine

dulciſſimi tui affectus. tñ
ꝯpleſcũqꝫ grãs nõ equales
ſcio me debere. ſed ſicut
pñt conari tibi perſoluit
anima mea. Spes cordis
mei, virtus aie mee cõpleat
tua potentiſſima dignitas,
quod conatꝰ mea tepidiſſi
ma imbecillitas vita mea,
in finis intentionis mee.
Et ſi nõdũ merui tm̃ q̃
tam debitor ſum amare,
vtiqꝫ ſaltem deſidero te
amare q̃tum debeo. Illu
minatio mea tu vides cõ
ſcientiã meã. qꝛ dñe ante
te eſt oẽ deſideriũ meũ.
ꝫ tu donas ſi qd bñ vult
cõſciẽtia mea. Si bonũ
dñe qd inſpiras, immo qꝛ
bonũ eſt vt te velim ama
re, da qd me facis velle.
da vt q̃tum iubes tantum
te merear amare. laudes
ꝫ gratias offero, vt ſit mi
hi donum tuũ infructuo
ſum, qd tua ſponte mea de
diſti volũtate. perfice qd
cepiſti, ꝫ dona qd me be
nigne preueniendo inſpirari

deſiderare feciſti. Cõuer
te benigniſſime meũ to
porẽ in feruẽtiſſimum tuũ
amorẽ. Ad hoc clemẽtiſ
ſime tẽdit hec oratio mea.
hec memoria ꝫ medita
tio beneficiorũ tuorũ. vt
accendas in me tuũ amo
rẽ. Tua me domine bo
nitas creauit. tua miſeri
cordia creatum ab origi
nali peccato mundauit.
tua patientia poſt illam
emundationẽ baptiſmi
in aliis peccatorũ ſordi
bus inuolutũ hactenus
tollerauit, nutriuit ꝫ expe
ctauit. Expectat tu bone
dñe correctiõẽ. expectat
aĩa mea ad penitẽdũ ad
bene viuendũ tue grẽ in
ſpirationẽ. Deus meus
creator meus, tolerator
ꝫ nutritor meus. te ſitio.
te eſurio. te deſidero, ad
te ſuſpiro ꝫ concupiſco. ꝫ
ſicut pupillus benigniſſi
mi patris orbatꝰ pñſentia.
flens ꝫ eiulans inceſſanter
eiꝰ dilectã faciẽ toto cõde

amplectitur sic ego non ꝙtuz debeo. ſed quantuz queo memor paſſionis tue memor alapar tuarum memor flagellorum memor vulnerum tuorum. memor qualiter pro me occiſus qualiter conditus. qualiter ſepultus. ſilis memor tue glorioſe reſurrectionis et ad mirabilis aſcenſionis. Hec indubitata fide teneo. exilij mei erumnas defleo. ſpero tui aduentus ſolaz conſolationem. ardent deſiderio tui vultus glorioſaz contemplationem. Heu mihi qui videre non potui dominum angelorum humiliatum ad converſationem hominum. vt homines exaltaret ad converſationem angelorum. cum deus offenſus moriebatur. vt peccator viueret. Heu quod tam admirabili tam ineſtimabili pietati obſtupeſcere non merui. Cur o anima mea te pertranſiuit gladius doloris acutiſſimi cum ferre non poſſes vulnerari lancea latus tui ſaluatoris. cum videre nequires violari clauis pedes et manus tui plaſmatoris. cum horrore effundi ſanguinem tui redemptoris. Cur non es inebriata lachrymarum amaritudine cum ille potaretur amaritudine fellis. Cur non es compaſſa chariſſime virgini. digniſſime matri eius. digniſſime dñe tue. Domina mea miſericordiſſima quos fontes dicam erupiſſe de oculis tuis cum attenderes vnicum filium tuum innocentem coram te ligari. flagellari et mactari. Quos fletus credam perfudiſſe piiſſimum vultum tuum cum ſuſpicares eundem filium tuum deum et dominum tuum in cruce ſine culpa extendi et carnem de carne tua ab impijs crudeliter diſſecari. Quibus ſin gultibus exiſtimabo piiſſimum pectus tuum vexatum eſſe cum audires. Mulier ecce filius tuus. et diſcipulo. Ecce mater tua. Cum acciperes diſcipulum pro magiſtro. ſeruum pro domino. Cum ſalutare cum felice. Heu

sepb' dñm meũ d cruce de
posuissez. aromatib' cõdi
dissez. in sepulchro collo
cassez. vt saltẽ ꝑsecut' vel
ꝯsecut' essez. vt tãto süeri
nõ defuisset aliq̃d mei ob
sequij. Utinã cũ btis mu
lierib' coruscã visiõe an
geloꝝ essem territ'. ⁊ au
dissez nũciũ dñice resurre
ctiõis. nũciũ mee cõsola
tiõis. nũciũ tã desideratũ.
Utinã in quã audissez ex
ore angeli. Nolite timere
vos Jesũ q̃rit crucifixũ.
surrexit. nõ ẽ hic. Bẽignis
sime. suauissime qñ restau
rabis mihi. q2 nõ vidi il
laz btẽ tue carnis icorru
ptionẽ: q2 nõ fui de' oscu
lat' loca vulnerũ: fixurã
clauoꝝ. q2 ñ respsi lachry
mis gaudij cicatrices cor
poris veri. Admirabilis.
iestimabilis. icõparabilis
qñ ꝯsolaberis ⁊ cõpesces
me a dolore meo. Nõ. n.
capit i me dolõ me' ꝑdiu
pegrin' sũ a dño meo. heu
mihi dñe, heu aie mee re
cessisti cõsolator aie mee
nec vale dixisti. Ingrediẽs
vias tuas bñdixisti tuis.
nec affui. Eleuatis mãib'
a nube susceptus es i celũ:
nec vidi. Angeli ꝓmisse
rũt te rediturũ. nec audi
ui. Quid dicã. q̃d faciã. q̃
vadã. Ubi eũ q̃rã. vel qñ
iueniã. Quez rogabo. q̃s
nũciabit dilecto: q2 amo
re lãgueo. Defecit gaudi
um cordis mei. Uersus ẽ
i luctũ risus meus. defecit
caro mea ⁊ cor meũ. deus
cordis mei ⁊ pars mea de
us in eternũ. Renuit cõso
lari aia mea nisi de te dul
cedo mea. Quid. n. mihi
ẽ i celo. ⁊ a te quid volui
sup terrã. Te volo. te spe
ro. te quero. tibi dixit cor
meũ q̃suiui vultũ tuũ. vultũ
tuũ dñe reqrã. ne auertas
facez tuã a me. Amator
boiuz bẽignissime: tibi de
relictus ẽ paup orphano
tu eris adiutor. Mi ad
uocate tutissime. miserere
mei orphani derelicti. pa

pillus fact⁹ ſuȝ abſq; prē-
ſia mea q̄ſi vidua. Reſpi
ce orbitatis ⁊ viduitatis
mee lachrymas. q̄s tibi of
fero donec redeas. Eya iā
dn̄e. eya. appare mihi. ⁊ cō
ſolatus ero. Exibe p̄ſen-
tiā tuā ⁊ ꝯſecutus ero dſi
deriū meū. Reuela glori
am tuā. ⁊ erit pfectū gau
diū meū. Sitiuit in te aīa
mea. q̄ multiplr tibi ⁊ ca
ro mea ad deū fontē viuū.
qn̄ veniā ⁊ apparebo an̄
faciē dn̄i. qn̄ venies ꝯſola
tor meus. Quē expecta-
bo ſi qn̄ videbo gaudiuȝ
meū qd̄ deſidero. O ſi ſa-
tiabor cū apparuerit glo
ria mea q̄ eſurio. O ſi ine
briabor ab vbertate do-
m⁹ tue. ad quā ſuſpiro. Si
potabis me torrente vo-
luptatꝭ tue. quē ſitio. Sit
mihi dn̄e iteriȝ lachryme
mee. panes die ac nocte.
donec dicat mihi. ecce de
us tuus. donec audiat aīa
mea. Ecce ſponſus tuus.
Paſce interim me ſingulti-
b⁹ meis. refocilla me do-
loribꝰ meis. veniet fortaſ-
ſe redēptor me⁹ qꝛ bonus
eſt: nec tardabit qꝛ pius
eſt. Ipſi gloria in ſecula ſe
culorum. Amen.

¶ Finis meditationū btī
Auguſti epī hypponēſis.

Domine de⁹ oīpa
patruȝ noſtro-
rū Abraā yſa-
ac ⁊ iacob ⁊ ſe
mini eoꝝ iuſto. q̄ feciſti ce
lū ⁊ terrā cū oī ornatu eo-
rū. q̄ ſignaſti mare p̄cepti
tui v̄bo. q̄ ꝯcluſiſti abiſſuȝ
⁊ ſignificaſti terribili ⁊ lau-
dabili noī tuo. qd̄ oēs pa-
uent ⁊ tremūt a vultu vir
tutis tue. Inſuſtentabilis
ira ſup peccatores cōmi-
nationes tue. qm̄ tu dn̄e
altiſſimus ſup oēm terrā
lōganimis ⁊ miſericors ⁊
patiens ſup malitias ho-
minū. Tu aūt dn̄e ſ꞉ bo-
nitatē tuā pmiſiſti penitē-
tiaȝ remiſſionis peccato-
rū. Et tu dn̄e iuſtoꝝ non
poſuiſti penitētiam iuſtis

Abraã yſaac ꝛ iacob bis q̄ nõ peccauerũt. Quĩ peccaui ſup numerum arene maris. ꝛ multiplicate ſũt iniq̄tates mee. Incuruat⁹ ſuꝫ mlto vinculo ferri. ꝛ nõ eſt reſpiratio mihi: q2 excitaui iracũdiã tuã. ꝛ malũ coꝛã te feci. ſtatuẽs abominatiões. ꝛ multiplicãs offenſiões. Et nũc flecto gẽua coꝛdis mei precans ad te bonitatẽ. dñe peccaui. dñe peccaui. dñe peccaui. iniq̄tateꝫ agnoſco. peto rogo ꝑte domie remitte mihi remitte mihi. ne ſil' tradas me cũ iniq̄tatib⁹ meis. neqꝫ i ſetnũ ſuea mala. q2 idignũ ſaluabis me pp magnã miaꝫ tuã. ꝛ laudabo te i oib⁹ dieb⁹ vite mee. qm̄ te lauda oĩs vtus celoꝝ ſemp. ꝛ tibi ẽ glia i ſecl'a ſecloꝝ. Amẽ.

¶ Incipit liber Diui Auguſtini Hypponenſis epi: Soliloquioꝝ anime ad deum. De ieffabili dulcedine dei. Caplm. I.

Cognoſcã te domine cognitor meus cognoſcã te virtus aie me. Vnde te mihi ꝯſolatorem me⁹: videã te lumẽ oculoꝝ meoꝝ. Veni gaudiũ ſpũs mei videã te leticiã coꝛdis mei. Diligã te vita aie mee. Appare mihi delectatio mea magna. ſolatiũ meũ dulce. dñe deus meus: vita mea ꝛ gloria tota aie mee. Inueniã te deſiderium coꝛdis mei. teneã te amoꝛ aie. Amplectar te ſpõſe celeſtis. Exultatio mea ſũma intus ꝛ extra poſſideam te beatitudo ſempiterna poſſideam te in medio coꝛdis mei. vita beata dulcedo ſumma anime mee. Diligam te domine fortitudo mea dominus firmamentum meum ꝛ refugium meũ ꝛ liberator

me⁹. Amē te de⁹ me⁹ adiutor me⁹. turris. fortitudis mihi. et ſpes mea dulcis in oi tribulatiōe mea. Amplectar te bonū ſine q̄ nihil bonū. fruar te optie. ſine q̄ nihil ē optimū. Api penetralia auriū mearū. vbū penetrabili⁹ oi gladio ancipiti. vt audiā vocē tuā. Intona dn̄e deſup voce grādi et forti. Tōet mare et plenitudo ei⁹. cōmoueat terra etiā oia q̄ in eis ſūt. Illuſtra oculos meos lux icōprehēſibilis. fulgura coruſcationē et diſſipa eos. vt nō videāt vanitatē. Flumina multiplica et ɔturba eos: vt apparēat fontes aq̄rū. et reuelētur fundamēta orbis terrarū. Tribue viſuz lux inuiſibil]. q̄ te videat. Crea nouū olfatū odor vite. q̄ poſt te currat i odorē vnguētorū tuorū. Guſtuz ſana q̄ ſapiat et cognoſcat et diſcernat q̄ magna multitudo dulcedis tue dn̄e. q̄ abſcōdiſti his q̄ plei ſunt charitat] tue. Da cor qd̄ te cogitet. aiuz q̄ te diligat. mētē q̄ te recolat. intellectuz q̄ te intelligat. rōnez q̄ tibi ſp ſūmo delectabili fortit adhereat. Te ſapient amor ſapiens diligat. O vita cui oia viuūt. vita q̄ das mihi vitā: vita q̄ es mea vita: p q̄ viuo. ſine q̄ morior. vita p quā reſuſcitor: ſine q̄ pereo. vita p quā gaudeo: ſine qua tribulor: vita vitalis dulcis et amabilis. ſp memorialis. Ubi q̄ſo es. vbi te iueniā vt in me deficiā et i te ſubſiſtā: Prope eſto in aio. ppe in corde. ppe in ore. ppe i aurib⁹. ppe in auxilio. q2 amore langueo q2 ſine te morior. q2 te recolēs ſuſcitor. Odor tu⁹ me recreat. memoria tua me ſanat: ſed ſatiabor cū apparuerit gloria tua. vita aie mee. Cōcupiſcit et deficit anima mea de memoria tua q̄n veniā et ap-

parebo tibi letitia mea?
Quare faciē tuā auertis.
gaudiū meū p quod gau
deo? Ubi es abſcōditus
pulcher quem deſidero?
Odorē tuū haurio. viuo
ꝛ gaudeo, Te aūt n̄ video.
vocē tuā audio, ꝛ reuiui
ſco. Sȝ cur faciē tuā ab
ſcōdis? forte dicis. Nō vi
debit me hō ꝛ viuet. Eya
dn̄e moriar . vt te videā:
videā hec vt moriar. No
lo viuer̄. nolo mori diſſol
ui cupio ꝛ eſſe cum xp̄o.
Mori d̄ſidero vt videaȝ
xp̄m. viuer̄ renouo: vt vi
uā cū xp̄o. O dn̄e Jeſu ac
cipe ſpm̄ meū. vita mea.
ſuſcipe aiaȝ meā. Gaudiū
meū attrahe cor meū dul
cis cibus meus comedaȝ
te. Caput meū dirige me.
Lumē oculoꝝ meorū il
lumia me. melos meꝰ tē
pera me. Odor meus. vi
uifica me . Uerbū dei re
crea me. Laꝰ mea. letifica
aiaȝ ſui tui. intra i eā gau
diū meū vt i te gaudeat.
Intra i eā dulcedo ſūma
vt dulcia ſapiat. Lumē et
nū illuſtra ſup eā. vt te in
telligat cognoſcat ꝛ dili
gat Ob hoc.n. nō te dili
git dn̄e. ſi nō diligit. qꝛ nō
te cognoſci. ꝛ te idō nō co
gnoſcit. qꝛ nō itelligit. Et
ideirco nō intelligit. qꝛ lu
mē tuū nō cōprehēdit. ꝛ
lux i tenebris lucet ꝛ tene
bre eā nō cōprehēderūt.
O lux mētis. o lucēs veri
tas. o vā claritas . q̄ illu
minas hoiēȝ venientē in
hūc mūdū. Uenitē ꝗdē.
ſȝ nō deligētē: qꝛ q̄ diligit
mūdū inimicꝰ dei ꝯſtituit
Expelle tenebras deſup
faciē abyſſi mētis mee: vt
videat te itelligēdo. vt co
gnoſcat te cōprēdēdo. vt
diligat te cognoſcendo.
Quiſq̄. n. cognoſcit te di
ligit te. ſe obliuiſcit amat
te plus q̄ ſe. relīqt ſe ꝛ ve
nit ad te. vt gaudeat d̄ te.
Hinc ē ꝗ dn̄e qꝛ nō tātū di
ligo ꝗtū debeo. qꝛ nō ple
ne cognoſco te. Sed qꝛ

Digitized by Google

parū cognoſco parū diligo. Et q͛ parū diligo parū i te gaudeo. Sed a te vo gaudio iteriori p exteriora recedēs. dū3 te ſolo careo adulterinas amicitias i hiſ exteriorib⁹ q̄ro. Et ſic miſer ego cor meū3 quod tibi ſoli debui toto amore totoq͛ affectu im pēdere, vaniſ dedi. ⁊ ideo vanus effectus ſum dum vanitatē dilexi. Hinc etiā ē domine q͛ in te nō gaudeo. ⁊ tibi n̄ adhereo. q͛ ego i exterioribus. tu i interioribus. ego in tēporalib⁹ tu in ſpūalibus. ego i trāſitorijs aīo diffundor. cogitatione verſor. locutiōe iplicor. ⁊ tu oīe i eternis habitas. ⁊ eternitas es. Tu in celo. ego in terra. Tu diligiſ alta. ego īa ſima. Tu celeſtia. ego terreſtria. Et q̄n do poterunt hec contraria cōuenire?

¶ De miſeria ⁊ fragilitate hominis. Caplm. 3.

Miſer ego q̄n do poterit obliq̄tas mea tue rectitudini adeq̄ri? Tu dn̄e diligis ſolitudinē. ego mltitudinē. Tu ſilētiū. ego clamorē. tu veritatē. ego vanitē. tu mūditiā3 ego imūditiā ſeq͛r. Quid plura dn̄e. Tu vo bōus. ego malus. tu pius. ego ipius. tu ſanctus. ego miſer. tu iuſt⁹. ego iniuſt⁹. tu lux. ego cecus. tu vita. ego mortuus. tu medicīa ego eger. tu gaudiū3 ego triſtitia. tu ſūma veritas ego vniuerſa vanitas. vt ois hō viuēs. Heu q̄d igit̄ o creatō dicā. audi o creator. Creatura tua ſu3. ia3 perij. creatura tua ſu3 iā morior. factura tua ſu3 iā ad nihilū redigor. Plaſma tuū ſum. Manus tue dn̄e fecerūt me ⁊ plaſmauerūt me. manus inq͛ ille q̄ affixe clauis ſunt p me. Opus manuū tuarū dn̄e ne dſpicias. Uulnera ma

mun tuaꝝ pcoꝛ vt aſpici-
as. ecce in maibꝰ tuis dñe
deus deſcripſiſti me. lege
ipſā ſcripturā ⁊ ſalua me
En ad te ſuſpiro creatu-
ra tua. Creatoꝛ es. recrea
me. En ad te clamo factu
ra tua. Uita es, viuifica
me. En ad te reſpirio tuū
plaſma. Plaſmatoꝛ es re
ſtaura me. Parce mihi
dñe nihil .n. ſūt dies mei.
Quid ē hō vt poſſit alio
q deū factorē ſuū. Parce
mihi colloquēti tibi igno
ſce Fuo tuo. q pſumit loq
tāto dño. Legē ñ hʒ neceſſi
tas. doloꝛ me cōpellit di-
cere. calamitas q̄ patioꝛ
cogit me exclamar. egro
tus ſuʒ ad medicū clamo.
cecus ſuʒ ad lucē ꝓpero.
Moꝛtuꝰ ſuʒ. ad vitā ſu ſpi
ro. Tu es medicꝰ. tu lux.
tu vita: ieſu nazarene. mi-
ſerere mei filij Dauid. mi
ſerere mei fons mīe. Audi
q ad te clamat infirmuʒ.
Lux q̄ trāſis expecta ce-
cū. pbe ei manū vt ad te
veniat ⁊ in lumine tuo vi
deat lumē. Uitā viuens a
reuoca moꝛtuū. Quid ſū
ego q loquoꝛ tecū. Ue mi
hi dñe. parce mihi domine
ego cadauer putridū: eſ-
ca verminū. vas fetiduʒ
cibꝰ igniū. Quid ſuʒ ego
q loquoꝛ tecuʒ. Ue mihi
dñe. parce mihi dñe. Infe
lix ego hō. hō inq̄ natus
de mliere breui viuēs tpe
repletꝰ mltis miſerijs. hō
inq̄ vanitati ſilis factus
cōparatꝰ iumētis īſipien-
tibus. ⁊ iā ſilis factꝰ illis.
Quid iteꝝ ego: abyſſus
tenebꝛoſa. terra miſa. fili
us ire vas aptū ī cōtume
lia. genitus p īmundiciā:
viuens in miſeria. moꝛitu
rus ī anguſtia. Heu miſer
qd ſuʒ. heu qd futurꝰ ſū.
vas ſterqlinij. ꝯcha putre
dinis: plenus fetoꝛe ⁊ hoꝛ
roꝛe. cecus. paup. nudus.
plurimis neceſſitatibus
ſubditus ⁊ ignoꝛans in-
troitū ⁊ exitū meū miſer
⁊ moꝛtalis. cuiꝰ dies ſicut

Digitized by Google

umbra ꝑtereūt. cuiꝰ vita ſicut vmbra lūatica euaneſcit ſicut flos i arbore creſcit ⁊ ſtatī marceſcit. nūc floret ⁊ ſtatī aret. Uita inꝙ mea vita fragilis. vita caduca vita que quanto magis creſcit tāto magis decreſcit. quanto magis ꝓcedit tāto magis ad mortē accedit. Uita fallax ⁊ vmbratica. plēa laqis mortꝫ. Nūc gaudeo. ſtatī triſtor. nūc vigeo. iā īfirmor. nūc viuo. ſtatim morior. nūc felix appareo ſꝑ miſer. nūc rideo iā fleo. Sicqꝫ oia mutabilitati ſubiacēt. vt nihil vna hora in vno ſtatu ꝑmaneat. Hic timor. hic tremō. hic fames. hic ſitis. hic calor. hic frigꝰ. hic lāgor īde dolor exuberat. Subſequitꝰ his īportūa mors. q̄ mille modis q̄tidie miſeros hoies iopiate rapit. Hūc necat febribꝰ: illū opprimit doloribꝰ hūc ꝯſumit fames. illū ſitis extinguit. hūc ſuffocat aqs. illū īterimit laq̄o. Illū ꝑimit flāmis. aliū dētibꝰ beſtiarū ferociū vorat. Hūc trucidat ferro illū veneno corrūpit alteꝝ tm̄ repētino terrore miſerā vitā finire cōpellit. Et nūc ſuꝑ hec oia magna miſeria. cū nihil ſit certius morte ignorat tm̄ hō finē ſuū. Et cū ſtare putat. collidit ⁊ ꝑit ſpes eiꝰ. Neſcit enim hō. qn̄. vel vbi. vel qūo moriatur. ⁊ tm̄ certū ē ꝙ eū mori oporteat. Ecce dn̄e ꝙ magna miſia hoīs i q̄ ſuꝫ nec timeo. ꝙ grādis calamitas ꝙ patior. nec doleo ⁊ ad te nō clamo. Clamabo dn̄e anteꝙ trāſeā ſi fōte nō trāſcā. ſꝫ in te maneam. Dicā ģ. dicā miſeriaꝫ meā ꝯfitear. nec erubeſcā ante te vtilitatē meā. Adiuua me fortitudo mea ꝑ quā ſubleuor. Succurre vtus ꝑ quā ſuſtētor. Ueni lux ꝑ quā video. appare gloria per quaꝫ gaudeo.

Digitized by Google

Apparet vita i qua viuā. o domine deus meus.

¶ De mirabile lumine dei. Capl'm 3.

O Lux quā videbat thobias q̄do oculis clauſis docebat filiū ſuū viā vite. Lux q̄ videbat yſaac iteri⁹: qn̄ caligētib⁹ oculis exteri⁹ filio futura narrabat. Lux iquā inuiſibilis cui oiſ abiſſus hūani cordis ē viſibilis. Lux q̄ iacob videbat. qn̄ ſicut tu itus docebas. filiūs exteri⁹ vētura p̄dicebat. Ecce tenebre ſūt ſup faciē abyſſi mētis mee. tu es lumē. Ecce caligo tenebroſa ſuper aq̄s cordiſ mei. tu es vitas O vbū p qd fcā ſūt oia: ⁊ ſine q̄ factū ē nihil: Uerbū qd es ań oia: ante q̄ nihil. Uerbū creās oia ſine q̄ oia nihil. Uerbū regēs oia. ſine q̄ nō ſūt oia: Uerbū qd dixiſti i p̄n°. fiat lux ⁊ fcā ē lux. Dic ēt mihi, fiat lux. ⁊ fcā ſit lux ⁊ videā lumē: ⁊ cognoſcā q̄cq̄d nō ē lumen. q2 ſine te mihi tenebre lumē. ⁊ lumē tenebre ponunt. Et ſic ſine tua luce nō eſt vitas: Adeſt error. Adeſt vāitas. nō ē diſcretio. adeſt ꝯfuſio. adeſt ignorātia. non eſt ſciētia. adeſt cecitas. nō eſt viſio. adeſt inuium. non eſt via. adeſt mors. non eſt vita.

¶ De mortalitate hūane nature. Caplm. 4.

Ecce dn̄e q2 lux nō ē. mors ē. i mo nō ē mors q2 nihil ē mors nā p ipſaz ad nihilū tēdim⁹. dū nos nihil facere p peccatū nō formidamus. Et iuſte q̄dē h dn̄e. nā digna factis recipimus. dū ad nihilū deuenimus tāq̄ aq̄ decurrēs: q2 ſine te factū ē nihil: ⁊ nos faciēdo nihil: facti ſumus nihil: q2 ſine te ſumus nihil p quē facta ſūt omnia: ſine quo factū ē nihil. O domine

verbū: o deus v̄bū: p qd̄ facta ſūt oīa: ſine q̄ factū eſt nihil. Ue mihi miſero totieſ obcecato: q2 tu lux ⁊ ego ſine te. Ue mihi miſero totiēs vulnerato: q2 tu ſalus. ⁊ ego ſine te. Ue mihi miſo totiēs ī fatuato: q2 tu es v̄itas. ⁊ ego ſine te. Ue mihi miſo totiens oberrato: q2 tu via: ⁊ ego ſiñ te. Ue mihi miſo totiēs ānihilato: q2 tu v̄bū p qd̄ fctā ſūt oīa ⁊ ego ſine te ſine q̄ factū ē nihil. Dñe v̄bū: o de⁹ v̄bū: q̄ eſ lux p quē fctā ē lux: q̄ es via v̄itaſ ⁊ vita: ī q̄ nō ſūt tenebre: error: vanitas: neq3 mors. Lux ſine q̄ tenebre: via ſine q̄ error: v̄itas ſine q̄ vanitas: vita ſine q̄ more. Dic v̄bū dñe fiat lux: vt videā lucē. ⁊ vitē tenebras: videa3 viā ⁊ vitē inuiu3. videā v̄itatē. ⁊ vitē vāitatē. videā vitā ⁊ vitē mortē. Illuminare dñe lux mea: illuminatio mea: ⁊ ſalus mea quē timebo: deus me⁹ quē laudabo: de⁹ me⁹ quē honorabo: pr̄ meus quē amabo ſpōſus meus cui me ſubarbo. Illuminare inq̄ illuminare lux huic ceco tuo q̄ ī tenebris ⁊ ı̄umbra mortis ſedet. ⁊ dirige pedeſ eius in viā pacis p q̄ ingrediar in locū tabernaculi admirabilis vſq3 ad domū dei in voce exultationis ⁊ ꝯfeſſiōis. Uera enī ꝯfeſſio ē via p q̄ igrediar ad te viā p q̄ egrediar ab inuio. ⁊ reuertar ad te viam. q2 tu es v̄a via vite.

¶ Quid ſit nihil fieri. Capitulum. 5.

Onfiteare ſ cōfitear tibi pr̄ dñe celi ⁊ terre miſeriā meā: vt me venir̄ liceat ad miſericordiā tuā. Miſer q̄ppe factus ſu3 ⁊ ad nihilū redactuſ ſu3: ⁊ neſciui: q2 tu es v̄itas ⁊ ego nō erā tecū. vulnerauerūt me iniq̄tates mee ⁊ ñ dolui q2 tu

es vita. & ego non erã tecũ. Ad nihilum duxerũt me. q2 tu es vbum. & ego erã tecũ. Per quez facta ſunt oĩa. ſine q̃ factũ eſt nihil. & iõ ſine te factus ſuz nihil. Quia ẽ nihil qð ad nihilũ ducit. Oĩa p verbũ facta ſunt q̃cũq3 fctã ſũt. Et q̃lia facta ſunt: Uidit deus cuncta q̃ fecerat. & erãt valde bona. Oĩa q̃cũq3 facta ſunt p verbuz facta ſunt. & quecũq3 per verbum facta ſunt valde bona ſunt. Quare bona ſunt: q2 oĩa p verbuz facta ſunt. Et ſine ipo factũ eſt nihil. q2 nihil bonũ ſine ſũmo bono eſt. Sed malũ eſt vbi nõ eſt bonũ. qð vbiq3 nihil eſt. q2 nihil aliud eſt malum q̃ priuatio boni. ſicut nihil aliud eſt cecitas q̃ priuatio luminis. Malũ itaq3 nihil eſt. q2 ſine verbo factum eſt. ſine quo factum eſt nihil. Illud autẽ malũ ẽ. qð priuat illo bono per qð oĩa facta ſunt quecunq3 ſunt. Atq3 nõ ſunt p ipm facta non ſunt. & iõ nihil ſunt. Et iõ mala ſunt, que facta nõ ſunt. quia oĩa q̃cunq3 facta ſunt. per verbum facta ſunt. & oĩa per verbum bona facta ſunt. Cuz igitur omnia p verbum facta ſunt mala per ipſum non ſunt. Reſtat igitur q̃ omnia que facta non ſunt. bona non ſunt. quia omnia quecunq3 facta ſunt bõa ſunt & ideo mala ſunt. que facta non ſunt. & ideo nihil ſunt. q2 ſine verbo factum eſt nihil. Malum igitur nihil eſt. quia factum non eſt. Sz q̃liter malũ ẽ. ſi factũ nõ eſt. Quia malũ priuatio boni eſt. p quod factũ bonũ eſt. Eſſe ergo ſine v̄bo malum eſt quod eſſe non eſt. quia ſine ipſo nihil eſt. Sed quid eſt ſeparari a verbo: Si hoc queris ſcire. Audi quid eſt verbum: Uerbum

Digitized by Google

dei dicit. Ego ſum vita. vitas ꝛ vita. Separi ergo a vbo ē eē ſine via. ſine veritate. ſine vita. ꝛ iō ſine ipo nihil. ꝛ iō maluꝫ. qꝛ ſeparat a vbo p qȯ facta ſunt oia valde bona. Separari aūt a vbo p qȯ oia fcā ſunt nihil aliȯ ē q̄ deficere. ꝛ a facto trāſire i defectuꝫ. qꝛ ſine ipſo eſt nihil. Quotiēs ergo a bono deuias a vbo te ſeparas: qꝛ ipſuꝫ eſt bonū. ꝛ iō nihil efficieris. qꝛ ſine vbo es. ſine quo factum eſt nihil. Nunc igiť dn̄e illuminaſti me lux. vt viderē te. vidi ꝛ cognoui me. qꝛ totiens nihil factus ſuꝫ q̄tiēs a te ſeparatus ſuꝫ. qꝛ bonū qȯ tu es oblitus ſuꝫ. ꝛ iō malus effectus ſuꝫ. Ue mihi miſero. vt q̄d hoc nō cognoſcebā: qꝛ te deſerēs nihil fiebā. Sed q̄d hoc q̄ ro. ñ nihil erā q̄uo cognoſcere nolebā. Scimus nihil: nihil ē. ꝛ qȯ nihil eſt nō eſt. ꝛ qȯ nō eſt bonum non eſt. qꝛ nihil eſt. Si ḡ nihil ſui cuꝫ ſine te ſui. q̄ſi nihil ſui. ꝛ velut idolū qȯ nihil eſt. qȯ quideꝫ aures habet ꝛ non audit. nares hēt ꝛ nō odorat. oculos bꝫ ꝛ ñ palpat pedes bꝫ ꝛ ñ ābulat. ꝛ oia liniamēta bꝫ mēbroꝝ ſine ſēſu eoꝝ.

¶ De cāu aie i peccatis. Caplm. 6.

Quam igiť ſui ſine te nihil ſui. Et iō cecus erā ſurdus ꝛ iſenſibilis. qꝛ nec bonū diſcernebā nec malū fugiebaꝫ: nec dolorē vulnerū ſentiebā. nec tenebras meas videbā. qꝛ erā ſine te vera luce. q̄ illumias oēm hoieꝫ venientē in hūc mūdum. Ue mihi vulnerauerunt me ꝛ nō dolui. traxerunt me ꝛ nō ſēſi qꝛ nihil erāt. qꝛ ſine vita erā q̄ eſt vbū p qȯ facta ſūt oia. Jō dn̄e lux mea inimici mei ō me fecerūt q̄cūqꝫ voluerunt percuſſerunt. nudauerūt.

polluerant corruperunt vulneraverunt et occiderunt me. quia recessi a te. et factus sum nihil sine te. Decor ornatus mei quem fecisti mihi lapsus est. Defensor vite mee misericordia mea: et resuscitator meus: domine pater meus: spes mea et protectio mea: fortitudo mea et salus mea in tribulationibus meis. respice inimicos meos quoniam multiplicati sunt. fugiam a facie tua et ego vivam in tempore. Ipsi enim domine persecuti sunt me: et videntes me semper despexerunt me. Vitia et concupiscentie que corruperunt me et incenderunt me sub pretextu seculi. Iam ab inspectione pollueram templum tuum. posuerunt me desolatum et merore confectum. Ibam post eos cecus et nudus et alligatus funibus peccatorum: trahebant me post se in circuitu de vitio in vitium et de luto in lutum. et ibam absque fortitudine ante faciem subsequentis. Servus eram et servitutem amabam. Cecus eram et cecitatem diligebam. Vinctus eram et vinculum non horrebam. Amarum dulce et dulce amarum credebam. Nesciebam nec cognoscebam verbum quo sine verbo erat nihil quo factum est nihil per quod omnia conservantur sine quo nihil subsistit. Sicut enim omnia per ipsum facta sunt et nihil sine principio, ita omnia conservantur quecumque sunt sive in celo sive in terra sive in mari et in omnibus abyssis. Nec pars quelibet adhereret: nec in aliquo creaturarum nisi quod per verbum conservantur per quod omnia facta sunt. Adhereram ego tibi verbum ut conservares me. quia voluntate recessi periit in me quod tu me feceras et restituisti me. Ego peccavi, tu me visitasti. Ego cecidi, tu me erexisti. Ego ignoravi, tu me docuisti. Ego non vidi, tu me illuminasti.

De multiplicibus beneficiis dei. Cap. 7.

M Iser ego deus meus quantum teneor diligere omnia de mihi. Quantum debeo laudare te demonstra mihi. Quantum debeo placere tibi. innotesce mihi. Intona dñe desuper voce grādi z forti in interiorē aurē cordis mei voce tua z salua me z collaudabo te. q̄ creasti me cū nihil essem. q̄ illuminasti me cū i tenebris essem. q̄ resuscitasti me cū mortuus essem. q̄ pauisti me a iuuētute mea oib⁹ bonis tuis. Hūc inutilē vermē fetētē peccatis nutris oib⁹ optimis bonis tuis. aperi mihi o clauis dauid. q̄ aperis z nemo claudit illi cui tu aperis. claudis z nemo aperit illi cui tu claudis. aperi mihi ostiū luminis tui. vt igrediar z videam z cognoscā z cōfitear tibi in toto corde meo. q̄ misericordia tua magna ē super me. z eruisti aiaz meā ex iferno inferiori. Dñe dñs noster q̄ admirabile ē in laudibus nomē tuū in vniuersa terra. Et q̄d ē homo q̄ memor es eius. aut filius hois q̄m visitas eū. Dñe spes sanctorū z turris fortitudinis eorū. deus vita aie mee quā amo. lumē oculorū meorū p̄ q̄d video sine q̄ cecus sum. Gaudiū cordis mei z leticia spirit⁹ mei. diligā te toto corde meo. z toto aio meo. z tota medulla z visceribus meis. q̄r tu prior dilexisti me. z vn̄ hoc mihi o creator celi z terre. z abyssi q̄ bonorū meorū nō indiges. Unde hoc mihi q̄ dilexisti me. O sapiētia q̄ oia opata es. verbū p̄ q̄d facta sūt oia. aperi os meū da mihi vocem laudis vt enarrē oia beneficia tua. q̄ mihi dñe a pricipio cōtulisti. Ecce eni dñe quia creasti me. z q̄d creares me in nūero creaturarū nu

merares. ab eterno tu p̄ordiaſti. anteq̄ q̄cq̄ faceres a p̄ncipio anteq̄ extēderes celos ne q̄ ouz erant abyſſi. adhuc terrā nō feceras. nec mōtes fūdaueras. nec dū fontes erupe rāt. Anteq̄ hec oia q̄feciſti p̄ vbū faceres me. creaturā tuam fore. certiſſima veritatis tue puidētia p̄uidiſti. ⁊ eē me creaturā tu am voluiſti. Et hoc vnde mihi dñe bēigniſſime. de⁹ altiſſime. pr̄ miſicordiſſime. creator potētiſſime ⁊ ſp̄ mitiſſime: q̄ mea merita: q̄ mea gr̄a. vt cōplaceret añ ɔſpectū tue magnifice maieſtat] creare me: Nō erā ⁊ creaſti me. Nihil fuerā. ⁊ de nihilo me aliq̄d feciſti. Quale āt aliq̄d: nō ſtilā aq̄. non ignē. nō auē. vel piſcē nō ſerpētē. vel aliq̄d ex brutis aialib⁹. nō lapidē vel lignū. nō ex eorū genere q̄ tātū bʒ eē. vel ex eoꝝ q̄ tantū eſſe poſſūt ⁊ creſcer: Nō ex eorum genere: que tantum eſſe ⁊ creſcere ⁊ ſentire poſſunt. Sed ſup omnia hec voluiſti me eſſe ex his que tātū hñt eſſe. q2 ſum. ⁊ ex his q̄ tātū hñt eē ⁊ creſcere. q2 ſuʒ ⁊ creſco. ⁊ ex his q̄ ſūt creſcūt ⁊ ſentiūt. q2 ſū creſco ⁊ ſētio. Et paulominus parē me creaſti angelis. q2 rationē te cognoſcēdi cum ipſis a te cōmunē accepi. Sed paulomin⁹ vtiq̄ dixi. Nā illi tuā felicē noticiā iā habēt p ſpēm: ego āt p ſpeʒ. Illi facie ad faciē. ego p ſpeculū i enigmate. Illi plene. ego autem ex parte.

De dignitate hois futura. Capitulum. 8.

Sed cū venerit qd̄ pfectū ē euacuabit qd̄ ex p te eſt. q̄ do iā reuelata facie tuā faciē videbimus. Quid iā phibebit nos nō eē miores pau-

lominuseab angelis.qs tu dñe coroña ſpei q̃ ornata eſt gloria ꝛ honore coro naueris.quos tu nimis ẽſt amicos tuos honorifica ueris. Jmmo ꝑ oia pes ꝛ eq̃les angelis. Nempe ꝛ hoc veritas tua dicit. eq̃les ſũt angelis. ꝛ filij dei ſũt. Quid mirũ ſi filij dei ſũt.ſi pares ſunt angelis? Uere q̃dẽ erũt filij dei.qꝛ fili⁹ hoīs fact⁹ ẽ filius dei. Hoc vtiq; ↄſideranti mihi fiducia ẽ dicere.nõ hõ mi nor paulominus ẽ ab an gelis.nõ vtiq; tantũ eq̃lis angelis.ſ; ſupior angelis qꝛ hõ deus.ꝛ deus hõ.nõ angelis. Et dicã ꝑꝑ hoc hoiez eẽ creaturã dignissi mã.qꝛ v̄bũ qḋ erat in pn cipio deus apḋ deũ. v̄bũ ꝑ qḋ deus dixit.fiat lux ꝛ facta ẽ lux angelica.ſ.na tura.verbũ ꝑ quod deus creauit oia i pncipio idẽ verbũ caro factũ ẽ.ꝛ ha bitauit in nobis ꝛ vidim⁹ gloriaz eius. Ecce gloria ꝑ quaz glorior.q̃do ſane glorior.ecce gaudiuz per qḋ gaudeo. qñ ſane gau deo. Dñe deus meus. vi ta ꝛ tota gloria aie mee. Confiteor ergo tibi dñe deus meus cũ me creaſti rõnis capacẽ angelis quo dãmõ parẽ creaſti: qꝛ ꝑti ci poſſum ꝑ verbũ tuũ vt veniã ad eq̃litatẽ angelo rũ.vt habeã adoptionez filioꝝ per vnigenitũ ver bũ tuũ dñe per filiũ tuũ dilectuz.in quo tibi bñ cõ placuit.ꝑ vnicũ coheredẽ ꝛ cõſubſtãtialẽ tibi ꝛ coe ternũ.ieſum xp̄m vnicum dñm ꝛ redẽptorẽ nr̃m. il luminatorẽ ꝛ ↄſolatorez nr̃m aduocatũ nr̃m apḋ te.ꝛ lumẽ oculoꝝ nr̃oꝝ. q̃ eſt vita nr̃a ꝛ ſaluator nr̃.ꝛ ſpes vnica nr̃a q̃ nos dilexit.magis q̃ ſe.ꝑ quez hẽmus fiduciã repoſitã ꝛ firmã apud te ſpẽ.ꝛ ac ceſſuz veniendi ad te.quo niam dedit poteſtatem fi lios dei fieri, his qui cre-

Digitized by Google

dūt in noīe ei⁹. Laudē tribuā noī tuo dn̄e q̄ me ad imaginē ⁊ ſilitudinē tuaʒ creādo. tāte glorie fecisti me foꝛe ſuſceptibilem. vt poſſim fili⁹ dei fieri. Hoc vtiqꝫ nō poſſūt arboꝛes. nō poſſunt lapides nō generalr̄ oīa q̄ mouent vel creſcūt i aere. vel in mari qꝛ nō dedit eis ptātē filios dei fieri. qꝛ rōnē nō hn̄t. Nā ⁊ hec ptās in ratiōe cōſiſtit p q̄ cognoſcimus deū. Dedit aūt hāc ptātē hoīb⁹ q̄s creauit rōnabiles ad imaginē ⁊ ſilitudinē ſuā. Et ego vtiqꝫ dn̄e p tuā grāʒ hō ſuʒ. ⁊ filius tu⁹ eē poſſuʒ p grāʒ. qd̄ illa nō pn̄t. Unde hoc mibi dn̄e v̄itas ſūma. veraqꝫ ſumitas ⁊ pncipiū oīuʒ craturaruʒ: vn̄ hoc mihi dn̄e vt poſſim fieri filius dei. qd̄ illa nō pn̄t. Tu q̄ māes i eternū. q̄ oīa creaſti ſil. Simul creaſti hoīes ⁊ iumēta. lapides ⁊ virētia terre. Non enī pceſſerūt merita. nulla cōpꝛeceſſit grā. qꝛ oīa. tua tm̄ bōitate creaſti. pares oēs creature fuere in meritis: qꝛ oīuʒ nulla fuere merita. Et vn̄ ꝑ magis tua bonitas in hac tua creatura. quā fecisti rōnalē. q̄ in oībus alijs q̄ ſūt ſine rōne. apparuit. Quare nō ego ſicut oēs ille. aut cur oēs ille ſic ego. aut ego ſolus. ſic ille. Que mea merita q̄ mea grā: vt me filium dei poſſe fieri ſuſceptibilē creares. qd̄ illis oīb⁹ denegares: Abſit dn̄e vt hic ſentiaʒ. Tua grā. tua tantū bōitas hoc fecit vt eſſem pꝛiceps dulcedinis eius. Illa igit grā q̄ me de nihilo creaſti. illā q̄ſo dn̄e da mihi gratiam. vt tibi de hoc referam gratias.

¶ De omnipotētia dei. Capitulum. 9.

Omnipotēs manus tua ſp̄ vna ⁊ eadē. creauit in celo angelos

et terra vermiculo. ego nō superior illis, nō inferior in istis. Sic enim nulla alia manus angelū: ita nulla posset creare vermiculū: sicut nulla celū, ita nulla posset creare minimū arboris foliū. sicut nulla corpus, ita nulla vllā capillū album posset facere, aut nigrū. Sed oipotēs manus tua: cui oia pari mō sunt possibilia. Nec enim possibilius est ei creare vermiculū quam angelū nec ipossibilius extēdere celū quam foliū. nec leuius formare capillum quam corpus. nec difficilius fūdare terram sup aquā quam aquas sup terrā sed oia quecūque voluit, fecit sicut voluit. in celo et in terra. i mari et i oibus abyssis: et me inter oia sic voluit potuit et sciuit. Potuit quidē manus tua dñe. me lapidē vel auē vel serpētē vel beluā. aliquā creare et sciuit. sed noluit ppter suā bonitatē. Quare ergo ego non sū lapis vel arbor vel aliq̄ belua? Quia sic ordinauit bonitas tua. Et vt hoc ordinaret nō pcesserunt merita mea.

¶ De incōphensibili laude dei. Capitulum. iv.

Unde hoc mihi dñe, vnū mihi laudes ad laudādū te? Sic fecisti me sine me. sicut cōplacitan̄ te, ita laus tibi ē sine me. sic cōplaceat an̄ te: An̄ te dñe laus tua tu ipse es. Laudēt te opa tua, sc̄z multitudinē magnitudinis tue. laus tua dñe icōphēsibilis ē. Corde nō cōprehēdit ore nō mēsurat. aure nō pcipit, qz ista trāseūt et laus tua dñe manet i eternū. Cogitatio icipit, et cogitatio finit, vox sonat et vox trāsit. auris audit et auditus desinit. laus vō tua in eternū stat. Quis ergo ē qui te laudet? Quis hō ennūciet laudē tuā. Laus tua ppetua ē trāsitoria nō est. Hic te laudat, qui teipm et

laudē tuam cordis. Dñe te laudat, q̄ ſeipm̄ noſcit in ſua laude nō poſſe ptīn gere. laus ppetua q̄ nūq̄ trāſit. In te ē laus nr̄a. in te laudabit aīa mea. Nō ppe laudem meā ſꝫ tu te pp te. r i tu. ca nobis et ē la⁹ i te. Tu es vere hēmus laudē qn̄ a te bn̄ laudē qn̄ lux approbat lucē. qr tu vā la⁹ tribuis verā laudē. Quoties ab alijs ſꝑ a te q̄rim⁹ laudē, toties tuā amittim⁹ laudē qr illa trāſitoria ē. ſꝫ tua eterna. Si trāſitoria q̄rimus eternā amittim⁹ laudē. Si eternā volum⁹, trāſitoria nō q̄ramus. La⁹ eterna dñe deus me⁹. a q̄ oīs laus ſine q̄ nulla ē laus. nō valeo laudare te ſine te. habere te. r laudabo te. Quid n. ego ſuꝫ dñe p me ut laudē te. Puluis r cinis ego ſū ca nis mortuus r feces ego ſuꝫ vermis r putredo ego ſuꝫ. Quis ego ſū vt laudē te dñe de⁹ fortiſſime ſpūs. vniuerſe carnis. q̄ habitas eternitatē. Nūqd tenebre laudabūt lucē: aut mors vitā. Tu lux ego tenebre. tu vita ego mors. Nūqd vanitas veritatē laudabit. Tu es veritas ego hō ſilis factus vanitati. Quid ergo dñe laudabo te. Nūq miſeria mea laudabit te. Nunqd fetor laudabit odorē. Nūqd mortalitas hoīs q̄ hodie ē r cras tollit laudabit te. Nūqd laudabit te homo putredo r filius hoīs vermis. Nūqd laudabit te dñe q in peccatis cōceptus ē r nat⁹ r nutritus. Nō eſt. n. ſpecioſa laus i ore peccatoris. Laudet te dñe de⁹ me⁹ icōphēſibilis potētia tua icircūſcriptibil ſapia tua r ieffabilis boītas tua. laudet te ſuꝑ emineſ clemētia tua. ſuꝑ abūdāſ mīa tua ſēpitna q̄q virt⁹ r diuinitas tua. Laudet te oīpotētiſſima fortitudo tua. ſūma q̄q

benignitas tua, et caritas tua. pp quam creaſti nos dñe deus vita aie mee.

¶ De ſpe erigēda ad deum. Capitulum. III.

Ideo ergo creatura tua ſub umbra alarum tuarum ſpe rabo in bonitate tua q̄ creaſti me. Adiuua creaturam tuā q̄ creauit benignitas tua. Non pereat in malicia mea. qd̄ operata ē bonitas tua. Non pereat in miſeria mea. qd̄ fecit ſūma clemētia tua. Que ē.n. vtilitas ĩ creatiōe tua. ſi deſcēdā ĩ corruptionē meā? Nūqd .n. vane de⁹ cōſtituiſti oēs filios hominum? Creaſti me dñe rege qd̄ creaſti. Opa manuū tuarum ne deſpicias de⁹. Me feciſti de nihilo ſi me nō regis dñe iterum reuertar ad nihilū. Sic enī dñe nō erā et de nihilo feciſti me ſic: ſi me nō regis adhuc ad nihilū redigar in me. Adiuua me dñe vita mea. ne peream in malitia mea. Si non creaſſes me dñe: nō eēm. qr creaſti me iā ſū. Si nō regis iā nō ſū. Nō .n. mea merita .n. mea gr̄a te coegerūt vt creares me. ſz benigniſſima bōitas tua et clemētia tua. Illa caritas tua dñe de⁹ me q̄ te ad creatiōem coegit. Ipſa q̄ſo mō cogat te ad regēdū. Quid .n. pderit qd̄ cōpulit caritas tua ad creandū. ſi pear ĩ miſeria mea. et ſi me regat dextera tua? Nec te cogat dñe de⁹ mea clemētia ad ſaluādum qd̄ creaſti. q te cōpellit creare qd̄ creatū nō ē. Ipſa te vincat caritas ad ſaluādū. q̄ te vicit ad creandū. qr nec nūc minor ē. qr ipſa caritas tu ipſe es. q ſp idē es. Nō ē abbreuiata manus tua vt ſaluare neq̄at. neq3 aggrauata ē auris tua vt nō exaudiat. ſz pctā mea diuiſerūt iter me et te iter tenebras et lucē. iter imaginē mortis et vitā. iter vanitatē et veritatē. iter lunā

ducam bene vitam meā: ꝛ
ſempiternam tuam.

¶ De laqueis cōcupiſcē
tiarum. Capl'm. 12.

Hec ſūt vmbꝛe q̄
bus opioꝛ i hac
abyſſo caligino
ſa carceriſ hui⁹.
i q̄ pſtratus iaceo donec
aſpiret dies ꝛ iclinent vm
bꝛe. fiatq; lux in firmamē
to v̄tutis tue. Uox dn̄i in
v̄tute. vox dn̄i magnificē
tia dicatq; fiat lux ꝛ effu-
gent tenebꝛe. ꝛ appareat
arida. germinetq; terra
herbā virētē ꝛ facientē ſe
mē ꝛ fructū bonū iuſtitie
regni tui. Dn̄e pr̄ ꝛ deus.
vita per quā oīa viuūt. ꝛ
ſine qua oīa moꝛtua com
putant. nec derelinq̄s me
in cogitatu maligno ꝛ ex
tollerantiā oculoꝝ meo
ruz ne dederis mihi. Au-
fer a me cōcupiſcētias. ꝛ
aīo irreuerenti ꝛ infruni-
to ne tradas me. ſed poſ-
ſidei coꝛ meū vt te cogitet
ſemper. Illumina oculos
meos vt te videant. ꝛ nō
extollent ante te glīa ſem
piterna. Sed humilit' ſen
tiant. ꝛ non mirabilibus
ſup ſe. Et q̄ a dextris ſunt
videant. ꝛ nō q̄ a ſiniſtris
abſ te. Et palpebꝛe tue p̄
cedāt greſſus meos. nā ꝛ
palpebꝛe tue iterrogāt fi
lios hoīum. Allide ꝯcupi
ſcētiā meā dulcedine tua.
quā abſcōdiſti timētibus
te. vt ꝯcupiſcā te ꝯcupiſcē
tijs ſempiternis. ne vanis
illectus ꝛ decept⁹. iterioꝛ
guſtus ponat amarū. dul
ce. ꝛ dulce. amarum tene
braſ lucē ꝛ lucē tenebꝛaſ.
vt liberari i medio tot de
cipulaꝝ poſſiz ab inimi-
co ſup faciē vie huius po
ſitarū ad capiēdas aīas
peccatoꝝ. qb⁹ plenus eſt
totus mūdus. qd̄ his q̄ vi
dit. ſub ſilētio nō trāſiuit
inqens. Quicqd ē in mū-
do: aut ē ꝯcupiſcētia car
nis. aut cōcupiſcētia ocu-
loruz aut ſupbia vite. Ec
ce dn̄e deus meus mūdus

totus plen⁹ ē ɔcupiſcētia rū; laqis. qs parauerunt pedib⁹ meis. Et qs effugi et hos laqos: Profecto a q tu abſtuleris extollentiā oculoꝝ ſuoꝝ. vt ñ eū capiat ɔcupiſcētia ocłoꝝ ⁊ q tu abſtuleris carnis ɔcupiſcētiā. ne cū capiat carnis cōcupiſcētia. ⁊ a q tu abſtuleris oīum irreuerentē ⁊ iſtrumētū ne eū callide decipiat ſupbia vite. O q̄ felix. cui h̄ tu facies quippe tranſibit imunis. Nūc redēptor te pcor. p te adiuua me ne corruā in ɔſpectu aduerſarioꝝ meorū. capt⁹ laqis eoꝝ qs parauerūt pedib⁹ meis vt icuruēt aīaʒ meā. Sʒ erue me vtus ſalutis mee. ne ſibi riſum exhibeāt de me inimici tui. q oderunt te. Exurge dñe de⁹ me⁹ fortī me⁹. ⁊ diſſipentur inimici tui ⁊ fugiāt q oderūt te a facie tua: ſicut fluit cera a facie ignis: ſic peant pctōres a facie tuas. Et ego abſcōdar ī abſcōdito faciei tue. vt gaudeā cum filiīs tuis ſatiatus oīb⁹ bonis tuis. Et tu dñe de⁹ pr orphanoꝝ. ⁊ tu mr pupillorū tuoꝝ. audi eiulatū filioꝝ tuorum. ⁊ extende aias tuas. vt fugiam⁹ ſub eis a facie inimici. Turris fortitudinis iſrael. qui nō dormitas neq; dormies cuſtodiens iſrael. quia nō dormit neq; dormitat hoſtis qui impugnat iſrael.

¶ De miſeria hois ⁊ bñficiīs dei. Cap. 14.

O Lux q̄ non videt alia lux lumē qd non videt aliō lumē lux q obtenebat oēm lucē ⁊ lum̄ qd excecat oēm extraneum lumen lux. a qua omnis lux, lumen a quo omne lumen. lumen ad quod omne lumen eſt tenebra. ad quod omnis lux. obſcuritas. lux cui omnes tenebre lumē cui oīs obſcuritas lux. lux ſu

poema quam recitas non obnubilat: quā caligo nō hebetat. quā tenebre non obscurant. quā nulla obstantia claudit. ꝙ nūꝙ separat aliq̄ vmbra. lux q̄ illuminas oia tota simul semel ꝛ sp: absorbe me in claritatis abissum vt videā vndiqꝫ te in te. ꝛ me in te. ꝛ cuncta sub te. Ne derelinquas me ne accrescāt vmbre ignorātie mee ꝛ multiplicentur delicta mea. Sine te .n. oia sunt mihi tenebre: oia mala. qꝛ nihil bonū sine te vero solo. ꝛ sūmo bono. Hoc ꝯfiteor. hoc scio dñe deus meus. qꝛ vbicūqꝫ sum sine te. male ē mihi pter te. nō solum extra me. sed etiam in me. qꝛ omnis copia q̄ nō est deus meus mihi ē egestās. Satiabor tūc cū apparuerit gl'ia tua. Et tu dñe vita mea btā. fac vt miseriā meā cōfitear tibi ex quo ab vnitate bonitatis tue summo ꝛ vno bono tēporaliū rerum multa formitas lapsum me p carnales sensus dissipauit. ꝛ ab vno in multa diuisit. ꝛ facta est mihi abūdantia laboriosa. ꝛ egestas copiosa. dum aliud ꝛ aliud sequebar. ꝛ a nullo implebar. dum non. in me. incōuenīebām te incōmutabile ꝛ singulare ꝛ īdiuisum vnū bonū. qd ꝯsecut⁹ nō egeo quid consecutus non doleo. qd possidēs satiat totū desideriū meū. Heu miseria sup miseriā. cū miseria mea a te refugit. cū q̄ semp abundat ꝛ gaudet. ꝛ sequit mūdū. cū quo sp eget ꝛ dolet. Mūdus clamat deficio. tu domie clamas. reficio. ꝛ miseria mea praua magis sequit deficiētē. ꝙ reficiētē. Plane īfirmitas mea hec ē. Medice spm̄ sana illam. vt cōfitear tibi, salus aie mee. toto corde meo sup oib⁹ bñficiis tuis. qb⁹ pascis me a iuuētute mea ꝛ vsqꝫ i se

peccatū ⁊ ſenſū. Te deſertoꝛ p teipſm ne derelinq̄s me. feciſti me cū nō eſſem. redemiſti me cū periſſem. periturꝰ eram. mortuꝰ fueram. ad moꝛtuū deſcēdiſti. moꝛtalitatē ſuſcepiſti. ad ſeruū rex deſcēdiſti. vt ſuū redimeres teipſum tradidiſti. vt ego viuerē. tu moꝛtē ſuſcepiſti moꝛtē viciſti. me reſtauraſti cū te humiliaſti. pierā. abierā i pctīs. venū datus erā vēiſti p me vt redimeres me. ⁊ tantum me dilexiſti vt ſanguinem tuū in pciū dares p me. dilexiſti me dn̄e pluſq̄ te: qꝛ moꝛi voluiſti pro me. Tali pacto tā charo preciō reduxiſti me de exilio redemiſti me ō ſuicio. retraxiſti me ō ſupplicio vocaſti me noīe tuo. ſignaſti me ſanguie tuo vt mēoꝛia tui ſp eēt apō me ⁊ nūq̄ recederet a coꝛde meo q pme nō receſſit a cruce. Vnxiſti me oleo tuo. q tu vnctꝰ fuiſti. vt a te xp̄o dicerer. xp̄ianus. En in manibus tuis deſcripſiſti me vt ſp ſit mēoꝛia mea apō te ſi tm̄ mēoꝛia tua iugis fuerit apō me. Sic igitur grā tua ſp ⁊ mīa preuenerūt me. De mltis nāq ⁊ magnis picu'is ſepe liberaſti me liberatoꝛ meus. qn̄ erraui ad viā reduxiſti me. qn̄ ignoraui. docuiſti me. qn̄ peccaui corripuiſti me. qn̄ fui triſtis. ꝯſolatꝰ es me. qn̄ deſpaui ꝯfoꝛtaſti me. qn̄ cecidi. erexiſti me. qn̄ ſteti. tēuiſti me. qn̄ iui. deduxiſti me. qn̄ veni. ſuſcepiſti me. qn̄ doꝛmiui. cuſtodiſti me. quando clamaui. exaudiſti me.

¶ Qd̄ deꝰ ppetua iſpectiōe ꝯſiderat opa ⁊ itentiōes hoīu₃. Cap. 14.

Hec eni ⁊ multa alia bn̄ficia feciſti mihi dn̄e deꝰ meus. vita aīe mee. de qbꝰ dulce eēt mihi ſemp loqui. ſemp cogitare. ſp tibi gratias age-

te. vt poſſim te ſemꝑ ꝓ oi-
bus bõis tuis laudare. ⁊
⁊ amare te toto corde
meo. ⁊ tota aīa mea. ⁊ to
ta mēte mea. ⁊ tota forti
tudie mea. ſimul ex oibuſ
medullis ⁊ itimis cordis
mei. ⁊ oiuꝫ cõpaguꝫ mea
rū. btā dulcedo dñe deus
me⁹ oiuꝫ q̄ delectant i te.
Sꝫ ipfectū meuꝫ viderūt
oculi tui. oculi iq̄ tui mi-
to lucidiores ſunt ſole. cir
cūſpiciētes oēs vias ho-
minū ⁊ pfundū abyſſi. ⁊
in oi loco ↄtēplant ſp bo
nos ⁊ malos. Cū. n. cūcta
pſidias ſingula iplens to
tus ſp vbiq̄ pſens. cūcto
rūq̄ curā agēs q̄ creaſti.
q2 nihil odiſti eoꝝ q̄ feci
ſti. ſic greſſus meos ſemi-
taſq̄ cõſideras. ⁊ die no-
ctuq̄ ſup cuſtodiā meam
vigilas. oēs ſemitas meas
diligēter notans ſpecula
tor ppetuus. veluti ſi toti
us creature tue celi ⁊ ter
re oblit⁹. tm̄ me ſolū cõſi-
deres ⁊ nihil ſit tibi cure
de alijs. Neq̄. n. creſcit
lux incõmutabilis viſiois
tue. ſi tm̄ vnū aſpiciat. ne
q̄ minuit ſi innumera vide
at ⁊ diuerſa. Quia ſicut
vnū totū ſimul pfecte ↄſi-
deras. ſic ſingula q̄libet lꝫ
diuerſa pfecte ſimul tota
q̄ tot⁹ ↄſpicit viſus tuus.
Sꝫ ſic oia ſic vnū. ⁊ ſicut
vnū ſic ſingula. tot⁹ ſimul
ſine diuiſiõe vel ↄmutatio
ne vel diminutione ↄſide
ras. Itaq̄ tot⁹ tu in toto
tpe ſine tpe totū me ſil ſꝑ
q̄ ↄſideras. ac ſi nihil aliō
ↄſiderar̄ habeas. Sic igi
tur ſup cuſtodiā meā ſtas.
ſicut ſi oium oblitus ſis. ⁊
mihi ſoli intēdere velis.
Sp q̄ppe te pſentē exhi-
bes. ſꝑ te paratū offers. ſi
me paratū inuenis. Quo
cūq̄ iero. tu me dñe non
deſeris. niſi pꝰ ego te de
ſerā. Ubicūq̄ fuero ñ re-
cedis. qm̄ vbiq̄ es. vt q̄-
cūq̄ iero iueniā te p quē
poſſim eē ne peream ſine
te. cū ſine te eē nõ poſſim.

Fateor quidem quia quicquid facio: et quicquid est quod facio melius tu vides quam ego qui facio. Quicquid enim sum operator tu pariter super presens assistis. vtpote perpetuus inspector omnium cogitationum: intentionum: delectationum et operationum mearum. Domine ante te est semper omne desiderium meum ante te tota cogitatio mea. tu domine vides vnde veniat spiritus: vbi sit: et quo vadat. quia tu es omnium spirituum ponderator. Et vtrum radix sit dulcis an amara de qua foris pulchra folia emittuntur: tu iudex interius melius ipse nosti: et etiam medullas radicum subtilius perscrutaris et non solum intentionem: sed radicis eius medullam intimam disertissima tue lucis vita te colligis: numeras itineris. et consignas vt reddas vnicuique non solummodo secundum opera vel intentionem. sed etiam secundum ipsam interiorem absconditam medullam radicis. de qua procedit interior operantis. Ad quid tu tecum opere quicquid cogito et in quecunque delector, tu vides aures tue audiunt oculi tui vident et considerant. signa attendis notas. et scribis in libro tuo. siue bonum fuerit. siue malum. vt reddas postea pro bono premia. et pro malo supplicia. quando aperientur libri et iudicabuntur secundum hec que fuerint scripta in libris tuis. Hoc est forte quod iam dixisti nobis. Considerabo nouissima eorum. Et quod de te domine dicitur. Uniuersorum finem ipse considerat. quoniam tu quidem in omnibus que agimus. finem intentionis magis quam actum operationis attendis. Cumque hoc diligenter considero et fortis. timore pariter et ingenti rubore confundor quoniam nobis magna indita est necessitas iuste recteque viuendi. qui cuncta facimus ante oculos iudicis cuncta cernentis.

¶ Quod homo per se nihil potest sine diuina gratia. Capitulum. 15.

Altiſſime magnipotẽs deus ſpũum vniuerſe carnis. cui⁹ oculi ſũt ſup oẽs vias filioꝝ adã, a die natiuitat[is] eoꝝ vſqꝫ i diẽ exit⁹ eoꝝ. vt reddas vnicuiqꝫ ſm opa ſua bõa vel mala. Oſtẽde mihi ꝯfitear tibi paupertatẽ meã. qm̃ dixi ꝙ diues eẽꝫ ꝛ nulli⁹ egerẽ. ꝛ neſciebã qm̃ paup erã. cec⁹ nudus miſer ꝛ miſerabilis. Credebã .n. me eẽ aliqd cũ nihil eſſeꝫ. Dixi ſapiẽs efficiar: ꝛ ſtult⁹ fact⁹ ſuꝫ. Cogitabã me eẽ prudentẽ ꝛ ðcept⁹ ſuꝫ. Et video nũc. ꝙ donũ tuũ ẽ ſine q̃ nihil poſſumus facer̃: qꝛ niſi tu dñe cuſtodieris ciuitatem fruſtra vigilat q̃ cuſtodit eã. Sic docuiſti me vt cognouiſſem me: non pp te ꝙ cognoſceres: ſꝫ pp me. vt cognoſcerẽ me. Nã vt dixi. dñe credebã me aliqd fore ex me: ꝛ exiſtimabam me ſufficere p me nec perciperẽ qm̃ tu regebas me. donec aliqñ᷑ ulũ te elõgaſti a me ꝛ cecidiſſi ſtatĩ i me. ꝛ vidi ꝛ cognoui qm̃ tu regebas me. ꝙ cecidi fuit me ꝙ ꝙ ſurrexi fuit ex te. te. aperuiſti mihi oculos luce ꝛ excitaſti ꝛ illuminaſti me ꝛ vidi: ꝙ qm̃ temptatio vita hoĩs ſup trã: ꝛ ꝙ gliari nõ valeat añ te oĩs caro. nec iuſtificat oĩs viuẽs: qm̃ ſi qd bõi ẽ parui vl magni donũ tuũ ẽ ꝛ nr̃ꝫ nõ niſi malũ eſt. Vñ igit̃ gliabit̃ ois caro? Nũqd õ malũ: hec nõ ẽ glĩa ſꝫ miſ̃ia. Sꝫ nũ qd gliabit̃ ð bono? nũqd ð alieo. Tuũ dñe ẽ bonũ tua ẽ glĩa q. n. ð bono tuo gloriã ſibi q̃rit: ꝛ nõ tibi q̃rit: h̃ fur ẽ ꝛ latro: ꝛ ſiliꝫ ẽ dyabolo: q̃ voluit furari glĩaꝫ tuã. Qui eni laudari vult ð tuo dono: ꝛ non querit in illo gloriã tuam ſed ſuaꝫ. hic licꝫ pp tuũ donũ laudet ab hoibus: a te tamen vituperatur: quia de dono tuo nõ

Digitized by Google

tuā ſed ſuā gloriā querīs.
Qui aūt ab hoīb⁹ laudā
tur vituperāte te nō defen
det. ab hoīb⁹ iudicāte nec
liberabit cōdēnāte te. At
tu dn̄e formator meus ex
vtero mr̄is mee: nō me ſi
nas cadere ī illā exprobra
tionē vt exprobret mihi
furari voluiſſe gloriā tuā.
Tibi.n. ſit glīa cui⁹ eſt oē
bonū: nobis aūt cōfuſio fa
ciei ⁊ miſeria: quoꝝ ē oē
malū: niſi tu volueris mi
ſereri. Miſeris quippe dn̄e
miſeris oīū ⁊ nihil odi
ſti eoꝝ q̄ feciſti: ⁊ das no
bis de bonis tuis ⁊ ditas
nos dn̄e deus iōpes opti
mis donis tuis. Quia dili
gis pauperes ⁊ diuites fa
cis eos diuitijs tuis. ecce
nūc dn̄e paupes filij tui ſu
mus ⁊ puſillus grex tuus
apī nobis ianuas tuas ⁊
edēt pauperes ⁊ ſaturabū
tur ⁊ laudabūt te q̄ requi
rūt te. Scio eī dn̄e ⁊ cōfi
teor dicēte te: q̄m illi ſoli
q̄ cognoſcūt ſe paupes. ⁊
cōfitent ſibi paupertatē. ſonā
ditabūt a te. qm q̄ ſe diui
tes exiſtimant: cū ſit pau-
pes a tuis diuitijs inueniē-
tur excluſi. Ego igit cōfite
or tibi dn̄e de⁹ me⁹ paup
tatē meā ⁊ ſit tibi tua glo
ria tota q̄m tuū ē oē bo-
nū p me geſtū. Dn̄e cōfite
or. vt docuiſti me. nihil ali
ud ſū q̄ vniuerſa vanitas.
⁊ vmbra mortis ⁊ abyſſus
q̄dā tenebroſa ⁊ tra inanis
⁊ vacua. q̄ ſine tua bn̄di-
ctiōe nihil germinat. fru-
ctū q̄q̄ n̄ facit. niſi cōfuſio
nē. peccatū. ⁊ mortē. Si
q̄d boī vnq̄ habui a te re
cepi. q̄cq̄d boī ī hēo tuū ē.
vel a te hēo. Si q̄n ſteti.
p te ſteti: ſꝫ q̄n cecidi. per
me cecidi ⁊ ſp ī luto iacuiſ
ſez niſi tu me erexiſſes ſp
cec⁹ fuiſſez niſi tu me illu-
minaſſes. Q̄n cecidi nūq̄
ſurrexiſſē niſi tu mihi ma
num porrexiſſes. Poſtq̄
me eī erexiſti. ſp cecidiſſē
niſi tu me ſuſtinuiſſes. Se
plus periſſez niſi me guber-

naſſes. Sic ſemper domine. ſic ſp grã tua ⁊ miſericordia tua pͦuenit me. liberãs me ab oĩb⁹ malis ſaluãs a pͦteritis. ſuſcitãs a pͥſentib⁹. ⁊ muniẽs a futuris. pͥcidens ẽt ante me laqueos pctõꝝ. tollẽs occaſiões ⁊ cãs. q͞z niſi tu hͦ mihi feciſſes. ego oĩa pctã mundi feciſſem. Qm̃ ſcio dñe q nullũ pctm̃ eſt qḋ vnq̃ fecerit hõ. qḋ nõ poſſit facere alter hõ. ſi creator deeſt a quo factus eſt hõ. Sed q̄ nõ facerẽ; tu feciſti. q̄ ab eis abſtinerẽ tu iuſſiſti. ⁊ q̄ tibi crederẽ grãz tu infudiſti. Tu nãq͞z dñe regebas me tibi. ſuabas me tibi. ⁊ mihi vt adl̃teriũ. ⁊ oẽ aliḋ pctm̃ nõ cõmitterẽ grãz ⁊ lumẽ dõaſti.

¶ De diabolo ⁊ mltiplicib⁹ tẽtatiõib⁹ ei⁹. Ca. 16.

Tentator defuit. ⁊ vt deeſſet tu feciſti. Locus ⁊ tẽp⁹ defuit. ⁊ vt hec deeſſent tu feciſti. Affuit tẽtator. nõ defuit locus. nõ defuit tẽpus. ſ͞z vt nõ cõſentirẽ tu me tenuiſti. Venit tẽtator tenebroſus vt eſt. ⁊ vt eũ deſpicerẽ tu me pͦfortaſti. Venit tẽtator armatus. ⁊ fortis. vt me nõ vinceret. tu eũ refrenaſti. ⁊ me roboraſti. Venit tẽtator trãſfiguratus in angeluz lucis. ⁊ vt me nõ deciperet. tu eũ increpaſti. ⁊ vt eũ cognoſcerẽ tu me illumiaſti. Ipſe enim eſt draco ille magnus ⁊ rufus ſerpẽs antiquus. q̄ vocat⁹ diabol⁹ ⁊ ſathanas. habẽs capita ſepẽ ⁊ cornua decẽ. quem creaſti ad illudendũ huic mari magno ⁊ ſpacioſo. in quo reptãt aĩalia quorũ nõ eſt numerus. ⁊ aĩalia puſilla ⁊ magna. i. diuerſa demoniorũ genera. q̄ nihil aliud die noctuq͞z operãt. niſi q͞z circũeunt q̄rentes quẽ deuorẽt. niſi tu eripias. Ipſe eni eſt antiquus ille draco. q̄ ortus

eſt in paradiſo volupta-
tis. q̄ cauda ſua trahit ter
tiā ptē ſtellaꝝ celi. ⁊ eas
mittit i terrā q̄ venēo ſuo
corrūpit aq̄s terre. vt bi-
bētes hoīes moriant̄ ⁊ q̄
ſternit ſibi auꝝ q̄ſi lutū. ⁊
hꝫ fiduciā q̄ influat iordā
nis i os ſuū q̄ factus ē vt
nullū timeat. Et q̄s d̄fen
det a morſib⁹ ei⁹ q̄s eruet
ab ore ei⁹ niſi tu d̄ne q̄ cō
fregiſti capita draconis
magni. Extēde d̄ne ſup
nos alas tuas vt fugia-
mꝰ ſub eis a facie draco-
nis huius q̄ nos pſequit̄.
⁊ ſcuto tuo libera nos a
cornib⁹ ei⁹. Hoc.n. ē cōti-
nuū ſtudiū ei⁹ hoc vn̄i cū
deſideriū ſuū ꝫ vt aīas q̄s
creaſti deuoret. Et id̄o de⁹
me⁹ ad te clamamꝰ libera
nos ab aduerſario nr̄o q̄
cotidiano. q̄ ſiue dormiam⁹
ſiue vigilem⁹. ſiue comeda
m⁹ ſiue bibamus ſiue q̄d-
cūqꝫ opus opemur. oīb⁹
modis iſtat die ac nocte
fraudibus ⁊ artibus: nūc

palā: nūc occlte. ſagittas
venenatas ꝯtra nos dirī-
gēs vt iterficiat aīaſ nr̄aſ.
Et tn̄ d̄ne peſſima iſania
nr̄a. q̄r cū ꝯtīue videam⁹
cōtra nos draconem. ore
apto paratū ad deuoran
dū. nihilominꝰ dormim⁹
⁊ laſciuim⁹ i pigritijs nr̄is
tāq̄ ſecuri ante eū. q̄ nihil
aliō deſiderat q̄ vt nos p
dat. Inimicus vt occidat
ſp vigilat ſine ſōno. ⁊ noſ
vt cuſtodiam⁹ nos nolu-
mꝰ euigilare a ſōno. Ecce
tetēdit an̄ pedes nr̄os la
q̄os infinitos. ⁊ oēs vias
nr̄as varijs repleuit de ci
pulis ad capiendas aīas
nr̄as. Et q̄s effugiet? La-
q̄os poſuit i diuitijs. la
q̄os poſuit i paupertate. la
q̄os tetēdit in cibo in po
tu. i voluptate. i ſōno. ⁊ i
vigilia. laq̄os poſuit i ver
bo ⁊ i ope. ⁊ i oī via nr̄a.
Sꝫ tu d̄ne libera nos de
laq̄o venātiū a v̄bo aſpo
vt ꝯfiteamur tibi dicēteſ.
Benedict⁹ d̄ns q̄ nō dedit

nos i captionē dētib⁹ eorū. Aīa nrā ſicꝰ paſſer erepta eſt de laqueo venantium. laqueus contritus eſt. ⁊ nos liberati ſumus.

¶ Q̄ð de⁹ ē lux iuſtorū.

O Tu q̄dē domie lux mea illumina oculos meos vt videā lumē. ⁊ ambulē in lumie tuo ⁊ nō ipīngar i laq̄os ei⁹. Quiſ.n. euadet laq̄os iſtos multos. niſi videat eos? Et q̄s videbit eos niſi quē illuminaueris lumine tuo? Ipſe.n. pr̄ tenebraꝝ laq̄os ſuos abſcondit in tenebris ſuis. vt capiant in eis q̄ ſunt i tenebris ſuis. q̄ ſt filij tenebrarū. nō vidētes lumē tuū in quo q̄ ambulat nō timebit. Qui eni ambulat in die. nō offēdit q̄ āt i nocte ābulat offēdit. q2 lux nō ē i eo. Tu lux dn̄e. tu lux filioꝝ lucis. tu dies q̄ neſcis occaſum. in q̄ ambubulāt filij tui ſine diſſenſione. ⁊ ſineq̄ dēs qui ambulāt. in tenebris ſunt. q2 te lucē mūdi nō habēt. Ecce quotidie cernimus. q2 quo magis a te vo lumine quis elongatur. eo magis peccatoꝝ inuoluit tenebris. ⁊ quo magis ē in tenebris. eo minus videt laq̄os in via ſua. ⁊ idō minus cognoſcit. ⁊ idcirco ſepius capit ⁊ cadit i eis. ⁊ qð eſt horribilius ſe cecidiſſe ignorat. Qui vero ſuū caſum ignorat. eo min⁹ curat ſurgere. q2 ſe exiſtimat adhuc ſtar̄. Tu vero lux mētis dn̄e de⁹ meus. nūc illumina oculos meos vt videā ⁊ cognoſcā. ne corruā in cōſpectu aduerſarioꝝ meoꝝ. Etenī in extremū noſtrū laborat inimicus nr̄ quē petimus vt facias liq̄fieri a facie nr̄a ſicꝰ cera liq̄ſcit a facie ignis. Q̄m dn̄e ipſe latro p̄m⁹ ⁊ vltim⁹. q̄ ꝯſiliū fecit vt raperet gloriam tuam. quoniā inflatus ⁊

zelans crepuit & cecidit in
faciē suā. & dedisti eū die
mōtr sancto tuo. & ī medio
lapidū igniteorū in quo-
rū medio ambulauit. Et
nūc vita mea dñe deus meus.
rex q̄ cecidit nō cessat pse-
q̄ filios tuos. Et in odiū
tuū. o rex magne cupit p-
dere hāc creaturā tuā: q̄
creauit oipotēs bonitas
tua ad imaginē tuam, vt
possideat glīā tuā: q̄ ipse
pdidit p suꝑbiā suā. Sed
cōtere eū fortitudine tua ante
nos agnos tuos. & illumina
nos. vt videamus laqueos. q̄s
ipse parauit & euadamus ad
te o letitia israel. Et hec
oīa tu dñe melius nosti. q̄
nosti contentionē eius &
ceruicē eius durissimam.
Nec hoc dico vt ostendā
tibi. q2 oīa vides. & nulla
te latet cogitatio. Sz āte
pedes tue maiestatis de
inimico meo q̄rimoniā
facio. Judex eterne vel ipm
dānes. & nos filios tuos
salues q̄ tu es fortitudo nr̄a.
Uersutus est enim nimis
iste hostis tortuosus, nec
facile deprehendi pnt cir
cuitus vie eius nec cogno
sci ipsius vult9 ei9. nisi tu il
lumines. Nā nūc hic. nūc
illic. nūc agnū. nūc lupus.
nūc tenebras. nūc lucē se
ostēdit. & singulis q̄buslibȝ
q̄litatib9. locis. & tpib9 sȝ
varias rez mutatiōes. va
rias exhibet tētationes.
Nā vt tristes decipiat tri
statur & ipse. vt gaudētes
illudat. fingit se & ipse gau
dere. vt spūales ōfraudet
in angelū lucis se trāsfigu
rat. vt fortes comprimat
apparet agnus. vt mites
deuoret. apparet lupus.
Hec qdē oīa sm silitudi-
nē variarū tētationū effi
ci habȝ. sicut alios a timo
re nocturno. alios a sagit
ta volāte ī die alios a ne-
gocio pambulāte in tene-
bris. alios ab incursu. ali
os a demōio meridiano.
Et ad hec quis idoneus
vt cognoscat: quis reue-

abdit ſpatium indumenti
eius: aut girū dentiū eius
q̄s agnoſcet: Sic abſcōdit
ſagittas ſuas i pharetra.
⁊ laq̄os et abſcōdit ſub
ſpecie lucis: ⁊ hoc diffici-
lius ꝑpendit. niſi a te dn̄e
ſpes nr̄a lumē aſſumam⁹.
vt videamus. Nā non ſo
lū in carnis opibus q̄ de
facili cognoſcunt: nō tan
tū i ipſis vitijs. ſed i ipſis
ſpiritualibus exercitijs la
q̄os abſcōdit ſubtiles. ⁊
ſub virtutū colore ipſa vi
tia induit. ⁊ tranſmutat ſe
in angelū lucis. Hec ⁊ mul
ta alia nititur contra nos
ipſe filius belial. ipſe ſa-
than. dn̄e de⁹ nr̄. Et nūc
vt leo. nūc vt draco mani-
feſte. ⁊ occulte. intus ⁊ ex-
tra. die ac nocte inſidiat vt
rapiat aīas nr̄as. Et tu
eripe nos dn̄e qui ſaluas
ſperantes in te. vt ipſe de
nobis doleat: ⁊ tu laude
ris i nobis dn̄e deus nr̄.

¶ Iterum de beneficijs.
Capitulum. 18.

Ego aūt filius an
cille tue q̄ ꝓcon
mēdauit manui
tue. iaꝫ his meis paupcu
lis ꝯfeſſioib⁹ ꝯfitear ti
bi liberatori me⁹ toto cor
de meo: ⁊ recolā ad mēte
meā oīa bon⁹ q̄ feciſti mi
hi a iuuētute mea in oi vi
ta mea. Scio nāqꝫ q̄ in
gratitudo multū tibi diſ
ſplicet. q̄ ex radix toti⁹
mali ſpūal. ⁊ vētus q̄daꝫ
deſiccās ⁊ vrēs oē bonū.
obſtruens fontē domine
miſericordie tue ſup hoīeꝫ
q̄ ⁊ mortua iā nō oriunt.
⁊ viua iā opera moriunt
⁊ vltra nō adipiſciunt. Et
ego dn̄e grās tibi ago. ne
ſim igratus tibi liberatoꝛ
me⁹. q̄m libaſti me. Quo
tiēs iā me abſorbuerat il
le draco. ⁊ tu dn̄e ab ore
ei⁹ extraxiſti me. q̄tiēs ego
peccaui ⁊ ipſe parat⁹ fuit
deglutiē me. ſꝫ tu dn̄e de⁹
me⁹ defēdiſti me. Cū ꝯ te
iniq̄ agebā cū tua māda-
ta frāgebā. ſtabat ipſe pa

Digitized by Google

me. vt me raperet ad infer
nū. ſꝫ tu phibebas. Ego te
offendebā. ⁊ tu me defen
debas. Ego te nō timebā.
tu me cuſtodiebas. A te
recedebā ⁊ inimico meo
me exhibebā. tu ipſum ne
me acciperet ꝯ terrebas.
Hec mihi tu dñe de⁹ me⁹
bñficia cōferebas. ⁊ ego
miſer nō cogſcebā. Sic.n.
me mltotiēs a faucib⁹ dia
boli liberaſti. de ore leo
nis eripuiſti ⁊ ab iferno lꝫ
neſcientē me multis vicib⁹
reduxiſti. Deſcēdi.n. vſqꝫ
ad portas iferni ⁊ ne illuc
intrarē tu me tenuiſti. Ap
propinquabā vſqꝫ ad por
tā mortis. ⁊ ne me ipſe ca
peret tu feciſti. De morte
etiā corpis ſepi⁹ eripuiſti
me ſaluator meus: cū gra
ues morbi tenerēt me. cū
fui in piculis multis p ma
re. p terras. ab igne ⁊ gla
dio. ⁊ ab oī periculo libe
rās. ſp mihi aſtās. ⁊ miſe
ricordit ſaluans. Sciebas
tu qdē dñe. qꝛ ſi tūc mors
me occupaſſet. infern⁹ aīaꝫ
meā ſuſcepiſſet. ⁊ ppetuo
dānat⁹ fuiſſē. Sꝫ tua mi
ſericordia ⁊ tua grā puenit
me. eripiens me de morte
corpis ⁊ ꝯ morte aie. dñe
de⁹ me⁹. Hec ⁊ multa tua
alia beneficia exhibuiſti.
⁊ ego erā cec⁹ ⁊ nō cogſui
donec illumināſti me. Nūc
igit lux aie mee dñe deus
meus. vita mea p quā vi
uo. lum ē oculoꝝ meoꝝ
p qđ video. En illumiāſti
me ⁊ cogſco te. qꝛ viuo p
te. ⁊ grās ago tibi lꝫ viles
⁊ exiles ⁊ ipares bñficijs
tuis q̄les bꝫ mea fragili
tas offero. Qm̄ tu es ſo
lus de⁹ me⁹ creator meus
benign⁹. q amas nr̄as aīas.
⁊ nihil odiſti eoꝝ q̄ feci
ſti. En ego pimus iter pec
catores quos ſaluaſti. vt
exēplū alijs tribuas beni
gniſſime pietatis tue. Cō
fitear tibi bñficia tua ma
gna. qm̄ eripuiſti me ꝯ in
ferno inferiori ſemel ⁊ ſe
cūdo. ⁊ tertio. ⁊ cētieſ. ⁊

millies. ⁊ ego q̄ȝ ad infer
nū tendebā, ⁊ tu me ſp re
ducebas: ⁊ iuſte millies
dānaſſes me ſi voluiſſes.
Noluiſti. q2 amas aīas ⁊
diſſimulas pctā hoīuȝ pp
pniaȝ dñe de⁹ me⁹. multe
mīe ī oīb⁹ vijs tuis. Nūc
ꝗ video h̄ dñe de⁹ meus ⁊
cognoſco p lumē tuū ⁊ dficit
aīa mea ī mīa tua magna
q̄ eſt ſup me. qm̄ eripuiſti
aīaȝ meā ex iferno iferio
ri: ⁊ me ad vitā reduxiſti.
Tot⁹ n. erā ī morte. totū
me reſuſcitaſti. Tuū igit
ſit totū id qd viuo. ⁊ tot⁹.
totū me tibi offero. To-
t⁹ ſpūs. totū cor tuū cor-
p⁹. tota vita mea. viuat
tibi vita mea dulcis qm̄
totū me liberaſti. vt totū
me poſſideres totū me re
feciſti vt totaȝ me te hē-
res. Diligā te igr dñe vt⁹
mea diligā te ieffabil' exl-
tatio mea ⁊ viuat iā n̄ mi
bi ſȝ tibi tota vita mea. q̄
pierat ī miſia mea reſuſci
tata ē ī mīa tua: q̄ es de⁹
miſericors ⁊ miſerator ⁊
multe miſericordie ī oīā
lia hīs qui diligūt nomē
tuū. Idcirco dñe de⁹ me⁹
ſctificator me⁹. iuſſiſti le
ge tua. vt diligam te toto
corde meo. tota aīa mea:
tota mēte mea tota forti
tudie mea. ⁊ totis virib⁹
mei. ⁊ ēt ex itimis medul
lis cordis mei. oib⁹ horiſ
⁊ momētis. qb⁹ fruor bo
nis mie. qm̄ ſp pirē niſi q2
ſp regis me ſēp morerer
niſi q2 ſp me viuificas. ⁊ oī
momēto me tibi obligas
dū oī momēto mihi tua
magna bñficia pſtas. Sic
ꝗ nlla hora ē vl pūct⁹ ī oī
vita mea: q̄ tuo bñficio
nō vtar. ſic nullū debȝ eē
momētū quo te nō hēaȝ
ante oculos ī mea memo
ria. ⁊ te nō diligam ex oī
fortitudine mea. Sȝ nec
hoc valeo. niſi tu dederiſ
mihi cui⁹ eſt oē donū bo
nū. ⁊ omne datum opti-
mum deſcēdens a pre lūi
nū. apud quē non eſt trāſ

Digitized by Google

mutatio. nec viciſſitudinis obumbratio. Non enim eſt volentis neque currentis, ſed dei miſerentis vt diligam te. Tuum enim eſt hoc donum, vnde eſt omne bonum. Iube vt diligam: da quod iubes, et iube quod vis.

Ⓒ De feruore dilectionis vel caritatis. Cap. xix.

Amo te deus meus magiſque ſemper amare cupio. quia tu es re vera omni melle dulcior, omni lacte mirabilior et omni luce clarior. Idcirco ſuper omne aurum et argentum lapidesque preciosos es mihi carior. Diſplicebat enim mihi quicquid agebam in ſeculo: pre dulcedine tua, et decore domus tue quam dilexi. O ignis qui ſemper ardes et nunquam extinguemis. o amor qui ſemper ferues. et nunquam tepeſcis: accende me. Accendar ingenuo totus a te: vt totus diligam te. Minus enim te amat qui tecum aliquid amat quod non propter te amat. Diligam te domine quoniam tu prior dilexiſti me. Et vnde mihi verba, vt explicem ſigna dilectionis tue maxime erga me propter innumera beneficia tua quibus a principio educaſti me. Poſt beneficium nempe creationis tue, quando in principio de nihilo ad imaginem tuam creaſti me: honorificans et exaltans me inter eas creaturas quas feciſti. et nobilitans lumine vultus tui. quo ſignaſti ſuper liminare cordis mei. quo ab inſenſibilibus pariter et ſenſibilibus brutis diſcreuiſti me. et paulo minus ab angelis minuiſti. Hec autem et hoc facit ante conſpectum diuinitatis tue. quando conducentibus et ſingularibus maximiſque donariis tuorum beneficiorum me ſine intermiſſione nutriuiſti. et quaſi filium tuum paruulum tenellum. vberibus tue conſolationis lactaſti et confortaſti me. Vt enim tibi totus ſeruirem. omnia quecunque feciſti in meum ſeruitium tradidiſti.

Ⓒ Quod deus ſubiecit omnia ſeruitutis hominum.

Capitulum. 20.

OMnia ſub pe-
dibus hoīs ſub
ieciſti. vt ſolus
hō totuſ tibi ſu
bīceret. Et vt tuꝰ totus
hō eēt. ſup oīa tua dñatꝰ
ē hō. Exterioꝛa nēpe pꝛo
coꝛpe cūcta creaſti ipȝ vō
corpꝰ ꝑ aīa: aīaȝ vō ꝑ te.
vt tibi ſoli vocaret. poſſi-
dēs te ad ſolatiū. inferio
ra vō ad ſuitiū. Quicqd.
n. celi ābitu ꝑtinet. iſeriuſ
ab aīa hūana ē. q facta ē
vt ſūmū ſupiꝰ poſſideret.
cuiꝰ poſſeſſiōe bīa fieret.
cui ſi adheſerit. cūctoꝛūȝ
mutabiliū iſerioꝝ neceſſitu
dīes ſup egrediēs. illiꝰ ſū
me maieſtatis cuiꝰ emu
lat ſpēm. eṫne imoꝛtalita
tis faciē: cū ſenitate vide
bit. Tunc vō illis bonis
optimiſ fruet ī domo dñi
qrū cōparatione cūcta h̄
q̄ ꝓcernimꝰ velut nihilū
cōputant. Illa ſunt q̄ ocu
lus nō vidit. nec auris au
diuit. nec in coꝛ hoīs aſcēde
rūt. q̄ ꝑparauit deꝰ diligē
tibꝰ ſe. Et hec qdē dñe da
turꝰ es aīe. His ēt q̄tidie
letificas aīas ſeruoꝝ tuo
rum q̄ amas aīas. Quid
miroꝛ hec dñe deꝰ meus.
Imaginē qppe tuā hono
rificas ⁊ ſilitudinē tuā ad
q̄ꝫ create ſūt. Nā ⁊ coꝛpi
noſo lȝ adhuc coꝛrupti-
bili ⁊ ignobili. vt videret.
dediſti celi claritatē p mi
niſteriū miniſtroꝝ tuoꝝ idefeſſo
rū ſolis ⁊ lune. q̄ p̄cepto
tuo iugit die ac nocte deſ
uiūt filijs tuis. vt ſpiraret
largitꝰ es aeris puritatē.
vt audiret. ſonoꝛū varie-
tates. Ut odoraret. odo
rū ſuauitateſ. vt guſtaret.
ſapoꝝ q̄litates. vt cōtra-
ctaret. dediſti coꝛpulētiū
oīum groſſitates. Adiu-
uamēta ſuis neceſſitatibꝰ. d
diſti iumēta. Uolucres q̄
qꝫ celi ⁊ piſces maris, ⁊
fructus terre. ad reficien
dum impendiſti. Medi-
cinas de terra. ꝓp ſingu-
las q̄ſcūqꝫ ſuas coꝛrupte

las. creaſti. Singula ſola
cia. ſingulis malis obuiā
tia pparaſti: qm̄ es miſeri
cors ꝛ miſerator ꝛ nouiſti
figmētū nr̄m figulus nr̄. ꝛ
nos oēs q̄ſi lutū i manu tua

Quod ex ↄſideratiōe
bonoꝝ tēporaliū colligi
tur magnitudo celeſtiſ cō
ſilia. Cap. xi.

On api mihi mi
ſericordia tua
magna. lumine
tuo illuſtra q̄ſo
magis adhuc. vt mihi ma
gis apiat. Nā ex his mini
mis tua magna. ꝛ ex his
viſibilibus tua inuiſibilia
cōphēdimus dn̄e de⁹ nr̄.
Si enim mi domine pro
cor hoc corpe ignobili ꝛ
ruptibili. tam magna ꝛ i
nūera bn̄ficia pſtas a ce
lo ꝛ aere: a terra ꝛ mari.
a luce ꝛ tenebris: a calore
ꝛ vmbra. roze ꝛ ibre. vē
tis ꝛ pluuijs. volucrib⁹ ꝛ
piſcibus. beſtijs ꝛ arbori
b⁹. ꝛ mltiplicitate herba
rū ꝛ germinū terre. ꝛ cū
ctaꝝ creaturaꝝ tuaꝝ mi
niſterio nobis ſucceſſiue
p ſua tpa miniſtrātiuȝ. vt
alleues faſtidiū nr̄m. q̄lia
q̄ſo ꝛ q̄ magna ꝛ inume
rabilia erūt illa bōa q̄ p
paraſti diligētib⁹ te. i illa
celeſti pr̄ia vbi te videbi
mus facie ad faciē: Si tā
tā facis nobis icarcere.
q̄d ages in palatio. Ma
gna ꝛ inūerabilia ſūt opa
tua dn̄e rex celoꝝ. Cū. n.
ſint hec oīa valde bōa ꝛ
delectabilia. q̄ bōis parit
maliſq; cōia tradidiſti q̄
lia futura ſūt illa. q̄ ſolis
bōis recōdiſti: Si tā innu
mera ꝛ varia dōa tua. q̄
nunc amicis pariter tri
buis ꝛ inimicis: quā ma
gna ꝛ innumerabilia. quā
dulcia ꝛ delectabilia. q̄
ſolis tuis es largiturus
amicis: Si tanta ſola
cia i hac die lachrymaꝝ.
q̄ta ↄferes i die nuptiaꝝ.
Si tāta delectabilia con
tinet carcer. quāta queſo
ↄtinet pr̄ia: Oculus nō vi

dit.de⁹. abſq; te q̄ ꝑpara ſti diligētib⁹ te. Secūdū. ꝑ.magnā multitudinē ma gnificētie tue.eſt etiā mul titudo magna dulcedis tue.quā abſcōdiſti timēti b⁹ te. Magn⁹.n.tu es do mie de⁹me⁹ ⁊ imēſus. nec ē finis magnitudinis tue. nec eſt numerus ſapiētie tue.nec eſt menſura beni gnitat] tue.nec ē finis nec numerus.nec mēſura re tributiōis tue. ſ; ſicut ma gnus es tu.ita magna ſūt donaria tua qm̄ tu ipſe p̄ miūm ⁊ donum oium le gitimorum tuorum pu gnatorum.

¶ O dō diuina dulcedo oēs p̄ſentē mūdi amaritu dinē tollit.

Caitulum. zz.

Hec ſunt bn̄ficia magna tua dn̄e deus. ſcificator ſctōꝝ tuoꝝ. q̄ b⁹ repletur⁹ es iopiā exu rientiū filioꝝ tuoru;. qm̄ factus es ſpes deſperatō rū. ⁊ ꝯſolatio deſolatoꝝ. tu corona ſpei ornata eſt glīa ꝑparata vincētibus. Tu famelicoꝝ ſatietas eterna.dāda exuriētibus. Tu ꝯſolatio ſempitna.q ſolis illis te tribuis.q cō ſolationē huius mūdi ꝑ tua ꝑpetua ꝯſolatione cō tēnunt. Nā q hic cōſolan tur.indigni tua ꝯſolatio ne habent. S; q hic eru ciant. a te cōſolant ⁊ qui participant paſſionibus. participant ⁊ ꝯſolationi b⁹. Nemo.n.pōt i vtroq; ſeculo ꝯſolari nec pōt qs hic ⁊ in futuro gauderē. ſ; vnū neceſſe eſt vt perdat q alteꝝ voluerit poſſide re. Hec vbi ꝯſidero domi ne cōſolator meus in hac hac vita tenuit conſolari aīa mea.vt digna habeat tuis ꝯſolatōib⁹eternis.q iuſtū eſt vt amittat te q cū qs in aliq alio magis cō ſolari eligit q̄ i te. Et ob ſecro ſūma vitas te ꝑ te; nō ꝑmittas me i aliq cō

ſolatiõe vana ꝯſolari. Sꝫ peto vt oīa mihi amareſcāt vt tu ſolus dulcis appareas aīe mee. q̄ es dulcedo ieſtimabilis. p q̄ꝫ cūcta amara dulcorant. Tua enim dulcedo. Stephano lapides torrentis dulcorauit. Tua dulcedo craticulā beato Laurē. dulcem fecit. Pro tua dulcedīe ibāt apl̄i gaudētes a cōſpectu cōcilij. qm̄ digni hiti ſunt pro noīe tuo ꝯtumeliā pati. Ibat Andreas ſecurus ad crucē ꝛ gaudēs qm̄ ad tuaꝫ dulcedineꝫ ꝓpabat. Hec tua dulcedo ipſos aplo͂rū ꝑncipeſ ſic repleuit. vt pro ipſa crucis patibulū vn⁹ eligeret. alter quoqꝫ caput feriētis gladio ſupponere nō timeret. Pro hac emenda Bartholomeus ꝓpriā pellē dedit. Pro hac quoqꝫ guſtāda veneni poculū itrepidus Joānes potauit. Hāc vo vt guſtauit Petrus oīum inferioꝝ oblitus clamauit. quaſi ebri⁹ dicēs. Dn̄e bonū eſt nos hic eē faciamus h̄ tria tabernacula: hic moremur: te ꝯtēplemur. qꝛ nullo alio indigēmus. Sufficit nobis dn̄e videre te: ſufficit inq̄t tāta dulcedine ſatiari. Unā eni ſtillā dulcedinis ille guſtauit. ꝛ oēm aliā faſtidiuit dulcedinem. Quid putas dixiſſet. ſi magnaꝫ illā multitudinē dulcedīs diuinitatis tue guſtaſſet. quā abſcōdiſti timentibuſ te: Hāc tuā dulcedinē ineffabilē. ꝛ illa guſtauerat virgo de qua legim⁹ ꝙ letiſſima ꝛ glorīāter ibat ad carcerē: q̄ſi ad epulas inuitata. Hāc vt reor: ꝛ ipſe guſtauerat. q̄ dicebat: ꝙ̄ magna multitudo dulcedinis tue dn̄e. quā abſcōdiſti timētibus te. quiqꝫ monebat. Guſtate ꝛ videte qm̄ ſuauis ē dn̄s. Hec eſt eni illa beatitudo dn̄e de⁹ noſter quā expectam⁹

expectamus daturum te nobis. pro qua tibi domine ↄtinue militam⁹. pro q̃ tibi mõtificamur tota die vt i tua vita tibi viuam⁹.

¶ Qd tota ſpes nr̃a ⁊ ↄſideriũ cordis nr̃i oẑ eẽ in deũ. Cap. xx

TUa ãt dñe expectatio iſrael. deſideriũ ad qḋ ſuſpirat cor nr̃m quottidie. feſtia ne tardaueris. Surge ꝓpera ⁊ veni vt educas nos de iſto carcere ad cõfitendũ nomini tuo. vt gloriemur in lumine tuo. Aperi aures tuas clamoribus lachrymaꝝ pupilloꝝ tuoꝝ. qui clamãt ad te pr̃ nr̃. da nobis hodie panẽ nr̃m q̃tidianũ. in cuius fortitudine ambulemus die ac nocte vſq3 q̃ ꝑueniamus ad mõtẽ ſãctũ tuũ oreb. Et ego paruul⁹iter paruulos familie tue. de⁹ pr̃ ⁊ dñs meus. q̃do veniã ⁊ apparebo ante faciẽ tuã. vt q̃ nũc tibi ↄfiteor ad tẽpus ex tunc cõfitear tibi i eternũ. Beat⁹ ero ſi fuero admiſſus ad videndũ claritatẽ tuã. Quis mihi hoc tribuat. vt ad hoc venire ꝑmittas me: Scio domine. ſcio ⁊ ↄfiteor me indignũ vt itrẽ ſub tectũ tuũ. ſed fac ꝓp honorẽ tuum. ⁊ ne cõfundas in te ſperãtez ſeruũ tuũ. Et qs intrabit i ſanctuariũ tuũ ad cõſiderãdas potẽtias tuas: niſi tu aperias: Quis ãt aperiet. ſi tu clauſeris: Si deſtruxeris nemo ẽ q̇ edificet. Et ſi incluſeris hominẽ. nemo eſt q̃ aperiat. Si cõtinueris aquas. oĩa ſiccabunt. Et ſi emiſeris eas. ſubuertent terrã. Si oĩa q̃ feciſti ad nihilũ redigis quis cõtradicet tibi. Porro ſempitna bonitas miſericordie tue q̃ feciſti oĩa q̃cũq3 voluiſti. Tu nos feciſti fabricator mũdi: rege nos. Tu nos creaſti. ne ſpernas nos. q2

Digitized by Google

opa tua ſumus. Et q̄dem domine de⁹ noſter. nos lu tū ⁊ vermiculi. non valemus i tuas eternitates intrare niſi tu induxeris. q̄ de nihilo cuncta creaſti.

¶ Quod ſalus noſtra ex deo eſt. Caplm. 24.

Ego autē opus manum tuarū cōfitebor tibi in timore tuo. quia nō in arcu meo ſperabo ⁊ gladius meus nō ſaluabit me. ſed dextera tua ⁊ brachiū tuū ⁊ illuminatio vultus tui. Alioquin deſperarē. q̄m ſpes mea tu es qui creaſti me. q̄m nō dereliquis qui ſperant in te. Tu quippe es dn̄s deus nr̄. ſuauis ⁊ patiēs. i miſericordia diſponēs omnia. Naʒ ſi peccauerimus. cui ſumus. ſi nō peccauerimus. tui ſumus. q̄m apud te ſumus cōputati. Nos foliū vniuerſi. ⁊ vanitas eſt ois hō viuēs ⁊ ventus eſt vita nr̄a ſup terrā. Ne iraſcaris ſi cadim⁹ pupilli tui. q̄m tu noſti figmētū nr̄m dn̄e deus inextimabilis fortitudinis. cōtra foliū qd̄ a vēto rapit̄ oſtendere vis potētiā tuā. ⁊ ſtipulā ſiccam pſequeris. Nū dānabis Iſrael rex eterne canem vnū. Num dānabis puliſ cē vnū. Audiuimus d̄ miſericordia tua dn̄e. q̄m tu mortē nō facis. nec letaris in perditione morientiū. Propter te domine oramus te. ne pmittas dominari qd̄ nō feciſti. huic creature tue quaʒ feciſti. Si n. doles de pditione quid te phibet dn̄e q̄ oīa potes. ne ſemp leteris de nr̄a ſaluatiōe. Si vis. potes me ſaluare. ego auteʒ ⁊ ſi vellē nō poſſem. Magna eſt multitudo miſeriarū mearū mecū. Velle q̄ppe mihi adiacet. pficere aūt nō inuenio. Velle qd̄ bonū eſt non poſſum. niſi tu velis. nec qd̄ volo poſ

ſum. niſi tua potentia me
cōfortet. ⁊ qḋ poſſū alīquādo nolo. niſi tua volūtas fiat. ſicut in celo ⁊ in terra. Et qḋ volo ⁊ poſſum ignoro. niſi tua ſapiētia me illuſtret. Et ſi etiā ſciā quādoq; volēs quādoq; valēs. imperfecta ⁊ vacua trāſit ſapiētia mea niſi adiuuet a vera ſapiētia tua. In tua aūt volūtate cūcta ſunt poſita: ⁊ nō eſt q̄ poſſit reſiſtere volūtati tue dn̄e vniuerſoꝝ principatū tenēs oīs carnis. ⁊ quecunq; vis facis in celo. ⁊ in terra: ī mari: ⁊ in omnib⁹ abyſſis. In nobis igit̄ fiat voluntas tua ſuper quibus inuocatū eſt nomē tuū: ne pereat hoc nobile plaſma tuum qḋ creaſti ꝑpter honorē tuū. Et quis eſt homo natus de muliere. qui viuat. ⁊ nō videat mortē. ⁊ eripiat animā meā ſuam de manu inferi: niſi tu ſolus eripias vna vita vitalis omnis vite. per quem omnia viuunt.

¶ Qḋ volūtas hūana iefficax ſit ad bona opa ſine diuina grā. Cap. 25.

ETeni iam tibi cōfeſſus ſū la⁹ vite mee domine de⁹ me⁹ virtus ſalutis mee: Sperabā aliqn̄ in virtute mea: que tn̄ nō erat virtus. Et cū ſic volui currere: vbi magis ſtare credebā. ibi magis cecidi: factuſq; ſū magis retro ⁊ nō aū. ⁊ quod credebā aſequi magis elōgat⁹ ē a me. Sic ꝑ multa ſilia vires meas probas. Cognoſco nūc q̄ illuminaſti me: qm̄ qḋ magis credidi poſſe ꝑ me: min⁹ ſp potui. Dicebā .n. h̄ faciā: illud ꝑficiā nec hoc nec illud faciebā. Aderat volūtas: nō erat facultas: aderat facultas ſi aderat volūtas: qm̄ de meis virib⁹ cōfidebā. Nūc aūt confiteor tibi dn̄e deus pater

celi ⁊ terre: qm̄ nō in forti-
tudie sua roborabit̄ vir
vt glorietur anſtulta pſum-
ptio oīs carnis. Nō ē ho-
minis velle qd̄ poſſit. aūt
poſſe qd̄ velit: vel ſcire
quod velit ⁊ poſſit; ſ3 po-
tius a te greſſus hoīs di-
rigunt: illoꝝ inquā. q nō
a ſe ſed a te dirigi ſe confi-
tētur. Obſecramus itaqꝫ
viſcera miſericordie tue:
velis domine ſaluare qs
creaſti: quoniā ſi vis po-
tes nos ſaluare: ⁊ ī tua vo-
lūtate vtus ē nr̄e ſalutis.

¶ De antiqs beneficijs dei. Caplm. 26.

Recordare mi͛e tue antiq̄ q̄ nos a pncipio in benedictiōib⁹ tuis dulcedinis pūeniſti. Anteq̄ enī naſcerer ego fili⁹ ancille tue: domine ſpes mea ab vberibus matris mee: tu me preueniſti: pparans mihi ſemitas quibus īcederē ⁊ venirē ad gloriā dom⁹ tue. Priuſq̄
me formares in vtero nouiſti me ⁊ anteq̄ exirē de vulua: qd̄ tibi placuit pordiaſti d̄ me. Que ⁊ q̄lia ſint ī libro tuo ſcripta de me in ſecreto cōſiſtorij tui. ego quidē ignoro, vn̄ ⁊ valde timeo. Tu vero noſti: qm̄ qd̄ ego p ſucceſſus dieꝝ: ⁊ tempoꝝ: hinc ad mille annos huius tē-
poꝛalitatis expecto. ī cō-
ſpectu eternitatis tue. ia3
factū eſt. ⁊ quod futuꝝ ē.
iā factū eſt. Ego aūt ſtās
in hac nocte tenebroſa
hec ignorās, timoꝛ ⁊ tre
moꝛ venerūt ſuper me. Q̄
video mihi vndiqꝫ imine
re multa picula. a multis
quoqꝫ hoſtib⁹ venari. ml-
titudineqꝫ innumerarū mi
ſeriarū in hac vita me cir
cūdari. Et niſi in his tan
tis malis adfoꝛet mihi tuū
adminiculū dſperarē. S3
ſpes mihi magna ſubeſt ō
clementiſſime pnceps. De⁹
meus. Et ꝯſideratio mul
titudinis miſerationū tuaꝝ

q̃ apud te sunt. ſubleuãt mentẽ meã. Et p̃cedẽtia ſigna miſericordie tue: q̃ me anteq̃ naſcerer: p̃ue nerũt. ⁊ nũc ſpecialiter in me effulſerũt. de futu ris bẽignitatis tue melio rib⁹ ⁊ perfectioribus mu neribus. que amicis tuis reſeruas. ſpẽ meã admo nẽt. vt in te letetur domi ne deus meus leticia ſan cta ⁊ viua. qua ſemꝑ leti ficas iuuentutem meam.

¶ De ãgelis õpatat] ad cuſtodiã boĩuz. Ca. 27.

Dilexiſti eniz me vnice amor me us anteq̃ diligerem te. ⁊ ad imaginẽ tuã creaſti me oĩ bus creaturis tuis prepo ſuiſti me. Quã dignitatẽ tunc quidẽ ſeruo cũ noue riz te. pp quẽ feciſti me. in ſuper facis angelos tuos ſpiritus ꝑpter me. quib⁹ mãdaſti vt cuſtodiant me in oĩbus vijs meis. ne for te offendã ad lapidez pe dẽ meũ. Hi enĩ ſunt cuſto dẽs ſup muros ciuitatis tue noue hieruſalẽ. ⁊ mõ tẽs in circuitu ei⁹ vigilan tes ⁊ cuſtodiẽtes vigilias noctis ſuper gregem tuũ. ne q̃n rapiat vt leo aĩas nr̃as: dũ nõ eſſet q̃ eripe ret. ⁊ ille antiquus ſerpẽs aduerſarius nr̃ diabolus qui q̃ſi leo rugiẽs ſemper circuit querens quẽ deuo ret. Hi ſunt ciues beate ci uitatis superne hieruſa lez que ſurſuz. eſt mr̃ nr̃a. in miniſteriũ niſi ꝑpter eos qui hereditatẽ capi ant ſalutis vt eos liberẽt ab inimicis ſuis. ⁊ cuſto diãt in oĩbus vijs ſuis cõ fortent quoq; ⁊ moueãt. ⁊ orõnes filiorũ tuorũ of ferant in cõſpectu glorie maieſtatis tue. Diligunt nempe cõciues ſuos per quos ſue ruine ſciſſuras reſtaurari expectãt Ideo q; magna cura ⁊ vigilan ti ſtudio adſunt nobis oĩ b⁹ horis ⁊ locis. ſuccurrẽ

tes ⁊ prouidētes necessi-
tatibus nr̄is: ⁊ solliciti di
scurrentes inter nos ⁊ te
dn̄e. gemit⁹ nr̄os atq; su-
spira referētes ad te. vt
īpetrēt nob̄ facilē tue bn̄i
gnitatis ꝓpitiationē. ⁊ re
ferā ad nos ꝯsideratā tue
grē bn̄dictiōes. Ambulāt
nobiscū ī oīb⁹ vijs nr̄is in
trāt ⁊ exeūt nobiscū attē
te ꝯsiderātes q̄ pie q̄ ho
neste ī medio ꝑue natiōis
ꝯuersemur. q̄toq; studio
⁊ ꝯsiderio q̄ramus regnū
tuū ⁊ iustitiā eius. q̄toq;
timore ⁊ tremore fuiam⁹.
⁊ exultem⁹ tibi letitia coꝛ
dis nr̄i. Adiuuant laboꝛā
tes. ꝓtegūt desciētes. hoꝛ
tant pugnantes. coronāt
vincentes. cōgaudēt gau
dētibus de te inquā gau
dētibus: cōpatiunt patiē
tibus. pꝛo te inquā patiē
tibus. Grādis est eis cu-
ra de nobis. Magnus ē
affectus dilectionis eoꝝ
erga nos. Et hoc totū ꝓ
pter honoꝛē tue inextima

bilis caritatis: q̄ dilexisti
nos. diligūt n. quos tu di
ligis: custodiūt quos tu cu
stodis. ⁊ deserūt quos tu
deseris. nec diligūt operā
tes iniq̄tatē: quoniā ⁊ tu
odisti oēs operātes iniq
tatē. ⁊ perdes oēs qui lo
quuntur mendaciū. Quo-
tiēs bene agimus. gaudēt
angeli ⁊ tristant demōes.
Quotiēs a bono declina-
mus. diabolū letificam⁹.
⁊ angelos tuos suo gau-
dio defraudamus. Gau-
diū ē eni eis sup vno pec
catoꝛe penitētiā agente.
Sed diabolo super vno
iusto penitētiā deserēte.
Da igr̄ pr̄ eis sp̄ gaudere
de nobis: vt ⁊ tu sp̄ p eos
lauderis in nobis: ⁊ nos
cū eis in vnū ouile tuum
adducamur. vt confitea-
mur simul noī sancto tuo
creatoꝛ boium ⁊ angelo
ruꝫ. Hec ip̄e cōmemoꝛās
coꝛā te: cōfiteoꝛ laudans
te: qm̄ beneficia tua ma-
gna sunt hec: q̄b⁹ nos ho

Digitized by Google

nobilificaſti: oēs nobis an gelos tuos ſpūs i miniſte rium nrm. Dederas eni qc qd celi ambitu ptinet: ꝛ q̄ ſi parua reputas hec que ſub celo ſunt: niſi adderes etiaꝫ ea q̄ ſunt ſup celos. Laudēt te dñe ꝺ hoc oēs angeli tui. confiteant tibi de hoc oia opa tua. ꝛ ipi ſancti tui tibi benedicāt. O honorificētia nra nos nimis honorificans ꝛ di tans: multis muneribus de coraſti. Amabile eſt eniꝫ nomē tuū dñe in vniuer ſa terra. Quid eſt eni ho mo: qꝛ magnificas eū: aut apponis erga eū cor tuū? Dixiſti. n. veritas ātiqua. Delitie mee: eſſe cū filijs hoium. Nōne hō putre do. ꝛ filius hois vermis? Nōne vniuerſa vanitas ois hō viuēs? ꝛ dignū du cis ſup huiuſcemodi. ape rire oculos tuos. ꝛ adduce re eum tecum in iudiciuꝫ.

¶ De pfunda pdeſtina tione ꝛ preſcia. Cap. 28.

O Doce me abyſſ⁹ profundiſſima creatrix ſapia: q̄ liberaſti i pō dere montes ꝛ colles. in ſtatera molē terre tribus digitis appēdiſti. Suſpē de molē corpalitatis hu ius q̄ gero. tribus iuſtis digitis tuis ad te. vt vide am ꝛ cognoſcā quā admi rabilis es in vniuerſa ter ra. Lux antiquiſſima: luce bas an̄ oēm lucē in mōti b⁹ ſanctis eternitatis an tiq̄ cui nuda ꝛ apta erāt oia anteq̄ fierent. Lux q̄ odio habes oēm maculā vtpote mūdiſſima: ꝛ ima culatiſſima. q̄ tibi delitie cū hoie. q̄ cōuētio lucis ad tenebras? Ubi. n. ſunt in hoie delicie tue? Ubi pparaſti tibi in me di gnum ſanctuarium maie ſtatis tue. ad qd itroiēs ha beas delitias dlectatiōis tue? Mūdū eni cenaculū decet te mūdās virtus. q̄ nō niſi a mundis cordib⁹

videri potes. mlto magis nec haberi. In hoīe ātubi est tēplū tā mūdum ut te suscipiat q̄ regis mundū? Quis pōt facere mundū de imūdo cōceptū semine? nōne tu q̄ solus es mūdus? ab imundo eni quis mūdabit? Nā ꝛ fm legē quā dedisti patribus nr̄is in igne cōburenti montē. in nube tegēte aquā tenebrosam. quicq̄d tetigerit imundū. imundum erit. Oēs aūt nos q̄si pannus menstruate. de massa corrupta ꝛ imūda veniētes. maculā imunditie nr̄e. q̄ celare saltem tibi. qui oia vides. non possumus. in frontib⁹ portam⁹. Quare mūdi esse nō possum⁹. nisi tu mundaueris q̄ sol⁹ es mundus. Mūdas aūt de nobis filijs hominū. eos in quibus tibi cōplacuit habitare. quos ab inaccessibilibus profundis secretis iudicioꝝ incōprehensibiliū sapientie tue. sp iustoꝝ. licet occultoꝝ. sine eoꝝ meritis predestinasti ante mundū. vocasti de mundo. iustificasti i mūdo. ꝛ magnificas eos post mūdū. Nō oibus āt hoc facis qd̄ admirātur tabescētes oēs sapiētes terre. Et ego dn̄e hoc ꝯsiderans expauesco ꝛ obstupesco de altitudie diuitiarū sapiētie ꝛ scie tue quā ego nō ptingo. ꝛ incōprehensibilia iudicia iustitie tue. quoniā ex eodē luto alia q̄dē facis vasa in honorē. alia vō in cōtumeliā sempiternā. Quos igr̄ tibi eligisti de multis in tēplū sanctū tuū. ipos mūdas. effundens super eos aquā mūdā. quoꝝ nomia numerūq̄ tu nosti. q̄ sol⁹ nūeras multitudinē stellaꝝ ꝛ oibus eis noia vocas qui etiam scripti sunt in libro vite. q̄ nequaq̄ pire possunt q̄bus oia cooperantur in bonū etiā ipsa peccata. Cū eni cadunt

nõ collidunt: q2 tu ſuppo
nis manũ tuã cuſtudiens
oĩa oſſa eoꝝ. vt vnuȝ ex
eis nõ ↄteratur. Attamẽ
mo2s peccatoꝝ peſſima.
illo2ũ inquã quos anteq̃
faceres celũ ⁊ terrã. ſm
abyſſuȝ multã iudicio2uȝ
tuoꝝ occultoꝝ. ſemꝑ ãt
iuſtoꝝ. ꝑſciuiſti ad mo2tẽ
eternã quoꝝ dinumera-
tio nominũ ⁊ merito2um
prauoꝝ apd te ẽ. q̃ nume
rũ arene mariſ dinumera
ſti ⁊ dimenſus es ꝓfundũ
abyſſi. quos reliquiſti in
immũditijs ſuis qb⁹ oĩa co
operant in malũ ⁊ ipa ẽt
oratio vtit in peccatũ vt
ſi ettã vſq; ad celos aſcẽ-
derint. ⁊ inter ſydera celi
collocauerint nidũ ſuum
q̃ſi ſter q̃liniũ i fine ꝑdent.
De illis q̃ ꝑus iuſti. ⁊
poſtea ipij efficiunt. ⁊ ecõ
uerſo. Caplm. 29.

Magna ſũt hec
iudicia tua do
mie de⁹. Judex
iuſte ⁊ fo2tis q̃
iudicas eq̃tatẽ ⁊ iſcruta-
bilia facis ⁊ ꝓfũda. q̃ cũ
ↄſidero ↄtremiſcũt oĩa oſ
ſa mea qm̃ nõ ſecurat hõ
viuẽs ſuꝑ terrã. vt ſeruia
m⁹ tibi pie ⁊ caſte cũctis
dieb⁹ vite nr̃e in timo2e. ⁊
exultem⁹ tibi cũ tremo2e.
vt nõ ſit ſuitiũ ſine timo-
re. neq; gaudium ſine tre
mo2e. ⁊ non glo2iet actis
tuus niſi vt diſtictus. neq;
glĩet ante te oĩs caro. ſed
paueſcat ⁊ cõtremiſcat a
facie tua. cuȝ ignoret hõ
vtruȝ amo2e an odio di-
gnus ſit. ſȝ i futuꝝ oĩa re-
ſuant icerta. Uidim⁹. n.
multos dñe. ⁊ audiuim⁹
a prib⁹ nr̃is, qd vtiq; ſine
magno tremo2e nõ reco-
lo. ſine mlto timo2e nõ cõ
fiteo2. aſcẽdiſſe p2imitus
q̃dãmõ vſq; ad celos. ⁊ i
ter ſydera nidũ ſuum col
locaſſe. poſtmodũ ãt ceci
diſſe vſq; ad abyſſos. ⁊
aĩas eoꝝ in malis obſtu
puiſſes. Uidim⁹ ſtellas d
celo cecidiſſe. ab ipetu ſe

Digitized by Google

rientis eaude oracōis. Et eoſ q̄ iacebāt i pulueꝛ terre. a facie ſubleuātꝫ manꝰ tue dn̄e mirabilr aſcēdiſſe. Uidimꝰ viuos moꝛiētes. ⁊ moꝛtuos a moꝛte ſurgētes ⁊ eos q̄ inter filios dei ambulāt in medio lapidū̄ ignitoꝝ. q̄ſi lutuꝫ ad nihilū̄ defluxiſſe. Uidimuſ lucē obtenebꝛaſſe. ⁊ de tenebꝛis lucē ꝓceſſiſſe. qꝛ publicam ⁊ meretrices p̄cedūt icolas. i r̄gno celoꝝ. filij āt regni eijciūt i tenebꝛas exterioꝛes. q̄re āt iſta oīa. niſi qꝛ i mōtē ſ. bū̄ aſcēderūt. i quē aſcēdit angelꝰ. ⁊ deſcēdit diabolus. Quos āt p̄deſtiaſti. ipos ⁊ vocaſti. ⁊ ſcificaſti ⁊ mūdaſti. vt dignū̄ hitaculū̄ ſint tue maieſtatꝫ. cū̄ q̄bꝰ ⁊ i q̄bꝰ ſūt tibi delitie ſcē ⁊ mūde. in q̄bꝰ tu ōlectaris. ⁊ letificas iuuētcꝫ coꝝ hitās cū̄ eiſ i mēoꝛia coꝝ vt ipi tēplū̄ ſanctum tuū̄ ſint. qꝺ̄ magne dignitatis ⁊ cōmendatio ē humanitatis noſtre.

¶ Q̄ꝺ̄ aīa fidelis ſit ſanctuariū̄ dei. Cap̄. 30.

Anima eni quaꝫ creaſti. nō ꝺ̄ te. ſꝫ p vbū̄ tuū̄ nō ex q̄libꝫ elemētoꝝ. mā. ſꝫ ex nihilo. q̄ q̄dē rōnalis. intellectualis ſpūalis ſp viuēſ ſp in motu. quā ſignaſti lumie vultus tui ⁊ cōſecraſti vtute lauacri tui. iāi ita facta ē capax maieſtatis tue. q̄ a te ſolo ⁊ a nullo alio poſſit ipleri. Q̄ñ autē te hꝫ. plenū̄ eſt ōſideriū̄ eiꝰ. ⁊ iā nihil aliꝺ̄ qꝺ̄ deſideret exteriꝰ reſtat. Deū̄ āt aliq̄d exteriꝰ deſiderat. ⁊ manifeſtū̄ eſt q̄ te nō hꝫ interiꝰ q̄ habito nihil ē qꝺ̄ vltra deſideret. Cū̄. n. ſis ſūmuꝫ ⁊ oē bonū̄. nō hꝫ qꝺ̄ deſideret amplius. ſi poſſidet te oē bonū̄. Q̄ꝺ̄ ſi nō deſiderat oē bonū̄. reſtat vt deſideret aliq̄d qꝺ̄ nō eſt oē bonū̄. ergo nec ſūmuꝫ bonum. ergo nec deū̄. ſed

potius creaturā. Cū aūt ē creatura ōſiderat. ɔtinuā famē hʒ. q2 licʒ qd deſiderat de creaturis adipiſcatur vacua tñ remanet. q2 nihil eſt qd eā ipleat niſi tu ad cui⁹ imaginē ē creata. iples aūt tu eos q nihil aliud ōſiderāt pter te ꝛ facis eos dignos te ſcōs beatos imaculatos ꝛ amicos dei. q oia reputāt vt ſtercora. vt lucrifaciant te ſolū. Hec. n. beatitudo quā hoi ptuliſti. hic eſt honor q cū iter. oēs creaturas. ꝛ ſup oēs honorificaſti. vt ſit mirabile nomē tuū in vniuerſa terra. Ecce dñe de⁹ meus ſūme optime. oipotētiſſime. iueni locū vbi tu habitas q2 in aīa quā creaſti ad imaginē ꝛ ſimilitudinē tuā que te ſolū qſit ꝛ ōſiderat q2 nō i illa. q te nō qrit nec ōſiderat.

¶ Qd neqꝫ p ſenſ⁹ exteriores. neqꝫ iteriores iueniri poteſt deus.

Capitulum. xxxi.

Ego erraui ſicut ouis q perierat. qrens te exteri⁹. qui es interius. Et multū laboraui qrens te extra me. ꝛ tu habitas in me ſi tñ ego deſiderē te. Circuiui vicos ꝛ plateas ciuitatis huius mundi. qrēs te. ꝛ nō iueni. q2 male qrebam foris qd erat intus. Miſi nūcios meos. oēs ſenſus exteriores. vt qrerē te. ꝛ non inueni. q2 male querebā. Uideo. n. lux mea deus illuminaſti me. q2 male te p illos qrebā. q2 tu es ītus. ꝛ tñ ipſi vbi itraueris neſciuerūt. Nā oculi dicūt. ſi colorat⁹ nō fuit p nos nō itrauit. Aures dicūt. ſi ſonitū nō fecit p nos non tranſiuit. Naſus dicit ſi nō ſoluit p me nō venit. Guſtus dicit. ſi nō ſapuit. p me ñ itroiuit. Tact⁹ ēt addit. ſi corpulētus nō ē. nihil me de hac re iterroges. Nō iſta igit ſunt de⁹ me⁹. Nō. n.

ſpē3 corporis. nō decorē tem
poris. nō cādorē lucis nō
colorē. nō dulcium melo
diarū cātuū ⁊ quarūcūq3 dul
ce ſonātia. nō florū ⁊ vn
guētorū vl' aromatū odo
res nō mella vel māna gu
ſtui delectabilia: nō cete
ra ad tāgēdū vl' amplexā
dū amabilia. nec oīa alia
ſenſib⁹ his ſubta qro. cū
d3 meū qro. Abſit vt iſta
crediderī d3 meū. q ēt a
brutaliū ſēſib⁹ ꝯphēdūt.
Et tñ cū d3 meū qro. q
ro nihilomin⁹ quādā lu
cē ſup oēm lucē nō capit
oculos. quādā3 vocē ſup
oē3 vocē: quā nō capit au
ris quēdā odorē ſup oē3
odorē quē nō capit naris.
quēdā dulcorē ſup oēm
dulcorē. quē nō capit gu
ſt⁹. quēdā āplexū ſup oē3
amplexū quē nō capit ta
ct⁹. Iſta lux quidē fulget
vbi loc⁹ nō capit. iſta vox
ſonat vbi ſpūs nō rapit.
odor iſte redole vbi fla
t⁹ nō ſpargit ſapor iſte ſa

pit: vbi nō ī edacitas. am
plex⁹ iſte tāgit. vbi nō di
uellit. Hic ē d3 me⁹ ⁊ nō
extrahit ali⁹ ad illū. Hoc
qro cū d3 meū qro. Iſtō
amo. cū deum meū amo.
Sero te amaui pulchri
tudo tā antiq. ⁊ tā noua
ſo te amaui. ⁊ tu it⁹ eras
⁊ ego foris. ⁊ ibi te quere
bā. ⁊ i iſta formoſa q feciſti
deformis irruebā. Mecū
eras. ⁊ tecū nō erā. Ea me
tenebāt lōge a te. q eē nō
poterāt niſi i te. Circuibā
.n. oia: qrens te: ⁊ pp oia
derelinquēs me. Interro
gaui terrā ſi eēt de⁹ me⁹ ⁊
dixit mihi q nō: ⁊ oia q i
ea ſūt hoc idē ꝯfeſſa ſūt.
Interrogaui mare ⁊ abyſ
ſos: ⁊ reptilia q i eis ſīt ⁊
rñderūt. Nō ſum⁹ de⁹ tu⁹
qre ſup nos. Interrogaui
ſtabilē aerē. ⁊ iqt vniuer
ſus aer cū oibus incolis
ſuis. Fallit Anaximenes.
nō ſum ego de⁹ tuus. In
terrogaui celū3 ſolem. lu
nā ⁊ ſtellas. neq3 nos ſum⁹

deꝰ tuus. inquiunt. Et dixi
oibus his q circũſtant fo-
res carnis mee. dicite mi-
hi de deo meo qđ vos nõ
ſcitis. dicite mihi aliqđ d
illo ꝛ exclamauerũt oẽs
voce grãdi. Ipſe fecit nos.
Interrogaui mũdi molẽ,
dic mihi ſi es deꝰ meꝰ an
nõ. Et reſpõdit voce for-
ti. Nõ ſuꝫ inqt ego ſed ꝑ
ipſuꝫ ſuꝫ ego. quẽ q̃ris in
me. ipſe fecit me ſuꝑ me q̃
re q regit me q fecit te. In-
terrogatio creaturaꝝ. ꝓ-
funda ẽ ꝯſideratio ipſaꝝ
reſpõſio. atteſtatio ipſaꝝ
de deo: qm̃ oia clamãt deꝰ
nos fecit. Qm̃, vt ait aptꝰ
inuiſibilia dei, ꝑ ea q̃ fcã
ſunt, a creatura mũdi: itel-
lectã cõſpiciunt. Et redij
ad me. Tu qs es. Et re-
ſpõdit mihi. Hõ rõnalis
ꝛ mortalis. Et icepi diſcu-
tere qđ hoc eẽt ꝛ dixi. Vñ
hꝫ tale aial dñe deꝰ meus?
Vnde niſi abs te? tu feci-
ſti me ꝛ nõ ipſe me. Quis
tu? Tu ꝑ quẽ viuo ego.
tu ꝑ quẽ viuũt oia. Quis
tu? Tu dñe deꝰ meꝰ. verꝰ
ꝛ ſolus. oipotẽs. ꝛ eternꝰ
ꝛ incõprehẽſibilis. ꝛ imẽ-
ſibilis. q ſꝑ viuis ꝛ nihil
moritur in te. immortalis
habitas etnitatẽ. mirabi-
lis oculis angeloꝝ. ienar-
rabilis. iperſcrutabilis
inominabilis. Deus viuꝰ
ꝛ verus terribilis. ꝛ for-
tis. neſciens pncipiũ neqꝫ
finẽ. pncipiũ oium atqꝫ fi-
nis q es ante pmordia ſe-
culoꝝ, ꝛ ante oẽs ſeculo-
rũ origines. Tu es deus
meus ꝛ dominus oium q̃
creaſti. ꝛ apud te oiuꝫ ſta-
biliũ ſtãt cauſe. ꝛ oiuꝫ mu-
tabiliũ apud te imutabi-
les manẽt origines ꝛ oiuꝫ
rõnabiliũ ꝛ irratiõabiliũ
atqꝫ tẽporaliuꝫ ſempiter-
ne viuũt rationes. Dic mi-
hi ſimplici ſeruo tuo deꝰ
meus, dic miſericors miſe-
ro tuo. dic q̃ſo ꝑ miſera-
tiones tuas. vnde hoc ta-
le aial niſi abs te? An q̃ſ-
q̃ ſeſe faciendi erit arti-

Digitized by Google

fer. an aliunde ꝙ a te tra
hit eē ꝛ viuere: Non ne
tu es ſummū eē a quo eſt
omne eē: Quicqd. n. eſt:
a te eſt. qꝛ ſine te nihil ē.
Nōne tu es fons vite a q̄
fluit oīs vita: Quicquid
eni viuit. per te viuit, qꝛ ſi
ne te nihil viuit. Tu ego
dn̄e feciſti me. Quero q̄s
fecit me: tu domine feci
ſti. ſine quo factū ē nihil.
Tu factoꝛ meus ego op⁹
tuū gratias tibi ago dn̄e
deus meus per quem vi-
uo ego. ꝛ per quē omnia
viuūt. qm̄ feciſti me. Gra
tias tibi plaſmatoꝛ me⁹.
qꝛ manus tue fecerūt me.
ꝛ plaſmauerūt me. Gra-
tias tibi lux mea. qm̄ illu
minaſti me. ꝛ inueni te. ꝛ
me vbi inueni me: ibi co-
gnoui me. vbi inueni. ibi
te cognoui te. vbi aūt co
gnoui te ibi illūinaſti me.
Grās tibi lux mea. quo-
niā illuminaſti me. Quid
eſt quod dixi cognoui te:
Nōne tu es deus incom-
p̄hēſibilis ꝛ immēſus. rex
regū. ꝛ dn̄s dominatium
qui ſolus hēs immoꝛtalita
tē ꝛ lucē habitas inacceſ
ſibilē quē nullus hoīuꝫ vi
dit. ſꝫ nec videre pōt: Nō
ne tu es deus abſcōditus
ꝛ imperſcrutabilis maieſta
tis ſolus tui ipſi⁹ maximus
cognitoꝛ ꝛ mirabilis ꝯtē
platoꝛ: Quis ergo cogno
uit qd̄ nūq̄ vidit: Dixiſti
eni in veritate tua. Non
videbit me hō ꝛ viuet. Di
xit ꝛ p̄eco tuus per veri
tatē tuā. Deū nemo vidit
vnq̄: Quis ergo cogno-
uit qd̄ nunq̄ vidit: Dixit
etiam veritas tua nemo
vidit filiū niſi pr̄. neqꝫ pa
trem quis nouit niſi fili⁹.
Sola trinitas tua. ſoli ſi-
bi integre nota eſt q̄ exu-
perat oēm ſenſuꝫ. Quid
eſt ergo quod dixi, qꝛ co-
gnoui te? Quis. n. cogno
uit te. niſi tu te: Tu q̄ppe
ſolus de⁹ oīps ſuplauda-
bilis. ꝛ ſupglorioſus. ꝛ ſu
perexaltatus ꝛ altiſſim⁹.

Digitized by Google

ꝛ ſupeſſentialiſ in ſanctiſ-
ſimis. ꝛ diuiniſſimis elo-
quijs nominaris. qm̄ ſup
oēm eſſentiā intelligibilē
ſiue itellectualē atq; ſenſi-
bilē, ꝛ ſup oē nomē quod
noiat nō ſolū i hoc ſecu-
lo. ſed ēt in futuro ſupeſſen-
tialr. ꝛ ſupintelligibilr eē
dignoſceris. qm̄ ſupeſſen-
tiali ꝛ occulta diuinitate.
ſup oēm rōnē intellectuȝ
ꝛ eēntiā iacceſſibilr ꝛ im-
pſcrutabilr habitas in te
ipſo. vbi lux inacceſſibiliſ
ꝛ lumen impſcrutabile ꝛ
incōprehēſibile. ꝛ inenar-
rabile ad qḋ nō attingit
aliqḋ lumē: qm̄ in cōtem-
plabile ꝛ inuiſibile ꝛ ſup-
rōnale. ꝛ ſup itelligibile.
ꝛ ſupinacceſſibile. ꝛ ſupin-
cōmutabile. ꝛ ſupincom-
mutabile creditur. quod
nullus vnquā angelorum
vel hoīum vidit. ſȝ nec vi-
dere pt. Hoc eſt celū tuū
dn̄e. celum celōs ſuparca-
nū: ſupintelligibile: ſuper
rōnale. ꝛ ſupeſſentiale lu-
mē de quo dr̄. Celum celi
dn̄o. Celū celi. cui terra ē
oē celū. qꝛ ſupmirabiliter
exaltatū eſt ſup oē celuȝ.
Ad quod terra eſt etiam
ipſum celū empireū. hoc
eſt celū celi dn̄o. qꝛ nulli
notū niſi dn̄o. Ad qḋ ne-
mo aſcēdit. niſi q̄ de celo
deſcēdit. qꝛ nēo nouit pa-
trē niſi fili⁹ ꝛ eoꝝ ſpūs. ꝛ
nemo nouit filiū niſi pr̄ ꝛ
eoꝝ ſpūs. Soli ēdē tibi
trinitas itegre nota eſ. tri-
nitas ſctā. trinitas ſupmi-
rabilr. ꝛ ſup ienarrabilr. ꝛ
ſupinſcrutabilr: ꝛ ſupinac-
ceſſibilr. ſupincōphēſibilr.
ſupintelligibilis ſupeſſen-
tialis. ſupeēntialr excupāſ
oēm ſenſum. oēm rōnem
oēm intellectū: oēm itelli-
gētiā oēm eēntiā ſupcele-
ſtiū aīoꝝ. quā neq; dicer
neq; cogitare: neq; itelli-
gere neq; coḡſcer poſe ē.
etiā oculis angeloꝝ. Vn̄
ergo cognoui te dn̄e de⁹
altiſſime ſuper omnē ter-
rā: ſup oēȝ celū. quē neq;

Digitized by Google

cherubi pfecte cognoſcunt: neqꝫ ſeraphin: ſꝫ alis ↄtē-plationum ſuaꝝ velat faciẽs ſedẽtis ſup ſoliũ excelſuꝫ ⁊ eleuatũ. clamãtes ⁊ dicẽtes. Sãctus ſctũs ſctũs dñs deꝰ exercitũ. plena ẽ oĩs terra glia tua. Expauit ꝓpheta ⁊ dixi. Ue mihi qꝛ̃ tacui. qꝛ vir pollutꝰ labijs ego ſuꝫ. ſꝫ dixi cognoui te. Uerũtñ dñe. veracẽ ſibus de te. qm̃ loq̃ces. muti ſiũt ſine te. Et ego dñe deꝰ meus nõ tacebo qm̃ feciſti me. ⁊ illumiaſti me ⁊ iueni me. ⁊ cognoui te. qm̃ illumiaſti me. Sed q̃-liter cognui te? Cognoui te i te. Cognoui te nõ ſicut tibi es. ſed cognoui te ſicut mihi es. ⁊ nõ ſine te ſꝫ in te. qꝛ tu es lux q̃ illuminaſti me. Sicut. n. tibi es. ſoli tibi cognitꝰ es. ſic mihi es ſcdm̃ grãꝫ tuã. ⁊ mihi cognitus es. Sꝫ qd mihi es? Dic mihi miſicoꝛs famulo tuo miſo. dic mihi p miſeratiões tuas. mihi qd es? Dic aĩe mee. ſalus tua ego ſuꝫ. noli abſcõdere a me faciẽ tuã ne moriar. Sic me loq̃ apõ miãꝫ tuã. me t̃raꝫ ⁊ cinerẽ. ſine me loq̃ apud miſicoꝛdiã tuã. qm̃ mĩa tua magna ẽ ſup me loq̃r ad deũ meuꝫ cũ ſim puluis ⁊ cinis. Dic mihi ſupplici tuo. dic mihi miſericoꝛs miſero tuo: dic p miſatiões tuas. qd mihi es? Et itõaſti deſup voce grãdi in iterioꝛẽ aurem coꝛdis mei. ⁊ rupiſti ſurditatẽ meam. ⁊ audiui vocẽ tuã. ⁊ illumiaſti cecitatẽ meã. ⁊ vidi lucẽ tuã ⁊ cognoui qm̃ deꝰ meꝰ es tu. Propterea dixi qꝛ cognui te. Cogui. n. te qm̃ deꝰ meꝰ es tu. Cognoui te ſolũ veꝝ deũ ⁊ queꝫ miſiſti Jeſuꝫ xp̃m. Erat tp̃s q̃n nõ cognoſcebã te. ve tẽpoꝛi illi. q̃n nõ cog ſcebaꝫ te ve cecitati illi q̃n nõ videbam te. ve ſurditati illi quando non audiebam te. Cecus ⁊ ſurdus p foꝛ-

noſa.q̄ feciſti ꝺ foꝛis irrue bā. Et mecū eras ꝛ tecū nō erā.ꝛ ea me tenebant lōge a te que nō eēnt niſi eēnt in te. Illuminaſti me lux mūdi.ꝛ vidi te ꝛ ama ui te nemo q̄ppe te amat niſi q̄ te videt. ꝛ nemo te videt niſi q̄ te amat. Sero te amaui pulchꝛitudo.tā antiq̄ ꝛ tā nouā ſero te amaui. vt tpī illi q̄n non amaui te.

¶ Confeſſio vere fidei. Capitulum. 32.

GRatias tibi ago lux mea que illumiaſti me ꝛ ꝛ cognoui te. Qualr cognoui te? Cognoui te ſolū ꝺeū viuū. ꝛ veꝝ creatoꝛē meum. Cognoui te creatoꝛe ꝫ celi ꝛ terre.viſibiliū oīum ꝛ inuiſibiliū.ꝺeū verū oipotentē.imoꝛtalē ꝛ inuiſibilē. incircūſcriptibilē. iterminabilē.eternā. iacceſſibile ꝫ. incōpꝛehēſibilē. ipſcrutabilē, icōmutabilē, imēſū. infinitū. pncipiū oīu ꝫ viſibiliū ꝛ inuiſibiliū.creaturaꝝ. p quē oīa facta ſūt. p que ꝫ cūcta ſubſiſtūt elemēta. Cuius maieſtas.ſicut pn^m nunq̄ habuit.ſic nec ꝺeſinet i eternū. Cognoui te vnū ſolū veꝝ ꝺeū.eternū p̄re ꝫ ꝛ filiū ꝛ ſpm̄ ſcm̄. tres q̄dē pſonas. ſ ꝫ vna ꝫ eſſētiā oīo ſimplicē. idiuiſamq ꝫ nā ꝫ. ꝛ p̄re ꝫ a nllo. filiū a p̄re ſolo.ꝛ ſpiritu ꝫ ſanctū pariter ab vtroq ꝫ. abſq ꝫ initio ſp ꝛ ſine fine ꝺeū trinū ꝛ vnū:ſolū ꝛ verū ꝺeū oipotētē.vnū vniuerſorum pncipium creatoꝛē oīu ꝫ viſibiliū. ꝛ inuiſibiliū.ſpūalium ꝛ tpaliu ꝫ. qui tua oipotēti virtute ſiml' ab initio tpis vtrāq ꝫ ꝺe nihilo condidiſti creaturam ſpiritualem ꝛ coꝛpoꝛalē.angelicam.videlicet ꝛ mundanā. ac ꝺeide humanam quaſi cōem ex coꝛpoꝛe ꝛ ſpiritu cōſtitutā. Cognoui te ꝛ cōfiteoꝛ te ꝺeū patrē ingenitu ꝫ. te

Digitized by Google

filiū a pr̄e genitū. te ſpiri
tū ſcm̄ paraclytū neq₃ ge
nitū neq₃ īgenitū. ſanctā₃
⁊ indiuiduā trinitatē: ī tri
b⁹ coequalib⁹ pſonis cō-
ſubſtātialib⁹. ⁊ coeternis.
trinitatē ī vnitatē. ⁊ vni-
tatē ī trinitate. corde cre
dēs ad iuſtitiā. ⁊ ore cōfi
tēs ad ſalutē. Cognoui te
verū deū ⁊ dn̄m noſtrum
Jeſu₃ xp̄m. filiū dei vnige
nitū. creatorē. ſaluatorē.
⁊ redēptorē meum. ⁊ to-
tius humani gn̄is: quē cō
fiteor ex pr̄e genitū an̄ ſe
cula. deū de deo lumē de
lumīe. deū verū de deo vō.
nō factū ſ₃ genitū. ꝯſubſta
lē ⁊ coeternu₃ pr̄i ⁊ ſpiri
tui ſctō. p quē oīa facta
ſūt a pncipio. firmiter cre
dēs ⁊ veraciter ꝯfitēs ⁊
deū vnigenitū Jeſu₃ xp̄m
pp ſalutem hoīu₃. a tota
trinitate cōiter īcarnatū.
⁊ ex maria ꝑpetua virgi
ne. ſpūs ſcti coopatiōe cō
ceptū. verū hoīe₃. factum
ex aīa rōnali. ⁊ humana
carne ſubſiſtētē. Qui eu₃
ſcdō₃ diuinitatē vnigenit⁹
dei īpaſſibilis ſis pariter
⁊ immortalis. pp nimiā di-
lectionē tuā quā dilexiſti
nos. idē ipe dei fili⁹. ſcdm
humanitatē fact⁹ es paſ
ſibilis ⁊ mortal. Qui pp
ſalutē hūani generis vni
ce filij dei ī ligno cruci pa
ti dignat⁹ es paſſione₃ ⁊
mortē. vt nos a morte ꝑ
petua liberares. Atq₃ ad
inferos. vbi ſedebāt in te
nebris pr̄es nr̄i auctor lu
minis deſcēdiſti. ⁊ die ter
tia glorioſus victor ab in
feris ad ſuperos reſurre-
xiſti. reſumēs ſacrū corp⁹
qđ pro pctīs nr̄is mortuū
iacuerat ī ſepulchro. ⁊ vi
uificans ſcdm ſcripturas
die tertia. vt ipm in pr̄is
dextra collocares. Aſſū-
pta nāq₃ tecū ex īferis ca
ptiuitate quā captiuaue-
rat antiqu⁹ hoſtis. hūani
gn̄is inimic⁹. ver⁹ dei fili⁹
cū nr̄e carnis ſubā. i. cum
aīa ⁊ carne hūana. ex vir

Digitized by Google

gine glorioſa aſſumpta ſuper
oēs celos aſcēdiſti, trāſcē
dēs oēs ordies angelorum.
vbi ſedes ad dexterā dei
pris. vbi eſt fōs vite. ⁊ lu
mē inacceſſibile. ⁊ pax dñi
que exuperat oē ſenſū. Ibi
te deū verum ⁊ hoīem Jeſū
xp̄m adoram⁹ ⁊ credim⁹.
ꝯfitētes te prēz nr̄e deū.
Judeq; te vēturū iudicē.
in fine ſecli expectam⁹. vt
iudices viuos ⁊ mortuos.
⁊ reddas oīb⁹ bōis ⁊ ma
lis ſm opa ſua. que opati
ſūt i hac vita. vel p̄miū.
vl' ſuppliciū. put vnuſqſ
q; dign⁹ fuerit reqe vl' erū
na. Reſurgēt. n. i illa die.
a voce vtutis tue. oēs ho
mies. quotquot humanā
aiā acceperunt in carne
ſua. quā h habuerit. vt to
t⁹ hō p meritis. vel glīaꝫ
ſuſcipiat vel gehēnā. Tu
es ipſe vita. ⁊ reſurrectio
nr̄a. quē ſaluatorē expe
ctam⁹ dñz Jeſuz xp̄z. qui
reformabit corp⁹ hūilita
tis nr̄e. ꝯfiguratū corpori
claritatis ſue. Cognoui te
deum verum ⁊ vnum ſpi
ritum ſanctum patris ⁊ fi
lij. ab vtroq; pariter pro
cedētem. conſubſtātialē
⁊ coeternū pri ⁊ filio. pa
raclytū ⁊ aduocatū nr̄m.
qui ſup eūdē deū ⁊ dñm
nr̄m Jeſuz xp̄m i columbe
ſpecie deſcendiſti. ⁊ ſuper
aplos in liguis igneis ap
paruiſti. Qui ⁊ oēs ſctōs ⁊
electos dei. a p̄ncipio. tue
gr̄e muner docuiſti. ⁊ ora
pphetarum. vt enarrarent
mirabilia regni dei agui
ſti. q̄ ab oibus ſanctis dei
cum patre ⁊ filio ſil' ado
raris ⁊ glorificaris. Inter
quos ⁊ ego filius ancille
tue. toto corde meo glo
rifico nomen tuum. quo
niam illuminaſti me. Tu
enim eſt vera lux. lumen
veridicum ignis dei. ⁊ ma
giſter ſpirituū. qui vnctio
ne tua doces nos omnes
veritatem. Spiritus ve
ritatis. ſine quo impoſſi
bile eſt placere deo. qm

Digitized by Google

m ipſe ver⁹ es deꝰ, ⁊ lux ꝺ
luce. ꝓcedēs a prē lumiū
ineffabilr, ⁊ a ſuo filio dño
nr̄o Jeſu xp̄o. qb⁹ ↄſubalr
⁊ coeq̄l ⁊ coetern⁹ exñs
in vni⁹ trinitatis eſſentia
ſupeſſentialr ↄglorificaris ⁊
ↄregnas. Cognoui te vnū
deū viuū ⁊ verꝝ prēz ⁊ fi
liū ⁊ ſpm̄ ſcm̄. trinū q̄dez
in pſonis. ſ3 vnū in eēntia.
quē ↄfiteoꝛ. adoro. ⁊ glo
rifico toto coꝛde meo. ve
rū deū ſolū ſanctū. imoꝛ-
talē. inuiſibilē. icōmutabi
lē. inacceſſibilē. inpſcrutā
bilē. vnū lumē. vnū ſolē.
vnū panē. vnā vitā. vnū3
bonū. vnū pncipiū. vnū3
finē. vnū creatoꝛe3 celi ⁊
terre. per quē oia viuūt. p
quē oia ſubſiſtūt. p quem
oia gubernant, regunt. ⁊
viuificant. q̄ i celis ſūt ⁊
quē i terris. ⁊ q̄ ſub terra.
pter quē nō ē de⁹ i celo ⁊
in terra. Sic cognoui te
dñe de⁹. cognitoꝛ me⁹ ſic.
cognoui te. Cognoui te p
fidē tuā, quā iſpiraſti mi-
hi. lux mea lumē oculoꝝ
meoꝝ. dñe de⁹ me⁹. ſpes
oīu3 finiū terre. gaudiu3
letificās iuuētutē mea3. ⁊
bonū ſuſtētās ſenectute3
meā. In te.n. dñe iubilāt
oia oſſa mea dicētia. Do
mine q̄s ſimilis tibi: Quis
ſimilis tibi in diis dñe: nō
quem fecit manus homi-
nu3, ſed qui feciſti manus
hominū. Simulachꝛa gē
tium argētū ⁊ aurū. opa
manuum hominum. non
ſic operatoꝛ hoiem. Om
nes dii gētium demonia.
dominus aūt celos fecit.
dominus ipſe eſt de⁹. Dii
qui non fecerunt celu3 ⁊
terram pereant de celo ⁊
terra. deu3 qui creauit ce
lum ⁊ terram, celi ⁊ terra
benedicant.

¶ De confeſſione ꝓpꝛie
vilitatis. Cap. 33.

Quis ſilis tibi ē
in diis dñe q̄s
ſilis tibi magni
ficus in ſcitate.
terribilis atq3 laudabilis

⁊ facientem mirabilia. Se-
ro te cognoui lumen ve-
rū: ſero te cognoui. Erat
autem nubes magna ⁊
tenebroſa anͣ oculos va-
nitatis mee ita vt viderē nō
poſſem ſolē iuſticie ⁊ lumē
veritatis. Inuoluebar in te-
nebris. filiꝰ tenebrarū. te-
nebras meas amabam: quia
lumē nō cognoſcebā. Ce-
cꝰ erā ⁊ cecitatē amabā.
⁊ ad tenebras p tenebras
ambulabā. Quis inde me
eduxit. vbi eram bone cecꝰ ſe-
dēs in tenebris: ⁊ vmbra
mortis. Quis accepit ma-
nū meā vt inde me educeret
ē iſte illuminatoꝛ meꝰ: nō n. q̄-
rebā eū ⁊ ipſe q̄ſiuit me. nō vo-
cabā eū ⁊ ipſe vocauit me.
Quis eſt ille? Tu es dn̄e
deꝰ meꝰ miſericoꝛs ⁊ miſe-
ratoꝛ: pr̄ miſericoꝛdiarū ⁊ deus toti-
us cōſolationis: tu ſanctꝰ
dn̄e deus meꝰ quē cōfiteoꝛ
toto coꝛde meo gratias
agens nomini tuo. Nō te
querebā: tu me q̄ſiſti: nō
te inuocabam. tu vocaſti

Uocaſti enim me nomi-
ne tuo. Intonaſti deſuper vo-
ce grandi in interioꝛē au-
ditū coꝛdis mei. Fiat lux:
⁊ facta eſt lux: ⁊ diſceſſit
nubes magna: ⁊ liq̄facta
eſt nubes tenebroſa: que
operuerat oculos meos.
⁊ vidi lucē tuā. ⁊ cognoui
vocē tuā ⁊ dixi. Uere do-
mine tu es deus meus q
eduxiſti me de tenebris ⁊
vmbra mortis. ⁊ vocaſti
me in admirabile lumen
tuū. ⁊ ecce video. Gratias
tibi illuminatoꝛ meꝰ. Et
cōuerſus ſum ⁊ vidi tene-
bras in quibus fueram. ⁊
abyſſum tenebroſam in q̄
iacuerā. ⁊ cōtremui ⁊ ex-
paui. ⁊ dixi. Ue tene-
bris meis in q̄bꝰ iacui. Ue
cecitati illi in q̄ videre nō
poterā lumen celi. Ue ve
preterite ignoꝛantie mee
qn̄ nō cognoſcebā te do-
mine. Gr̄as tibi ago illu-
minatoꝛ. ⁊ liberatoꝛ meꝰ
qm̄ illuminaſti me ⁊ co-
gnoui te. Sero cognoui

reveritas antiqua: ſero te cognoui vitas eterna. Tu eras in lumine: et ego in te nebris. et nō cognoſcebā te: q2 illuminari nō poteram ſine te et non eſt lux extra te.

Conſideratio diuine maieſtatis. Capitulum. 34.

Sancte ſanctorum: deus ineſtimabilis maieſtatis. deus deorum. et dñs dominantium mirabilis. ienarrabilis. incogitabilis. quē contremiſcunt in celo angelice ptātes. quē adorant oēs dña tiones et thzoni. et oēs virtutes pauent a conſpectu tuo omnis potentie et ſapientie non ē nūer. q fundaſti mundū ſup nihilū. et mare colligaſti i aere q̄ſi i vtre. oipotentiſſime ſcīſſime fortiſſime deus ſpiūm vniuerſe carnis. a cui conſpectu fugit celū et terra ad cuius nutū oia ſe ſubijciunt elementa te adorent et glorificent oēs creature mee. Et ego filius ancille tue p fidē tuā flecto ceruicē cordis mei ſub pedibus maieſtatis tue grās agēs qm dignatus es p tuā miſ. illuminare me. Lumē verū lumē ſcīm: lumē delectabile. lumē admirabile. lumē ſuplaudabile. qd illuminat oēm hoiem venientē i hūc mūdū. et etiā oculos angelorum. Ecce video et grās ago. Ecce video lumē celi. et iterlucet oculis mētis mee radius deſup a facie luminis tui. et letificat oia oſſa mea. O ſi pficeret et i me. Auge q̄ſo luminis auctor. Auge q̄ſo qd iterlucet in me. Dilatet obſecro. oīſa te et ex te. Quid ē hoc qd ſentio. qs ē ignis q calefacit cor meū. q̄ lux q irradiat cor meū. O ignis q ſp ardes et nūq̄ extingueris. accende me. O lux q ſp luces. et nūq̄ obfuſcaris illumina me. O vtinā ardere ex te ignis ſancte q̄ dulciter ardes. q̄ ſecrete luces: q̄ deſideranter adurīs. Ue

bis q̄ nō ardēt ex te. ve il lis q̄ nō illuminant ex te. O lumē vidēs illuminās oēm mūdū. cuius lux īplet mūdū. ve cecis oc̄lis q̄ te nō vidēte sol illuminans celū ⁊ terrā. ve caligātib⁹ oculis q̄ te videre nō pñt. Ve auertētib⁹ oculis vt nō videāt ṽitatē. Ve nō auertētibus vt nō videāt vanitatē. Nequnt.n.oc̄li assueti tenebris sūme ṽitatis radios intueri: nec sciunt de lumie aliqd̄ extimare quoꝝ ē in tenebris habitatio. Tenebras vidēt tenebras diligūt. tenebras approbāt. ō tenebris eūtes in tenebras nesciūt vbi corruāt. Miseri q̄ nesciunt qd̄ amittāt. ⁊ miseriores vtiq̄ q̄ sciunt qd̄ amittunt. q̄ cadunt apertis oculis. ⁊ descēdunt in īfernū viuētes. O lux btissima q̄ nō nisi a purissimis oculis videri potes. beati mūdo corde q̄m ipsi deum videbūt. Munda me mundās ṽtus. sana oc̄ os meos: vt sanis oculis te conspiciā. quē nō nisi sana oculi intuēt. Aufer q̄so squamas caliginis antique radio tue illumiationis. splēdor inaccessibilis vt te videre valeā irreuerberatis obtutibus: ⁊ in lumine tuo videam lumen. Gratias tibi ago lux mea. Ecce video. Dilatet obsecro visus meus dn̄e ex te. Reuela oc̄los meos vt ꝯsiderē mirabilia de lege tua. qui es mirabil' in sanctis tuis. Gratias tibi ago lumē meū. Ecce video sꝫ p speculuꝫ in enigmate. sꝫ q̄n do facie ad faciē. Qñ veniet dies letitie ⁊ exultationis. in qua īgrediar in locum tabernaculi admirabilis vsq̄ ad domuꝫ dei. vt videam videntem me facie ad faciem ⁊ satietur desiderium meum.

¶ De d̄siderio ⁊ siti aīe in deum.
Capitulum. 35.

Quemadmodum desiderat ceruus ad fontes aq̄rū. ita desiderat aīa mea ad te deus. Sitiuit aīa mea ad te deū fontem viuū. qñ veniā ⁊ apparebo ante faciē tuā? O fons vite. vena aq̄rū viuentiū. qñ veniā ad aq̄s dulcedinis tue. d terra deserta inuia ⁊ inaquosa vt videā v̄tutē tuā. ⁊ gl̄iam tuā. ⁊ faciē ex aq̄s m̄ie tue sitim meā? Sitio dn̄e. fons vite es. satia me. Sitio dn̄e. sitio te deum viuū. O qñ veniā ⁊ apparebo dn̄e añ faciē tuā? putasne videbo diē illam. diē in quā iocūditatis. ⁊ leticie diem quā fecit dn̄s vt exultemus ⁊ letemur in ea? O dies preclara pulchra. nesciens vesperam. nō hn̄s occasum. in q̄ audiā vocē laudis vocē exultatiōis ⁊ confessionis. In q̄ audiā. Intra i gaudium dn̄i tui. Intra i gaudiū sempiternū i domū dn̄i dei tui. Ubi sunt magna ⁊ inscrutabilia. ⁊ mirabilia. quorū nō ē nūerus. Intra in gaudiū sine tristicia: q̄ contingnet eternā leticiā. vbi erit oē bonū. ⁊ non erit aliqd malū. Ubi erit qcqd voles ⁊ nō erit qcqd noles. Ubi erit vita vitalis. dulcis ⁊ amabilis. semperq̄ memorialis. Ubi nō erit hostis īpugnans nec vlla illecebra. sed sūma ⁊ certa securitas. secura trāqllitas ⁊ trāqlla iocūditas. iocūda felicitas. felix eternitas. eterna btitudo. ⁊ btā trinitas ⁊ trinitatis vnitas ⁊ vnitatis deitas. ⁊ deitatis btā visio. q̄ ē gaudiū dn̄i dei tui. O gaudiū sup gaudium. gaudium vincens. oē gaudiū. extra qd n̄ ē gaudiū. qñ intrabo in te. vt videā deū meum q̄ hitat i te. ibo ⁊ videbo visionē hāc grādē. Quid ē qd me detinet. Heu me q: icolatus meus plongatus est. heu me quādiu dicet mihi vbi est deus

mea. quamdiu dicet mihi
expecta reexpecta. ꝛ nūc
q̄ ē expectatio mea? nō-
ne dñe deꝰ meus? Salua
torē expectamꝰ dñm no
strū iesuz xp̄m q̄ reforma
bit corpꝰ humilitatis no
stre cōfiguratuz corpi cla
ritatis sue. Expectamus
dñm qñ reuertatur a nu-
ptijs. vt inducat nos ad
suas nuptias. Ueni dñe ꝛ
noli tardare. Ueni dñe ie
su xp̄e, veni visitare nos i
pace. veni ꝛ educ vinctos
de carcere. vt letemur co
ram te corde pfecto. Ueni
saluator nr̄. veni desidera
tus cūctis gētibus. ostende
faciē tuā ꝛ salui erimꝰ. ve
ni lux mea redēptor me-
us educ de carcere aiam
meā ad cōfitēdū nomini
scō tuo. Quādiu miser ia
ctabor fluctibus morta-
litatis mee clamās ad te
dñe. ꝛ nō exaudis? Audi
clamātē dñe de hoc mari
magno. ꝛ adduc me ad
portuz felicitatis eterne.

Felices qui de periculo ma
ris huius educti. ad te de
um portuz tutissimū pue
nire meruerunt. O vere feli
ces q̄ de pelago ad litꝰ. de
exilio ad priaz. de carcere
ad palatiū puenerunt. op-
tata iā detinēt q̄ brauiū
illud pptue gl'iose. qd hic
p multas tribulationes q̄
sierūt iam felici iocūdita
te adepti letant ippetuū.
O vere beati qui iā oīum
maloꝝ exuti. securi de sua
imarcessibili gloria. ad re
gnū decoris puenire me-
ruerūt. O eternū regnuz:
regnū oīuz sclorū. vbi lu
mē indeficiēs ꝛ pax dei q̄
exuperat oēm sensuz. in q̄
sanctoꝝ aie requiescūt ꝛ le
ticia sempiterna sup capi
ta eorū gaudiuz ꝛ exulta
tionē obtinebūt ꝛ fugiet
dolor a gemitꝰ. O q̄ glo
riosuz est regnū. in quo tecū
dñe regnāt omnes san
cti amicti lumine sicut ve
stimento: habentes in ca
pite suo coronam de lapi

de ꝑcioſo. O regnū btāu dis ſempiṫne. vbi tu dñe ſpes ſanctoꝝ ⁊ diadema glie. facie ad faciē videris a ſanctis. letificās eos vn diq; in pace tua q̄ exuperat oēm ſenſuȝ. Ibi gaudium īfinituȝ. leticia ſine triſticia. ſal⁹ ſine dolore. via ſine labore. lux ſine tenebris vita ſine morte. omne bonum ſine oī malo. Ubi iuuētus nunq̄ ſeneſcit. vbi vita terminuȝ neſcit. vbi decor nunq̄ palleſcit. vbi amor nunq̄ tepeſcit. vbi ſanitas nunquaȝ marceſcit. vbi gaudiū nūq̄ decreſcit. vbi dolor nunq̄ ſentit. vbi gemit⁹ nunq̄ auditur. vbi triſte nihil vī vbi leticia ſꝑ hȝ vbi malum nullūȝ timet. qm̄ ibi ſūmuȝ bonū poſſidet. qd̄ eſt videre ſꝑ faciē dn̄i virtutū. Felices igr̄ q de naufragia vitā pn̄ti ad tanta gaudia iā puenire meruerūt. Infelices heu nos ⁊ miſeri: q ꝑ huiꝰ maris magni fluctꝰ ꝓcelloſaſq; vo ragiesȝ nauē trahim⁹ ignorātes an ad portū ſalutis puenire valeam⁹. Infelices i q̄ꝝ vita ē i exilio. via i ꝑiculo: nīſi i dubio: neſcientes finē nrm̄: qꝛ oīa i futuꝝ reſuant incerta. Adhuc i pelagi fluctib⁹ verſamur ſuſpirātes ad te portum maris. o patria nr̄a. pria ſecura: a lōge te videmus. Ab hoc mari te ſalutamus. ab hac valle ad te ſuſpiramus. ⁊ nitimur cuȝ lachrymis ſi q̄ mō ad te puenian⁹. Spes hūani gn̄is xp̄e: de⁹ d̄ d̄o. refugiuȝ nr̄m ⁊ vt⁹ cur⁹ lumē a lōge iter caliginoſas nebulas ſup maris ꝓcellas q̄ſi ſtella maris radius: oculos nr̄os irradiat. vt dirigamur ad te portum. Guberna dn̄e nauē nr̄aȝ: tu dextera clauo crucis tue ne ꝑeamus in fluctib⁹: ne nos dmergat tēpeſtas aq̄ ne abſorbeat nos profundum: ſȝ vncino crucis tra

de nos ab hoc pelago ad te solamē vnicū nr̄m. quē a lōge q̄ſi ſtellā matutinā ⁊ ſolē iuſticie: vix lachrymā tib⁹ oculis: i littore celeſtis p̄rie nos expectātē vide mus. En ad te clamam⁹ re dēpti tui: ſꝫ ⁊ nūc exules tui. q̄s p̄cioſo ſanguie rede miſti. Exaudi nos deus ſa lutaris nr̄. ſpes oīuꝫ finiū terr̄ ⁊ i mari lōge. In ma ri turbulēto v̄ſamur. tu i littore ſtās aſpicis pericula nr̄a: ſaluos nos fac pp no mē tuū. Da nob dn̄e iter ſcyllā ⁊ carybdi ita rēder̄ p mediuꝫ: vt vtroq; piculo euitato: ſalua naue ⁊ mercibus: ſecuri p̄ueniamus ad portum.

De gloria celeſtis patrie. Cap. 36.

Um ꝙ p̄ueneri mus ad te ſapie fontē: ad te lumē idēficiēs: ad te lucē iextiguibilē: vt nō iā p ſpeculū in enigmate: ſꝫ facie ad faciē videam⁹: tūc ſatiabit̄ in bonis deſi deriū noſtrū: qꝛ nihil erit exterius qd̄ p̄ſideret̄: niſi tu dn̄e ſummum bonum Qui eris premiuꝫ beato rum: ⁊ diadema decoris eoꝝ ⁊ leticia ſempiterna ſup capita eoꝝ pacificās eos intus ⁊ extra i pace tua q̄ exuperat oēm ſenſum ibi videbimus: amabimus ⁊ laudabimus. Uidebim⁹ i lumine tuo lumen tuum: qm̄ apud te eſt fons vite. in lumine tuo videbimus lumē. Quale aūt lumē? lu mē immēſum: lumē icor poreū incorruptibile. icō prehēſibile lumen ideficiēs: lumē inextinguibile: lumē inacceſſibile: lumen increatū. lumē veridicuꝫ: lumē oīuꝫ qd̄ illuminat oculos angeloꝝ: qd̄ letifi cat iuuentutem ſanctoꝝ qd̄ ē lumē luminū: ⁊ fons vite. quod es tu dn̄e deus meus. Tu es quippe lu men. in cuius lumine vide bimus lumen. te ſed in te

ſplēdore vultus tui. q̄ñdo te videbimus facie ad faciē. Quid ē videre faciē ad faciē, niſi qđ ait apl's. Cognoſcere ſicut ꝛ cognitus ſuꝫ cognoſcere veritatē tuā ꝛ gloriam tuam. hoc eſt cognoſcere faciēꝫ tuam. cognoſcere patris potentiaꝫ. Filij ſapientiā. Spiritusſancti clementiam. Ipſius ſūme trinitatis vnā ꝛ indiuiduā eſſentiam. videre enī faciē dei viui. hoc eſt ſūmuꝫ bonū. gaudiū angelorꝫ atq; oīum ſanctorū. Premiū vite eterne. Glia ſpūuꝫ. Leticia ſempiterna. Corona decoris. Brauium felicitatis. Requies opulenta. Pulchritudo pacis. Intimum ꝛ externū gaudiuꝫ. Paradiſus dei hieruſalem celeſtis. Uita beata. Plenitudo beatitudinis gaudiū eternitatis. pax dei que exuperat omnem ſenſuꝫ. Hec eſt plena beatitudo. ꝛ tota glorificatio hominis. videre faciē dei ſui. videre .n. q̄ fecit celuꝫ ꝛ terrā. videre eū q̄ fecit eum. q̄ ſaluauit eū. ꝛ glorificauit eū. videbit eum cognoſcendo amabit diligendo laudabit poſſidendo. Ipſe enim erit hereditas populi ſui populi ſanctorum. queꝫ redemit. Ipſe poſſeſſio felicitatis eorū. ipſe p̄mium. ꝛ merces expectatiōis. Ero inquit merces tua magna nimis. Magnū.n. magna decēt. Uere dn̄e deus meus magnus es tu nimis ſup oēs deos: ꝛ merces tua magna nimis. Neq; enī magnus es tu ꝑua merces tua. qm̄ nō illud es tu: ꝛ aliud merces tua. Sꝫ tu ipſe magnus nimis tu ipſe merces magna nimis. tu ipſe coronator es ꝛ corōa. tu ipſe p̄miſſor es ꝛ p̄miſſio. tu remūerator ꝛ mun⁹. tu p̄miator ꝛ p̄miū felicitatis eterne. Tu ḡ corōator es ꝛ corōa. de⁹ me⁹. ꝛ diade

ma ſpei mee que ornata eſt gloria.lumen letificãſ. lux renouanſ.decor adornãs.ſpes mea magna. deſiderium cordis ſanctorũ. ⁊ deſideratus eorum. Uiſio ergo tua tota merces eſt totum premium ⁊ totum premium ⁊ totũ gaudium quod expectamus. Hec eſt enim vita eterna. Hec eſt inquã ſapiẽtia tua. Hec ẽ vita etna vt cognoſcamus te ſolum verum deum: ⁊ quẽ miſiſti ieſum xpm. Cum igit videbimꝰ te ſolũ deum:deum verũ: deũ viuũ: oĩpotentẽ. ſimplicẽ.inuiſibilẽ incircũſcriptibilem. incõprehenſibilem. ⁊ filium tuum vnigenitum.conſubſtantialẽ ⁊ coeternũ tibi dñm nrm ieſum xpm.quẽ pro ſalute nrã miſiſti in mundum in virtute ſpirituſſancti. trinũ in pſonis ⁊ vnum in eſſentia deum ſctm ſolum. extra quẽ nõ eſt deꝰ tunc habebimus qđ nũc querimus. vitã eternã:gloriam ſempiternã.quã pparaſti diligẽtibus te.quã abſcõdiſti timẽtibꝰ te.quã daturus es q̃rẽtibꝰ te.quẽrẽtibuſ faciẽ ſemp. Et tu dñe deꝰ meus. formator meꝰ ex vtero matris mee:que me recommẽduit manui tue.nõ me pmittans amplꝰ ex vno diſtrahi i multa.ſꝫ collige me de exteriorībꝰ ad me. de me. ad te.vt dicat tibi ſp cor meuꝫ.exq̃ſiuit te facies mea. faciẽ tuã dñe reqrã faciẽ dñi virtutũ.i q̃ ſola conſiſtit tota glia ſempiterna btõꝝ. Quã qdẽ videri vita eterna eſt. ⁊ glia ſempiterna ſctõꝝ. Letet ḡ cor meũ vt timeat nomẽ tuũ. letet cor querẽtiũ dñꝫ. ſꝫ multo magis cor inuenietiũ. Si.n.letitia eſt in querẽdo.q̃lis letitia erit inueniẽdo: Querã ergo ſp ardẽter ⁊ ideſinẽter faciẽ tuã.ſi qñ tãdẽ aperiat mihi oſtiũ ⁊ porta iuſticie.

vt intrē in gaudium dñi mei. Hec porta dñi. iuſti ingredientur per eam.

¶ Oratio ad ſanctā trinitatem. Caplm. 37.

O Tres coeq̄les ⁊ coeterne pſone. de9 vn9 ⁊ verus. pr̄ ⁊ fili9 ⁊ ſpūſſctūs. q ſol9 hitas eēnitatē ⁊ lucē iacceſſibilem. Qui fūdaſti trā i potētia tua. ⁊ regis orbē ťre prudētia tua. Sanctus ſanctus ſanctus dñs de9 ſabaoth. Terribilis ⁊ fortis. iuſt9 ⁊ miſericors. admirabilis laudabil' amabil'. Un9 de9 tres pſone. vna potētia ſapia bonitas. vna ⁊ indiuiſa trinitas. Api mihi clamāti portas iuſtitie. ⁊ ingreſſus in eas ꝯfitebor tibi dño. En ad oſtiū tuuz ſūme pr̄ familias medic9 pulſo. Jube apiri pulſāti qui dixiſti pulſate. ⁊ apietur vobis. Pulſant. n. ad officiū tuuz pr̄ miſericordiſſime deſideria rugientiū pcordioꝝ meorum. ⁊ clamores lachrymarum. oculoꝝ meoꝝ. Añ te eſt oē deſideriū meū. ⁊ gemitus me9 a te nō eſt abſcōdit9. Et tu dñe: non auertas faciē tuā ampli9 a me. nec declines in ira a ſuo tuo. Pr̄ miſericordiaruz audi eiulatū pupilli tui. ⁊ porrige manū tuā optiaz adiutricē. vt retrahat me ō pfūdis aqꝝ. ⁊ ō lacu fecis ne peā videte mia ocloꝝ tuoꝝ. aſpiciēte clemētia viſceꝝ tuoꝝ: ſz euadā ad te dñm deū meū: vt videaz diuitias regni tui. ⁊ ītuear faciē tuā ſp ⁊ laudē dicā noi tuo ſctō. Dñe q facis mirabilia. q cor meuz letū facis memoria tua q illūinas iuuētutē meā. ne deſpicias ſenectutē meā. ſz iubilar facias oſſa mea ⁊ reuiuiſcere facias. vt adle canos meos.

¶ Finis Soliloquioruz aie ad deū Diui Auguſtini epiſcopi Hipponēſis.

Digitized by Google

¶ Diui Auguſtini Epi Hipponenſis. Manuale de verbo dei quo ſopita celeſtis dſiderij memoria renouetur.

QUOniaz in medio laqo-rum poſiti ſum⁹ facile a celeſti deſiderio friгeſcimus. Quapropter aſſiduo indigemus munimento. expergefacti ad deum noſtrũ verũ ⁊ ſũmũ bonũ cũ defluimus recurramus. Idcirco nõ pſumptionis temeritate ſ3 magna dei mei dilectõe. huic opuſculo ad laudez eius operaz dedi. vt ex elõgationib⁹ dictis ſctoꝝ patꝝ breue ⁊ manuale vbũ de deo meo mecuz ſp hẽrem. ex cui⁹ lectionis igne quotiens tepeſco in eius accẽdar amorẽ. Nunc adeſto mihi deus meus quẽ quero. quem diligo. quez corde ⁊ ore. ⁊ quẽ valeo virtute laudo atq; adoro. Mens mea deuota tibi. tuo amore ſuccenſa tibi. ſuſpirãs. tibi inhiãs te ſolũ videre deſiderãs. nihil dulce niſi de te loq̃. de te audire. de te ſcribere. de te conferre. tuam gloriaz frequenter ſub corde reuoluere. vt tua ſuauis memoria ſit inter hos turbines aliq̃ re pauſatio mea. Te ergo inuoco deſiderãtiſſime. ad te clamo clamore magno in toto corde meo. Et cũ te inuoco. vtiq; te in meipſo inuoco. quoniam omnino nõ eſſez niſi tu eſſes in me. ⁊ niſi ego eſſem in te nõ eſſes in me. In me ea quoniam in memoria mea manes. ex ea cognoui te. ⁊ in ea inuenio te. cũ reminiſcor tui. ⁊ delector in te de te. ex quo omnia. per quem oia ⁊ in quo omnia.

¶ De mirabili eſſentia dei. Capitulum. I.

Tu dñe celum & terrã iples: oia portas ſine onere. oia implens ſine icluſiõe. Sẽper agẽs. ſemper quietus. Colliges: & non agens. Querens. cum nihil deſit tibi Amãs nec eſtuãs. Zelãs. & ſe curus es. Penitet te & non doles. Iraſceris & trãquill⁹ es. Opa mutas. ſ; nõ mutas ꝯſiliũ. Recipis qḋ iuenis. & nũꝗ amiſit. Nũquã iops. & gaudes lucris. Nũꝗ auar⁹. & vſuras exigis. Suprogat tibi vt debeas. & qs h; qḋ nõ tuũ? Reddis dbita nulli debẽs. Donas dbita. nihil pdẽs. Qui vbiq; es & vbiq; tot⁹. ꝗ ſentiri potes. & videri nõ potes. qui nuſꝗ dees. & tñ ab iniquoꝝ cogitationib⁹ longe es. qui nec ibi de es vbi lõge es. qꝛ vbi nõ es per grã; ades pvidictã. Qui vbiq; pñs es. & vix inueniri potes. Quẽ ſtãtẽ ſeq̃mur. & apphẽdere nõ valem⁹. Qui tenes oia. imples oia. circumplecteris oia. ſup cedis oia. ſuſtines oia. Qui corda fidelium doces ſine ſtrepitu vboꝝ. Qui locis non diſtẽderis nec tpib⁹ variaris. nec habes acceſſus & receſſus. Qui habitas lucẽ iacceſſibilẽ. quã null⁹ hoiu; vidit. nec videre pot. In te manẽs det⁹: vbiq; circuis totũ. Nõ.n. ſcindi & diuidi potes. qꝛ vere vnus es. nec in partes efficeris ſed totus totum tenes. totum imples totum illuſtras. & poſſides.

De indicibili ſcientia dei. Capitulum. 7.

Si totũ mũdũ libri repleãt tua ſciẽtia ierrabil̃ nõ pt enarrari. Qm̃ vo idicibilis es. nullo mõ ſcribi poteris nec ꝯcludi. Tu es fons lucis dine. & ſol claritatis eterne. Magn⁹ es ſine quãti

tate.⁊ iõ imẽſus. Bon⁹ ſi ne q̄litate.⁊ iõ vẽ ⁊ ſũme bon⁹ ⁊ nẽo bon⁹ niſi tu ſo l⁹. Cui⁹ volũtas op⁹ ē. cu ī vl' poſſe ē. Qui oia que ex nihilo creaſti. ſola vo lũtate feciſti. Qui omnez creaturã tuã abſq; idigē tia aliq̄ poſſides.⁊ ſine la borī gubernas. ⁊ abſq; te dio regis ⁊ nihil ē qd cõ turbet ordinē ipĩ tui. vel in ſũmis vel i imis. Qui i oib⁹ locis ſine lucro ha beris ⁊ oia ꝯtinẽs ſine am bitu.⁊ vbiq; pñs es ſine ſitu ⁊ motu. Qui nec ma li actor es: qd facere non potes. Qui nihil non po tes. nec vnquã q̄cq̄ te fe ciſſe penituit. Cui⁹ bõita te facti ſum⁹.⁊ iuſtitia pe nas luim⁹.⁊ clemētia libe ramur. Cuius oipotentia oia gubernat regit: ⁊ im plet q̄ creauit. Nec iõ te implere oia dicim⁹. vt te ꝯtineāt. ſ; ipſa poti⁹ a te cõtineant. nec ꝑticulatim iples oia. nec vllaten⁹ ita putãdũ ē. vt vna q̄q; res ꝓ magnitudie ſue portio nis capiat te. i maxia ma ius minia min⁹. dũ ſis po ti⁹ ipſe tot⁹ i oib⁹.⁊ oia in te. Cui⁹ omnipotētia oia cõcludit. nec euadēdi po tētiã tuã quis aditũ inue nire poterit. Qui eniz te non habet placatum. ne quaq̄ euadet iratum.

¶ De deſiderio anie ſen tientis deum. Cap. 3.

Te igit' clemētiſ ſime de⁹ iuoco in aiam meam. quã ꝑparas ad capiendũ te. ex deſiderio qd inſpiras ei. Intra ro go in eã ⁊ coapta eã tibi. vt poſſideas illã quã feci ſti.⁊ refeciſti. vt hẽam te velut ſignaculuz ſuꝑ cor meũ. Queſo. ꝑiſſime. iuo cãtē te nõ deſeras. q2 ꝑui q̄ te iuocarē. me vocaſti ⁊ queſiſti. vt ego ſuuz tu⁹ te q̄rerē. querẽdo inueni rē.⁊ iuẽtũ amarē. Queſi ui ⁊ ineni te dñe.⁊ amare

Digitized by Google

deſidero. Auge deſideriū
meū, ⁊ da q̇ꝺ peto. q̄m ſi
cūcta q̄ feciſti mihi dede-
ris, nō ſufficit ſ̄uo tuo, ni
ſi teip̄z dederis. Da ḡ teip̄z
mihi de⁹ me⁹, redde te mi
hi. En amo te, ⁊ ſi paꝝ ē
amē validi⁹. Tuo ḡ amo
re teneor. tuo ōſiderio fla
gro. tua dulci memoria
delector ecce dū tibi mēs
mea ſuſpirat. ⁊ tuā ineffa
bilē pietatē meditat. ipſa
carnis ſarcina min⁹ gra-
uat. cogitationū tumult⁹
ceſſat pōd⁹ mortalitatis
⁊ miſeriaruz more ſolito
nō hebetat. Silēt cūcta.
trāquilla ſūt oīa. Cor ar-
det. Aius gaudet. Mēo
ria viget. Intellect⁹ lucet.
⁊ totus ſpūs ex deſiderio
viſiōis tue accēſus. inuiſi
biliū amore rapi ſc videt
Aſſumat ſpūs me⁹ pennas
vt aquile. volet ⁊ nō defi
ciat. volet ⁊ ꝑueniat vſq̄
ad decorē dom⁹ tue ⁊ thro
nū glie tue. ⁊ ibi ſup mēſā
refectiōis ciuiū ſupnoruz
paſcatur d̄ occultis tuis:
in loco paſcue iuxta fluē-
ta pleniſſima. Tu eſto exul
tatio nr̄a qui es ſpe nr̄a:
ſalus atq̄ redēptio. Tu
eſto noſtruz gaudiū q̄ es
futuꝝ premiuz. Te ſemꝑ
querat aīa mea. ⁊ tu pre-
ſta vt q̄rendo nō deficiat.

¶ De miſeria anime que
dominū nr̄m Jeſum xp̄m
non amat nec querit.
Capitulum. 4.

Ve miſere aīe: q̄
xp̄m: nō querit
nec amat. arida
māet ⁊ miſera.
Perdit quod viuit, q̄ te
deū nō diligit. Qui curat
viuere non ꝓpter te dn̄e.
nihil eſt ⁊ pro nihilo eſt.
Qui tibi viuere recuſat.
mortuus eſt. Qui tibi nō
ſapit. deſipit. Miſericor-
diſſime tibi me comendo.
reddo. ⁊ cōcedo. per quē
ſum viuo ⁊ ſapio. In te cō
fido. ſpero. ⁊ totā ſpē me
am pono ꝑ quē reſurgaz.
viuam ⁊ requieſcam. Te

cupio diligo ⁊ adoro. cū quo manebo regnabo. ⁊ beatus ero. Aīa q̄ te nō q̄rit. nec diligit. mūdū diligit. peccatis ſeruit. ⁊ vitijs ſubiecta eſt. nūq̄ queta. nūq̄ ſecura eſt. Famulet tibi ſemper mens mea pijſſime. Suſpiret tibi ſpegrinatio mea. Ardeat in amore tuo cor meum. Requieſcat in te deus meus aīa mea. cōtēplet te in mētis exceſſu. cātet laudes tuas in iubilatione. ⁊ hec ſit in hoc exilio meo. conſolatio mea. Cōfugiat mens mea ſub vmbra alarum tuarū. ab eſtib⁹ cogitationū ſeculi huius. Repauſet in te cor meū cor mare magnū tumens fluctibus. O dines oīum bonoꝝ dapum ſupne ſatietatis opulentiſſime largitor deus. da laſſo cibū. collige diſperſum. libera captiuū. ⁊ reitegra ſciſſū. En ſtat ad oſtiū ⁊ pulſat. Obſecro p viſcera miſericordie tue. q̄bus viſitaſti nos oriēs ex alto. iube pulſanti miſero apiri. vt liberis greſſibus īgrediatur ad te. ⁊ requieſcat in te. ⁊ reficiatur de te pane celeſti. Tu eniȝ es panis ⁊ fons vite. tu lumē claritatiſ eterne. tu oia ex q̄b⁹ viuunt recti q̄ diligunt te.

¶ De ſiderio anime. Capitulum. 5.

Deus lumē cordiū te vidētiū. ⁊ vita animaꝝ te amantium. ⁊ virtus cogitationuȝ te q̄rentiuȝ. da vt ſancto tuo amori inhereaȝ. Ueni rogo in cor meū. ⁊ ab vbertate voluptat[is] tue iebria illud vt obliuiſcar iſta tē poralia. Pudet ac piget me talia pati. qualia mūdus iſte agit. Triſte ē mihi qd̄ video. graue eſt oē qd̄ de tranſitorijs audio. Adiuua me domine de⁹ meus. ⁊ da leticiam in corde meo. veni ad me

vt videam te. Sed anguſtia ē mihi dom⁹ aīe mee. qua venias da eā dilatet̄ a te. Ruinoſa ē refice eā. Habꝫ plurima q̄ offēdāt oclos tuoſ fateoꝛ ꝛ ſcio. ſꝫ quis mūdabit eāꝫ. aut cui alteri ꝑter te clamabo? Ab occltis meis mūda me dñe. ꝛ ab alienis parce ſeruo tuo. Fac me dulcis xp̄e bōe Jeſu. fac me rogo. amoꝛe ꝛ deſiderio tuo deponere on⁹ carnaliū deſiderioꝝ. ꝛ terrenaꝝ ꝯcupiſcētiaꝝ. Dn̄et carni aīa aīe rō. rōni grā tua: ꝛ tue me iteri⁹ ꝛ exti⁹ ſubde volūtati. Tribue mihi vt laudet te coꝛ meuꝫ. ꝛ lingua mea ꝛ oīa oſſa mea. Dilata mētē meā ꝛ attolle ſpiritum coꝛdis mei. vt vel rapida cogitatione ſpiritus attingat te eternā ſapiētiam ſup oīa manētem. Diſſolue me. oꝛo. a vincul' qb⁹ ꝯſtrict⁹ teneoꝛ. vt relinquēs oīa iſta. tibi feſtinē. tibi ſoli iberēā tibi ſoli intendam.

¶ De felicitate aīe a treno carcere reſolute. Ca. 6.

Felix aīa q̄ terrēo reſoluta cācere libera celū petit. q̄ te dulciſſimum dominum facie ad faciē cernit. que nullo metu moꝛtis afficitur. ſed de icoꝛruptiōe perpetue gloꝛie letat̄. Trāquilla ē ꝛ ſecura. iā nō timet hoſtē nec moꝛtē. Habꝫ iā ꝓpitiū dn̄m quē diu q̄ſiuit. ſpeꝙ amauit. hymnidicis ſociata choꝛis. melliflua ꝑpetue feſtiuitatis carmina ad laudē glīe tue rex xp̄e. bōe ieſu. i eternū cōcinit. Jnebꝛiat̄. n. ab vbertate dom⁹ tue. ꝛ toꝛrente voluptatis tue potas eā. Felix ſocietas ſupnoꝝ ciuiū. ꝛ glorioſa ſolēnitas oīuꝫ ad te redeūtium. ab hui⁹ nr̄e ꝑegrinatiōis triſti laboꝛe. amenitate pulchꝛitudinis. foꝛmoſitateꝫ toti⁹ ſplendoꝛis. atꝙ di

gnitatē totius elegantie. vbi te iugiter domine tui ciues cernūt. Nihil oino qd cōturbet mētē ibidē auribus datur. Que cantica que organa: que cātilene: que melodie ibi ſine fine decantant: Sonant ibi ſemꝑ melliflua hymnorū organa. ſuauiſſima angelorū melodia. cantica canticorum mira: que ad laudem & gloriā tuā a ſupernis ciuibus decantātur. Amaritudo. & oīs fellis aſperitas in regione tua. locū nō habent. Nō enī eſt ibi malus neqꝫ malicia. Nō ē aduerſari⁹ & īpugnās Nec eſt ulla peccati illecebra. Nulla ē ibi īdigētia: dedecus nullū. rixa nulla. nullū iproperium'. cauſatio nulla. null⁹ timor. nulla ieiūdo. nulla pena. nulla dubietas. nulla violētia. nlla diſcordia. ſed ē ibi pax ſūma. caritas plēa. iubilatio & la⁹ dei eterna. ſine fine ſecura requies. & gaudiū ſemper in ſpiritu ſancto. O q̄ fortunatus ero ſi audiuero iocundiſſimas ciuiū tuorū cantilenas. carmina melliflua. laudes ſumme trinitati debito honore promentia. Sed & nimiū felix ſi ego ipſe meruero cātare canticū domino Jeſu chriſto: de dulcibus cāticis ſyon.

¶ De gaudio paradiſi. Capitulum. 7.

O Uita vitalis: vita ſempiterna: & ſempitne btā vbi gaudiū ſine merore. Requies ſine labore. Dignitas ſine tremore. Opes ſine amiſſione. Sanitas ſine lāguore. Abūdantia ſine defectione. Uita ſine morte. Perpetuitas ſine corruptiōe. Btitudo ſine calamitate. Ubi oīa bona in caritate ꝑfecta. Ubi ſpēs & viſio ad faciem. Ubi plena ſcīa in omnibus & ꝑ oīa.

Ubi ſūma dei bōitas cernit. ⁊ lumen illuminanās a ſcis glificat. Ubi pñs maieſtas dei cōſpicit: ⁊ hoc vire cibo ſine defectu mēs ītuētiū ſanat. Uidēt ſp. ⁊ videt ōſiderāt ſine anxietate deſiderāt. ⁊ ſine faſtidio ſatiant. Ubi ver⁹ ſol iuſtitie: mira ſine pulchritudinis viſiōe oēs reficit ⁊ ita vniuerſos celeſtꝭ patrie ciues illumia vt luceant ipſi: lumē vidēt illumiatū p deū: lumē illumiās vltra oēm ſolis nři ſplendoꝛē: atq cūctaꝝ ſtellaꝝ claritatē. Immoꝛtali adherēte: deitati. ac p hꝰ imoꝛtales ⁊ icoꝛruptibiles facti iuxta pꝛomiſſionē dñi ſaluatoꝛis. Pr̄ qs dediſti mihi. volo vt ibi ego ſum. ⁊ illi ſint mecū vt videāt claritatē meā: ⁊ oēs vnū ſint. ſicut tu pr̄ in me: ⁊ ego in te. ⁊ ipſi in nobis vnum ſint.

¶ De regno celoꝛum. Capitulum. 8.

Regnū celoꝝ. regnū feliciſſimū. regnū carēs mōte ⁊ vacās ſine. cui nĺla tpa ſuccedūt p eū vbi ꝯtinuus ſine nocte dies neſcit hře tēpus. vbi victoꝛ miles p⁹ laboꝛē. donis ineffabilius cumulat. nobiĺe ppetua caput amplectente coꝛona. Utinā remiſſa peccatoꝛū mole me vltimū ſeruoꝝ xp̄i: iuberet diuia pietas hāc carnis ſarcinā deponere: vt in ſue ciuitatꝭ gaudia eterna repauſandus trāſirē: ſanctiſſimis ſupnoꝝ choris intereſſem. cū beatiſſimis ſpiritib⁹ glie ꝯditoꝛis aſſiſterē pñtē dī vultū cernerē. nullo moꝛtis metu tāgerer. ō ppetue imoꝛtalitatis icoꝛruptione ſecurus gauderē. ⁊ ſciēti oīa cōiunctus: oēm ignoꝛātie cecitatē amitterem. terrena cuncta paruipēderē. ꝯuallē lachꝛymarū iſtam intueri vel reminiſci vite

rius nō dignerer: vbi vita laborioſa. vita corrupti‑biliſ vita oīa amaritudie plēa. vita dña malorū: ancilla iſernorū. Quā hūores tumidāt. dolores extenuāt. ardores exſiccāt. aera morbidant. Eſce iflāt. ieiunia macerāt. Joci ſoluūt triſticie ↄſumūt. Sollicitudo coarctat. ſecuritas hebetat. Diuitie iactant. paupertas deijcit. Juuētus extollit. ſenectus icuruat. īfirmitas frangit. Meror deprimit. Diabolꝰ īſidiat mūdꝰ adulat. caro ↄlectatur. aīa excecat. totus hō ↄturbat. et his tot et tātis malis mors furibūda ſuccedit. vaniſq; gaudijs ita finē imponit. vt cū eſſe ↄſierit nec fuiſſe putentur.

¶ Poſt nimios ploratꝰ meſtā aīaz ↄſolatᷓ deꝰ. c. 9.

Sed qs laudes q̄ſue grāꝝ actiōes tibi referrē valeam ꝰ deꝰ nr̄. q̄ nos et iter has tātas mortalitatꝭ nr̄e erūnas nō ↄſinis ↄſolari mira viſitatione. grē tue? Ecce me miſerū multis merorībus plenū. dū vite mee finē timeo. dū pctā mea ↄſidero. dū iudiciū tuū formido dū mortis horā cogito. dū ſupplicia tartari horreo. dum opa mea q̄ diſtrictione et diſcuſſione a te pēſentur ignoro. dū q̄ fine illa clauſurus ſim penitus neſcio: dūq; hec. et alia multa mecū ſub corde retracto: ↄſolaturꝰ ades ſolita pietate dñe deꝰ: et īter has q̄relas nimioſq; ploratꝰ ac pfunda cordis ſuſpiria: aſſumis meſtā et anxiā mētē ſup alta iuga montiū: ad areolas vſq; aromatū: et collocas me in loco paſcue ſecus riuulos dulciū aq̄rū: vbi pparas ī cōſpectu meo menſaꝫ multiplicis apparatꝰ: q̄ fatigatū ſpm̄ repaueſcet: et cor triſte letificet: q̄bus tādē refocillatꝰ delitijs: mīſtaꝝ

miſeriarum mearum oblitus: leuatus ſup altitudinē terre: in te, vera pace queſco.

¶ De dulcedine diuini amoris. Caplm. 10.

Amo te deus meus amo te: et magis atque magis amare volo. Da mihi dñe deus meus ſpecioſe p̄ filijs hoim̄ vt deſiderē te. vt amē te quātū volo et quātū debeo. Immēſus es. et ſine menſura debes amari. preſertim a nobis. quos ſic amaſti: ſic ſaluaſti. p quibus tāta et talia feciſti. O amor qui ſemp ardes et nūq̄ extingueris dulcis xp̄e: bone Ieſu. caritas deus meus. accēde me totum igne tuo. amore tuo. dulcedine tua: dilectione tua. deſiderio tuo charitate tua iocūditate et exultatione tua. pietate et ſuauitate tua voluptate et concupiſcētia tua: q̄ ſancta ē et bona: que caſta eſt mūda. vt totus dulcedie amoris tui plenus. totus flāma tue caritatis vaporatus. diligā te dñm meū dulciſſimū et pulcherrimū ex toto corde meo. et ex tota aia mea: ex totis viribus meis. et ex oī itētiōe mea cū multa cordis cōtritiōe et lachrymarum fonte cum multa reuerētia et tremore. hñs te i corde et i ore et p̄ oculis meis ſp. et vbique: ita vt nullus i me adulterinis amorib⁹ pateat locus.

¶ De p̄paratiōe nr̄e redēptiōis. Caplm. 11.

Dulcherrime ieſu xp̄e rogo te p illā ſacratiſſimā effuſionem p̄cioſi ſanguis tui. quo redēpti ſumus. da mihi cordis cōtritionē. et lachrymarum fontem. p̄cipue dum p̄ces et orationes tibi offerro. Dū tue laudis tibi pſalmodiā decāto. dū miſteriū nr̄e redēptiōis. manifeſtū m̄re tue iudiciū recolo vel pfero. Dum ſacris

altarib⁹lȝ idignuſ aſſiſto. cupiēs tibi offerre illō mi rabile ꝛ celeſte ſacrificiū oi reuerētia ꝛ deuotione dignuȝ. qō tu dn̄e de⁹ me⁹ ſacerdos imaculate inſtituiſti ꝛ offerre ꝑcepiſti. i cōmemoratione tue charitatis. mortis. ſ. ꝛ paſſionis. pro ſalute noſtra pro quotidiana nr̄e fragilitatis reparatiōe. Cōfirmet mens mea iter tāta miſteria dulcedine ꝑſentie tue ſentiat te ſibi adeſſe. ꝛ letet corā te. Ignis q̄ ſemꝑ luces amor qui ſꝑ ardes. dulcis xp̄e. bōe ieſu. lumē eternū ꝛ ideficiēs. panis vite. q̄ nos reficis. ꝛ in te nō deficiſ. quotidie comederis. ꝛ ſemꝑ integer manes. reſplēde mihi. accende me. illumina ꝛ ſanctifica vas tuum. De malicia euacua. Imple de gratia. ꝛ plenū cōſerua. vt ad ſalutē aīe mee māducem cibuȝ carnis tue. quatenus manducādo te. viuam de te. viuā ꝑ te. ꝑueniam ad te. ꝛ repauſem in te.

¶ De gaudio. Cap. IX.

O Dulcedo amoris. ꝛ amor dulcedinis comedat te vēter meus ꝛ nectar̄ tui amoris. repleātur viſcera mea vt eructet mēs mea verbuȝ bonuȝ. Caritas de⁹ me⁹. mel dulce. lac iuuenum. cibus es grādiū. fac me creſcere in te vt ſano palato poſſis māducari a me. Tu es vita mea q̄ viuo. ſpes cui inhereo. glīa quaȝ adipiſci deſidero. Tu mihi cor tene. mentē rege. intellectū dirige. amorē erige. aīum ſuſpēde ꝛ in ſuperna fluēta os ſitientis te ſpiritus trahe. Taceat q̄ſo tumultuſ carniſ. Cōticeſcāt fantaſie terraꝝ ꝛ aquaꝝ aeris ꝛ poli. Taceant ſomnia ꝛ imaginarie reuelationes. omnis lingua. omne ſignū. ꝛ q̄cq̄d tranſeundo ſit. Sileat ſibi ꝛ ipſa

nia. ꝛ traſeat ſe. nō cogitā do ſe. ſꝫ te deꝰ meꝰ. qm̄ tu es reuera tota ſpes ꝛ fiducia mea. ē. n. i te dō ꝛ dn̄o nr̄o Jeſu xp̄o. dulciſſimo ꝛ benigniſſimo atq; clementiſſimo. vniuſcuiuſcunq; nr̄m ꝛ portio ꝛ ſanguis ꝛ caro. Ubi ḡ portio mea regnat. ibi regnar̄ me credo. Ubi ſanguis meꝰ dominat. ibi dn̄ari me ꝯfido vbi caro mea glificat ibi glioſiſſime eſſe cognoſco. Quāuis pctōꝛ ſim. ō hac tn̄ cōione grē nō diffido. Et ſi pcā mea me ꝓhibēt. ſuba me reqrit. Et ſi delicta ꝓpꝛia me excludunt. nature cōio non repellit.

Uerbū icarnatum eſt cā ſpei nr̄e. Capl'ꝫ. 14.

NOn eni tā inimicus ē dn̄s. vt nō diligat carnem ſuā mēbꝛa ſua ꝛ viſcera ſua. Deſpare vtiq; potuiſſeꝫ pp nimia peccata mea ꝛ vicia. culpas ꝛ īfinitas negligētias me as q̄s egi. ꝛ quotidie ideſinenter ago coꝛde. oꝛe. ꝛ ope. ꝛ in oibus modis q̄bus hūana fragilitas peccare pōt. niſi vbū tuū deꝰ meꝰ caro fieret ꝛ habitaret ī nobiſ. Sꝫ deſperare iā nō audeo qm̄ ſubditus ille tibi vſq; ad moꝛtem. aūt crucis tulit cyrographū pcōrū nr̄oꝝ. ꝛ effigēs illō cruci pcm̄ crucifixit ꝛ moꝛtē. Jn ip̄o āt ſecurus reſpiro. q̄ ſedet ad dexterā tuā. ꝛ iterpellat ꝓ nob. Jn ip̄o ꝯfiſus ad te ꝑuenire ꝯſidero. in quo iaꝫ reſurreximus ꝛ reuiximꝰ. iā i celū ꝯſcēdimus. ꝛ in celeſtibus ꝯſedemꝰ. Tibi laus. tibi gloꝛia. tibi honoꝛ tibi gratiarum actio.

Quāto maioꝛ ē de dō meditatio. tanto dulcioꝛ. Capitulum. 14.

PIiſſime dn̄e. q̄ ſic nos amaſti ꝛ ſaluaſti. ſic viuificaſti ꝛ ſublimaſti ꝑpiiſſime dn̄e q̄. dulcis eſt

memoria. tua quãto magis in te meditor tãto es mihi dulcior & amabilior Idcirco delectant me valde bona tua. puro mẽtis intuitu & dulciſſimo pij ão ris affectu in loco pegrinationis mee. iuxta modulũ meũ. interim ꝙdiu his fragilib⁹ ſubſiſto mẽbris cõſiderare. Tue.n.caritatis iaculo vulneratus ſuꝫ. tuo vehemẽter deſiderio flagro. ad te puenire cupio te. videre õſidero. Idcirco ſup cuſtodiã meam ſtabo. & vigilãtib⁹ oculis pſallã ſpũ. pſallã & mente & totis virib⁹ meis. te factorẽ & refectorẽ meũ collaudabo polum penetrabo mẽte. & deſiderio tecũ ero. Ut in pñti qdẽ miſeria ſolo corpore tenear. tecũ ãt cogitatiõe & auiditate atq; oi õſiderio ſitꝫ ſp. qtenus ibi ſit cor meũ. vbi tu es theſaurus meus deſiderabilis incõparabilis multũq; amabilis. Sꝫ ecce deus meus pijſſime ac miſericordiſſime. dum tue immenſe bonitatis & pietatis gliaꝫ cõſiderare volo. cor meũ nõ ſufficit. excedit.n. oẽm ſenſuꝫ humane mentis tuũ decus. tua pulchritudo. tua vr⁹. tua glia. tua magnificẽtia tua maieſtas. & tua caritas. Sicut ieſtimabilis ẽ tue glorie ſpẽdor. ita ineffabilis eſt eterne tue caritatis bẽignitas. q̃ illos quos ő nihilo creaſti adoptas i filios & tibi ꝯiũgis.

¶ Deſiderãte ſũt ꝑ xpo tribulatiões in hac vita. Capitulum. 15.

O Anima mea. ſi qtidie oporteret nos tormẽta pferr. ſi ipaꝫ gehẽnã lõgo tpe tollerare. vt xpm i glia ſua videre poſſimus. & ſanctis ei⁹ ſociari. nõne dignũ eſſet pati omne quod triſte eſt. vt tanti boni tanteque glorie particeps haberemur.

Inſidient ergo demones. Parent ſuas tentatiões. Frangãt corpus ieiunia. Premãt veſtĩmẽta. Labores grauẽt. Uigilie exiccẽt. Clamẽt in me iſte. Indetet me ille. vel ille. Frigus incuruet. Cõſcientia murmaret. Calor vrat caput doleat. Pectus ardeat. Inflet ſtomach⁹. Palleſcat vultus. īfirmet totuȝ. Deficiat in dolore vita mea. ⁊ anni mei i gemitibus. ingrediat putredo in oſſibus meis ⁊ ſubter me ſcateat. vt requieſcaȝ in die tribulatiõis. ⁊ aſcẽdaȝ ad populũ accintum nr̃m. Que enim erit iuſtoruȝ gloria? ꝙ grãdis ſanctoꝝ letitia? cũ vnaqueqꝫ facies fulgebit vt ſol. cuȝ ordinibus diſtictis populum ſuũ dn̄s in regno patris ſui ceperit recẽſere. ⁊ meritis atqꝫ opib⁹ ſingulorũ promiſſa premia reſtituet. pro terrenis celeſtia ꝓ tẽporalibus ſempiterna. ꝓ modicis magna. Reuera cumulus felicitatis erit cuȝ dn̄s adducet ſanctos ſuos ī viſiõe pr̃ne glie. ⁊ faciet ī celeſtib⁹ cõſidere vt ſit de⁹ oīa ī oib⁹.

¶ Quõ regnuȝ celorum poſſit acqri. Cap. 16.

O Felix iocũditas ⁊ iocũda felicitas ſcõs viderẽ. cũ ſcis eẽ ⁊ eſſe ſctm̃. deũ viderẽ ⁊ deũ hr̃e in eternũ ⁊ vltra. Hec ſedula mẽte cogitem⁹. hec toto deſiderio deſideremus. vt ad eos cito ꝑuenire valeamus. Si qras quõ iſtud poteſt fieri. vel quibus meritis. quibuſue auxilijs? Audi. Res iſta poſita eſt in poteſtate faciẽtis. qm̃ regnum celoꝝ vim patiatur. Regnuȝ celorum. o homo aliud nõ querit preciũ niſi teipſuȝ tantũ valeat quantuȝ es. Te da. ⁊ habebis illud. Quid turbaris de ꝑcio? chriſtus ſemetipm̃ tradi-

dit vt acq̄reret te regnū deo prī. Jta tu temeipſū da. vt ſis regnū eiꝰ. ac nō regnet pctm̄ i tuo mortali corpore. ſed ſpiritus in acquiſitione vite.

¶ Quid ſit ⁊ quid bēat paradiſus. Cap. 17.

O Anima mea. reuertamur ad ciuitatem celeſtē. in qua ſcripti ſumꝰ ⁊ ciues decreti. Sicut ꝗ̄ ciues ſctōꝝ ⁊ domeſtici dei. ⁊ ſicut hr̄des dei. coheredeſ aūt xp̄i. cōſideremꝰ iclytā nr̄e vrbis felicitatē. inquātū ꝯſiderare poſſibile ē. Dicamꝰ ergo cū ꝓpheta. O q̄ glorioſa dicta ſūt de te ciuitas dei. ſicut letātiū oium habitatio eſt i te. Fūdariſ eni exultatione vniuerſe terre nō ē i te ſenectꝰ nec ſenectutiſ miſeria. nō ē in te mācꝰ. nec claudꝰ. neq̄ gibboſus. neq̄ deformis. dū oēs occurrūt ivirū ꝑfectū. i mēſurā etatis plenitudis xp̄i. Quid hac vita beatiꝰ? Ubi nō ē paupratis metꝰ. nō egritudinis ibecillitas. Nemo ledit. nemo iraſcit. nemo inuidet. Cupiditas nl'la exardeſcit. Nullū cibi deſideriū. Nulla honoriſ aut ꝑtātis pulſat ābitio. Nullꝰ ibi diaboli metꝰ. īſidie demonū nulle. terror gehenne ꝓcul. Mors neq̄ corpis neq̄ aie. ſed īmortalitatis mūere iocunda vita. Nulla erūt tūc mala. nulq̄ diſcordia. Sz cūcta ꝯſōna. Cūcta cōueniētia. q2 oiū ſctōꝝ vna erit cōcordia. Pax cūcta ⁊ leticia ꝯtinet. trāquilla ſūt oia ⁊ q̄eta. Iugis ſplēdor. nō ille q̄ nūc ē. ſz tāto clarior q̄to felicior. q2 ciuitas illa. vt legit. n̄ egebit lumie ſolis. ſz dn̄s oīps illūinabit eā. ⁊ lucerna eiꝰ eſt agnꝰ. Ubi ſcī fulgebūt vt ſtelle i ꝑpetuas eternitates. ⁊ ſicut ſplendor firmamēti q̄ erudiūt mltoſ.

Digitized by Google

Quapp nox ibi nlla. nlle tenebre. ↄcurſus nubiū nl lᵒ. nec frigoris ardor ſue aſpitas vlla. ſed talis erit rex tēperies. q̄ nec ocul⁹ vidit nec auris audiuit. nec i cor hoīs aſcēdit. niſi illo rū q̄ ea pfrui digni īueniū tur. q̄rū noīa ſcripta ſūt i libro vite vex ſup h̄ oīa eſt ↄſociari chor⁹ āgelox ⁊ archāgelox atq̄ oīum celeſtiū v̄tutū. Intueri pa triarchas ⁊ pphetas. Ui dere aplos atq̄ oēs ſcōs. Uidere ēt parētes nros. Glioſa ſūt hec. Sꝫ mlto glioſi⁹ ē pſentē dei vultū cernē. icircūſcriptū lumē videre. Superexcellēs glīa erit cū deū videbim⁹ ī ſeip ſo. videbim⁹ ⁊ hēm⁹ ī no bis. quē cernē finis nō erit.

¶ Nō valet hō dō vicē reddere niſi p amorem.

Capitulum. 18.

ANima inſignis dī imaginē. illu ſtris ſilitudinē. hꝫ i ſeſe ex deo q̄ admoneat ſp aut ſtare cuꝫ eo. aut redire ſi mota ſuis affectib⁹. īmo ↄfecti- bus fuerit. Et nō ſolū hꝫ. vn̄ reſpirat q̄eat. i ſpe ve nie ⁊ mīe. ſꝫ ēt vn̄ audeat aſpirare ad nuptias v̄bi. ⁊ cū deo inire ſedus ſocie tatis. atq̄ cū rege angelo rū ducē ſuaue iugū amo ris. Hec oīa facit amor. ſi aīa exhibeat ſe ſimilē dō p volūtatē. cui ſimilis eſt p nām. diligens ſicut dile cta ē. Sol⁹ ē amor ex oī- b⁹ aīe motibus. ſenſibus atq̄ affectibus. i quo pōt creatura. ⁊ ſi nō ex q̄: rn̄- dere auctori. vel ſibi mutu am repēdere vicē. Amor vbi venerit. ceteros in ſe oēs traducit. ⁊ captiuat affect⁹. Amō p ſe ſufficit. per ſe placet. ⁊ pp ſe. Ipē meritū. ipē pmiū. ipſe cā. ipē fruct⁹. ipſe vſus. Per amorē ↄiūgitur dō. Amor facit vnū ſpm̄ de duob⁹. Amor facit idem velle ⁊ idē nolle. Amor facit pꝛi

Digitized by Google

ta mores cõponere. post modũ oia q̃ adſunt tanq̃ nõ adſint ↄſiderãt. tertio vero loco munda cordis acie ⁊ ſupna ⁊ iterna ↄſpi cere. Per amorẽ pmũ in ſeculo bene gerunt hone ſta post moduꝫ ẽt hõeſta ſeculi ↄſpiciunt. ad extremũ ẽt dĩ itima ↄſpiciunt.

¶ Quid i nobis de⁹ req̃rat ſibi ſile. Cap. 19.

Deus pr̃ caritas ẽ de⁹ fili⁹ dilectio ẽ ſpũſſũs amor pr̃is ⁊ filij eſt. hec caritas. ⁊ h̃ dilectio: aliq̃d ſile reqrit i nobis: ſcꝫ caritatẽ q̃ velut q̃daꝫ affinitate ⁊ ↄſanguitatis ei ſociemur ⁊ ↄiũgamur. Amor dignitatiſ neſcius: reuerentiam neſcit. Qui amat p ſeipſum fiducialr accedit ad oñm deũ. familiariterq́ꝫ loq̃tur ei. nihil timẽs nihil heſitãs. Perdit qd viuit q̃ non diligit. Qui autẽ diligit oculos ſuos ſemp hꝫ ad deũ. quẽ diligit. queꝫ deſiderat. In quo meditat. in quo delectat. quo paſcat. in quo impinguat. Iſte talis ſic deuotus. ita canat. ita legit. ⁊ in oĩbus operibus ſuis ſic eſt ꝓuidus ⁊ circũſpectus. quaſi deus adſit preſens ante oculos eius. ſicut reuera ad ẽ. Ita orat quã ſit aſſumptus ⁊ pſentatos ante faciẽ maieſtatis in excelſo throno. vbi milia milium miniſtrant ei. ⁊ decies centena milia aſſiſtunt ei. Animam q̃ viſitat amor. experge facit dormientem. Monet ⁊ emollit. eam. ⁊ vulnerat cor meus. Tenebroſa illuminat. Clauſa reſerat. Frigida inflammat. Mentem aſperam ⁊ iraſcibilem ⁊ impatientẽ mitigat. Vicia fugat. Carnales affectus cõprimit. Mores emẽdat. Reformat ⁊ innouat ſpũuꝫ. Lubrice etatis mot⁹ actuſq́ꝫ leues coercet. hec omnia

facit amoꝛ cū ꝓſens eſt. cum vero abſceſſerit ita incipit aia iacere lāguida, ac ſi cacabo bullienti ſubtraxeris ignem.

¶ De cōfidētia aie amātis deum. Cap. 20.

Magna res eſt amoꝛ: quo aia p ſemetipſū fiducialr accedit ad deū. Deo ꝯſtāter inheret. Deū familiariter percūctat. ꝯſultatqꝫ d̄ oī re. Aia q̄ amat deū nil aliud pt cogitare. nil loq. Cetera contēnit. Oia faſtidit. Quicqd meditat quicqd loquit. amoꝛē ſapit. amorē redolet. ita amoꝛ dei eam ſibi vēdicauit. Qui vlt hre noticiā dei. amet. Fruſtra accedit ad legendū. ad meditādū ad pdicādū. ad oꝛādū q̄ n̄ amat amoꝛ dei. amoꝛē aie pit. ꝛ eam intēdere ſibi facit. Amat deꝰ vt amet. Cum amet nil aliō vult quam amari ſciēs amoꝛe eē beatos qui ſe amauerit. Aia amās cūctis ſuis renūciat affectioībꝰ. ꝛ tota ſoli incūbit amoꝛi. vt poſſit reſpōdere amoꝛi in redibēdo amoꝛe. Et cui tota ſe effuderit in amoꝛē. q̄tuꝫ eſt ad illud fontis ꝑhēne ꝓfluū. Nō pari vbertate ꝯcurrūt. Amoꝛ: ꝛ amās. Anima ꝛ deꝰ Creatoꝛ ꝛ creatura. tñ ſi ex toto ſe diligit. nihil deeſt vbi totū eſt. Nō timeat aia que amat paueat q̄ nō amat. Aia amās fert votis. trahit deſiderijs: diſſimulat merita. maieſtati oculos claudit. aperit voluptati. ponēs ſe i ſalutari. ꝛ fiducialr agēs in eo. Amoꝛe aia ſecedit. ꝛ excedit a cōpoꝛeis ſenſibꝰ. vt ſeſe non ſentiat q̄ deū ſentit. Hoc fit cū mēs ineffabili dei illecta dulcedie quodāmō ſeſe ſibi furat. imo rapit atqꝫ elabit a ſeipſa. vt dō fruat ad iocūditatē. Nihil tā iocūdū: niſi eēt tam

Digitized by Google

modicū. Amor dat fami liaritatē. di. Familiaritas auſū. Auſus guſtū. Guſt' famē. Amnia quā tangit amor dei. nihil aliud pōt cogitarē. nil deſiderare. frequēter ſuſpirat dicēs. Sicut ceru' dſiderat ad fontes aquarū. ita deſiderat aīa mea ad te deus me'.

¶ Quid fecit de' pp hominē. Cap. xi.

Deus amore venit ad hoīes. venit i hoīes fact' eſt hō. Amore de' iuiſibilis ſuis ſuis factꝰ eſt ſilis. Amore vulnerat' ē pp delicta nr̄a. Tuta ꝛ firma requies ē īfirmis ꝛ pctōꝛib' i vulnerib' ſaluatoris. Securis illic habito. patēt mihi viſcera p vulnera. Quicquid ex me mihi deeſt. vſurpo mihi ex viſceribus dñi mei. qm̄ mīa affluūt. nec d ſūt foramīa p q affluāt. Per foramīa corpis patēt mihi archana cordis. Pꝫ magnum pietatis ſacmr. Patēt viſcera mīe dī nr̄i in qb' viſitauit nos. oriēs ex alto. Uulnera ieſu xp̄i plena ſunt mīa. plēa pietate. plena dulcedīe ꝛ caritate. Foderūt man' ei' ꝛ pedes ei' ꝛ lat' ei' lācea p forauerunt. Per has rimas licet mihi guſtare: ꝙ ſuauis eſt dn̄s de' meus. qm̄ reuera ſuauis ꝛ mitis ꝛ mlte mīe ē: oib' eū īuocātib' ꝛ īqrentib' ꝛ maxime diligētib'. Copioſa redēptio data ē nobis in vulnerib' ieſu xp̄i ſaluatoris nr̄i. Magna multitudo dulcedinis. plenitudo gratie ꝛ pfectio virtutū.

¶ De recordatiōe vulnerum ieſu xp̄i dn̄i noſtri. Capitulum. xxii.

Cum me pulſat aliq̄ turpis cogitatio. recurro ad vulnera xp̄i. Cū me pmit caro mea recordatione vulneꝝ dn̄i mei reſurgo. Cū diabol'

mihi parat īſidias. fugio ad viſcera mīe dñi mei. ꝛ recedit a me. ſi ardoꝛ libidis moueat mēbꝛa mea. recoꝛdatiōe vulnerū dñi nr̄i filij dei extinguit. In oīb⁹ aduerſitatib⁹ n̄ iueni taꝫ efficaꝫ rmediū ꝙ vulnera xp̄i. In illis doꝛmio ſecur⁹ ꝛ qeſco irrepid⁹. Xp̄s mōtu⁹ ē ꝓ nob. nihil tā ad moꝛtē amaruꝫ. qd̄ moꝛte xp̄i nō ſanet. Tota ſpes mea eſt in moꝛte dñi mei. Moꝛs ei⁹ meritū meū. refugiū meū. ſal⁹. vita ꝛ reſurrectio mea. Merituꝫ meū miſatio dñi. Nō ſuꝫ meriti iops. ꝙdiu ille miſationū dñs nō defuerit. Et ſi mie dñi mlte. mltus ego ſuꝫ meritiſ. Quāto ille potātioꝛ eſt ad ſaluandū. tāto ego ſuꝫ ſecurioꝛ.

¶ Recoꝛdatio vulnerū xp̄i ē efficax remedium ꝯ oēs aduerſitates. Ca. xx.

Peccaui pcm̄ grāde ꝛ multoꝝ ſū mihi ꝯſcius delictoꝝ. nec ſic deſpero. qm̄ vbi abūdauerūt delicta. ſupabūdauit ꝛ grā. Qui de venia peccatoꝝ ſuoꝝ dſpat. negat deū eē miēꝫ. Magnā iniuriā do facit. q de ei⁹ mīa diffidit. Quātū i ſe ē negat deū hr̄e caritatē: vitatē ꝛ ptātē. i qͥbus tota ſpes mea ꝯſiſtit. ſ. i caritate adoptiōis. i vitate ꝓmiſſiōis ꝛ in ptāte redēptionis. Murmuret iā ꝙtuꝫ voluerit inſipiēs cogitatio mea dicens. qs .n. es tu. ꝛ quāta ē glīa illa. qͣbu ſue meritis illā obtinerē ſperas? Et ego fiducialr̄ rſpōdebo. Scio cui credidi qꝛ in caritate nimia adoptauit me i filiū. qꝛ verax ē i ꝓmiſſiōe. potēs i exhibitiōe. ꝛ lꝫ ei facere qd̄ vult. Nō poſſum terreri mltitudie pctōꝝ. ſi moꝛs dñi in mētē meaꝫ venerit. qm̄ pctā mea illū vincere non pn̄t. Claui ꝛ lācea clamāt mihi. ꝙ vere recōciliatus ſuꝫ xp̄o ſi eū

in latero. Longin' aperuit michi lat' xpi lancea. ⁊ ego intraui ⁊ ibi requiesco securus. Qui timet amet. quia caritas foras mittit timorem. Nullum tam potens est ⁊ tam efficax contra ardorem libidinis medicamentum quam mors redemptoris mei extendit brachia sua in cruce. ⁊ expandit manus suas. paratus in amplexus peccatorum. Inter brachia saluatoris mei. ⁊ viuere volo: ⁊ mori cupio. Ibi securus decantabo. Exaltabo te domine. quoniam suscepisti me. nec delectasti inimicos meos super me. Saluator noster caput inclinauit in morte vt oscula daret suis dilectis. Toties deum osculamur quoties in eius amore compungimur.

¶ Meditatio anime ad amorem xpi. Capitulum. 24.

O Anima mea insignita dei imagine, redempta xpi sanguine. desponsata fide. dotata spiritu. ornata virtutibus. deputata cum angelis diligite illum. a quo tantum dilecta es. Intende illi qui intendit tibi. Quere querente te. Ama amatorem tuum a quo amoris eius amore preuenta es. qui est causa amoris tui. Ipse est meritum. ipse premium. ipse fructus. ipse vsus. ipse finis. Esto sollicita cum sollicito. cum vacante vacans. cum mundo munda. cum sancto sancta. Qualis apparueris deo. talis oportet vt appareat tibi deus. Suauis ⁊ mitis. ⁊ multe misericordie. suaues. mites. dulces. humiles ⁊ misericordes requirit. Ama illum qui te eduxit de lacu miserie. ⁊ de luto fecis. Elige illum amicum tuum pre omnibus amicis tuis: qui cum omnia subtracta fuerint solus tibi fidem seruabit. In die sepulture tue cum omnes amici tui recedent a te. ille te non derelinquet, sed tuebitur

a rugiētibus ꝑparatis ad eſcā. ⁊ ꝯducet te ꝑ ignotā regionē. atq; ꝑducet ad plateas ſupne. Siō: ⁊ ibi collocabit te cū āgelis an̄ faciē maieſtatis ſue vbi audies illō angelicū melos ſctūs ſanct⁹ ſanct⁹ ⁊c. Ibi ē cāticū leticie. vox exultatiōis ⁊ ſalutis gratiarum actio ⁊ vox laudis. atq; alleluia ꝑpetuū. Ibi eſt cumul⁹ felicitatis. ſupeminēs glia. ſupabūdās letitia. ⁊ oia bōa. O aia mea ſuſpira ardēter. ꝯſidera vehemēter vt poſſis puenire i illā ſupnā ciuitatē de q̄ tā glorioſa dicta ſunt. I q̄ ſicut letantiū oīum habitatio ē. Amore potes aſcēdere. Amāti nihil ē difficile. nihil ipoſſe. Aia q̄ amat aſcēdit frequēter ⁊ currit familiariter ꝑ plateas celeſtis. Hieruſalē. viſitādo patriarchas. ⁊ ꝓphetas. ſalutādo aplos. admirādo exercit⁹ martyꝝ ⁊ ꝯfeſſoꝝ: choroſq; virginum ſpeculādo. Celū ⁊ terra ⁊ oia q̄ i eis ſūt: nō ceſſāt mihi dicere vt amem dn̄m deum meum.

¶ Nil pt aīe ſufficē ꝑter ſūmū bonū. Cap. 25.

Cor humanū in ꝯſideratiōe eternitatis nō fixum nūq̄ ſtabile pt eē ſ; oī volubilitate volubili⁹. alio i aliō trāſit. q̄rens: reqē vbi nō eſt. In his aūt caducis ⁊ trāſitoriis: in q̄bus eius affect⁹ captiui tenentur. verā req̄em inuenire nō valet. qm̄ tāte ē dignitatis. vt nullū bonū ꝑter ſūmū bonū ei ſufficere poſſit. Tāte ē et libertatis vt i aliqd vicium cogi nō poſſit. Propterea vnicuiq; ꝓpria volūtas cā ſue dānatiōis vel ſaluatiōis: ⁊ iō nihil ditius bōa volūtate. deo offert. Bōa volūtas deū ad nos ꝯducit. ⁊ nos i eū dirigit. p Bonā volūtatē deū diligim⁹ ⁊ qū diligim⁹ ad eū

currim⁹. ad õuꝫ puẽim⁹ ꝛ cũ poſſidem⁹. O bõe voluntas p quã ad dei ſilitu dinẽ reformamur ꝛ ei ſimiles efficimur. Ita amabilis ẽ deo bõa volũtas: vt ipe in corde bitare nõ velit in quo bõa volũtas nõ fuerit. Bõa volũtas illius ſũme maieſtatis trinitatẽ ad ſe iclinat. Sapiẽtia nãq ad cognitionẽ vitati illã illumiat. Caritas ad õſideriũ bõitatis iſlãmat. Eternitas in ea cuſto dit, qȝ creauit ne pereat.

¶ Quid ſit cognitio veritatis. Caplm. 26.

Quid eſt cogni tio veritatis; pmo cognoſcere teip ſuꝫ. ꝛ qȝ debes: eẽ ſtudeas. qȝ ãt corrigẽ dũ ẽ: corrigas. Deide cognoſcẽ ꝛ amare creatorẽ tuuꝫ bãt. ẽ totuꝫ bois bonũ. Uide ẽ ꝙ ieffabilis ẽ diuĩe caritatis ẽ nos dilectio. De nihilo nos creauit. ꝛ ꝗcqd bẽm⁹ dõauit. Sꝫ qꝛ plus dilexim⁹ datã quã datorẽ. creaturã quã creatorẽ. cecidimus in laqueum diaboli. ꝛ facti ſũ m⁹ ei⁹ ſerui. Deus vo miſemot⁹ miſit filiuꝫ ſuuꝫ quo redimeret ſuos. miſit ẽt ſpm̃ ſcm̃ q̃ ſuos adoptaret in filios. Filiuꝫ dedit ĩ pciuꝫ redẽptiõis. ſpiritũ ſanctũ i pꝰuilegiũ amoris. ſe deniq totuꝫ ſuat here ditatẽ adoptiõis. Ita de⁹ vt pijſſim⁹ ꝛ miſicordiſſimus: p deſiderio vel amore bois mõ ſolũ ſua. vex etiã ꝛ ſeipm ipẽdit vt hoĩẽ recuparet. nõ tã ſibi ꝙ boi ipſi. Ut hoies ex deo naſcerẽt. pmo ex ipſis natus ẽ de⁹. Quis ẽ tã durus ꝙ nõ emolliat amor dei ſic boieꝫ pueniẽs. tã vehemẽs amor ꝙ bõ pp boiem dignatus eſt fieri. Quis põt odire boiem cuius nãm ꝛ ſilitudinẽ videt in humãitate dei? Reuera q̃ odit illuꝫ. odit deum. ꝛ ita perdit quicquid

facit. Deꝰ nã que ꝓpter hoīem factus ē hō. vt eſſet redēptor q̃ erat ⁊ creator. vt d̃ ſuo redimeret hō. ⁊ vt fa‐miliarꝰ diligeret ab ho‐mine: velatꝰ in ſimilitudie ho‐minis apparēs. ⁊ vt vter‐q̃ ſenſus hoīs in ipo bea‐tificaret ⁊ reficeret. oculꝰ cordis in eius diuinitate. ⁊ oculus corporis in eius humanitate vt ſiue ingre‐diēs ſiue egrediēs. in ipo paſcua inueniret natura humana condita ab ipo.

¶ Quid in nobis operet miſſio ſpũſſcti. Ca. 27.

Saluator namq̃ ꝫ nr̃ natꝰ ē no‐bis. crucifixꝰ ⁊ mortꝰ ē ꝑ nobis vt morte ſua mortē nr̃am deſtrueret. Et q̃a botrus carnis portatꝰ fuerat ad torcular crucis. ⁊ expreſſio‐ne ſcã fluere cepat muſtū diuinitatis miſſus eſt ſpũs ſctūs. quo vaſa cordiū ꝑpa‐rarent. ⁊ vinū nouū in vtres nouos poneret. ꝑcẽ‐

dū. vt corda mundarent ne infuſum pollueret. ⁊ po‐ſtea ligarentur ne infuſuꝫ amitteret. Mundarẽtur gaudio iniq̃tatis. ligaren‐tur cõtra gaudiuꝫ vani‐tatis. Nõ enī qd̃ bonum eſt venire potuit. niſi pri‐us recederet qd̃ malū eſt. gaudiū iniq̃tatis polluit. gaudiuꝫ vãitatis effudit. Gaudiū iniq̃tatis reddit vas ſordiduꝫ. ⁊ gaudium vanitatis facit rimoſum. Gaudiuꝫ iniq̃tatis ē. cum peccatū diligit. ⁊ gaudiū va‐nitatis eſt cum tranſitoria amant. Eijce ergo qd̃ malū eſt. vt qd̃ bonum ē ꝑcipe poſſis. Effunde amaritu‐dinē. vt dulcedie impleri poſſis. Spũs ſctūs gau‐dium ē ⁊ amor. Eijce ſpm̃ diaboli ⁊ ſpirituꝫ mundi vt accipias ſpiritum dei. Spiritus diaboli opatur gaudiuꝫ iniq̃tatis. ⁊ ſpiri‐tꝰ mũdi gaudiū vanitatis. Et hec gaudia mala ſunt. qm̃ aliud hꝫ culpã, aliud oc‐

caſionē culpe. Ueniet aūt ſpūs dī cū electi fuerit ſpiritꝰ mali ⁊ itrabit tabernaculuz cordis. ⁊ opabit gaudiū bonū. ⁊ amorem bonū. q̄ expellit amō mūdi. ⁊ āor peccati. Amor mundi allicit ⁊ decipit. Amor pcti polluit. ⁊ ad mortē ꝯducit. Amor dei mentē illumina. conſcientiam. mundat. Animam letificat. ⁊ deū dmōſtrat.

¶ De opatiōe eiꝰ q̄ diligit deum. Cap. 28.

IN q̄ amor dei ē. ſp cogitat qn̄ ad deū ꝑueniat. qn̄ mūdū derelinq̄t qn̄ carnis corruptionē euadat. Ut vaz pacē īueniat. ſp hz cor ſuū ⁊ dſiderīū i ſupna eleuatuz. qn̄ ſedet qn̄ ambulat. qn̄ requieſcit. vel qn̄ aliqd agit. cor a dō nō recedit. Oēs ad amorē dī exhortat. oībꝰ āorē dei cōmēdat. ⁊ q̄ dulcis ſit dei amō. ⁊ q̄ malꝰ. ⁊ q̄ amarꝰ ſit amor ſeculi. corde. ore. ⁊ opeoībꝰ demōſtrat. Deridet huius ſeculi gloriam. arguit ſollicitudinē. ⁊ q̄ ſtultum ſit in his q̄ trāſeunt fiduciā hr̄e oñdit. Mirat cecitatē hoīum q̄ hͣ diligūt. Mirat ēt qūo vniuerſa hͣ trāſitoria ⁊ caduca. oēs nō dreliquūt. Oibꝰ extriat dulce qd̄ ſibi ſapit. oibus placere qd̄ diligit oibus qdē eē manifeſtuz qd̄ cognoſcit. Frequēter deuz ſuum ꝯtēplat. ⁊ in eius ꝯtemplatione ſuauiter reficit. tāto felicius q̄to frequētius. Dulce ē ei ſp ad ꝯſiderāduz. qd̄ ad amādum ⁊ laudāduz ſp eſt ſuaue.

¶ De vera cordis requie.
¶ Capitulum. 29.

REuera hec ē vera cordis requies cū totū i amōrē dī ꝑ dſideriū figit. Nec q̄cq̄ aliō appetit. ſz in eo qd̄ tenet felici q̄daz dulcedine delectat. delectando iocundat. Si vo

Vana aliq̄ cogitatiōe: vel rez occupatiōe. ide aliq̄ tulū abſtractū fuerit: ſum ma cū feſtinatiōe illuc re dire feſtiat: exiliū reputãs alibi q̄ ibi mozaz facere. Nã ſic nullū ē momētuz. q̄ hō nō fruat. vel vtatur pietate diuia ſic nullū de bet eē momētū q̄ eū pñtē nō hēat in mēozia. Jdcir cō nō bzeui crimie tenet aſtrict⁹ q̄ſq̄s in orone cū deo loqtur. ⁊ ſubito ab ſtrahit ab ei⁹ ɔſpectu q̄ſi ab oculis nō vidētis nec audiētis. hoc aūt fit quã do cogitationes ſuas ma las ⁊ īpoztunas ſequit ⁊ aliquam viliſſimã creatu rã ad quã mētis intuitus facile diſtraibt. ei pfert. il lã videlicet in cogitatiōe ſepi⁹ reuoluēdo q̄ deum quē aſſidue dz ſcoler cre atorē. adozar redēptpzē. expectare ſaluatozem. ti mere iudicem.

¶ Quicq̄d mēti aſpectū ab eo retrahit oīno fugiē dū ē atq: exectrãdū. c. 30.

Quiſquis amas mūdū: tibi pſpi ce quo ſit eūdū. Hec via q̄ vadis via peſſima plēaq; cladi. Fuge ḡ. o hō paululū oc cupatiōes tuas: ⁊ abſcō dere modicū a tumultuo ſis cogitatiōib⁹ tuis. Ab ȷ̄ce nunc onerōſas curas: poſtpōe laboziōſas diſtē ſiōes: vaca aliq̄tulū deo: ⁊ paululū reqeſce in eo. Intra in cubiculuz mētis tue. Exclude oīa pt deū: ⁊ q̄ valēt ad q̄rēdū eū: ⁊ clauſo oſtio q̄re euz. Di cat nūc totū coz tuū deo. Quero vultū tuū. vultuz tuū dn̄e q̄ro. Eya nūc ḡ. dn̄e de⁹ me⁹. Tu doce coz meū vbi ⁊ q̄uo te querat. vbi ⁊ q̄uo te inueniat. Dn̄e ſi hic nō es. vbi te q̄rã ab ſentē: Si at vbiq; es. cur te nō video pñtē: Sz cer te hitas lucē iacceſſibilē. Sz q̄uo accedã ad lucē i acceſſibilē: Aut q̄s me de-

Digitized by Google

ducet: ⁊ inducet in illã vt
videã te in illa? Deinde q̄-
bus signis q̄ facie te q̄ra?
Nunquã te vidi dñe deus
me⁹: nũq̄ noui faciẽ tuã.
Quid faciet altiſſime do
mine. qđ faciẽt iſte longin
quus exul tu⁹. Quid fa-
ciet ſeruus tu⁹. anxi⁹ amo-
re tui. ⁊ lõge ꝓiectus a fa
cie tua? En anhelat vide
re te. ⁊ nimis illi ab ẽ fa-
cies tua. Accedere ad te
d̄ſiderat: ⁊ ĩacceſſibilis ẽ
bitatio tua. inuenire te cu-
pit. ⁊ neſcit locum tuum.
Querẽ te affectat. ⁊ igno
rat vultum tuum.

❧ Uiſio dei ꝑdita eſt ꝑ
peccatũ ⁊ mĩſia iuẽta ẽ.
Capitulum. 31.

DOmine de⁹ me⁹
es tu: ⁊ dñs me
us. ⁊ nũq̄ vidi
te. tu me feciſti
⁊ refeciſti ⁊ oia bona tua
mihi cõtuliſti. ⁊ nõdũ vi-
di. te neq; noui. Deniq;
ad te vidẽdũ fact⁹ ſum. ⁊
nondũ feci ꝑ qđ factus
ſum. O miſera ſors hoīs
⁊ cũ hoc ꝑdidit ad qđ fa
ctus ẽ. O dir⁹ ac dur⁹ ca
ſus ille. Heu qđ ꝑdidit. ⁊
qđ īuẽit. Quid abſceſſit.
⁊ qđ remanſit? Perdidit
btitudinẽ ad quã fact⁹ ẽ.
⁊ inuẽit miſeriã ad q̄ fact⁹
nõ ẽ. Abſceſſit ſine q̄ nihil
felix ẽ. ⁊ remanſit qđ ꝑ ſe
nõ niſi miſerũ eſt. Mãdu
cabat tũc hõ panẽ ãgelo
rũ quẽ nũc eſurit. mãdu-
cat nũc panẽ doloꝝ. quẽ
tunc neſciebat. O tu dñe
vſq; q̄ obliuiſceris i finẽ.
vſquequo auertis faciẽ tuã
a nobis? Quñ reſpicies ⁊
exaudies nos? Quñ illu-
minabis oculos nr̃os ⁊ oſtẽ
des nobis faciẽ tuã? Quñ
reſtitues te nobis? Reſpi
ce dñe ⁊ exaudi ⁊ illumia
nos ⁊ oſtẽde nob̄ teipſuz.
reſtitue te nobis. vt bñ ſit
nobis. ſine quo tã male ẽ
nobis. Jnuita nos. adiu
ua nos obſecro dñe. Ama
ricatũ ẽ cor meũ ſua d̄ſo-
latione. Indulcora illud

tua ꝯſolatione. Obſecro dñe. Eſuriẽs cepi q̄rer̄ te. ne deſinā ipaſtus a te. Fa- melicus acceſſi. ne recedā īpaſtus. Paup̄ veni ad di ſitē. miſer ad mīeꝫ. ne re cedā vacu⁹ ꝛ ꝯtēpt⁹. Dñe īcuruat⁹ ſuꝫ. ꝛ nō poſſum niſi deorſuꝫ aſpicere. Eri ge me vt poſſiꝫ ſurſuꝫ vi- dere vel itēdere. Iniq̄ta- tes mee ſupgreſſe ſūt cap̄ meū. obuoluerunt me. ꝛ ſicut onus graue grauant me. Euolue me ꝛ exone- ra me. ne vrgeat ſup̄ me potēs os ſuuꝫ. Doce me q̄rere te. ꝛ oñde te q̄renti te. qꝛ nec q̄rere te poſſuꝫ niſi doceas tu. nec īuēire niſi te oſtēdas. Queram te deſiderādo. deſiderē te querēdo. Inueniā aman- do. Amem inueniēdo.

¶ De bonitate dei. Capitulum. 32.

PAteo dñe ꝛ gra tias ago qꝛ crea ſti me ad hāc i- maginē tuaꝫ. vt tui mēoꝛ te cogitē te amē. Sꝫ ſic ē abolita corrup ti one vicioꝝ. ſic ē obfuſca- ta fumo pctōꝝ. vt nō poſ ſit facere ad qđ fcā ē. niſi tu renoueſ ꝛ refoꝛmeſ eā. Rogo dñe q̄ das fidei in- tellectū. da mihi vt quan tuꝫ ſcis expedire itelligā. qꝛ es ſicut credimus. ꝛ h̄ es qđ credim⁹. ꝛ q̄dē cre dimus te eſſe aliq̄d q̄d q̄ nihil maius. aut meli⁹ co gitari poſſit. Quid ḡ es dñe de⁹. quo vnū maius meliuſqꝫ nihil valet cogi tari. niſi id qđ ſūmū bonū oīuꝫ ſolū exiſtēs ꝑſe ꝑſe fecit oia. alia facit ex nihilo. Qđ ḡ bonū deeſt ſūmo bo no p̄ qđ oē bonū: Tu es itaqꝫ iuſtus. verax btūs ꝛ q̄cq̄d aliđ eſt meli⁹ eſſe q̄ nō eē. Vꝫ malis q̄uo parciſ. ſi es totus ſūme iu ſtus: Ab qꝛ bōitas tua ē incōpꝛehenſibilis: Latet hoc in luce iacceſſibili q̄ ihabitas. vere i altiſſimo ꝛ ſecretiſſimo bonitatis

tue pfundo latet. fons. vñ manat fluui⁹ mīe tue. Na cū tot⁹ ⁊ ſumme iuſtus ſis. tñ idcirco ēt malis benign⁹ es qr tot⁹ ⁊ ſumme bon⁹ es. Minus nāq3 bonus ees. ſi nulli malo ees benignus. Melior eſt. n. q ⁊ bonis ſit ⁊ malis bon⁹ ē, q̄ q bōis tm̄ bon⁹ ē. Et melior ē qr malis ⁊ p cēdo ⁊ puniēdo bon⁹ ē: quā qui puniēdo tm̄. Id ergo miſericors es: qr totus ⁊ ſumme bonus es.

¶ De dlectabili fruitione dei. Capl'z. 35

Omnia bonitas q̄ oiuz itellectū excedis. veniat ſup me mīa illa q̄ d tāta opulētia pcedit. Influat i me q̄ pfluit de te. Parce p clemētiā ne vlciſcaris p iuſtitiā. excita te nunc aīa mea. ⁊ erige totuz itellectū tuū. ⁊ cogita q̄tu3 potes. q̄le3 ⁊ q̄le ſit illō bonū qd de⁹ ē. Si. n. ſingula bona dlectabilia ſunt: cogita intēte q̄ delectabile ſit illō bonu3: qd ptinet iocunditatē oīum bonoꝝ. ⁊ nō q̄le in rebus creatis ſumus experti. ſz tāto differentē quāto differt a creatura creatori. Si. n. ē bōa vita creata q̄ bona ē vita creatrix. Si iocunda. ē ſal⁹ facta. q̄ iocunda eſt ſal⁹ q̄ fecit oēz ſalutē. Si amabilis ē ſapientia: in cognitiōe rerū cognitaꝝ q̄ amabilis ē ſapia q̄ oīa fecit ⁊ cōdidit ex nihilo. Denique ſi multe ⁊ magne ſunt delectatiōes i reb⁹ dlectabilib⁹: q̄lis ⁊ quāta eſt delectatio in eo q ipſa delectabilia fecit. O q illo bono fruet quid illi erit. Quid illi nō erit. Certe quicquid voluerit illi erit. ⁊ quicquid noluerit nō erit. Ibi quippe illi erunt bona anime ⁊ corporis. qualia nec ocul⁹ vidit: nec auris audiuit nec cor hominis cogitauit.

¶ Summū bonū appetēdū ē. Cap. 54.

Ur ergo p multa vagaris homuncio q̄rēdo bona aie tue. ⁊ corpis tui? Ama vnū bonū in q̄ ſūt oia bōa. ⁊ ſuffi cit. Deſidera ſimplex bonū qd̄ ē oē bonū. ⁊ ſatis ē. Quid n. amas caro mea? Quid deſideras anima mea? Ibi eſt quicquid amas. ibi eſt qcq̄d deſideras. Si delectat pulchritudo fulgebūt iuſti ſicꝫ ſol. Si velocitas. aut fortitudo aut libertas corporis cui nihil obſiſter poterit. erūt ſiles āgelis dei: qꝛ ſeminat corp⁹ aiale. ſurget corp⁹ ſpūale. ⁊ ptēte vtiq̄ nō nā. Si lōga aut ſalubris vita. ibi erit ſana eternitas ⁊ eterna ſanitas. qꝛ iuſti in ppetuū viuēt. ⁊ ſalus iuſtoꝝ a dn̄o. Si ſacietas ſatiabunt cū apparuerit glia dn̄i. Si ebrietas. inebriabūt ab vbertate dom⁹ dei. Si melodia. ibi angeli cōcinunt ſine fine deo. Si qlibꝫ nō imūda ſꝫ imūda voluptas torrēte voluptatis ſue potabit eos dn̄s. Si ſpīa. ipa dī ſapia oſidit eis ſeipſam ſapiēs. Si amicitia. diligēt deū pluſq̄ ſeipſos ⁊ inuicē tāq̄ ſeipos. deus illos pluſq̄ ille ſeipſos. qꝛ illi illū ſe. ⁊ inuicē p illū. ⁊ ille ſe. ⁊ illos pſeipꝫ. Si concordia. oib⁹ illis erit vna voluntas. qꝛ nulla illis erit niſi dei ſūma volūtas. Si petās. oipotētes erūt ſue volūtatis. ⁊ deus ſue. Nā ſicut deus poterit qd̄ volet p ſeipm̄. ita poterūt illi qd̄ volēt p illuꝫ: qꝛ ſicꝫ illi nō aliud volēt q̄ ille volet. ita ille volet qcq̄d illi volēt. ⁊ qd̄ illi volūt nō poterit eſſe. Si honor ⁊ diuitie. deus ſeruos ſuos bonos ⁊ fideles ſupra multa bōa cōſtituet. imo filij dei ⁊ dij vocabunt. ⁊ erūt heredes quidē dei cohe-

ſedes autem chriſti. Si vera ſecuritas. certa ita certi erũt nũq̃ vellaten⁹ illud bonũ ſibi defuturũ: ſicut certi erũt ſe non ſua ſpõte illõ amiſſuros. nec dilectorẽ deũ ʒ illud dilectorib⁹ ſuis inuitis ablaturũ. nec aliqd deo potẽti⁹ deũ ⁊ illos ſeparaturum. Gaudiũ vero q̃le quãtũ ne eſt. vbi tale ac tantum bonum eſt.

¶ De mutua caritate ſãctoꝝ in celis. Cap. 35.

O Cor humanũ. cor idigẽs. cor expertũ erũnas. ⁊ miſias imo obrutũ miſ'ijs. quantũ gauderes ſi ĩ his oib⁹ abũdares; Interroga vltima intima tua ſi capeſ poſſent gaudiũ de tãta btitudie ſua. Sʒ certe ſi qs ali⁹ quẽ oĩno ſicut teipſũ amares. eandẽ btitudinẽ hr̃et duplicaret gaudium tuũ qz non min⁹ gauderes p eo q̃ pro teipſo. Si vo duo vel tres vel multo plꝰs idipſũ hr̃ent. tãtũdẽ p ſingulis. q̃tũdẽ p teipſo gauderes ſi ſingulos ſic teipſũ amares. Ergo qd erit ĩ illa pfecta caritate innumerabiliũ btõrũ angeloꝝ ⁊ hoĩuʒ. vbi null⁹ diliget aliũ min⁹ q̃ ſeipm. Nõ aliť gaudebit vnuſqſq; p ſingulis alijs q̃ p ſeipo. Si g̃ cor hoĩs d tanto ſuo bono vix gaudiũ ſuũ capiet. quõ capax erit tot ⁊ tãtoꝝ gaudioꝝ: ⁊ vtiq quoniaʒ q̃tũ qſq; diligit aliquẽ. tm̃ d bono ei⁹ gaudet. ſicut ĩ illa btã felicitate vnuſqſq; ſine ꝯparatione plus amabit deũ. q̃ ſe ⁊ oẽs alios ſecũ. ita plus gaudebit abſq; extĩatione d felicitate dĩ. q̃ d ſua ⁊ oĩum alioꝝ ſecũ. Et ſi deũ ſic diliget toto corde tota mẽte. tota aĩa. vt tñ totũ cor. tota mens. tota aĩa. nõ ſufficiat dignitati dilectiõis. pfecto ſic gaudebũt toto corde tota mẽ

de tota aia vt tu toruz cor tota mēs tota aia nō sufficiat plenitudini gaudij.

De pleō gaudio vite eterne. Caplm. 36.

Deus meus et dñs meus: spes mea et gaudium meum cordis mei. dic aie mee. si hoc ē gaudiū: q̄ nobis p filiū tuū dicis. Petite et accipietis: vt gaudiū vestrū sit plenū. Inueni nā qd gaudiū qdā plenum et plusq̄ plenū. Plena quippe corde. plena mēte. plena aia. plena toto hoīe. gaudio illo adhuc supra modū sup erit gaudiū. Nō ḡ totū illud gaudiū intrabit i gaudētes. sz toti gaudētes intrabūt i gaudiū. Dic dñe iesu fuo tuo intus i corde meo. si hoc ē gaudiū i qd intrabūt fui tui. q̄ intrabūt i gaudiū dñi sui. sed certe gaudiū illō qd gaudebūt electi tui nec ocls vidit. nec auris audiuit. nec in cor hoīs ascēdit. Nōdū ḡ cogitaui aut dixi o dñe q̄tū gaudebūt q̄ntū amabūt. certe amabūt. q̄tū cognoscēt dñs. Et q̄tū te amabūt. Certe nec ocul' vidit. nec auris audiuit. nec i hoīs ascēdit i hac vita. q̄tū te cognoscēt et amabūt i illa vita. Oro te de' me' vt cognoscā te. amē te. vt gaudeā de te. Et si n̄ possū i hac vita ad plenū. vel pficiā d' die i diē vsq̄ dū veniat illō ad plenuz. pficiat i me hic noticia tua vt ibi fiat plena. crescat i me hic amor tu' vt ibi sit plen'. vt hic gaudiuz meū sit i spe magnū: et ibi i re plenū. Dñe' verax pero vt accipiā qd pmittis: vt gaudiū meū sit plenū. meditet idē interiz meū. meu3. Loq̄t idē ligua mea. amet illō cor meū. Sermocinet os meū. Esuriat illō aia Sitiat illō caro mea. Desideret illō tota suba mea donec intrē i gaudiū dñi mei ibi pmāsur' p secla. Amē.

Manualis d' vbo dei dñi Au. epi. hypponēsis.

Digitized by Google

¶ Diui Bernardi ab-
batis ad humane condi-
tionis cognitionē medi-
tationes deuotiſſime.
Capitulum. I.

MUl-
ti mlta
ſciūt ⁊
ſeipſos
neſciūt
alios i
ſpiciunt ⁊ ſemetipſos de
ſerunt. Deum querunt p
iſta exteriora deſerentes
ſua interiora : quibus in-
terior eſt de⁹. Idcirco ab
exterioribus redeam ad
interiora : ⁊ ab interiori-
bus ad ſupiora aſcendaꝫ
vt poſſim cognoſcere: vn
de venio: aut quo vado:
qd ſum. ⁊ vnde ſum. ⁊ ita p
cognitionē mei valeā per
uenire ad cognitionē dei.
Quāto nāqꝫ in cognitio
ne mei proficio. tanto ad
cognitionem dei accedo
ſecunduꝫ iteriorē hoiem.
tria in mēte mea inuenio,
p que deū recolo ɔſpicio
⁊ concupiſco. Sunt autē
hec tria: mēoria: intelligē
tia ⁊ voluntas ſiue amor p
memoriam reminiſcor p
intelligentiā itueor p vo
luntatē amplector. Cū di
reminiſcor mēoria mea
inuenio eū. ⁊ in ea de eo.
⁊ in eo delector ſm qꝫ ipe
mihi donare dignat itelli
gentia intueor qd de⁹ ſit i
ſeipſo. qd in angelis qd i
ſcis. qd i hoib⁹. qd i crea-
turis. In ſeipſo eſt incōp-
hēſibilis. qꝛ pñm ſine pñº.
finis ſine fine. Ex me itel-
ligo qꝫ icōprehēſibilis ſit
de⁹. qn me ipm itelligere
nō poſſum quē ipſe fecit.
In angelis ē deſiderabi-
lis. qꝛ in eum deſiderant
pſpicere: in ſanctis eſt de
lectabilis. quia in eo feli-
ces aſſidue letant. in crea
turis eſt admirabilis. qꝛ
omnia potenter creat. ſa
pienter gubernat. beni-
gne diſpenſat. In bo-

Digitized by Google

minib⁹ ē amabilis. q̄ eo rū deus ē. ⁊ ipſi ſunt pp̄ls ei⁹. Ipſe ī eis hitat tāq̄ in tēplo ſuo. ⁊ ipſi ſunt tēplū ei⁹ Nō dedignatᷓ ſin gulos. neque vniuerſos. Quiſq̄s eius meminit. cū q̄ ītelligit. ac diligit: cū il lo eſt. Diligere eū debe mus: qm̄ ipſe ꝑor dilexit nos: ⁊ ad imaginē: ⁊ ſili tudinē ſuam nos fecit. qđ nulli alij creature donarᷓ voluit: ad imaginē dei fa cti ſumus hꝫ ē ad itellm: ⁊ notitiā filij: p quē ītelligi m⁹: ⁊ cognoſcim⁹ prēm ⁊ acceſſuꝫ hēm⁹ ad eū. Tā ta cognatio eſt iter nos: ⁊ dei filiuꝫ. qđ ipſe imago dei eſt: ⁊ nos ad imaginē ei⁹ fcti ſum⁹. Quā cogna tionē ēt ipa ſilitudo teſta tur. qm̄ nō ſolū ad imagi nē: ſꝫ ēt ad ſilitudinē eius facti ſumus. Opꝫ itaq̄ id qđ ad imaginē eſt. cū ima gine ꝯuenire. ⁊ nō ivacuū nomē imaginis ꝑticiparᷓ. Repſentem⁹ ḡ imaginē

ei⁹ in nobis ī appetitū pa cis. ī ītuitu vītatꝭ. ⁊ ī amo re caritatis. Teneam⁹ eū ī mēoria: portem⁹ ī ꝯſciē tia. Et vbiq̄ pſentē vene remur. Mēs ſiqdem nr̄a eo ipſo ei⁹ imago ē: q̄ ei⁹ capax ē. eiuſq̄ ꝑticeps eē pōt. Nō ꝑpterea ei⁹ ima go ē. q̄ ſui mēs mēinit. ſe q̄ ītelligit: ac diligit: ſꝫ q̄ pōt mēiniſſe. ītelligere. ac diligerᷓ eū. a quo fcā ē. qđ cū facit ſapiēs ipa fit. Ni hil. n. tā ſile ē illi ſūme ſa piētie q̄ mens rōnalis. q̄ p memoriā. ītelligētiā. ac volūtatē in illa trinitate īeffabili cōſiſtit. Cōſiſtere aūt ī illa nō pōt niſi eius meminerit. eāq̄ ītelligat. ac diligat. Mēinerit ita q̄ dei ſui ad cui⁹ imaginē fcā ē. eumq̄ ītelligat. dili gat atq̄ colat. cū quo ſp pōt eē btā. Btā aīa apđ quā de⁹ requiē iuēit. ī cui⁹ tabernaculo requieſcit. bea ta q̄ dicerᷓ pōt. Et q̄ crea uit me requieuit in taberna

Digitized by Google

culo meo. negare ſi qdez
requiem celi ei nõ poterit.
Cur ḡ nos ipos deſerim⁹.
⁊ i his exteriorib⁹ deū q̄-
rim⁹. q apud nos ē ſi nos
velim⁹ eē apd eū. Reuera
nobiſcū ē. ⁊ i nobis. ſꝫ ad
huc p fidez donec merea
mur vidē p ſpēm. nouim⁹
inqt aplus xp̄m hitare p
fidē i cordib⁹ nr̄is. qr xp̄s
i fide ſicies in mēte. mēs i
corde. cor i pectore. Per
fidē recolo deū creatorē.
adoro redēptorem. expe
cto ſaluatorē. credo vidē
eū i oib⁹ creaturis hr̄e in
me ipſo. ⁊ qd his oib⁹ inef
fabilit iocūdi⁹. atqꝫ bea-
ti⁹ ē cogſcere i ſeipſo. Pa
trē naqꝫ ⁊ filiū cū ſcō ſpū
cogſcer. ē vita eterna. bti
tudo pfecta. ſūma volu-
ptas. Ocul⁹ nō vidit. nec
auris audiuit. nec in cor
hoīs aſcēdit q̄ta caritas.
q̄ta ſuauitas. ⁊ q̄ta nob
manēat i illa viſiōe iocun-
ditas. qn deū facie ad fa
ciē videbim⁹. q ē lux illu-
minatorꝫ. reqes exercito
rū. pria redeūtiū. vita vi
uētiū. corōa vincētiū. Ita
qꝫ i mēte mea imaginē il-
li⁹ ſūme trinitatis repio.
ad quā ſūmā trinitatē re
colēdā iſpiciēdā. ⁊ diligē
dā. vt ei⁹ recorder. ea dele
cter ⁊ eā ꝯtēpler. totū id
quod viuo debeo referrē.
Mēs imago dei ē i q̄ ſūt
hec tria. mēoria. itelligē-
tia. ⁊ volūtas ſiue amor.
Memorie attribuim⁹ oē
qd ſcim⁹ ēt ſi nō ide cogi
tem⁹. Intelligētie tribui-
m⁹ oē qd vep cogitādo i
uenim⁹. qd ēt mēorie cō-
mēdam⁹. Per memoriā
pr̄i ſiles ſum⁹. p itelligētiā
filio. p volūtatē ſpūi ſcō.
Nihil i nob tā ſile ē quaꝫ
volūtas vel amor ſiue di
lectio. q excellētior volun
tas ē. dilectio donū diī.
ita q nulla dei ē h excellē
ti⁹. dilectio naqꝫ. q ex deo
eſt. ⁊ deus eſt. ꝓprie ſpūs
ſctūs dr̄ p quē caritas dei
diffuſa eſt i cordib⁹ nr̄is.

per quem tota trinitas in nobis habitat.

¶ De miſeria hois. ⁊ exa minatiõe extremi iudicij. Capitulum. 2.

Ecũdũ exterio rẽ hoiez ꝺ parẽ tibꝰ illis veio q̄ me añ fecerunt dãnatũ ꝙ natũ. Peccatores pcõꝝ ĩ pctõ ſuo genue runt. ⁊ de peccato nutri uerũt. miſi miſeꝝ ĩ hãc lu cis miſiã iduxerũt. Nihil ex eis hẽo niſi miſeriã. ⁊ pctũ. ⁊ corruptibile. B. cor pꝰ qꝺ geſto. Ad illos ṽo ſentio. q̃ p mortẽ corpis hic exierũt. cũ coꝝ ſepul chra reſpitio. nõ iuenio in eis niſi cinerẽ ⁊ ṽmẽ fcto rẽ ⁊ horrorẽ. Qꝺ ego ſũ fuerũt ipſi. ⁊ qꝺ ipſi ſunt ego ero. Quid ſũ ego hõ ꝺ hũore liqdo. fui. n. ĩ mo mẽto ꝯceptiõis ꝺ hũano ſemĩe ꝯceptus. deĩde ſpũs ille coagulata modicum creſcẽdo caro fcã ẽ. ⁊ pᵒ ſtea plorãs ⁊ eiulãs tradi tus ſũ huiꝰ mũdi exilio. ⁊ ecce iã morior plẽus iniq tatibꝰ. ⁊ abhoiatiõibus. Iã iã repñtabor añ diſtri ctũ iudicẽ ꝺ meis opibꝰ rõ nẽ redditurꝰ. Ve mihi mi ſero. cũ venerit dies ille iu dicij. ⁊ apti fuerint libri. in qbus oẽs mei actus. ⁊ co gitatiões oño pſente reci tabunt. Tũc ꝺ miſſo ca pite p ꝯfuſiõe male ꝯſciẽ tie ĩ iudicio corã dño. ſta bo trepidus. ⁊ anxius. vi pote cõmemorãs ſcelerũ cõmiſſa meoꝝ. ⁊ cũ dicẽs ac me. ecce hõ ⁊ opa eiꝰ. Tũc reducã añ oclos meos oĩa pcã mea. ⁊ ꝺlicta. Quadã nãqꝫ vt diuia fie ri. vt cuiqꝫ ſua opa bona. vel mala ĩ mẽoriã reuocẽ tur. ⁊ mẽtis intuitu mira celeritate cernant. vt ac cuſet. vl excuſet ſuã ꝯſciaꝫ atqꝫ ita ſimul. ⁊ ſinguli. ⁊ oẽs iudicent. Iudiciũ fa ciet geſtoꝝ quiſqꝫ ſuorũ. Et ictaqꝫ cũctoꝝ cunctis ⁊ archana patebũt. Qꝺ

n. nūc ꝯfiteri erubeſcim⁹.
tunc oīb⁹ māifeſtabit. Et
qcqd h̄ diſſimulādo pal-
pam⁹: totū illic videꝛ flā
ma cōburet. Ignis vbiqꝫ
ferox ruptis regnabit ha
benis. Quātoqꝫ diutius
dns nos expectet. vt emē
damus tāto diſtrictius iu
dicabit ſi neglexerimus.
Cur ḡ tātopere vitā iſtaz
deſideramus. in q̄ quanto
amplius viuimus. tanto
plus peccamus. Quāto.
n. vita eſt lōgioꝛ tāto cul-
pa nūeroſioꝛ. Quotidie
nāqꝫ creſcunt mala. ⁊ ſub
trahunt bōa. Aſſidue va
riat hō p̄ p̄ſpera. ⁊ aduer
ſa. ⁊ ignorat qn̄ moriat
qn̄ moriat. Sicut. n. in ce
lo ſtella coꝛruſcās currit
velociter. ⁊ repēte d̄ficit.
⁊ ſicut ſcintilla ignis ſubi
to extinguit. ⁊ in cineres
redigit ſic cito finitā oīa
ſtā cernere vitā: dū ſ. n. iu-
bēter. ac iocūdiſſime mo
rat hō i mūdo iſto diuqꝫ
ſe victuꝝ arbitrat. ac nū
ia i lōga tp̄a diſpōit agē
da. ſubito rapiti moꝛtē.
⁊ ex ip̄ꝛouiſo aīa aufert a
coꝛpe. Uerūtn̄ cum ma-
gno metu magniſqꝫ dolo-
ribus aīa ſepat a coꝛpe.
Ueniūt. n. āgeli aſſumē il
lā. vt p̄ducāt eā an̄ tribu-
nal iudicis metuēdi. ⁊ tūc
illa mēoꝛās op̄a ſua ma-
la. ⁊ peſſima. q̄ die. noctis
qꝫ geſſit. ꝯtremeſcit. ⁊ que
rit illa fuger. īduciaſqꝫ pe
tet dicēs. date mihi vl' vni
us hoī ſpaciū. Tūc q̄ſi lo
quētia ſil' eī⁹ op̄a r̄ndebūt
⁊ dicēt. tu nos egiſti opera
tua ſum⁹ nō te deſemus. ſꝫ
ſp̄ tecū erim⁹. tecū p̄gem⁹
ad iudiciū. Uaria qꝫ mu-
tis. ⁊ multiplicib⁹ crīmib⁹
eā accuſabūt multaqꝫ falſa
teſtimōia aduerſus eā iue
nient. q̄ꝝ vnū ad dānā-
tionē eius poſſet ſufficere.
demōes vo terribili vultu
⁊ hoꝛribili aſpectu eā ter
rebunt. ingēti furoꝛe eā p̄
ſequent ⁊ cōp̄ꝛehēdēt eā
tā terribilit. q̄ hoꝛribilit.

ter volētes eā retinere ꝛ
poſſiderē: niſi ſit q̄ eripiat.
Tūc aīa īueniēs oculos
clauſos. ꝛ os aliosq̄ corpis
ſenſus. p̄ q̄s ſolebat egre-
di. ꝛ delectari i his exterio
ribus. reuertet ad ſe. ꝛ vi
dēs ſe ſolā. ꝛ nudā ingēti
horrore ꝯcuſſuz. deſpatio
ne deficiet i ſe. ꝛ cadet ſub
ſe. Et q̄ amore mūdi. ꝛ car
nis voluptate. dei amorē p̄
relinq̄rat. dereliquet a do
minis in hora tāte neceſſita
tis. atq̄ demōib⁹ tradet i
infernū cruciāda. ſic aīa
pctōris i die q̄ ignorat. ꝛ
hora q̄ neſcit rapit a mū
do. ꝛ ſegregat a corpe. pgit
q̄ miſ̄ia plena tremēs. ac
dolēs. Et cū nullā excuſa
tionē hēat. q̄ p pctis ſuis
poſſit oñdere. ꝯtabeſcit ꝛ
ptimeſcit an̄ deū apparē
ī gēti horrore ꝯcuſſa. ꝛ mł
tiplicib⁹ cogitationū ſtimuli
b⁹ agitat cū īgruēte ſolu
tiōe carnis. ꝛ ſubductis e
medio oībus. ſe ꝛ illā ter
minū ꝯſiderat. cui appro
pinq̄t. ꝛ poſt paululū hi
ueīt. q̄d in ppetuū mutari
nō poterit. ꝯſiderat plē
q̄ diſtrictꝰ veīat etern⁹ iu
dex. ꝛ an̄ ſeueritatē tante
iuſticie. q̄s rōnes vite ſue
pōat. Si. n. cūcta opa. q̄ i
telligere potuit. euitauit.
venturū tn̄ curā diſtricto
iudice illa magis. q̄ ipſe me
tipſa n̄ itelligit. ptimeſcit.
creſcit pauor. cū cogitat
q̄ vitā vite huiꝰ neq̄q̄ ſine
culpa trāſiē potuit. nec h̄
q̄dē q̄d laudabilr vixit ſin̄
aliq̄ reatu ē. ſi remota pie
tate iudicet. Quis. n. cōſi
derare valeat. quāta mala
p mōmēta tēpoꝝ ppetra
m⁹. ꝛ q̄ta bōa facē negli
gim⁹. Sic eni pc̄m ē ppe
tratio mali. ſic delictū ē de
ſertio bōi. grauis ſiq̄dē ia
ctura ē cū nec bōa facim⁹
nec bōa cogitam⁹. ſz cor
nr̄m p vana. ꝛ inutilia ſini
m⁹ vagari. Nimis tn̄ diffi
cile ē cor tenere. ꝛ ab illi
cita cogitatione ſeruare.
Nimis etiam difficile eſt

terrenas occupatões abſq; pctis miſtrare. Qua ꝓpter nullus ſemetipſuz cõphẽdere pfecte pt. a oĩa iudicaſ. Sz mltiſ cogitatio nib⁹ occupat⁹ ſibimetipſi aliq̃mõ mãet icognit⁹. vt oĩno qð tolerat neſciat. Quapp vrgẽte exitu ſbrĩ lioꝛi terret metu: qꝛ etſi illa q̃ ſciuit. nuq̃ ſe pterm̃iſſe mẽinit. foꝛmidat tamen ea. que neſcit.

De dignitate aīe. C. 3.

O Aia dĩ iſignita imagīe. decoꝛata ſilitudine. dĩ ſponſata fide. dotata ſpũ. redẽpta ſanguīe. deputata cũ ãgelis. capax btĩtudĩs. heres bonitatis. rõnis pticeps. qd tibi cũ carne. vñ tãta mala pateris: pp carnẽ alie na pctã tibi iputãt. ⁊ tue iuſticie. q̃ſi pãnus mẽſtrua ta reputant. atq; tu ipſa ad nibilũ es redacta. ⁊ q̃ſi nibilũ. ⁊ iane reputata. Quid altũ ẽ caro cũ q̃ tan ta ẽ tibi ſocietas. niſi ſpu ma caro fcã. fragili, veſti ta decoꝛe. Sz erit q̃dẽ cadauer miſerũ. ⁊ putriduz ⁊ cib⁹ vermiũz. nã q̃tũcũq; excolat ſp caro eſt. Si diligẽter ↄſideres qd p os. ⁊ nares. ceteroſq; coꝛpis meat⁹ egrediat. vili⁹ ſterq̃liniũ nuq̃ vidiſti. ſi ſingulas ei⁹ miſias eniierar vellis. q̃ ſit onerata pctis irretita vitijs prurigĩes cõcupiſcẽtijs. occupata paſſionib⁹. polluta illuſiõib⁹. ꝓna ſp i malũ. ⁊ i oẽ vitiuz pclinis. plenã oĩ ↄfuſionẽ ⁊ ignominia ineies. Pꝛo pter carnẽ hõ vãitati ſiliſ fact⁹ ẽ qꝛ ex illa vitiũ ↄcupiſcẽtie traxit. q̃ captiuũ tenet. ⁊ curuat vt diligat vãitatẽ. ⁊ iniq̃tatẽ opet. Attẽde hõ q̃d fuiſti añ oꝛtuz. ⁊ q̃d es ab oꝛtu vſq; ad occaſum. atq; q̃d eris p⁹ hãc vitã. pfecto fuiſti. qð nõ eras. poſtea de vili mã fact⁹: ⁊ i viliſſimo pãno inolut⁹. mẽſtruali ſan

guine i vtero mr̃no fuiſti nutrita. ⁊ tunica tua fuit pellis fetõa. ſic idut⁹. ⁊ oznat⁹ veniſti ad nos. nec mīe moz es q̃ ſit velis ozigo tui. Fozma. fauoz ppli. fer uoz iuuẽtis. opeſq;. Sub ripuer tibi noſcere qd ſit hõ. nihil .n. aliõ ẽ hõ q̃ ſp ma fetidũ ſacc⁹ ſtercoꝝ. ⁊ cib⁹ vmiũ. Poſt hoiez v̄mis. poſt v̄mẽ fetoz. ⁊ hoz roz. Sic in nõ hoiez v̄tit ois hõ. Uñ ſupbit hõ cu i⁹ ↄceptio cl̃pa. naſci pẽa labozvita nece mozi. Cur ẽ ſupbis hõ? Attende q̃ fuiſti vile ſemẽ. ⁊ ſanguis coagulat⁹ i vtero mr̃is ꝑ inde miſerijs hu⁹ vite expo ſit⁹. ⁊ pcõ. poſtea v̄mi. ⁊ ci b⁹ v̄miũ futur⁹ i tumulo. Quid ſupbis puluis.. ⁊ ci nis cui⁹ ↄcept⁹ culpa naſci miſia viuer pẽa. mozi an guſtia? Cur carnẽ tuã p̃ cioſis reb⁹ ipiguas. ⁊ az doznas. q̃ p⁹ paucos dies v̄mes deuozatur i ſt i ſepul chro. Aiaz v̄o tuã ñ adoz

nãs bõis opib⁹ q̃ do. ⁊ āge lis ei⁹ p̃ſentãda ẽ in celis? Quar aiaz tuã viliṗedis. ⁊ ei carnẽ ꝑpõis dñaz an cillari. ⁊ ācillã dñari. ma gna abuſio ẽ. Totus qdẽ iſte mũd⁹ ad vni⁹ aie ꝑciũ eſtimari nõ põt. nõ .n. ꝓ toto mũdo de⁹ aiam ſuã dare voluit. q̃ ꝓ aia hũa na dedit. Sublimi⁹ ḡ ẽ aie ꝑciũ. q nõ niſi ſanguie xp̄i redimi potuit. Quã ḡ cõ mutationẽ dabis pro aia tua. q ꝓ nihilo das illaz. nõne dĩ fili⁹. cũ eẽt in ſinu p̃ris . a regalib⁹ ſedib⁹ ꝓ eã dſcẽdit. vt eã liberaret a p̃tãte diaboli? Quã cũ vidiſſet pctõꝝ funib⁹ irre titã. iãiãq; demõib⁹ tradẽ dã. vt moꝛte ꝑpetua dam naret: fleuit ſup illã q̃ flere ſe neſciebat. nec ſolum fle uit. ſ; ẽt occidi ſe pmiſit: vt ſui ꝑcioſi ſanguis ꝑcio eã rediceret aſpice mozta ꝑ te das hoſtia tali. Agno ſce hõ q̃ nobili ẽ aia tua. ⁊ quã grauia fueri ei⁹ vul

nera. p q̄b⁹ nece fuit xp̄z
dn̄z vulnerari. Si n̄ tenes
h ad mortē ⁊ mortē ſem
piternā. nūq̄ p eo₂ reme
dio dei fili⁹ moreret. noli
ḡ vilipēdere aie tue paſſio
nē. Cui a tāta maieſtate.
tāta vides exhiberi cōpaſ
ſionē fudit ipe lachrymas
p te. laua ⁊ tu p ſingulas
noctes lectū tuū₃ cordis
cōpūctiōe. ⁊ lachrymā₂
aſſiduitate. fudit ipe ſan
guinē ſuū. fūde ⁊ tu tuū q̄tī
diana corpis afflictione.
Quē ſi ſemel ponē p xp̄o
nō potes ſaltē initio ti q̄
dā ſ₃ lōgiori martyrio po
ne. Noli attēdē q̄d caro
velit. ſed quid ſpūs poſcit.
Tūc. n. glioſus eris cū ad
dn̄z ſuū redieris. Ita tn̄ ſi
de corpe nullū pctm̄ ſecū
tulerit. ⁊ deterſeris oē ſor
didū. Si vo dicis dur⁹ ē
h ſmo. nō poſſum mūdū
ſpnere. ⁊ carnē meā odiē
hre. Dic mihi vbi ſt ama
tores mūdi q̄ ante paucā
tpa nobiſcū erāt. nihil ex

eis remāſit niſi cineres ⁊
vmes. Attēde diligēt q̄d
ſt vl q̄d fuerit. hoīes fuerūt
ſic tu comederūt. biberūt
riſerūt. duxerūt i bōis di
es ſuos. ⁊ i pūcto ad iſer
na deſcēderūt. hic caro eo₂
vmib⁹ ⁊ illic aīe ignib⁹ dep[illegible]
tant. donec rurſ⁹ iſelici col
legio colligati ſempiter
nis iuoluant īcēdijs. q̄ ſo
cij fuerūt i vitijs. Una nā
q̄ѕ pēa iplicat. q̄s vn⁹ ſoc
i crimie ligat. Quid pfuit
illis māis glīa breuis leti
cia mūdi po⁹ carnis volu
ptas. falſe diuitie. magna
familia ⁊ mla ⁊ mala cō
cupiſcētia. Ubi riſus vbi
iocu⁹. vbi iactātia. vbi ar
rogātia dō tāta leticia q̄ta
triſticia poſt tātillā volu
ptatē. tā grauis miſia. de
illa exultatiōe ceciderūt i
magnā miſiā. i grādē rui
nā ⁊ i magna tormēta q̄c
q̄d illis accidit tibi accidē
pt. q₂ hō es. hō ō hūo. li
m⁹ ō limo. ō t̄ra es. ō t̄ra vi
ui. ⁊ i t̄rā reūteri. q̄n venē

Digitized by Google

ſit dies illa vltia q̄ ſubito venlet. ſoꝛſitã hodie erit. Certū ē qꝛ moꝛieris. ſʒ ĩ certū. qn̄ aut q̄ño. aut vbi qꝛ qm̄ moꝛs vbiqꝫ te expectat. Tu quoqꝫ ſi ſapiēs fue ris. vbiqꝫ eã ex ſpectabis. ... ſi carne delectaris: cruciaberis in carne. ſi ... ſas veſtes requiris. ... veſtitū ſubter te ſter... tinea. ... opimentū tuū ... Iuſticia dei aliō iudicat nō ſpt niſi qd̄ me... opa nr̄a. Quin. pl⁹ diligit mūdū q̄ deū. ſecu... ... q̄ abſti... luxuriā q̄ caſtitatē. ſequit̄ diabolū: ⁊ ibit cū eo in ſupplicium eternū. Qui putas tūc meroꝛ erit i ... q̄ triſticia. cū ſepabū ... conſoꝛcio iuſtoꝝ: ⁊ viſiōe dei. ⁊ tradent in ptãtē demonū. ⁊ ibūt cū ipſis i ignē eternū: ibiqꝫ ſp̄ erūt ſine fine i luctu: ⁊ gē... tu: pcul q̄ppe a vita pa... diſi p̄ña exules cruciabūt̄ in gehēna ppetua: nūq̄ lu cē viſuri: nūq̄ refrigeriū adepturi. Sʒ p millia mil liū annoꝝ i iferno cruciā di: nec idē vnq̄ liberādi. vt nec q̄ toꝛquēt aliqn̄ fa tigent. nec q̄ toꝛquent ali qn̄ moꝛiant. Sic. n. ignis ibi ꝯſumit. vt ſp reſeruet: ſic toꝛmēta agunt vt ſem p renouent. iuxta vo q̄li tatē culpe penaꝫ ſuſtiebit vnuſqſqꝫ gehenne: ⁊ ſilis culpe rei ſuis ſilibus iun gent cruciādi. Nihil aliō ibi audiet niſi flet⁹ ⁊ plā ctus gemitus. ⁊ vlulatus meroꝛes. atqꝫ ſtridoꝛes dē tiuꝫ. Nihilqꝫ ibi videbit niſi vmes ⁊ laruales fa cies toꝛtoꝝ. atqꝫ teterrima mōſtra demonūoꝝ. Ver mes crudeles moꝛdebūt i tima coꝛdis. hic doloꝛ in de pauoꝛ. gemit⁹ ſtupoꝛ ⁊ ... Ardebūt qꝫ miſeri in igne eterno i eternuꝫ. ⁊ viſera. in carne cruciabunt per ignem: in ſpū p pſcientie vermē. ibi

ſ. ii

erit dolor itollerabilis. Timor horribilis fetor i icōparabilis. mors aie: & corporis ſine ſpe venie. & miē. Sic tñ morientur. vt ſp viuāt. & ſic viuēt. vt ſp moriant. Ita aia pcōris aut in inferno p pctis cruciat. aut cōuerſa a pctis i paradiſo p bōis meritis collocat. Nunc ḡ alterutr e duob⁹ eligam⁹: aut ſemp cruciari cum impiis: aut ſp letari cū ſctis. Bonū ſiqdē. & malū vita & mors ante nos ſunt poſita: vt ad quod voluerim⁹. manum extendamus. Sicut tormēta non terrent nos ſaltem inuitent premia.

De pmio pñie celeſti. Capitulum. 4.

Remiū ē videre deū viuere cū deo: viuere de deo: eē cū deo. eē i deo. q erit oia i oibus: hre deū q ē ſūmū bonū: & vbi ē ſūmum bonū: ibi ē ſumma felicitas: ſūma iocūditas: vera libertas. pfecta caritas: & ſecura eternitas: ſūma eſt vera leticia plena ſciētia: ois pulchritudo. & oīs btitudo. Eſt ibi pax: pietatis: bōitas lux. virtus honeſtas. gaudia. leticie. dulcedo. vita perennis. glia laus. reqes. amor & pcordia dulcis. Si cū deo hō beat⁹ erit i cui⁹ pſcia pctm ſuperū nō fuerit videbit deum ad voluntatē. habebit ad voluptatem. fruet ad iocunditatē i eternitate vigebit: i vita refulgebit: i bōitate gaudebit ſicut hēbit pmanēdi eternitatē. ſic cognoſcēdi felicitatē & reqeſcēdi felicitatē. Cuius ſiqdē erit illius ſancte ciuitatis: cui⁹ āgeli ciues ſunt deus pr teplū: filius eius ſplēdor: ſpūſſcūs caritas eo ciuitas celeſtis mēſio ſecura. patria fertilis. & ampla totū continens quod delectat populus ſine murmure. incole quieti. homines nullam indi

ꝑciā bn̄tes. Quā glīosa
dcā ſſt ō te ciuitas dī. ſic le
tātiū oīū ʒ bitatio ē ī oēs
ſeāt ī leticia. ⁊ exultatio
ne oēs ōlectant ī ōo. cuiꝰ
aſpectꝰ pulcher. facies de
kora eloquiū ʒ dulce ōlecta
bilis ē ad vidēdū. ſuauis
ad bibēdū. dulcis ad pfruē
dū ipſe p ſe placet. ⁊ per ſe
ſufficit ad meritū. ⁊ ſuffic
ad pmiū: nec extra illū qc
q̄ qrit. qꝛ totū in illo iue
nit qcqd ōſiderat. ſp libet
eū aſpicere. ſp hre ſp ī illo
ōlectari. ⁊ ī illo pfrui. ī il-
lo clarificat itellectꝰ ⁊ pu
rificat affectꝰ ad cognoſcē
dū ⁊ diligēdū vitatē. Et
hͦ ē totū bonū hoīs noſce
dꝫ ⁊ amare creatorē ſuum.
Quē ḡ nos tāgit arclania
vicioꝝ ſitire abſinthium.
hꝰ mūdi ſeq naufragiū.
vite labētis pati īfortuni
um. Imple tyrannidis fer
re oīum: ⁊ nō magis ꝯuo
late ad ſcōꝝ felicitatē ad
angeloꝝ ſocietatē: ad ſo
lemnitatē ſupne leticie. ⁊

ad iocūditatē ꝯtēplatiue
vite. vt poſſumꝰ intrare in
potētias dñi. ⁊ videre ſup
abundātes diuitias illas
bōitatis eiꝰ. Ibi vocab i-
mꝰ. ⁊ videbimꝰ q̄ dulcis ē
dñs. ⁊ q̄ magna multitudo
dulcedis eiꝰ. Uidebimus
glie ōcorē: ſcōꝝ ſplēdorē
⁊ regie ptāc honorē cog
ſcimꝰ pris potētiā filij ſa-
piaꝫ: ſpūſſci bēigniſſimā ꝫ
clemētiā: ⁊ ita ihabitem-
notitiā illiꝰ ſūme trinita-
tis: nūc corpa p corpꝰ vi
demꝰ: imagies ēt corpoꝝ
ſpū cernimꝰ. tūc vo ipſaꝫ
vitatē puro mētis ituitu
videbimꝰ. o btā viſio vidē
deū i ſeipo. vidē i nobis ⁊
nos i eo felici iocūditate
⁊ iocūda felicitate. Omia
qd ōſiderabimus totū hē
bimꝰ nihil amplꝰ ōſiderā
tes. ⁊ qcqd videbimꝰ ama
bimꝰ ipo aore btī. btī dul
cedie aorꝫ ⁊ ſuauitate cō
tēplatiōis. Hec erit ſūma
illiꝰ ꝯtēplatiōis: h erit ſū-
ma felicitatis. qm itelligit

Digitized by Google

ſſio puro et ſincera diuinitas ꝯꝓhēdit i eo icōꝓhenſibilis trinitas. Patebūt archana diuinitatis: videbit ⁊ amabit de⁹. ⁊ h̄ viſio: ⁊ delectatio totū corpꝰ implēs. ⁊ ſatiās tota erit illiꝰ btitudinis ꝯſummatio. Una erit oīum ligua. iubilatio idefeſſa. vnꝰ affectus amor etern⁹ patebit veritas iplebit caritas: ⁊ erit itegra corpis. ⁊ aie ſocietas fulgebit ſic ſol hūanitas glorificata. Quieta erit: ⁊ ꝯcors carnis ⁊ ſpūſ ſanitas: āgeloꝝ: ⁊ hominū vnum erit gaudiū: vnū colloquiū. vnū ꝯuiuiū nō languebit amor. nec liq̄fiet dilectio pn̄tibꝰ oibus bōis nulla erit ꝯſolationis affictio qm̄ btifica diuīe maieſtatꝭ pn̄tia oibꝰ erūt oīa ⁊ erit cōis oiuꝫ oipotētia. ſapīa. pax ⁊ iuſticia. ⁊ itelligētia. nō erit in illa pace diuerſitas liguaꝝ. ſꝫ pacifica. ⁊ ꝯcors ⁊ cōcordia moꝝ. ⁊ affectuūꝫ. In

torrēte illiꝰ voluptatis nihil vltra appetet cumulata ſatietas. tāta erit felicitas. Ibi ſiq̄dē erit cumulꝰ felicitatꝭ. ſupeminēs glīa ⁊ ſupabūdās leticia. Sꝫ ad h̄ qs idoneus: ꝓfecto ver⁹ pēitēs: bonꝰ obediēs amabilis ſociꝰ fidelꝭ fuꝰ. Ver⁹ penitēs ſp̄ i labore ⁊ dolorē. dolet ꝺ p̄teritis laborat ꝓ futurꝭ cauēdis. Uera ſiq̄dē pnīa ē ſīn tpis itermiſſioe ꝺ pctis dolere. Sic plangit cōmiſſa vt cōmittat plangenda. irriſor nāqꝫ eſt ⁊ non ver⁹ penitēs: q̄ adhuc agit qd̄ peniteat. Si ḡ vis ver⁹ penitēs ee ceſſa a pcō. ⁊ noli apliꝰ peccare: qm̄ inanis ē pnīa: quā ſequēs coinq̄nat culpa. Bonꝰ obediēs dat ſuū velle ⁊ ſuūꝫ nolle vt poſſit dicere: paratū cor meū. de⁹ paratū cor meū. Paratū q̄dcūqꝫ p̄cepis facere: paratū ad nutū nutus citiꝰ obedire paratū tibi vīa iure ꝓximis miniſtrare.

meipſius theſaur⁹ celeſte. q in te leſtium ꝯtēplatiōe requieſcire. Amabilis ſoci⁹ oib⁹ eſt officioſus. ⁊ nulli oneroſus. deuot⁹ ad deū benign⁹ ad ꝓximū ſobri⁹ ad mundum. dñi ſunt ꝓximi ſocius mundi dñs. ſuꝑiora hʒ ad gaudium. equalia ad ꝯſortiū. inferiora ad . ſeruitiū. nulli ē honeroſus. ſʒ inferiora redigit ad vtilitatē mediorū. ⁊ ad honorē ſuꝑiorū. ſuꝑiora ſequēs inferiora trahēs. ab illis poſſeſſus. iſta poſſidēs. fidealis ſuus ē in ꝯtēplatione dei. ⁊ cuſtodia ſui. Cuſtodies tui intelligēs te nunq̄ poſſe ſufficere ad te cuſtodiendū tua induſtria. diuinā iploꝛā clemētiā. itaq̄ ad ꝯtēplādū in te creatoris tui voluntatē. bonā ⁊ beneplacētē atq̄ pfectā. angelicā exoꝛa tutelā. ꝓcuraꝝq̄ oīum cū ipſa regnātiū ſuꝑ te roga curre p ſingulos ſupplicia ſinguli. ⁊ ſimul oib⁹ clama, ⁊ dic miſeremini mei. miſeremini mei ſaltē vos amici mei. recipite fugitiuū vrm ſed fratruelē ſʒ ꝯſanguinē i ſāguie redēptoꝛis. en paup ſtat ad hoſtium clamas ⁊ pulſat. apite pulſāti. ⁊ cōducite eū vſq̄ ad regem vt ꝑſtrat⁹ coꝛā eo indicē ei oēs miſias. ⁊ oēs necitates. q̄s patioꝛ ad extremū vo. ꝑlato tuo coꝛ tuū cū oi īgētio ꝯſigna nullū i eo remaneat pctm̄ q̄ nō pura ꝯfeſſione deleat. Jeſuꝫ xp̄m ēt ſup coꝛ tuuꝫ ſicut ſignaculū pone. Cuꝫ eni ipſe coꝛdis hoſtiuꝫ cuſtodit ⁊ ē coꝛdis hoſtiarius vt p illū īgrediant. ⁊ egrediant oēs familie coꝛdis pure adſunt milia. milium angeloꝝ ad foꝛeſ exteriorū ſenſuū excubētiū nec audeat alienigēa irrumpe terribiles illas acies ꝓpter hoſtiarij reuerentiam. ⁊ angeloꝝum cuſtodiam.

¶ Quō hō debet ſe examinare. Capitulū. 5.

LEgritimo tue curioſus explorato? vitā tuā i quottidiana diſcuſſiōe examina. Attēde diligent' q̄tū pficias. vel q̄tū dficias q̄lis ſis i morib⁹ ꝛ q̄lis i affectib⁹ q̄ ſilis ſis deo. vel q̄ diſſilis. q̄ ppe. vel q̄ lōge nō locoꝝ iteruallis. ſ; moꝝ affectib⁹. Stude cog̊ſcer' te: q2 multo melior ꝛ laudabiliō es ſi te cog̊ſcis q̄ ſi te neglecto cog̊ſceres curſuz ſiderū: vel herbaꝝ. ꝯplones hoīuz nās aialiū ꝛ heres oīuz celeſtiuz ꝛ terreſtriū ſciaz. Redde g̊ te tibi ꝛ ſi nō ſp vl' ſepe. ſaltē īterdū. Rege tuos affect⁹. dirige act⁹. corrige greſſus ite nihil remāeat i diſciplinatū. pone oēs trāſgreſſiōes tuas añ oclos tuos. Statue te añte tāq̄ añ aliū ꝛ ſic temetipſuz plāge. Plora iniq̄tates ꝛ pcc̄a. qb⁹ deū offēdiſti. īdica ei miſerias tuas. oſtēde illi malicias aduerſarioꝝ tuoꝝ. Cum q; corā eo i lachrymis te maceraueris precor te vt mēor ſis mei. Ego .n. ex q̊ cognoui te i xp̄o diligo te ꝛ illic mētionē tui ofero. vbi ꝛ illicita cogitatio ſupplicium: ꝛ honeſta pmeret p̄miū. Ad altar' nāq; dei cū pcc̄or ſto. ſ; ſacerdos tui me comitat' mēoria: tu vō mihi vicē redes. ſi me amāueris. ꝛ orōnū tuaꝝ pticipē feceris. ibi recordatione tecū eſſe pn̄s deſidero. vbi pte ꝛ tuis familiarib⁹ deuotas pces corā deo fundis. nec mireris ſi dixi pn̄s. qm̄ ſi me amas. ideo amas. q2 imago dei ſuz. ita tibi pn̄s ſuz vt tu ipſe tibi. Quicq̄d eni tu es ſubaliter. h ego ſuz. Imago eni dei ē ois aia rōnalis. Qui de ē i ſe imaginē dei q̊rit. ta primū q̄ ſe q̊rit. ꝛ q̊ illaz i ſe q̊rēdo inuenerit i oi homie eā cog̊ſcit. viſio .n. aie itellect⁹ ē. Si g̊ te vides me vides q2 nihil aliō ſuz

que tu. et ſi ideo diligis me ymaginē dei diligis et ego te diligēdo dī diligo ī te. Et ita duz vnuz qrimus. et ad vnuz tēdimus. ſp̄ in uicē pſentes ſumus. ſed in deo .ī quo nos diligimus.

¶ Quō hō dʒ eē intētus pſalmodie. Cap. 6.

Cum ad orādū. ſiue ad pſallendū. ī eccliā itraueris ſluctuātiū cogitationū tumult⁹ exteriorē peītus obliuiſcere. vt ſoli deo poſſis vacar. Fieri eni nō pt. vt aliquādo cū deo loq̄tur q̄ cum toto mundo etiā tacēs fabulat. Intēde ḡ illi. q̄ itēdit tibi. audi illuz loquentē tibi. vt ipſe exaudiat te loquentē ſibi. vt ita ſiet ſi diuinis laudib⁹ ſoluēdis debita reuerētia. et ſollicitudie aſſiſtas. ſup ſingulaſ ūba diuie ſcripture diligē ter attēdas. Non qḋ ego iſta faciā. q̄ dico. ſʒ qḋ facerē vellē. et nō feciſſe penitet. et nō facere piget. Tu vo cui maior grā cōceſſa ē votis et pcibus pias au res dn̄i ad te flecte lachrymis et ſuſpiriis et pro tuis exceſſibus illuz clemēter exora. atq̄ canticis ſpūalibus in operibus ſuis illum lauda. et glifica nil. n. magis ſupnis ciuibus ſpectare libet. nil regi ſūmo iocūdius exhibet ſicut ipe teſtat. Sacrificiū laudis honorificabis me. O q̄ felix eēs. ſi ſpūalibus oclis ſemel īueri poſſes. qūo p ueniunt pncipes cōiuncti pſallētibus i medio iuuēcularū tympāiſtriaꝝ. Ut rides pculdubio q̄ cura. q̄s tripudio īter ſunt cātibus. aſſiſtunt orantibus adſunt meditātibus ſupſunt deſcētibus: pſidēti bus atq̄ pcurātibus pſūt. Diligunt qdā ſuo ſcō ciues ſupne ptātes. Et p bis q̄ hereditatē capiunt ſalutis ſollicite. pgaudēt. et pſortiū inſtruunt. proſo

gunt. prouidentq; oībus
oēs. Ipſi enī deſiderāt ad
uētū nr̄m: qm̄ ipſi de no
bis expectāt ciuitatis ſue
ruinas reſtaurari. diligen
ter q̄runt. et libenter audi
unt bona de bonis ſollici
ti diſcurrunt mediuz inter
nos et deū nr̄os gemitus
fideliter ad eū portātes
ipſius grāz nobis deuotiſ
ſime portātes. Nō dedi-
gnabunt eſſe ſocij nr̄i q̄
iam facti ſunt miniſtri nr̄i.
Ex altare eos fecimus.
qn̄ cōuerſi ſumus ad pēitē
tiaz. Feſtinemus ergo de
nobis eorū letitiā adim-
plere. Ve tibi q̄cunq; es
q̄ deſideras redire ad vo
mitum reuerti ad lutum.
Putaſne placatos habe
bit eos i iudicio. quos tā
to et tādiu ſperato p̄uare
vis gaudio. Exultauerūt
qn̄ venimus ad religionē
tanq̄ ſup his. q̄s ab ipſa
inferni porta cernerēt re
uocatos. Quid vō tunc
erit: ſi ab ipſa ianua para

diſi viderint redire: et re
troſſuz abire eos: q̄ iā alte
ruz pedē hn̄t i celo. Naz
ſi corpa habemus inferi-
us. ſz corda ſurſuz habe-
mus. Curram⁹ ḡ nō paſ-
ſibus corpis. ſz affectib⁹ i
ſz deſiderijs. ſz ſuſpirijs.
qm̄ nō ſoluz angeli. ſz an
geloꝝ creator nos expe
ctat. Expectat nos deus
pater tanq̄ filios. et here-
des. vt cōſtituat nos ſup
oīa bōa ſua. expectat nos
dei filius tanq̄ fratres co
heredes. vt fructū ſue na
tiuitatis. et p̄ciū ſui ſan
guinis deo patri offerat.
Expectat nos ſpūs ſan-
ct⁹. Ipſe ſiq̄dē ē bonitas:
et benignitas. in q̄ ab eter-
no p̄deſtinati ſumus nec
dubiū q̄n p̄deſtinationez
ſuā adipleri velit. Ergo
q̄ oīs celeſtis curia expe-
ctat nos cōſiderat. cōſidere
m⁹ eā q̄nto poſſum⁹ deſide
rio. Cū magna nāq; cōfu-
ſiōe. et rubore ad illā puēiet
q̄ſq̄s videt eā vehementer

nō ɔſiderat. Quicūq; vo
iugi orone. ⁊ eſſidua cogi
tatiōe i illa ɔuerſat⁊ ſecu
r⁹ hic egredit ⁊ cū magna
letitia recipiet i illa. Ubi
cūq; ġ fueris. ifra temetí-
pſum ora. Si lōge fueris
ozatozio; noli q̄rere locū
qm̄ tu ipe loc⁹ es. ſi fueris
i lecto. aut i alio loco ora
vbi ē tēplū freq̄nter oꝛa
dn̄. ⁊ flexo corpe mēs eſt
erigēda ad deū. Sicut. n.
nullū ē momētū q̄ hō nō
vtat. vel fruat dei bonita
te. ⁊ mīe. ſic nullū dbet eē
momētū. quo eū p̄ſentē
nō hēat i meōria. Sz di-
ces ego q̄tidie oro. ⁊ orō
nis mee nullū fructū vi-
deo. ſz ſicut accedo ad il-
lā ſic ⁊ redeo. nemo mihi
reſpōdet. nec loquit. nec
q̄ppiā donat: ſz icaſſuz la
boraſſe videoꝛ. ſic loquit
humana ſtultitia. nō atte
dens q̄d ide dicat p̄mit-
tēs dicēs. Amen dico vo
bis: q2 q̄cq̄d orātes peti-
tis credite. q2 accipietis. ⁊
fiet vob. noli ġ vilipēdere
orōnē tuā. qm̄ ille ad quē
oras. nō vilipēdit eā: ſz an
q̄ā egrediat de ore tuo.
ipe ſcribi eā iubet i libro
ſuo. Etvnū e duob⁹ idubi
tāter ſpare dēm⁹: qm̄ aut
dabit nob̄ qd̄ petim⁹. aut
qd̄ videt eē vtili⁹. Cogita
igr̄ de deo. q̄cq̄d deterius
vales. ō te vō ⁊ ō illo am
pli⁹ credere dbes q̄ cogita
re potes. De tēp⁹ i q̄ ō de
nō cogitas h̄ te. cōputes
pdidiſſe. Dis ſiq̄dem res
aliēa ē a nobis. tps ät tm̄
nr̄m ē. Uacā q̄do: ⁊ vbi-
cūq; fueris ibi totus eſto.
Noli te reb⁹ tradere. ſz cō
mendare. Quocūq; loco
ɔſiſtis. cogitatiōes tuas ia
cta in deū. ⁊ aliq̄d ſalutare
i aīo tuo vſa. Dis ſiq̄dē
locu⁹ ad meditādū ɔgru⁹
ē. Tota ġ facilitate aīus
colligēs libere tecū h̄itā-
re in latitudine cordis tui
deābulās. ibidē cenaculū
grāde ſtratū xpo exhibes.
Menamēq; ſapiētis igrē

apud deum. Illum ſp ān oculos hr̄e debemus, p quē ſumus viuimꝰ. ⁊ ſapimꝰ. Ipſm naq; vt eſſemus hēmus auctorē. ipm aūt. vt ſapiētes ſimꝰ, debemus hr̄e doctorē. ⁊ vt bti ſimus. in terne ſuauitatis largiorē Et in hͦ imaginē eiꝰ. hͦ eſt filius ſūme trinitatis i nobis cognoſcimꝰ. nā ſicut ille eſt. ⁊ ſapiēs ē. ⁊ bonꝰ ē ſic ⁊ nos p modulo nr̄o. ⁊ ſumus. ⁊ noſce ēē ſcimꝰ ⁊ idē eē. ⁊ noſſe diligimus. Utere igr̄ teipſo velut dō i templo. p illud qd̄ in te ē ſile deo. honor ſiqdē deo ſūmus eſt illū venerari ⁊ imitari. Imitaris ſi piꝰ es. Tēplum enī ſcm̄ eſt deo mens pia. ⁊ altare optimum cor eius. venerare ſi miſericors es. ſicut ipſe oībus miſicors ē. Hoſtia ſiqdꝰ acceptabilis ē deo. facere bonū oībꝰ p deo. fac oīa ſicut filius dei. vt dignꝰ ſis eo. q̄ te dignatus ē filiū vocare. In oībꝰ q̄ q̄ agis deū eſſe p̄ſentē cognoſce. caue ḡ ne i eo qd̄ male delectat. vl viſio tua vel cogitatio tua remoueat. nec dicas neq; facias qd̄ nō lz. ētiam ſi libet. nec aliquo facto vel ſigno deū offēdas. q̄ vbiq; p̄ñs cernit quicquid facis. Magna cuſtodia tibi ncc̄ia ē. qm̄ oīa agis ante oculos iudicis cuncta cernentis. Cū illo tn̄ ē ſecurus. ſi talē te p̄paraueris. vt te cū adeſſe dignet. Si tecū nō ēſt p grāz. adeſt tn̄ p vindictā. Sz ve tibi ſi ita tecū ē. Immo ve tibi ſi ita tecū non adeſt. Illi nāq; iraſcitur deus. quē peccātem non flagellat. nā quē flagellando nō emendat in futuro damnat.

Mortis cōſideratio. Capitulum. 73

Ertū ē qm̄ vbiq; minatur tibi diabolꝰ. īſidiat vt capiat aīam ma qn̄ egredit̄ de cope.

Digitized by Google

tu vo noli timer̃ qm̃ de⁹: q̃ in te bitat, ſi tñ in te bitat. eripiet te a morte. ⁊ a dmone. Fidelis.n. ſoci⁹ ē. nec deſerit ſperantes i ſe. niſi ipſe pos deſerat. Deſerit aũt cũ cor p peccata ſ: ⁊ iutiles cogitatiões vaga mẽte diſcurrit. Idcirco oi ſollicitudine. ⁊ cuſtodia iſtud cuſtodire ⁊ tener̃ debes. vt i illo de⁹ requieſcere poſſit. In oi nãq₃ creatura. q̃ ſub ſole mũdi vanitatib⁹ occupat nihil hũano corde ſublimius. nihil nobilius. nihil deo ſimius repit. Quapp nihil aliõ q̃rit a te niſi cõ tuũ. Mũda ergo illõ p purã ↄfeſſionẽ. ⁊ aſſiduã orõnẽ: vt mundo corde deũ videre poſſis p ↄtinuã dei circũſpectionẽ. In oi loco eſto ei ſubiect⁹. ⁊ itent⁹. cõpõe mores tuos. vt ſis i te placat⁹. dilige oẽs hoĩes. ⁊ oĩb⁹ te amabilẽ exhibe vt ſis pacificus ⁊ dei filius. Sic eris bon⁹ mõachus. ſcitũs. humilis. ⁊ rect⁹. ⁊ cũ talis fueris memẽto mei. Ue mihi. q̃ iſta dico. ⁊ iſta nõ facio ⁊ ſi facio aliquã diu nõ pſeuero. Iſta hẽo in mẽoria. ⁊ nõ ſuo in vita. hẽo in ſermoĩb⁹: ⁊ nõ morib⁹. Legẽ in corde. ⁊ in ore tota die rumino. ⁊ pria legi ago. lego de religiõe i ea. ⁊ plus diligo lectionẽ q̃ orõnẽ. vetuntñ nil aliud me docet diuia ſcriptura niſi religionem amare. veritatẽ ſeruare. caritatẽ hr̃e. Ego aũt miſer. ⁊ miſerabilis citi⁹ curro ad lectionẽ. q̃ ad orõnẽ. libẽtius volo legere. q̃ miſſas aſcultare. Expectat me aliq̃s volens de neceſſitate ſua mihi loq̃. ego vo librũ aliquẽ accipio quẽ ille vel ille vellet hr̃e. lego in eo ⁊ legendo amitto fruct⁹ caritat]. pietatis affectus cõpunctionis flet⁹. miſſaꝝ vtilitatẽ. ⁊ celeſtiũ₃ ↄtẽplationem. Nil tñ i hac vita dulci⁹ iſ

tit. nihil laudis ſumit. nil ita mētem ab amore mūdi ſeparat. nil ſic aīum ꝯ tētatiōes roborat. nil hominē ita excitat. & adiuuat ad oē opus bonū. & ad oēm laborē ꝙ gratia contemplationis.

Qualiter hō debeat intente orare. Ca. 8.

Miſerer̄ mei deꝰ: qm̄ ibi plꝰ pecco vbi peccata mea emēdar̄ a deo. In monaſterio nāq; ſepe dū oro. nō attēdo qḋ dico. oro qdē ore. ſed mēte foris vagante orōnis fructu priuor. corpe ſum interius. ſ; corde exteriꝰ. & iō pdo qḋ dico parū. n. pdeſt ſola voce cātare. ſine cordis intētiōe. Propterea magna puerſitas: imo magna īſania eſt qn̄ cū dn̄o maieſtatis loq̄ in orōne pſumimuꝰ. & īſenſati mētem auertimꝰ. & neſcio ad q̄s ineptias ꝯuertimus cor. Magna q; īſania. & grauiter vindicāda: cū viliſſimꝰ puluis. loquētē ad ſe audire dedignat̄ creatorē vniuerſitatis. Ineffabilis vero ē dignatio diuine bonitatis. q̄ quottidie ꝯſpicit nos īfelices. aures auertentes. obdurantes corda. & nihilominꝰ clamat ad nos dicēs. Reddite pūaricatores ad cor vacare. & videte qm̄ ego ſū deꝰ. Loq̄t mihi deꝰ in pſalmo. & ego illi. nec tn̄ cū pſalmū dico attendo cuius pſalmꝰ ſit. Idcirco magnā iniuriā do facio. cū illū pcor vt meā pcē exaudiat. quā q̄ fundo nō audio. Dep̄cor illū: vt mihi itēdat. & ego vero nec mihi. nec illi intēdo. ſ; qḋ deterius ē īmūda: & inutilia ī corde v̄ſando. fetorē horribilem eius aſpectibus ingero.

De iſtabilitate cordis humani. Capl̄m. 9.

Nihil eſt in me corde meo fugatiꝰ. q2 quo

giens me deſerit. ⁊ p prauas cogitationes defluit. totiens deū offendit. cor meū eſt. cor vanū. vagū. ⁊ inſtabile. dū ſuo ducit arbitrio. ⁊ diuino caret ↄſilio. in ſeipſo nō pōt ↄſiſtere. ſ; oī mobili mobili⁹ ꝑ infinita diſtrahit. ⁊ ac at ꝙ illac ꝑ inūera diſcurrit. ⁊ dum ꝑ diuerſa requiem querit. nō īuenit ſed labore miſe. ac requie vacuuz manet. ſibi nō cōcordat. a ſe diſſonat. a ſe reſilit. voluntates alternat. conſilia mutat edificat noua. deſtruit vetera. deſtructa redificat. eadez iterꝫ. atꝗ iteruꝫ. alio ⁊ alio mō mutat. ⁊ ordinat. quia vult ⁊ non vult. ⁊ nūꝗ in eodē ſtatu ꝑmanet. Sicut eniꝫ molēdinuꝫ velociter voluit. ⁊ nihil reſpuit ſed ꝗcquid imponitur molit. ſi autē nihil apponit ſeipm ↄſumit. ſi cor meum inſtabile ſemper eſt in motu. ⁊ nunꝗ requieſcit. Sed ſiue dormiā ſiue vigilē ſomniat. ⁊ cogitat quicquid ei occurrit. Et ſicut molendinum arena ſi īponat exterminat. pix inqnat. palea occupat. ſic cor meuꝫ cogitatio amara turbat immunda maculat. vana inqeta. ⁊ fatigat. ita cor meū dum futuꝝ nō curat gaudiū. nec diuinum ꝗrit auxiliū ab amore celeſtiū elōgat. ⁊ ī amore terreſtium occupat. Cūꝗ elabit ab illis ⁊ inuoluit in iſtis. vāitas illud recipit. curioſitas ꝯducit. cupiditas allicit. voluptas ſe ducit. luxuria polluit. torquet īuidia. turbat iracūdia cruciat triſtitia. ſicꝗ miſeris ca ſib⁹ ſubmergit oīb⁹ vitiis. qm̄ vnū deū. q̄ eū ſuſtinere poterat dimiſit. ꝑ multa diſpergit ⁊ huc illucꝗ ꝗrit. vbiꝗ requieſcere poſſit ⁊ nihil īueit. qd̄ ei ſufficiat. donec ad ipꝫ redeat. A cogitatiōe ī cogitatiōnē ducit. ⁊ per varias oc

cupatioēs. ⁊ affectiones variat. vt saltē varietate ipsaꝝ reꝝ ipleat. q̄rū q̄li tate saciari nō ꝑt. sic labitur cordis miſia. subtra cta diuina grā. cūq; ad se vtit. ⁊ discutit qd cogita uit. nil repit. q2 ñ opꝰ fuit ſꝫ ſpōtanea cogitatio. q̄ cō ponit multa de nihilo. sic denicq; decipit imaginatio q̄ſi dēmonium. illusio. ſꝑerat mihi deus vt p̄bā illi cor meū: ⁊ q2 ſꝑeranti deo nō sum obediēs: ⁊ subditus. mihi ꝯsum rebellis. ⁊ contrarius. vide mihi subiu gari nō potero donec illi ulō fuero subiectus. mihi q̄ formā nolens quiei no do seruire volens. idcirco plura machinat cor meū vno momento q̄ oēs hoīes pficere possent vno anno. ... deo nō suꝫ vnitus: ⁊ ... in meipso sum diuisus. ... vniri nō pos ſuꝫ niſi p caritatē: nec su byci niſi p hūilitatē: nec ... humilis esse nisi per veritatē. Expedit ergo vt in veritatē me discutiā. ⁊ cognoscā q̄ vilis. q̄ fra gilis. ⁊ q̄ labilis suꝫ. Deī de cū oēs miserias meas cognouero. necesse est vt illi inhereā p quē suꝫ. sine quo nihil suꝫ. ⁊ nihil face re possuꝫ. Et q2 a dō pec cādo recessi. nisi p vera cō fessionē ad illū redire nō possum. Fateri ergo opꝫ qd faciēdum est q2 nunq̄ vero mō. aut ea intētione q peccaui pctā cōfessus suꝫ. ꝯsuꝫ recordatus sum. aut p vetustatem aut ꝓpter multitudinem. Siāt ꝯfes sus suꝫ p turpitudinem. ꝯfessionē etiā meā diuisi. vt diuersis sacerdotibus diuersa manifestarē. ⁊ ita venia carui. ad q̄ p pres puēire putaui. Execrāda naq; fictio ē pcm diuidē. ⁊ sufficienter radere. nō i trinsecus eradicare. Nō.n. vtilis est confessio nisi in oris veritate. ⁊ cordis pu ritate. vt tres sint. quib9

Digitized by Google

ratredo. pr̄. ⁊ filı⁹. ⁊ ſpūſ ſcūs. Adam⁹ teſtes ſacerdotes coꝛdinaro. ⁊ oꝛi. vt in oꝛe duoꝝ vel triū teſtium ſtet oē verbū. ſꝫ dicis ſufficit mihi ſoli dō ꝯfiteri: qꝛ ſacerdos ſine eo a peccatis me abſoluere nō pt. Ad qd nō ego ſꝫ btūs Jacob⁹ rn̄det dicēs. Cōfitemini alterutrū pctā veſtra. Cōueniēs nāqꝫ ē. vt nos q̄ peccando deo ꝯtumaces fuimus. penitēdo ſupplices ſacerdotibuſ. ⁊ miniſtris eius ſimus ⁊ hō q̄ ad grām ꝯſeruādā mediatore nō eguit. iā eā; recupare nō niſi p mediatorē hoiē; poſſit. Gemat ḡ. ⁊ ſuſpiret ⁊ anxi⁹ ꝓ pctō timeat. ⁊ expaueſcat. ſollicitus oſſcurrat. auxiliatores. ⁊ itercēſſoꝛes querat. proſternat ſe humiliter hoi. q̄ humiliter aſtarē noluit creatoꝛi. Na; ⁊ h̄ ſaluberrimū ē. vt hō coꝛde peniteat. ⁊ oꝛe delictū ſuū. ꝯfiteat q̄tenus de⁹ q̄ ꝓpitı⁹ adeſt p grām: coꝛ ꝓpniā; cōpūgat. deīde adſit. vt ꝯfitēti. pctōꝝ veniam tribuat. Qd ſi foꝛte pctōꝛ vere peniteat. ſꝫ interaurrente articulo neceſſitatis ad ꝯfeſſionē puenirē nō poſſit. ꝯfidēter credere debem⁹. q ſūm⁹ ſacerdos cōplet in eo qd moꝛtalis nō potuit. Et iā apd deū ſcm̄ ꝯſtat. qd hō ꝗdē vere voluit. ſꝫ nō valuit adimplere. quia confeſſionem non contentus excluſit. ſed impediuit neceſſitas.

¶ De peccato nō excuſando. Ca. x.

In caplo vbi pctā mea emendarē ōbui pctā peccata: addidi. Cū de illis accuſatꝰ ſui aut alīq mō excuſaui. aut ex toto negaui: aut q̄ int' eri⁹ ē defendi ⁊ ipatiēter rn̄di. cū nullū ſit pctū, qd nō ſit ꝯtaminat⁹. aut ꝯtaminari nō poſſi; Juſtū ē ḡ. vt oī occaſiōe remota

confeſſionē pmiſſā vnī-
cuiqȝ aut a quocūqȝ accuſer-
ſtem⁹ ſic libarivaleā a pcō
ppetrato vel ppetrādo.

¶ Quā ſit maluȝ alios
nō corrigere. Cap. II.

Multitudinē ini
qtatū mearuȝ
expaueſcēs ali
orū trāgreſſio
nes rephēdere timui ꝛ idō
mortis auctor extiti. qꝛ vi
r⁹ qd clamādo expellere
potui nō expuli. idignat⁹
ſuȝ aduerſus alios. q me
dē vitijs meis rephēdebāt
ꝛ quos amare debui. odiui
illa q mihi nocebant. vel
diſplicebāt ꝯſideraui. vt
ñ eēnt. Sciebā tñ qd ī nā
ſui erāt bōa. ꝛ a bono de-
ducto ꝛe ſcā ſȝ idō mihi nocē-
bāt qꝛ mal⁹ erā. ꝛ male il-
lis vtebar. Nihil. n. mihi ꝯ-
riū ē niſi ego ipſe mecū ē.
quicquid mihi nocere pōt. ꝛ
ego ipe mihi ſarcina ſuȝ.
Optaui ēt. vt de⁹ pcā mea
neſciret. aut pūire nollet.
aut nō poſſet. ꝛ ita voluī
deū eſſe inſipientē. iniuſtū
ꝛ īpotentē. qd ſi eſſet. de⁹
nō eēt. nō ē ſupbia ſup ſu-
perbiā meā. ppterea lon-
ge ſalute mea vba dlicto-
ruȝ meoꝝ. Suſpecta eſt
ſi quidē deo ſupbia odioſa.
nec fieri pt. vt cū eo ī grā
reuertat. Diuerſuȝ vtrīſ-
qȝ hoſpitiū. nec ī eodē co-
habitāt aio. quibus non li-
cuit cohabitare ī celo. In
celo nata ē. ſȝ velut īme-
mor. q via īde cecidit. il-
luc poſtea redire non po-
tuit. Cū aūt pluuia vel ni-
mio frigore. aut calore tur-
batus fui. ꝯtra deuȝ iniqȝ
murmuraui. Dia nāqȝ. q
ad vſuȝ vite accepimus.
ad vſum culpe conuerti-
mus. quapropter iuſtum
eſt. vt in cunctis peccaui-
mus. in cūctis feriamur.
Sepe ad ſacrū miſteriū.
vocem meaȝ fregi. vt dul-
cius cantarem magis de-
lectabar in vocis modu-
latione. q̄ in cordis com-
punctione. Deus vo cuī

Digitized by Google

non abſcōdit quicqd illicitū ꝑpetrat. nō. ꝗrit vocis
lenitatē: ſꝫ cordis puritatē. nā cum cantor mulcet
populū vocibus deum irritat prauis moribus licētiā loquēdi. vel aliqd faciēdi ſepe nimia ĩportunitate. vel caliditate a ꝯplatis meis extorſi nō attēdēs miſer qm̄ ille ſe occidit qui occidit vel apte ſantagit vt ſbi ꝓ ꝓrī ſpūalis ſanguis ſit qd ipſe deſiderat. Acū. vel cultellū. vel aliqd huiuſmodi multotiēs nimiū ꝯſideraui. nec ꝯfeſſus ſuꝫ. quia peccatū nō extimabā ꝓpt rei vilitatē. Uerūtamen non multū diſtat. q̄cūꝙ ſubſtātia vilis. vel ꝓcioſa reqratur. dūmō eq̄lit ſit corruptus affect⁹ neꝗ n. cultell⁹ in vitiū ē: ſꝫ cultelli appetit⁹: neꝙ aurū in vitiū ē ſꝫ auri cupiditas. In laboī nō laborauī q̄tū debui. et q̄ntū potui. In ſilētio et fui ociōſ⁹: qḋ ē maximū pcm̄. In ſilētio naꝙ neō ſic deū

et o ocioſus: vt in eodē ſic cio vtilitatē nō cogitet pximi. nec ſic actuoſ⁹ vt ꝯtēplationē non reqrat dei. par. n. pficit. q alteri. cū ꝓximo pdeſt. De vitiis me ſaluti putās eē iſigne virtutis. vbi erat lapſus criminis. De virtutib⁹ etiā vitia feci. Iuſticia naꝙ dū ſuū modū excedit crudelitatis vitiū gignit. Et nimia pietas diſſolutionē diſciplīe parturit. ſic ſe ſepe vitiū eſt. qḋ virtus putat. Sic remiſſa ſegnicies manſuetudo credit. et pigritie vitiū quietis virtutē imitat. Finxi me eſſe qḋ nō eraꝫ. dixi me velle qḋ nolebaꝫ. vel nolle qḋ volebā. aliud ore dicebā et aliud corde volebā. et ita ſub ouīna pelle vulpinā ꝯſcientiā ꝯſeruabā. Uulpinā ꝯſciā ꝯſeruabā. Uulpina ꝯplane ꝯſciā ē tepida ꝯuerſatio. et ī alta cogitatio ſicta. ꝯfeſſio breuis et rara ꝯpunctio: obediētia ſine

oꝛatione. oratiō ſine intē
tiōe. lectio ſine edificatio
ne. ſmo ſine circūſpectio
ne. O q̄ dura mihi ſūt iſta
q̄ loquoꝛ. qm̄ me ipſuꝫ lo
quendo ferio. Verūtn̄ ſe
me peccatoꝛē nō nego. ſꝫ
pctm̄ meū cognoſco erit
foꝛtaſſe apud deū piū iu-
dicē ipſa cognitio culpe i-
petratio venie. dicēte ſcō. di
cā iniuſticiā meā ſi foꝛte ſua
pietas ꝯpūgat illū. dicās
pctm̄ meū. qm̄ notitia pcī
initiū ē ſalutis. Magnā
porto coꝛonā. ⁊ veſtē ro
tūdā. regulā ſuo ieiunio-
rū. ſtatutis ꝓfiteoꝛ hōīs. ſꝫ
coꝛ meū lōge ē a domino.
Exterioꝛē ſupficiē intuens
ſalua mihi oīa arbitroꝛ. nō
ſentiēs vīnū ē īteriorē. q̄ īte
rioꝛes coꝛrodūt. vñ oſcē.
comederūt alieni robuſt
meū ⁊ ignoꝛaui. ⁊ iō totaꝫ
pgēs i ea q̄ foris ſūt. ⁊ igna
rꝰ interioꝛū meoꝛ. ſic aq̄ ef
fuſus ſum. ⁊ ad nihilū re
ductus ſuꝫ. ꝑteritoꝛꝫ obli
uiſcens. ꝓſentiū negligēs.
futura nō ꝓuidēs. igitur
ſuꝫ ad beneficia pronus.
ad mala. ⁊ tardꝰ ad bōa.

¶ Quō ſe oꝫ vnuſquiſqꝫ ꝯſiderare. Capłm. 12.

SJme nō īſpicio
neſcio me ipm̄. ſi
aūt me īſpicio tō
lerarī me nō poſ
ſuꝫ. qꝛ tāta inuenio in me q̄
digna ſūt rephēſiōe. ⁊ ꝯfu
ſiōe. ⁊ q̄to me ſubtilius. ⁊
ſepius conſidero tanto plu
res abhoīatiōes ī angu
lis coꝛdis mei īuenio. Ex
quo nāqꝫ peccare cepi nū
q̄ memoꝛie ſine peccato
manſiſſe ꝑmittit. adhuc
peccare ceſſo. ſꝫ de oīe in
oīe peccata peccatis ad-
do. ⁊ ea ꝓ oculis habēs
nec ingemio. erubeſcēda vi
deo. nec erubeſco. dolēda
intueoꝛ. nec doleo. qd̄ eſt
moꝛtis ſignū. ⁊ damnatiōis
iudiciū. Mēbꝛū em̄ qd̄
doloꝛē nō ſentit. moꝛtuū
eſt. ⁊ moꝛbus inſenſibilis
eſt incurabilis. Leuis ſuꝫ
⁊ diſſolutꝰ nec iuſ ſcienſ

go: ſʒ a peccatis q̄ ꝯfeſſus ſum q̄tidie redeo. nec cauęo foueā in quā vel ego cecidi. vel aliū cadere vidi. Cūq̄ plorare. ⁊ orare debere pro malis q̄ feci. ⁊ pro bonis q̄ neglexi p bodoloꝛ verſum eſt mihi in contrarium. Nā tepui. ⁊ frigui a feruoꝛe orōnis. ⁊ iā ſine ſenſu frigidus remanſi. ⁊ idō flere meipſuʒ nō poſſuʒ quoniā gr̄a lacrimaruʒ receſſit a me.

De p̄ſentia ꝯſcientie vbiq̄. Capitulū. 13

Peccata mea celare nō poſſum. qm̄ q̄cūq̄ vado ꝯſcia mea mecū eſt. ſecū portās quicquid ieā poſuit. ſiue bonū ſiue malū. Sicut viuo. reſtituet oīa ſuncto depoſitū q̄ð ſu[?] an dūʒ accepit. ſi male facio adeſt illa. ſi aūt bn̄ facere videoꝛ. ⁊ ide extolloꝛ adeſt illa. adeſt viuo. ſequit̄ moꝛtuū. vbiq̄ mihi ꝯſo ſio eſt inſeꝑabilis. p q̄lita te ꝯpoſitā. Sic ſic̄ i domo ꝓpꝛia. ⁊ a ꝓpꝛia familia heo accuſatores. teſtes. iudices. ⁊ toꝛtoꝛes. Accuſat me ꝯſcia. teſtis. ē memoria. ratio iudex. voluptas carcer. timoꝛ toꝛtoꝛ. oblectamētū toꝛmentū. quotnāq̄ fuerit oblectamēta mala. tot erūt toꝛmenta. nā ide punimur. vt ðlecta.

De trib' inimicis hominis. Capitlm 14.

Adiuua me dn̄e deꝰ meꝰ qm̄ inimici mei aīam meaʒ circūdederūt. coꝛpꝰ. ſ. mūdꝰ. ⁊ diabolꝰ. a coꝛpe fugere nō poſſuʒ. nec ipuʒ a me fugare. Circūferre illō nece ē. qm̄ alligatuʒ ē mihi. ꝑimere nō licʒ. ſuſtētare cogoꝛ ⁊ cū illud ipingo: hoſtē meum aduerſum me nutrio. Si eni ſatis comedero: ⁊ id robuſtū fuerit: ſanitas ⁊ foꝛtitudo eiꝰ mihi aduerſant. Mūdus vero circūcingit. ⁊ obſidet me vndi

Digitized by Google

q: ꝛ ꝑ quos portas. vide lz ꝑ quos corpis sensus. s. visum auditũ. gustũ: odoratũ. ꝛ tactũ. sagittis suis me vulnerat: ꝛ mors intrat ꝑ fenestras meas in aiam meã. Respicit oculꝰ. ꝛ mẽtis sensuz auertit. Audit auris: ꝛ intẽtionẽ cordis inflectit. Odoratꝰ cogitationẽ ĩpedit. os loquit: ꝛ fallit ꝑ tactum ardor libidinis ꝑ aliq̃ paruã occasione excitat. ꝛ nisi ꝯtiliũ o respuat subito totũ corpus occupat. vrint ꝛ incendit primo carnez modicã titillat. deinde delectatione turpissima totã maculat. ꝛ ad extremum ꝑ ꝯsensuz prauitatis mẽtẽ subiugat. Porro diabolꝰ quẽ videre nõ possuz. ꝛ tñ minus ab eo mihi cauere videtur. tendit arcũ suũ. ꝛ in eo parauit sagittas suas. vt sagittet me. ꝛ parauit a me vt abscõderet laqueos suos. ꝛ dixit. Quis videbit eos: Laqueũ posuit: ꝛ auro. ꝛ argẽto: ꝛ in oibꝰ qbꝰ abutimur. cũ illis male ꝺlectamur: ꝛ illaqueamur. Nec solũ laqueũ posuit. sz ꝛ viscũ. Viscus est amor possessiõis. affectus cognatiõis cupiditas honoris. ꝛ carnis voluptas. qbꝰ aia inuiscat. ꝛ irretit. ne pẽnis ꝯtemplatiõis ꝑ plateas supne syõ volat possit. Sagitte diaboli st. ira. inuidia. luxuria. ꝛc. Quibꝰ aia vulnerat. Et q̃s ẽ ille. q iacula eiꝰ ignea extinguere possit. Proh dolor his telis saþat sepe aia fidelis. Heu mihi. q̃ vndiq̃ bella mihi video: vndiq̃ tela volãt. vndiq̃ tẽtamẽta. vndiq̃ picula: quocũq̃ me vtã nulla securitas ẽ. ꝛ q̃ mulcẽt ẽ: ꝛ q̃ tristãt. vel molestãt ola timeo. esuriẽs ꝛ refectio. somnus ꝛ vigilie: labor ꝛ ocia pugnãt ꝯ me. Nõ minus suspectus ẽ mihi locus quã irrãmultos fidẽ locãdo scandalizauit. Nec minus ꝑ

ſpera vereor: q̃ aduerſa. Proſpera nãq; exaltare, ſua me iactantia me faciũt z decipiũt. Aduerſa vero quia aliquid amaritudinis hñt velut potiones amare me ſuſpectũ z timidũ faciũt. Magis timeo malũ qd facio ſub abſcõdito q̃ qd in aperto. Malũ nãq; qd nemo videt: nullus reprehẽdit: z vbi nõ timetur reprehẽſor ſecurius accedit tẽtator, z facilius perpetratur iniquitas. Nam vtrobiq; bellũ patior z vtrobiq; periculũ. vtrobiq; timendũ, z ſic in bonis z in malis: regionibus [illegible] lateribus [illegible] circũſpiciẽdũ eſt, z ad oẽs ſuſpicio [illegible] gerẽda eſt [illegible] ſuggerit mihi [illegible] mundus vana diabolus [illegible] ra. Qñ quotiẽs carnalis cogitatio mẽtẽ meã [illegible] pulſat de cibo z potu de ſõno: z ceteriſq; ſimilibus ad carnis curã ptinentibus caro michi loquitur. Cũ vero de ambitiõe ſeculi de iactantia de arrogãtia: cogitatio vana in corde verſatur de mundo eſt. Qñ autez ad odiũ z iracũdiã z amaritudinẽ aĩ prouocor: diabolica ſuggeſtio eſt: cui nõ aliter q̃ ipſi diabolo reſiſtendũ eſt nec aliter ab ea cauendum quã ab ipſa damnatione. Demoniũ officiũ eſt ſuggeſtiões malas igerere: nr̃m eſt illis nõ pſentire. Nam quotiẽs reſiſtimus diabolo ſuperamus angelos letificamus: deũ honorificamus. Ipſe n. nos hortatur vt pugnemus: adiuuat vt vincamus. Certantes i bello ſpectat: deficiẽtes ſubleuat: vincẽtes coronat. [illegible]

Caro hois vnde ſit z qd pariat. Capitulũ. XV.

O [illegible] dereliqui [illegible] ſiſt [illegible] voluptuoſas [illegible] habitatiões ab illis hñdas [illegible] z curioſas a mũdo [illegible] a diabolo malas z malitioſas. Iſti tres inimici me impugnãt z

ꝑſequuntur. nūc qdē aꝑte-
nūc vō occulte ſꝑ autē ma
licioſe. Diabol⁹ naq̄ plus
ↄfidit ī adiutorio carnis.
q̄ȝ magis nocet ꝓ meſti
cus hoſtis. Illa vō ad ſub
uerſionē meā cū illo fed⁹
inijt. vtpote de pcō nata.
ꝛ ī pcō nutrita. vicijs cor
rupta ab ipa origīe. ſȝ mul
to amplius viciata praua
ↄſuetudie. Hic eſt ꝙ tā ac
criter ↄcupiſcit aduerſus
ſpm̄. ꝙ aſſidue murmurat
ꝛ ipatiēs ē diſciplie. q̄ illi
cita ſuggerit. nec rationi
obtēperat nec inhibet vl
lo timore. huic accedit. hāc
adiuuat. hac vtit̄ corrup
ſus ille ſerpēs hoſtis hūa
ni gn̄is. cui nullū aliud eſt
deſideriū nullū negociū.
nullū ſtudium. niſi pdere
aīas nr̄as. Hic ē q̄ iugiter
malū machinat̄. argute
loqt̄. artificioſe ſuggerit.
callide ↄcipit. Illicitos mo
tus inſufflat. ꝛ venenatas
cogitationes inflāmat mo
uet bella nutrit odia. inci-
tat gulā. mouet libidinē.
deſideria carnis inſtigat.
ꝛ pcī occaſiōes parat. ꝛ mil
le nocendi artibus corda
hoīum pulſare nō ceſſat.
hic ē q̄ baculo nr̄o nos
cedit ꝛ manus nr̄as ꝓprio
cingulo ligat. vt caro que
data ē nobis in adiutori
um. fiat nobis in ruinā ꝛ
ſcandalū. Grauis lucta. ꝛ
graue piculū eſt aduerſus
domeſticū hoſtē pugnare.
maxie cū nos aduerſum⁹.
ꝛ ille ciuis, ille ſuā inhabi
tat regionē nos exules ſu
mus ꝛ pegrini magnū q̄q̄
diſcrimē eſt aduerſus dia
bolice fraudis aſtutiā ꝛ ꝯ
crebros. imo ↄtinuos ſu-
ſtinere ↄflictus. q̄ aſtutū fe
cit tā nā ſubtilis. ꝙ longa
exercitatio malicie hui⁹.

¶ Deprecatio p ſeipſo. Capitulum. 16.

ERipe me de ini
micis meis de⁹
me⁹ ꝛ ab his q̄
oderūt me. q̄m
ↄfortati ſūt ſuper me. Ego

Digitized by Google

vero q̄ vſq; ad hunc die ꝯme vixi iā ꝑ tuā grām mihi viuere icipiā. ſic.n.i hoc mūdo viuere debem⁹. vt cū corp⁹ cepit a vmib⁹ deuorari i ſepulchro. aīa letet cum ſcīs i celo. Illuc ſpūs dirigēdus eſt. q̄ eſt itur⁹ illuc feſtinare dēm⁹: vbi ſp viuam⁹: ꝛ vbi mori amplius nō timeamus: ſi ſic amam⁹iſtā labilē. ꝛ caducā vitā. vbi cū tāto labore viuimus vbi comedēdo. bibēdo dormiēdo vix carnis neceſſitatibus ſatiſfacim⁹. multo magis amare debemus vitā eternā. vbi nullū laborē ſuſtinebim⁹. vbi ſūma ſp iocūditas. ſūma felicitas felix libertas. ꝛ felix btitudo vbi ſimiles erūt hoīes angelis dei. ꝛ fulgebūt iuſti ſicut ſol i regno prīs eoꝝ. Qualis putas tunc erit ſplēdor aīarum. qn̄ ſolis ſplēdorē hēbit lux corporum. Nulla erit ibi triſticia. nulla anguſtia. nullus dolor. null⁹ timor. nullus ibi labor. nulla mors ſʒ ꝑpetua ſanitas ſp ibi pſeuerat. nō ſurgit ibi malitia nec carnis miſia. nlla eſt ibi egritudo. nlla oīno neceſſitas. nō ē ibi fames nō ſitis. nō frigus. nō eſt⁹. nō laſſitudo iciunij. nec vlla tētatio inimici. nec peccādi volūtas. nec delīquēdi facultas. ſʒ totū leticia totū exultatio poſſidet hoīes qui āgelis ſociati ſine vlla carnis iſirmitate i ꝑpetuū manebūt. Ibi erit iocūditas iſinita btitudo ſempiterna. i q̄ q̄ ſemel ſuſcipit ſp tenet ibi ē reqes e laborib⁹. pax ab hoſtib⁹. amenitas ō nouitate ſecuritas de eternitate. ſuauitas atq; dulcedo de dei viſione. Et qs nō illic habitare vehemēter deſideret ꝛ propter pacem. ꝛ propter amenitatem. ꝛ propter eternitatē. ꝛ pp dei viſionē. null⁹ eſt ibi peregrinus, ſed quiſq; illuc vo

nire merebunt securi i ppria pria manebūt ſp leti ꝛ ſp ſaciati de viſiõe di. ꝛ quãto pl⁹ aliqs hõo obediēs fuerit. tāto ampliorē ab eo mercedē ibi recipiet. quãto qꝫ ampli⁹ deuꝫ amabit, tāto propius videbit, quez cernere cupit.

¶ De breui vita hoīs. Capitulum. 17.

Omnes hoīs ſicut vmbra ſup terrā. ꝛ nulla ē mora. ꝛ tūc ppc mirabil ē. cū ſtare videtur. cur ğ theſaurizat i terra hõ. cū ſine dilatione trāſeat: ꝛ illud qd colligit ꝛ ipe q colligit. Et tu hõ quem fructū expectas i mūdo cui⁹ fructus ruia ē cuius finis mors eſt. Utinā ſaperes. ꝛ itelligeres. ac nouiſſima prudēter puideres. Scio quēdā q p ānos plurimos tecū familiariter vixit ad mēſaꝫ tuā ſedit cibum de manu tua ſumpſit. in ſinu tuo dormiuit. cū volūt te eiꝫ colloquiū habuit. hic iur hereditario ſeruus tuus eſt. ſꝫ qa ab ineūt etate delicate nutriſti eū ꝛ vge i pepoſiſt cōtumax effect⁹ ē leuauit calcaneū ſuū ſu p caput tuuꝫ. ꝛ te in ſeruitutē redigit. ꝛ tu crudeliter dnat. Sꝫ forſtaſſe dices quis eſt hic? vetus hõ tuus qui paſcitur. ſpiritū tuuꝫ qui pro nihilo hab terrā deſiderabilē. q ſola que carnis ſt ſapit. hõ iſte a natiuitate tua eſt. ꝛ ſurdus mutus inueteratus dierū maloꝝ. rebellis vitati veritati inimicus crucis xpi. deridet impotētē ꝛ ſimpliciter trāſeuntē. ambulat in magnis ꝛ in mirabilibus ſupra ſe. arrogantia eius eſt pluſq fortitudo eius multū reueret: dicit inſipiencia ſua non eſt deus. ꝛ abeſcit hoīs: ꝛ malis paſcitur alienis. Immūdis cogitationibus paſcitur. non fatigabit in illis trāſgrediens uſq ad ſinē

diſpergit. ꝛ diſſipat ꝓpria ſicut ꝓdig⁹. cupit ꝛ rapit aliena ſicut auarus. turpitudinē ꝛ ignominiā congregat ſibi ſimulās ꝛ calli d⁹ ꝓuocat irā dei. Hō iſte totus in peccatis natus eſt. ꝛ ſic nutritus amicus iniq̄tatis. fili⁹ mortis. vas ire i contumeliā factus ad interitū. Qui cū talis ſit enarrat iuſticias dei. ꝛ aſſumit teſtamentum eius p os ſuū. odit diſciplinā: ꝓijcit dñm ſuū poſt dorſum cū videt furē currit cū eo: ꝛ cū adulteris portionē ſuā ponit. Aduerſus filiū matris ſue ponit ſcādalū ſup te etiā theſaurizat irā in die ire. vult a te hereditatē tuā tollere ꝛ deſuper terrā auferre. ꝛ tu tantas iniurias non vindicas: ſed diſſimulas: nec ei vbum vnū loq̄ris nec vultū iratū oſtēdis. ſed blādienti ſibi arrides. Ludis cū illuſore. neſcis q2 ſimul ecū q̄ tecum ludit. Ludus iſte nō ē pueritie. nec ſimplicitatis. vel inocētie ſed illuſio ē aie ꝛ ſed pſecutio ſed mors. Iā te in foueā. quā fecit p̄cipitauit. iā effeminatus es iā iugo miſerrime ſuitutis p̄ſſus ſub pedib⁹ eius. miſere ꝛ viliter conculcaris. O miſer ꝛ miſerabilis hō. q̄s te libet ab iſto deuiculo iproperij huiu⁹. Exurgat deus ꝛ cadat armatus iſte cadat ꝛ pterat inimicus idē tētator dei ultor. ſul amicus mūdi. ſeruus diaboli. Quid tibi vr̄ ſi recte ſentis mecū. dices reus ē mortis. crucifigat. Noli ḡ diſſimulare. noli differre. noli pceſſꝫ feſtinātr audacter inſtāter crucifige hoīē iſtū ſꝫ cruce xp̄i in q̄ ē ſalus. ꝛ vita ad quem ſi ex corde clamaueris. crucifix⁹ tu⁹ audiet te bēigne rn̄dens. Hodie mecū eris in paradiſo. o xp̄i pietas o iopinata ſal⁹ miſi. Tā gratuita ē ꝛ ꝓbata dilectio dei tā

stupēda dulcedo. tā īoptinata dignatio tā inuicta māsuetudo. vt q̄ ad eum clamauerit exaudiat illū q̄m misericoꝛs ē. O q̄ta ē m̄ia dñi q̄ ineffabilis mutatio dextere excelsi. Heri intra ſ tenebꝛ| hodie i splēdoꝛe luc|. heri i oꝛe leōiſ. hodie i manu meditatiōis heri i poꝛta iferni hodie i delitijs padisi. Sʒ q̄d ꝑsūt he lr̄e admōitiōis. nisi doleas de libꝛo ꝯscie tue lr̄as moꝛti|. Quid ꝓsūt hꝰ scripta lecta ⁊ itellecta. nisi temetipsuʒ legas ⁊ itelligas. Da ḡ opaʒ iterne lectiōi. vt legas insipitias ⁊ cog̃scas teipʒ. legas vt diligas deū. vt pugnes ⁊ vincas mūdū ⁊ oēm inimicū q̄ten⁹ laboꝛ ꝯuertat i reqem luct⁹ i gaudiū. ⁊ p⁹ tenebꝛas hui⁹ vite videas oꝛtū surgētꝭ auroꝛ. Videas ēt meridianū solē iustitie i q̄ spōsū cū spōsa ꝑspiciēs vnū eūdēq̄ dñm glie. q̄ viuit ⁊ regnat p ifinita scl'a.

¶ Ep'la beati Bernardi abbatis ꝺ ꝑfectiōe vite.

SI plene vis assequi qđ intēdis, duo sūt tibi necia. Primuʒ ē vt subtrahas te ab oib⁹ trāsitoꝛijs. vt nihil ꝺ eis curares. ac si ñ eēnt. Secūdū vt ita de⁹ te dōo vt nihil dicas. vel facias. nisi qđ credideris sibi firmꝭ placē. Primū aūt assequris hoc mō. Oib⁹ modis qb⁹ potes te vilificar̄ te nihil reputādo eē. sʒ credas oēs hoies bonos eē ⁊ meliores te magisq̄ placer̄ dō. Quecūq̄ audieris vel videris ꝺ religiosis ⁊ famosis psonis. puta bona itētiōe fieri. vel dici ⁊ sic cōtraria videant. Nā sepe humana suspitio fallitur. Nulli displiceas. Nihil vnq̄ de te loq̄ris qđ laude ipoꝛtet: quātūcūq̄ sit familiaris ille cū q̄ loq̄ris. imo plus laboꝛa. celare virtutes q̄ vitia. Denul

P

lo prorſus ſiniſtre loq̄ris quātūcūq̄ ſit verū vel maniſeſtū. niſi in ꝯfeſſiōe. ⁊ h̄ vbi nō poteris aliter māifeſtare peccatū tuū. Libētius accomoda aurē cuꝫ q̄s laudat q̄ȝ cū vitupat. Cū loq̄ris. verba tua ſint rara. vera pōderoſa ⁊ ḋ deo. ſi ſecularis loquit̄ tecū ⁊ ꝓpōit vana q̄ȝ citi⁹. potes ſuccide ſermonē ⁊ transferas ad ea que dei ſunt. Quicq̄d ꝯtigat tibi vel alij quātūcunq̄ ꝯiunctio. nō cures. ſi eſt ꝓſperū nō leteris ſi aduerſuꝫ nō triſteris. ſꝫ totum nihil reputa ⁊ lauda deuꝫ. Solitudinē adhibe quātūcunq̄ potes ⁊ vt vtilitati tue ſedulius itēdas. Fuge locutoria quātuꝫ potes. melius eſt enī ſilere q̄ȝ loqui. Poſt ꝯplectoriū nō loq̄ris quiſq̄ finita ſit miſſa ſequentis diei. niſi cā magna interuenerit. cū vides aliq̄d qḋ tibi diſplicet vide ſi h̄ eſt i te ⁊ abſcide.

Cū vō vides vl' audis aliq̄d qḋ tibi placꝫ. vide ſi h̄ ē i te ⁊ tene. ſi n̄ ē aſſume. ⁊ ſic oia erūt tibi in ſpeculo. ḋ nllare murmures cū aliq̊ niſi crediderꝭ ꝓdeſſe q̄ntūcūq̄ ſic q̄ue qḋ bēs. Nūq̄ȝ ptinaciter aliq̄d affirmes vel neges. ſed ſint tue affirmatiōes ſub dubitatione ſale cōdite. A chachinis ſp te abſtineas. riſib⁹ vō paucis ꝓſtes os tuū. Breuit̄ i oib⁹ dicis tuis ſic te bēas vt ſint. ita q̄ q̄ ſi dubia dimittant̄. Scdꝫ q̄t aſſeq̄ris h̄ mō. Orónib⁹ cū magna deuotiōe itēdas ⁊ eas dicere labora horis ōbitꝭ ⁊ ꝯgruis. ⁊ qḋ i orōne fers. die ac nocte reuerſerꝭ i cōde. ⁊ ea q̄ legis ꝯfirmes diligenter: ⁊ recogita vt imagineris eo(rum) ſtatū i q(uo)r(um) mēoria ea dixeris. Iſta tria ſp i mēte bēas: ſcꝫ q̄d fuiſti q̄d es. ⁊ q̄d eris. Quid fuiſti. Fuiſti enī ſperma fetidū. Quid es. qȝ dom⁹ ſterco

rū. Quid eris q2 eſca vermiū. Similr imagineris eorū penā q ſunt i īferno ⁊ ꝙ nūq̄ finiet. ⁊ qd̄ ꝑ modica delectatiōe tāta mala patiunt. Silr imagineri glīā ꝑadiſi. ⁊ ꝙ nūq̄ finiet ⁊ ꝙ breuiter ⁊ cito acq̄rit. quātus luctus ⁊ dolor poterit eē illis q ꝑ tā parua re. tantā gloriā amiſerūt. Et cum hēs aliq̄d qd̄ tibi diſplicet vl' times hr̄e. cogita. ſi eſſes i īferno, ⁊ illō ⁊ q̄cq̄d nolles hr̄es. ⁊ ſic ſuſtinebis oīa pp amorē xp̄i. ⁊ cum habes aliq̄d qd̄ tibi placet vel optas hr̄e cogita ꝙ ſi eēs i ꝑadiſo ⁊ illō ⁊ q̄cq̄d aliud velles hr̄es. Quādocūq3 ē feſtuz alicuius ſcti. cogita de illo ꝙta ſuſtinuit pp deuz. q2 breuia ⁊ quāta adept⁹ ē: q2 eterna. Silr cogita. q2 trāſierūt bonoꝝ tormtā. ⁊ maloꝝ gaudia. ⁊ cū iſtis tormētis adepti ſunt eternā gloriā. ⁊ illi ex ſuis ĩdebitis gaudijs eternā penā. Quātoq3 te vicit accidia accipias ħ ſcriptū imagineris ħ oīa diligēter ⁊ cogita de tp̄e qd̄ ſic perdis. qm̄ illi q ſunt in īferno darēt totum mundū ꝑ ſe ſi hr̄ent illud. Cū habes aliq̄s tribulatiōes. cogita ꝙ illi q ſunt in ꝑadiſo carēt eis. Silr cū habes ꝯſolationes ꝯſidera illos q ſūt in inferno carere eis. Qi die cū vadis iacere examina diligēter q̄d cogitaſti. ⁊ q̄d dixiſti i die. ⁊ quo vtile tp̄s ⁊ ſpacioſum qd̄ datū eſt tibi ad acq̄rēduz vitaz eternā diſpēſaſti. ⁊ ſi bene trāſiſti lauda deū. ſi āt male ⁊ negligēter ſteas: ⁊ ſequēti die nō differas ꝯfiteri. Si aliud cogitaſti. dixiſti. vel feciſti qd̄ tuā ꝯſcientiā multū mordeat. nō cōmedas anteꝙ ꝯfitearis. Iſtud i fine pono vt imagineris. duas ciuitates. Unā plenā oībus tormētis. ſ. īfernū. Altera

oi ꝯſolatiõe.ſ.paradiſũ ⁊
ad vnã illaꝝ oꝫ te currẽ.
vide qd te poſſit trahere
ad malũ vl' qd poſſit te i-
pedirẽ a bono.credo ꝙ ni-
hil iueies.Cert'ſũꝙ ſi bñ
ſeruauer] eã q̃ ſcripta ſũt
hic ꝙ ſpũs q̃ te ⁊ oẽs do-
cet.hitabit in te ⁊ pfecte
docebit te facẽ oĩa.Ergo
vt bñ ſiues ⁊ nihil negli-
gas.lege ea ſepi'.Et cũ i
ueneris te feciſſe qđ ſcri
ptũ ẽ.Lauda dñũ q̃ ẽ pi'
⁊ miſicoꝛꝫ i ſecl'a ſecloꝝ.

¶ Sermo domini Pe-
tri Damiani cardinalis.

Denſandũ qppe
ẽ cũ ſã aia pec-
catrix. vinculis
icipit carnix ab
ſolui ꝙ amaro terror' cõ
cutit.quãtis moꝛdacis cõ
ſcientie ſtimulis laceatur.
Recolit vetita q̃ cõmiſit.
videt] mãdata q̃ neglige
ter iplere ꝯtẽpſit. Dolet
indulta penitẽtie tpa ſeſe
inaniter pcepiſſe.ploꝛat i
mobilẽ diſtrecte vltionis
articulũ ſibi inevitabilr i
minere. Manere ſatagit.
ire cõpellit. Recuperare
vult pdita. non auditur.
Poſt terga reſpiciens to
tius trãſacte vite curſum.
velut vnũ breuiſſimũ de-
putat paſſuꝫ. Añ ſe ocu-
los dirigit ⁊ ifinite perẽ-
nitatis ſpacia dephẽdit.
Ploꝛat itaqꝫ.q2 in tã bre
ui ſpacio acqrere potuit
oiuꝫ letitiã ſeculoꝝ. De-
flet etiã ſe pp tã breuẽ il-
lecebre carnis voluptatẽ
in enarrabilẽ ppetue ſua
uitatis amiſiſſe dulcedi-
nẽ. Erubeſcit q2 pp illam
ſubſtantiã que vermibus
erat obnoxia.illaꝫ negle
xit que choꝛis angelicis
erat iſerẽda. Iaꝫ radios
mentis attollit.⁊ cũ diui
tiaꝝ imoꝛtaliũ gloriã cõ
templat. eã pp vite huꝰ
inopiã pdidiſſe cõfundit.
Cũqꝫ ſub ſe reflectit ocu
los ad huius mũdi con-
ualẽ.terreqꝫ caliginẽ. ſu-
pra ſe nõ mirat eterni lu

Digitized by Google

minis caritatē. liquido cõprehendit q̄d nox erat. & tenebre q̄d amauit. O ſi reſiduū penitētie tp̄s mereri. poſſet q̄ dure cõuerſationis iter arripueret. q̄lia & quanta p̄mitteret. q̄tis ſe deuotionū vinculis inodaret. Interea dū ebeſcētes oculi cõtabeſcunt. dū pectus palpitat. dum raucibꝰ guttur anhelat. dētes paulatī nigreſcūt. & quādā velut rubiginē contrahūt. Palleſcunt ora & mēbra cuncta rigeſcūt. Dū hec itaq; & hmōi tā q̄ vicine morti. p̄cedētia famulantur officia. adſūt oīa geſta ſimul & verba. nec etiā ipſe cogitatiões deſunt & cūcta hec. Amarū aduerſus auctorē teſtimonia reddūt. Coaceruant oī añ oculos reſpuē tis & q̄ reſpicere refugit. coactus. & inuitus attēdit. Adeſt p̄terea hic horrenda demonū turba & illinc vtus angelica. ab eo, qui medius liquido dep̄hendītur cui poſſeſſori iudicet. Nā ſi pietatis in eo vidētur inſignia. inuitatiõis angelice blāditijs delinitur atq; armonice melodie dulcedine. vt exeat p̄uocat. Quō ſi eum parti ſiniſtre. meritorū nigredo & feditatis ſqualor adiudicet. Mox itollerabili terrore. ꝯcutit repētini ipetus violētia ꝯturbat. p̄cipitat. iuadit ac de miſere carnis ergaſtulo violēter eripit. vt ad eīna ſupplicia cū amaritudine ptrahat. Iā vo poſt egreſſionē de corpe q̄s explicare valeat q̄ arma te iniq̄rū ſpirituū acies in īſidijs lateant. q̄d fremētes cune. feralibꝰ telis īſtructi iter obſideant. Et trāſire poſſit aīa velut militari more ſtipate legiones oppugnāt. Hec & hmōi ī corde vſari frequēter q̄dē aliō q̄ leocinātia blādimenta reſpuere. mūdo repudiū

dare ⁊ illitos carnis mo- tus elidere. ſolũq; adipiſcẽ de pfectiõ is ꝓpoſitũ ĩde clinabil'r cuſtodir. Amẽ.

¶ Meditatio redẽptio nis nře bti Anſelmi archi epiſcopi Cãmarienſis.

Anima xpiana de graui morte reſuſcitata. Anima ð mia fui tũte ſanguie ðĩ redẽpta ⁊ liberata excita mẽte tuã memento reſuſcitationis tue. Recogita redẽptio- nẽ ⁊ liberationẽ tuã. re- tracta vbi ⁊ q̃ ſit vtus tue ſaluationis. Verſare ĩ me ditatiõe eius. Delectare in cõtẽplatione eius. Ex cute faſtidiũ tuũ facti cor di tuo. Intẽde in hoc mẽ tẽ tuã guſta bonitatẽ re- dẽptoris tui. Mãde fauũ verboꝝ. ſuge pluſq̃ merl tum ſaporem. Glati ſalu brẽ m dulcorẽ. Mãde co gitando. Surge intelligẽ do. gluti amãdo ⁊ gaudẽ do. Letare mãdẽdo. gra tulare ſugendõ. Iocũdare glutiẽdo. vbi ergo ⁊ que eſt virtus. ⁊ fortitudo ſal uatiõis tue. Certe xps te reſuſcitauit. Ille bonꝰ ſa- maritanus te ſanauit. Il le bonus amicus aĩa ſua te rẽdimit ⁊ liberauit xps inquã. Ergo virtus ſalua tiõis tue vbi eſt hec virtꝰ chriſti. Utiq; cornua in mãibus eiꝰ ibi abſcõdita eſt fortitudo eiꝰ. Cornua qdẽ in mãibus eius quia brachijs crucis vel confi xe ſunt manus eius. Que aũt fortitudo in tantã in firmitate? Que altitudo in tãta humiliate? Quid venerabile in tãto ꝯtem- ptu? Sed certe iõ abſcõ- ditũ q2 in ĩfirmitate. Iõ celatuz. q2 in humilitate. Iõ occultũ q2 in ꝯtẽptu. O fortitudo abſcondita: hoiez in cruce pẽdentẽ ſu ſpẽdere mortẽ eternã ge- nus humanũ ꝓmittẽtem hoiem ligno ꝯfixum cohi gere mundũ ꝑpetue mor

ci aſſixum. O celata ptās boiem damnatū cum latronibus. ſaluare boies dānatos cū demonibus boiem in patibulo exten ſuꝫ oia trahere ad ſeipm. O vtuſ occlta. vnā aiam emiſſam in tormento innumerabiles trahere de inferno. boiem mortem corporis ſuſcipe ꝛ aiaꝝ mortē pbimere cur bone dñe pie redemptor potēſ. cur tantū ꝫvtutē ꝫ opuiſti tanta humilitate. An vt falleres diabolū ꝗ fallēdo boieꝫ eiecit de paradiſo: Sꝫ vtiqꝫ veritaſ nullū fallit. Qui videt vitatem ꝛ odit vel ꝯtēnit ipſe ſe fallit. Qui ignorat. ꝗ nō credit vitatē ipe ſe fallit. Ueritas vtiqꝫ nullum fallit. An iō ipe diabolus ſe falleret. Sꝫ vtiqꝫ ſicut veritas nullū fallit. ita nō itēdit vt aliqs ſe fallat quāuis ꝟ dicaſ facere cū promittit. non .n. aſſumpſiſti boieꝫ vt te notū opires. ſꝫ vt ignotū ꝫ opires. veꝫ boieꝫ. veꝫ deū te dixiſti. ꝛ opibuſ oſtēdiſti. Res ꝑ ſe fuit occultata. nō ſic eſt facta vt abſcōderet. ſꝫ vt ſuo ordie pficeret. Nō vt aliquē deciperet. ſꝫ vt quēadmodū opoꝛtebat fieri dr̄ occultata. Nō eſt aliō quā nō ē oibus reuelata. Nā ꝛ ſi vitas oib⁹ ſe manifeſtat nlli tñ ſe negat. ꝙ dñe nō vt falleres. nec vt aliqꝫ ſe falleret ſic feciſti. ſꝫ vt faceres qȯ ꝛ qūo faciēdū erit i veritate ꝑ oia pſtiſti. Quis ergo ſe feſellit i tua veritate nō de te. ſꝫ de ꝓpria q̄raſ falſitate. An diabol⁹ habebat aliquid iuſte aduerſus deuꝫ aut aduerſus hominem. Propter quod deus pri⁹ deberet aduerſus eum ꝑ homine. hoc mō agere ꝙ apta foꝛtitudine vt dum ille iuſtum boiem iniuſte occideret iuſte ptātē ꝙ ſuper iniuſtos hēbat perderet. Sꝫ certe diabolo nec

tens debebat aliqd nisi
penā. nec hō nisi vicez. vt
queadmodū ab illo se fa
cile pmisit vinci peccādo:
ita illuz vinceret vsq ad
difficultatē mortē iusticī
am itegrā seruādo. Sz ⁊
hoc nō nisi dēbat hō, nā
nō peccauit aduersus dia
bolū. sz aduersus deū. nec
hō diaboli erat. sz ⁊ hō ⁊
diabolus dei erāt. Sz ⁊
q diabol⁹ vexabat hoiez
nō h faciebat iusticie sed
neqcie: nec dico d iubēte.
sz pmittēte nō diaboli. sz
dei iusticia exigēte. Nihil
igit erat i diabolo cur de
us aduersus eū ad saluā
dū hoiez fortitudinē suā
celare aut differre dēret.
An alia necitas coegit.
vt altissimus sic se humi
liaret. ⁊ oipotēs ad faciē
dū aliqd tātū laboraret.
Sz ois necitas ⁊ impossi
tas eius subiacet volūta
ti. Quippe qd vult nece
est. ⁊ qd non vult impossibile
est eē. Sola igit volūta-
te. ⁊ qm volūtas eius sp
bona ē sola hoc fecit bo
nitate. Nō eni deus ege
bat. vt hoc solo hominē
saluū faceret. sz humana
natura indigebat. vt hoc
mō deo satisfaceret. Nō
egebat deus vt tam labo
riosa pateret: sed indige-
bat hō. vt sic de pfundo
inferni erueret. Diuina nā
humiliari. aut laborare
non eguit nec potuit hec
oia humanā nām. vt ad
hoc restitueret pp qd fa-
cta erat nece erat facere.
Sz nec illa nec qcqd de⁹
nō est ad hoc poterat suf
ficere. Nā hō ad qd insti-
tutus est nō restituit. si nō
ad silitudinē angelorum. in
qbus nullū est peccatū p
uenit qd impossibile fieri nisi
oium pcepta peccato-
ruz remissione que nō fit
nisi pcedente debitorum
satisfactiōe quā satisfactio-
nē talē esse opz vt pecca-
tor aut aliquis p illo det
aliqd deo d suo qd obiga

nō ſit qđ ſupet oē qđ de⁹
nō ē. Si eniʒ peccare ē d
um exhonorarē. ꝛ hoc hō
facere nō debet etiā ſi ne
ceſſe eſſet q̄cq̄d . eſt qđ de
us nō ē vtiq; veritas im
mutabilis: ꝛ rō apta exi
git vt qui peccat reddat
aliq̄d deo ꝓ honore ab
lato maius q̄ ſit hoc ꝓ q̄
illū exhonorare nō debu
it ꝙ qm̄ humana nā ſola
nō hēbat. nec ſine debita
ſatiſfactione reconciliari
poterat. nec iuſtitia dei in
regno ſuo peccm̄ inordina
tū relinq̄ret. ſubuenit bo
nitas dei ꝛ eā in ſuaʒ pſo
nā aſſumpſit filius dei. vt
in ea pſona eſſet hō de⁹ q̄
hēret qđ ſuparet nō ſolū
oēʒ eēntiā q̄ deus nō eſt,
ſʒ ēt oē d̄bitū qđ pctōres
ſoluere debēt. ꝛ hoc quū
nihil ꝓ ſe dēret. ſolueret
ꝓ aliīs q̄ qđ debebāt red
derē nō hēbāt. p̄cioſior nā
q; ē vita hoīs illius q̄ oē
qđ deus nō ē. ꝛ ſupat om
ne debitū qđ debēt pctō-
res ꝓ ſatiſfatiōe. ſic ēnīs
interfectio. Illius ſupat
oēʒ multitudinē ꝛ magni
tudinē pctōꝝ q̄ cogitar
ri poſſunt extra pſonam
dei ꝛ palā eſt q̄ vita eius
magis eſt bona, quā ſunt
oia pctā mala q̄ extra p-
ſonā dī ſunt. Hāc vitā hō
ille cū debito mori nō de
beret qm̄ peccatō n̄ erat
ſpōte dedit de ſuo ad ho
norē patris cū eā ſibi au-
ferri pp iuſtitiā pmiſit. vt
exēplū oībus aliīs daret.
iuſtitiā dei ab illis nō eē
deſerādā pp mortē quā
ex neceſſitate aliqñ ſolue
re debēt cum ille q̄ eā nō
debebat. ꝛ ſuata iuſtitia
ſuarē poſſet. eā ſibi illa tā
pp iuſtitiā. ſponte ſuſtine
ret. dedit itaq; hūana nā
deo i illa hoīe ſpōte. ꝛ nō
ex debito qđ ſuū erat. vt
redimeret ſe in aliīs in q̄-
bus qđ ex d̄bito exigeba
tur reddere nō hēbat in
oībus hīs nā ē diuina nā
humiliata. ſed humana ē

exaltata. nec illa in minu ta. ſ; iſta ē miſericorditer adducte. nō humana nā in hoie illo paſſa eſt aliquid vlla neceſſitate. ſ; ſola libera voluntate. nec alicui violētię ſuccubuit. ſ; ſpōtanea bonitate ad hono rem dei ⁊ vtilitatē aliorū hoim; que illa malavolū tate ſi illa laudabili ⁊ mi ſicordit̄ ſuſtinuit. nec vlla cogēte obediētia. ſ; potē ti diſponēte ſapiētia. Nō .n. illi hoi pater vt morere t, cogēdo ꝑcipit. ſed ille ꝙ patri placiturū ⁊ hoi bus ꝓ futurū itellexit hoc ſpōte fecit nō eni ad hoc pr̄ potuit coger̄ ꝙ ab eo exigere nō debuit. nec pa tri tantus honor potuit nō placere. quē tam bona voluntate filius ſpon te obtulit. Sic itaq; pater obedientiam liberam exhibuit cum hoc ꝙ pr̄ placiturū ſciuit. ſpō te facere voluit. Deniq; qm̄ pater illi hac bonam voluntatē quāuis liberā dedit nō īmerito dicitur. q2 eā illud velut ꝑceptū patris accepit. hoc itaq; mō obediēs fuit pr̄i vſq; ad mortē. ⁊ ſicut manda tū dedit illi pater ſic fecit. hec eſt eni ꝑfecta ⁊ liberrima hūane nāe obedientia cū voluntatē ſuā liberā ſponte voluntate ſubdit ⁊ cū acceptā bonam voluntatem ſine oi exactione ſpōtanea liber tate opere proficit ſic hō ille redimit oēs alios cū hoc ꝙ ſponte dedit deo computat pro debito ꝙ illi debebant. Quo ꝓcio non ſemel tantum a culpis homo redimit. ſ; etiā quotiens peccanti condigna penitētia nō promittit. Quod qm̄ in cruce factum eſt per crucē noſter xp̄s nos redimit. Quod ergo ad hāc grām volūt ꝯdigno affectu accedere ſaluant. q̄ vō illā ꝯtēnūt. q2 debitū ꝙ debēt nō red

dunt iuste dānant. Ecce
aīa christiana hoc ē virt⁹
saluatiōis tue. hoc ē cā li
bertatis tu es. hoc ē pciū
redēptionis tue. Captiua
eras sed hoc mō es redē
pta ancilla eras ⁊ sic libe
rata. Sic es exul reducta
pdita restituta ⁊ mortua
resuscitata. hoc mādat. o
bō ħ rumiet hoc sugat ħ
glutiat cor tuū cū eiusdē
redēptoris tui carnem ⁊
sanguinē accepit os tuū
fac in hac vita quottidia
nū panē iustū ⁊ viaticū
tuum qꝛ per hoc. ⁊ nō ni
si p hoc: ⁊ tu remanebis in
christo: ⁊ christus in te ⁊
in futura vita erit plenū
gaudiū tuū. Sꝫ o tu do
mine qui vt ego viuerem
mortē suscepisti quo mo
do letabor que nō est nisi
de vinculis tuis: qualiter
gratulabor ō salute mea
cū nō sit nisi ō doloribus
tuis. Quō gaudebo de vi
ta mea que non est nisi de
morte tua. An gaudebo

de his que passus es ⁊ de
crudelitate illorū q ea ti
bi fecerūt. qm̄ nisi illi fecis
sent tu passus nō eēs. ⁊ si
tu passus nō esses ħ bōa
nō eēnt aut si ō illis dole
bo quō de istis pp q illa
fuerūt. ⁊ q nō eēnt nisi il
la fuissent gaudebo. Sed
certe illorū neqtia nihil
facē potuit. nisi qꝛ tu spō
te pmisisti. nec tu passus
eēs. nisi qꝛ pie voluisti il
lorū itaqꝫ ōbeo crudelita
tē execrari mortē ⁊ labo
res tuos ꝯpatiēdo imita
ri pia volūtatē tuā grās
agēdo amar ac si secur ō
bōis mihi collocatis exul
tare. Ergo homūtio illo
rū crudelitatē dimitte dī
iudicio ⁊ tracta de his q
ōbes salutari tuo. Cōside
ra quid tibi erat ⁊ qd tibi
factū sit ⁊ pensa. qꝛ hoc
tibi fecit. q amore dignus
sit. Intuere necessitatē tuā
⁊ bōitatē eius. ⁊ vide q̄s
grās rddas ⁊ q̄tū ōbeas
amori ei⁹. in tenebris. i lu

Digitized by Google

baſco. in deſceſu ſup irre-
meabile chaos . inferni
eras imeſuz ꝛ q̄ſi plūbeū
pōdꝰs pedes a collo tuo
deorſuz te trahebat. onꝰ
iportabile d̄ſup p̄mebat.
hoſtes iuiſibiles te cona-
tu ipellebāt. ſi eras ſine oī
auxilio, ꝛ neſciebas. qꝛ ſic
ↄceptꝰ eras ꝛ natꝰ. Q̄d
tibi tūc erat ꝛ q̄ te iſta ra-
piebāt. Expaueſce memo-
rādo ↄtremiſce cogitādo.
O boē o dn̄e ieſu xp̄e ſic
poſito nec potēti nec opi
nāti vt ſol mihi illuxiſti ꝛ
mihi quomodo eraz oſtē
diſti, Abieciſti plumbuz
qꝛ deorſum me trahebat
remouiſti onus quod de-
ſuper me p̄mebat. ipellē-
tes me repuliſti. ac illis te
ꝓ me oppoſuiſti. Uoca-
ſti me noīe nouo qđ mihi
de noīe tuo dediſti ꝛ icur-
uatū ad aſpectū tuuz ere-
xiſſe dicēs. Cōfide ego te
redemi aiaz meā ꝓ te de-
di. Si adheres mihi ma-
la i q̄bꝰ eras euades ꝛ i p-
fūdū q̄ ꝓpabas nō cades
ſz ꝑducā te ad regnū meū.
ex fide accepiſti me ītuitio-
nē tuā vt nihil noceret aīe
mee ↄ volūtatē ſuā. Et ec-
ce cū ad nōdū deſeri tibi
ſic ↄſuluiſti i nōdū tñ i ifer-
nū me cadē p̄miſiſti: ſz ad-
huc expectas vt adhereā
ꝛ faciā qꝛ p̄miſiſti. Certe
te qꝛ ſic erā ꝛ h̄ feciſti mi-
bi i tenebris erā: qꝛ nihil
nec me ipm ſciebā i lubri-
co: qꝛ ibecillis ꝛ fragilis
ad lapſuz pcti erā. In de-
ſcēſu ſup chaos iferni: qꝛ
i p̄mi parētibꝰ d̄ſcēdera d̄
iuſtitia ad iniuſtitiā p quā
d̄ſcēdit ad ifernū: ꝛ d̄ bti-
tudie ad tēporalē miſeriā
d̄ q̄ cadit i etnā: pōdꝰ ori-
gīalis pcti i deorſuz me tra-
hebat: ꝛ onus iportabile
iudicij d̄i me p̄mebat ꝛ ini-
mici mei demones vt me
alijs pctis dānabiliorē fa-
cerēt q̄tū i ipis erat vehe-
mēter iſiſtebāt ſic d̄ſtituto
oī auxilio illuxiſti mihi ꝛ
quō erā oſtēdiſti: qꝛ ꝛ quā

Ego nōdū hoc noſſe poterā
alios q̄ ꝓ me erāt: ⁊ po-
ſtea me ip̄z an̄q̄ poſtula-
rē. Hec oīa docuiſti plū-
bū deorſū trahēs: ⁊ on⁹
grauās: ⁊ hoſtes īpellen
tes: ⁊ eiecīſti: q̄ʒ pctm̄ in q̄
nat⁹ ⁊ ↄcept⁹ erā: ⁊ dāna
tionē ei⁹ amonuiſti: ⁊ mali
gnos ſpūs ne viz aīe mee
facerēt ꝓhibuiſti: xp̄iani
me feciſti vocari de nōie
tuo p̄ qd̄ ⁊ ego ↄfiteor: ⁊
tu cogſcis me īter redem
ptos tuos: ⁊ erepiſti: ⁊ le
uaſti me ad notitiā tuā: ⁊
amorē tuū feciſti me ↄfi-
dē d̄ ſalute aīe mee ꝓ q̄ d̄
diſti aīaʒ tuā: ⁊ mihi ſi te
ſeq̄rer ꝓmiſiſti gl̄iā tuā: ⁊
ecce q̄ nōdū ſeq̄r te ſic cō
ſuluiſti: ſʒ īſup m̄lta pc̄ā fe
cerīʒ q̄ ꝓhibuiſti: adhuc
expectas vt ſeq̄r ⁊ dones
q̄ ꝓmiſiſti. Cōſidera aīa
mea itēdite oīa mea īnti
ma q̄tū illi dēat tota ſb̄a
mea. Certe dn̄e q̄ʒ me fe-
ciſti debeo amori tuo me
ip̄z totū: q̄ʒ me redēiſti: ō
beo meipſuʒ totū: q̄ʒ tan
ta ꝓmittis. Deo meipſū to
tū imo tm̄ deo amori tuo
plus q̄ meip̄m q̄tuʒ tu es
maior me. Pro q̄ ꝓ
diſti teip̄z ⁊ cui ꝓmittis te
ip̄z fac p̄cor dn̄e me guſta
re p̄ amorē qd̄ guſto p̄ co
gnitionē. Sētiā p̄ affectū
qd̄ ſētio p̄ itellc̄m pl⁹ d̄beo
q̄ meip̄z totū: ſʒ nec plus
h̄eo nec hoc ip̄z poſſū p̄ me
reddere totū trahe tu dn̄e
ī amorē tuū vel hoc ip̄z totū.
Totū q̄ ſuʒ tuū ē ↄditio
ne: fac totū ī dilectiōe. Ec
ce dn̄e corā te ē meū cor
tur. ſʒ p̄ ſe nō p̄t: fac tu q̄
ip̄z nō p̄t. Admitte me ī
tra cubiculū amoris tui.
Peto: q̄ro pulſo. Qui me
facis petē fac accipe. Das
q̄rere. Das īuēire. Doces
pulſar̄. Apꝑi pulſanti. Do
ces pulſar̄ ſi negas petēte.
Quid īuenit ſi q̄rēs fru-
ſtrar̄. Cui apis ſi pulſanti
claudis. Quid das nō orā
ti: ſi amorē tuū negas orā
ti. A te h̄eo te ↄſiderare.

a te precib[us] impetrare. Adhe
re illi adherere potuit aia.
Bone bone dñe ne reiicias
eã fame amoris tui. Lan
guet refocilla eã. Satiet
eã dilectio tua ipinguet eã
affect⁹ tuus. Impleat eã
amor tuus occupet te to
tã possideat totum. q: tu
es cũ p̃re ⁊ spũ scõ de⁹ so
l' b̃ndict⁹ i secla seculo⁊.

¶ Oro deuotissima beati Anselmi archiepi cãtuarie sis ad concitandum timorem in peccatore.

TErret nãq3 me
vita mea diligẽ
ter excussa. Ap
paret mihi. aut
peccatũ aut sterilitas fere
tota vita mea. ⁊ si qd fru
ct⁹ mea ↄsideret. sic ẽ aut
simulatũ. aut ipfectũ. aut
aliq̃ mõ corruptũ: aut
possit aut ñ placeret. aut
displicer deo. Ergo o pec
cator vita tua nõ iã fere
tota. s3 certe tota aut in
pctõ ẽ ac dãnabilis. aut i
fructuosa ẽ dãnabil. S3
qd separo ifructuosam a
dãnabili. Utiq3 si ẽ infru
ctuosa est ⁊ dãnabil'. Cõ
stat eni ⁊ iter3 ẽ qd vitas
dixit oĩs arbor q̃ nõ facit
fructũ bonũ excidet ⁊ in
ignem mittet. Deniq3 si qd
ago vtile ↄ̃sus nullaten⁹
cõphẽso alimẽtis corpo
ris p̃ qbus abutor. Sed
qs pascit pec⁹ qd nõ tãtũ
pdest quantũ cõsummit.
Et tamẽ tu bẽignus dñs
tu nutris ⁊ expecta tuũ i
utilẽ vmẽ ⁊ fetẽtẽ pecca
tis. Quã tollerabili⁹ caro
putris fetet hoibus quã
aia peccatrix dõ q3 ifelici
us ista deo q̃ ille hoibus
deũ non hoiem. s3 oppro
briũ hoium vilius pecore
peius cadauere. Tedet
aiã mea vite mee viuere
erubesco mori ptimesco.
Quid ẽ restat tibi o pec
cator nisi tu in tota vita
tua plores totã vitã tuã.
vt ipsa tota se ploret to
tũ. S3 ẽ i hoc quoq3 aia
mea miserabilr mirabil'.

⁊ mirabilitas miſerabil: q2 nõ tamẽ dolet q̃tũ ſe noſcit. ſʒ ſic ſecura torpet velut qd patiet: ⁊ ignoret. Aia ſterilis qd agis? Quid torpes aia peccatrix dies iudicij venit iuxta ẽ dies dñi magn⁹. iuxta ẽ velox nimis. Dies ire dies illa. Dies tribulationis ⁊ anguſtie. Dies calamitatis ⁊ miſerie. dies tenebrarũ ⁊ caliginis. dies nebule ⁊ turbis. dies tube ⁊ clãgoris. O vox dei dñi amara. Quid dormitas aia tepida ⁊ digna euomi. qd dormitas? Quis nõ expgeſcit? Qui nõ tremit ad tm̃ tõitrũ nõ dormit ſʒ mortu⁹ ẽ. Arbor i fructuoſa, vbi ſunt fruct⁹ tui? Arbor digna ſecuri. ⁊ igne. Digna ſuccidi ⁊ ſuccẽdi q̃ ſunt fruct⁹ tui? Utiq3 ſpine pungẽtes ⁊ amara pctã. Que vtinã ſic te penitẽdo pũgerẽt vt ɔfrigerẽt. ſic amareſcerẽt vt euãeſcerẽt: forſan paruuʒ qd putes aliqñ pcm̃ vtinã diſtrictus. Sʒ heu me. ñ ne oẽ pcm̃ p puarjcatione deũ exhonorar? Quod g pctm̃ audebit peccator dicere paruũ? Deũ .n. exhonorare qñ eſt paruuʒ? O lignũ aridũ ⁊ inutile eternis ignibus dignũ. Quid reſpondebis i illa die cũ exiget. atq3 vſq3 ad ictuʒ oculi. oẽ tps viuẽdi tibi ipẽſuʒ q̃liter fuerit añ expẽſuʒ? Tñ q̃ppe cõdẽnabit q̃cq̃d fuerit inẽtũ i te opis vel ocij ſmõis ⁊ ſilẽtij vſq3 ad minimã cogitationẽ qð ẽt iuſſiſti ſi nõ fuerit ad dei volũtatẽ directũ. Ue qð pctã pruent. ibi. ex iprouiſo q̃ſi ex inſidijs q̃ mõ ñ vides. Certe plura ⁊ fortaſſis terribilliora. his q̃ nũc vides. Quodq3 nõ eẽ mala putas? Quodq3 nũc eẽ bõa credis ⁊ nuda ata facie apparebũt ibi igentia pctã. ibi p culdubio rcipies put geſſiſti i corpe. tũc quũ iã nõ

erit tēp⁹ mīe tūc cū pnia
non recipietᷣ quū emēda-
tio non pmittetᷣ. hic cogi
ta qd gessisti. qd oporte-
at te recipe. Si mlta bo-
na, pauca mala, multum
gaude. Si multa mala,
pauca bona, multū luge
inutilis pctōr. En nō suffi
cient h ad imanē rugitū.
An nō sufficiēt ad eliciē-
dū sanguinē ⁊ medullas
in lachrymas. Ue mira-
bilᷣ duritia ad quā cōfrin
gēdā leues sūt tā graues
mallei. Oi sensibilᷣ torpō
ad quē ɔcitādū sūt obtu
si tā acuti aculei. Proh
sopor letalis quē excitan
dū rautū ē tā terrificū to
nitrū. Peccatō ne satᷣ h
tibi debēt eē ad ɔcitādū
luctū? Sufficere pūt ad
sorbendas tibi iuges la-
chrymas. Sz cur ōbeo ō
grauedie ō magnitudie i
minētis misie dcq̄ dissi
mulādo tacetᷣ. ⁊ oculᷣ aie
mee furari. An vt prouise
irruāt repentinū dolores
vt subito irruat itollera-
bilis tēpestas? certe nō sic
expedit. pctōri si cū dixe-
ro qcqd potero excogita
re nōdū ad id qō res est
poterit ɔparari. Igr ōdu
cāt ocli mei lachrymas.
p diē ⁊ noctē. ⁊ ñ taceāt.
Auge q̄ pctōr. auge supi-
b⁹ erim⁹ pōd⁹ adde terro
rē vlulatū sup vlulatum.
Nā ipe te iudicabit ad cu
ius ɔtūeliā spectat qcqd
iobediēs dō. aut puarica
tor peccat. Qui mihi bo
nū p malo reddidit. cui
ego malū p bono. q i me
patiētissim⁹ tūc districtissi
m⁹ clemētissim⁹. tūc heu
me. heu me q peccaui de
um ihonoraui oipotētiā
puocaui. Pctōr qd feci
q̄ male feci. Ne ira. oipo
tētis nec irruas super me
ira oipotētis. cur poterit
capi i me? nō ē qō possit
tolerare i toto me. O an
gustie. hīc erūt accusantia
pctā ide terrēs iustitia su
bit⁹ patēs horridū cha-

Digitized by Google

in iſernũ: deſup iratus iu
dex intus vrẽs ɔſcia foris
ardẽs mũd⁹. Juſt⁹ vix ſal
uabit. Pctõr ſic depꝛehẽ-
ſus i quã ptẽ ſe pmet. Cõ
ſtrictus vbi latebo. Quõ
parebo? Latere erit impõſſe.
Apparere itollerabile. Il-
lud deſiderabo ⁊ nuſquã
erit. Iſtõ execrabor ⁊ vbi
qꝫ erit. Quid tũc, quid erit
tũc? Quis eruet ð manib⁹
dei? vñ mihi ɔſiliũ: vñ ſa-
l⁹? Quis ẽ q dr magni ɔſilij
angel⁹ q dr ſaluatõ. vt no
mẽ ei⁹ vociferet. iã ipe ẽ.
iã ipe ieſ⁹ ipe idẽ ẽ iudex
inter q̃ man⁹ tremor. re-
ſpira iam o pctõr reſpira
ne deſpes ſpera i eo quẽ
times. Aufuge ad eũ a q
aufugiſti. inoca iportune
quẽ ſupbe prouocaſti. ieſu
ieſu pp hoc nomẽ tuũ. fac
mihi ſcdm hoc nomẽ tuũ ieſu
ieſu obliuiſcẽ ſupbũ puo
cãtẽ. reſpice miſerũ inocã
tẽ. Nomẽ dulce. Nomẽ ð
lectabile. nomẽ ɔfortans
peccõrẽ ⁊ btẽ ſpei. Quid.
n. ẽ ieſu niſi ſaluator. Er-
go pp temetipꝫ eſto mihi
ieſ⁹ q me pſalmaſti ne pereã.
Qð redemiſti me ne ɔdẽ
nes. Qð me creaſti tua
bõitate ne pereat opus tuũ
mea iniq̃tate. rogo piiſſi-
me ne pdat mea iniq̃tas
qð fecit tua oipotẽs bõi
tas. Recognoſce benigniſſi
me qð tuũ eſt ⁊ abſterge
qð eſt alienũ. ieſu ieſu mi-
ſerere dũ tps ẽ miſerẽdi ne
dãnes i tpe iudicãdi. Que
n. tibi vtilitas i ſãguie
meo. ſi deſcẽdero i eternã
corruptionẽ. Neqꝫ. n. mõr
tui laudabũt te dñe neqꝫ
oẽs q deſcẽdũt in iferniũ.
Si me admiſeris intra la
tiſſimũ tue mĩe ſinũ ñ erit
anguſtior pp me dñe. Ad
mitte ḡ o deſideratiſſime
ieſu admitte me itra nũe-
rũ electoꝝ tuoꝝ. vt cũ il
lis te laudẽ. te perfruar ⁊
glier te. iter oẽſqꝫ diligẽtes
nomẽ tuũ. q cũ deo pre ⁊
ſpũ ſctõ gliaris p itermia
ta ſecula ſeculoꝝ. Amẽ.

¶ Deploratio deuotiſſi-
ma bti Anſelmi archiepi
Cātuarieñs p amiſſa vgita
te ſeu caſtitate p fornicōnē

Anima mea aīa
mea erumnoſa
aīa iſtꝰ miſa mi
ſeri homūculi.
Excute torporē tuū ⁊ di
ſcute pctm̄ tuū ⁊ ꝯcute mē
tē tuā reduc ad cor enor-
me delictū ⁊ ꝓ due ꝺ cor
de imanē rugitū. Intēde
īfelix. itēde ſceleris tui ho
norē. Et ptēde horrificū
terrorē ⁊ terificū dolorē.
Tu inquā q̄ quōdā can-
didata celeſti lauacro.
Dotata ſpūſctō tu xpia-
na pfeſſione iurata vgo
fuiſti xpo ꝺſpōſata. Diuꝫ
memini. O quē nominaui
vtiqꝫ nō tā bēignū ſpōſuꝫ
vginitatis mee. ſꝫ terribi
lē iudicē immūdicie mee.
Heu memoria pdite iocū
ditatis. Cur ſic ſup aggra
uas pfluram poſſidētis.
Quā miſa ſoꝛſ flagitioꝝ
cui ⁊ bonū ⁊ malū pari-
ter ſunt i tormētū. Torqꝫ
enim me me mala ꝯſcia ⁊
cructatꝰ eiꝰ in qbꝰ timeo
me arſurū torqt me bōe
ꝯſcie. ⁊ pminorū eiꝰ mēo-
ria. q̄ ſcio me pdiſſe. nec
ampliꝰ recuperaturꝫ. Ve
miſerꝫ pdere id pdere ir-
recuperabilr qd fuari ꝺꝫ
īterminabilr. Heu ꝯſola-
bile pdere qꝫ nō ſolū ē dā
noſuꝫ nō bonoꝝ. ſꝫ inſup
ē lucroſuꝫ tormētoꝝ. o v
ginitas iā nō dilecta mea.
ſꝫ pdita mea. iā ñ iocūda
mea. ſꝫ deſpata mea q̄ de
ueniſti. In quā fetido. iſtꝰ
amaro ceno me ꝺreliqui
ſti. O fornicatio ſcoꝛdida
trix mētis mee perditrix
aīe mee vñ miſo ſurrepſi
ſti ꝺ qꝫ nitido ꝺ qꝫ iocūdo
ſtatu me pcipitaſti h vris
me o amare meroꝛ. quia
qꝛ illō ē amiſſuꝫ. hic ägis
me o grauis dolō. ⁊ timō
grauiō. qꝛ iſtō ē admiſſū.
Hinc ē dānū icōſolabile.
Hinc e tormētū itollerabi
le. Ve hic. ⁊ ve illinc. ...

ſic pariter bonū ꝛ malū.
ſic vtiq̃ ſā iuſte pūitis ad
huc viuētē miſeꝝ maluꝫ
digne. certe digne. Tu nā
q̃ aīa mea pfida deo pu
ra dei. ꝛ adultera xp̄i li
bēter de virginitatis ſubli
mitate miſerabilr es de
miſſa ī baratrum fornicā
tiōis. Tu illa olī deſpōſa
ta regi celoꝝ ardēter fcā
es ſcortū tortoris tātaro
rū. Heu abiecta. adeo ꝓ
iecta diabolo. imo abitiēs
deū amplectēs diabolū.
Tu. n. cū miſrie mea me
retrix obſtinata. fornica
trix ipudēs tu ꝑor ama
tori ꝛ creatori tuo do re
pudiū obtuliſti. ꝛ ad inſi
diatorē ꝛ pditorē tuū de
monē te ſpōte ꝯtuliſti. O
miſria ꝛ plusq̃ miſrima
ꝯmutatio. Heu ō q̃ ſubli
mi cecidiſti inq̃ pfūdum
corruiſti. ve quā bēignuꝫ
ꝯtēpſiſti q̃ malig̃ te ſuxi
ſti. qd feciſti. o mētis amē
tia. amēs ſpurcitia ſpurca
nequicia qd feciſti ā celo. d

reliq̃ſti caſtū amatorē tuū
ꝛ ī īfernū ſequuta es odio
ſuꝫ corruptorē tuū ꝛ ī ba
ratro paſti nō thalamuꝫ.
ſꝫ proſtibulū tuū. horror.
mirabil' q̃ ꝑuerſa volūtas.
Miraclꝫ horribile q̃ vo
lūtaria ꝑuerſitas. Vn̄ mi
hi ōs tāte ꝑuitatis corre
ptio. vn̄ tibi ōs tāti ſcele
ris ſatiſfactio. Precipita
re miſer homūcio in tene
broſū pfūdū imoderate
meſtitie. q ſpōte ꝑcipitat'
es ī baratrū horrēde neq
tie. Obruere infelix mole
terribil' doloris q corrui
ſti libēs ī celū īfernalis fe
toris. Obuoluere erūno
ſe horridis tenebris īcō
ſolabil' luct' q volēs ꝓuo
lutus es ī voraginē tā ſor
didi lux' volutar' ī gurgi
te amaritudis q delectat'
es ī volutabro turpitudi
nis. Terror horribil' do
lor terribilis. meror īcōſo
labilis. aggerate vos ſup
me. Irruite. obruite. ꝑtur
bate obuoluite. poſſide

re. iuſtū. eſt. iuſtū ē ipudēti audacia cōtēpſi vos. ⁊ putēti ḋlectatiōe puocaui vos. imo deū nō vos ⁊ nūc miſerabili pēitētia ḋſidero vos. Torqte reū. Uindicate deū. Preſentiat fornicator īfernalis tormenta q̄ meruit. pguſtet qḋ pparauit aſſueſcat q̄ eſt paſſur⁹. Extende pduc immoderate pctōr luctuoſā pniam. q tā lōge pdixiſti tui ſceleris imundiciā. Reuoluere, ⁊ reuoluere. in eandē turbinem amaritudinū. q totiēs revolut⁹ es. in eadē voraginē libidinū. Cōſolatio ſecuritas. leticia. nolo vos renuo vos. niſi pcti venia reduxerit vos. Procul eſtote. anī mortē ſi forte īdulgentia reuocet vos. mihi vel poſt mortē ſit cōtinua pnia: amara comes etatis mee. ſit acut⁹ dolor īſanabili tortor vite mee. Sit meror ⁊ acerb⁹ luct⁹ īfatigabiles tribulatores iuuētutis ⁊ ſenectutis mee utinam ita ſit. opto. oro deſidero, vt ita ſit: ſi enim non ſum dign⁹ oculos ad celū leuando orare certe nō ſū īdign⁹ eos vel plorādo cecare. Si ↄfundit mēs mea orare pudore ↄſcie equū eſt vt ↄfundat turbine luctuoſi doloris ⁊ triſtitie. ſz ſi timet exhiberi anī ↄſpectū dei ſui iuſtū ē: vt hēat anī ↄſpectū ſuū tormēta ſceleris ſui cogitet igr ⁊ r̄cogitet cor meū qd fecit qd meruit. Deſcēdat ī quā ōſcēdat ad trā tenebroſā ⁊ opertā mortis caligine mēs mea ⁊ ↄſideret q̄ ibi expectēt ſceleroſā aīam meā. ītēdat ⁊ cōtēplet videat ⁊ ↄturbetur. Quid ē hoc⁹. qd ē q̄ aduerto. ī tra miſerie ⁊ tenebrarum. horror. horror. Quid eſt, qḋ intueor: vbi nll⁹ ordo. ſed ſēpitn⁹ horror ihabitās. Heu ↄfuſio vlulātiū. tumult⁹ dētibus ſtridētiū iurgiatā multiū

do genitum; ve. ve. qd z
qd ve ve ignis sulphureꝰ
flāma tartarea. caligio sa
volumina q certifico rugi
tu video vos rotari vmes
signe viuētes. Que dira
auiditas rodendi sic vos
accēdit qa ille ignis ignē
nō accēdit. Omnes coardē
tes frementes ardore fren
dētes furor tur sic crudel
estis. His īuolutant inter
vos. O cōmoda tormēta
iustitia moderata ad su
stinēdū. sic nec nullus modꝰ
nullum remediū. nullus finis
tēperabit vos: heccine sunt
magne deꝰ q parata sūt for
nicatoribꝰ. z cōtēptoribꝰ
tuis. q ego vnꝰ sū. Ego
ego vtiq vnꝰ horū sū. aīa
mea expauesce. mēs mea
dolesce. cor meū scīde. Quo
me rapitis exactores scele
ris mei. Quo me tardis
pctm meum. Quo me tar
dis deꝰ meꝰ. Si feci vt es
ses reꝰ tuꝰ. nunqd potui fa
cere vt nō essē creatꝰ tuꝰ.
Si mihi castitatē meam
ademi. nunqd tibi miā
tuā ademi. Dne dne si ego
admisi vn me dānare po
tes. Tu ne amisisti. vn sa
lutare soles. Noli dne no
lite sic attēdē malū meū vt
obliuiscaris bonū tuum.
Ubi erat ē. o verax deꝰ.
vbi ē. viuo ego. nolo mor
tē pctoris. sz vt magis cō
uertat z viuat. Dne qd nō
mētiris. Dne qd est nolo
mortē pctoris si tu sepelis
in infernū ad te clamantē
pctorē. An otrudē pctorē
i gehenā ē. nolo mortem
pctoris. An hoc ē volo vt
cōuertat peccator z viuat.
Pctor sum ego dne pctor
sum ego. Si g non vis pctō
res mortē qs te cogitat q
nō vis. vt me tradas ad
mortē. Si vis vt cōuerta
tur pctor z viuat. Quid te
phibeat facē q uis vt me
cōuertas z viuā. An īmāi
tas pcti mei cogit te q nō
vis z phibz q vis cū sis
ops deꝰ. Absit deꝰ meus.
Absit dne meꝰ vt pualeat

neq̄tia pctōris pn̄itētis: et volentis ſuie oīpotentie. Memēto iuſte ſctē et benigne deꝰ memēto. qꝛ miſericors es. et creator et recreator meꝰ. Ne ḡ memineris bōe dn̄e iuſtitie tue aduerſus pctōrē tuū. ſed me mor eſto benignitatis tue erga creaturam tuā. Ne memineris ire aduerſus reū. ſꝫ mēoꝛ eſto miſerationis erga miſeꝝ. Uerꝫ ē qꝛ ꝯſcia mea meret dānationē: et penitētia mea nō ſufficit ad ſatiſfactionē. ſꝫ certū eſt qꝛ mīa tua ſupat oēꝫ offenſionē. pce ergo ḡ tu bōe. cuiꝰ ē ſalꝰ. et q̄ nō vis mortē pctōris. pce peccatrici aīe mee. ſugit enī exterrita a terrēte iuſtitia tua ad ꝯfortātē mīaꝫ tuā vt qm̄ p̄miū v̄ginitatꝭ corrupto. o doloꝛ irrecupabile. ſaltē ſuppliciū ſoꝛniſcatiōiſ penitēti nō ſit ineuitabile. qꝛ nō ē impoſſe oīpotētie tue. nec īdicerīſ iuſtitie tue nec īſolitū mīe me. et qm̄ bonꝰ es: qm̄ in eternuꝫ mīa tua. q̄ es bn̄dictꝰ in ſecula. Amen.

¶ Oro deuotiſſima Beati Anſelmi archiepī Cātuarieſis ad glorioſaꝫ dei genitricē virginē Mariā et ad deū et dn̄m nr̄m ieſum xp̄ꝫ vnicuꝫ filium eius.

Sancta et iterū ſanctos: poſt deum ſingulariter ſctā Maria: mr̄ admirabilꝭ v̄ginitatis virgo amabilꝭ fecūditatꝭ. q̄ filiū altiſſimi genuiſti. q̄ pditorum hūano gn̄i ſaluatorē pepiſti Dn̄a ꝑfulgēs tāta ſctitate ſupereminēs tāta dignitate quā vtiqꝫ certū ē nō minori ꝑclarā eē potētia et pietate. Tibi o genitrix vite. o mr̄ ſalutis. o tēplū pietatis et mīe. tibi ſe ſe conat p̄ntare: mirabilꝭ aīa mea morbis vitioꝝ lāguida vulneribꝰ facinorū ſciſſa vulneribus flagitioꝝ putrida. tibi nititur q̄tū moribūda valet ſup

plicare: vt potētib⁹ tuis meritis: ⁊ pijs tuis pcib⁹ digneris eſſe ſanare. Sic eni pia dn̄a alienata ē a ſe īmanitate ſtuporis. vt vix ſenſuꝫ hēat enormis lāguoris. Sic ſordib⁹ ⁊ feto re. fedat. vt timeat ne ab ipſa miſericordis vult⁹ tu⁹ auertat. ſic tabeſcit deſperādo reſpectus tuis ꝯuerſionē: vt ēt os obtueſcat ad orōnē. Peccata mea, neqꝫ nec ſi hētis aiam meā vro veneno pemptaꝫ. vel cur ſi facitis eā: vra fedītate horrēdā vt miſerario nō poſſit aſpicer illā: Si obtuitis ei ſpeꝫ exauditiōis veſtra mole vl cur obſtruiſtis illi: vocē orōnis vr̄i pudore. ſꝫ mētem ei⁹ vr̄i feciſtis amore clemētē vel cur obſtruiſtiſ illi vocē orōnis veſtri pudore. Si mētē ei⁹ vr̄i feciſtis amore clemētē. vl cur ſenſuꝫ ei⁹ vro redditiſ torpore nō ſentiētē: heu pudor ſordētis īmanitatis ⁊ p̄ntis nitētis ſanitatis. heu cōfuſio immūde ꝯſcie in ꝯſpectu fulgētis mūdicie. O tu bn̄dicta ſup mulieres q̄ angelos vincis puritate. ſctos ſupas pietate anhelat moribūdus ſpūs me⁹ ad tāte benignitatiſ reſpectū. ſꝫ erubeſcit ad tāti nitoris ꝯſpectuꝫ. rogare. n. te dn̄a deſidero vt miſatōis tue reſpectu cureſ plagaſ ⁊ vlcera pcōrū meoꝝ: ſꝫ ꝯfūdor corā te ob fetorē ⁊ ſordes eoꝝ. Hōreo dn̄a per tibi tā immūditijs ⁊ horrorib⁹ meis mōſtru horreas me p eis. q̄ nō poſſū. ve mihi videri ſine eis. O pturbata. O cōfuſa pcāti cōditio. En q̄m ꝯpe vos pctā mea quō diſcerpēdo diſtraitis. diſtrahendo corroditis corrodēdo torquetis pcordia mea. Eadē. n. pcā mea o dn̄a cogſci a te cupiūt pp curatione per tibi fugiūt pp execrōnē. n̄ ſanāt ſine ꝯfeſſione nec pdūt ſine cō

ſenſe.ſi celant̄ ſunt hrrā
bilia ſi viūr ſunt deteſtabi
lia. Vexāt me dolore: ter-
rēt me timore. Mole mē
obruūt pōdere me p̄mūt
pudore ꝯfundūt. O tu il-
la pie potens ꝛ potenter
pia maria de q̄ fons ē or
tuȝ mīe. Ne ꝯtineas p̄cor
tā verā mīaȝ. vbi tā verā
ꝯgnoſcis miſeriaȝ. Si.n.
ego ꝯfundor i obſcenita
te iniq̄tatis mee ad fulgo
reȝ tue ſanctitatis. tu ne
dña erubeſces erga miſe-
rū affectū inſite pietatis.
Si ergo ꝯfiteor neq̄tiam
meā tu ne abnegaris beni
gnitatē tuā. Si maior eſt
miſeria mea q̄ mihi expe
diat. erit ne minor mīa
tua q̄ te deceat. Quāto
enim dña magis delicta
mea in ꝯſpectu dei. ꝛ tuo
ſordēt tāto magis eiꝰ cu-
ratione ꝛ tua ſubuētione
egent. Sana ergo clemē
tiſſima infirmitatē ꝛ dele
biȝ q̄ te offendit feditatē.
Aufer benigniſſima lan-
gorem ꝛ non ſentiet quē
horres fetoreȝ. fac piiſſi-
ma vt non ſit q̄ doleat: ꝛ
non erit q̄ ſinceritati tue
ſordeat. Fac dña exaudi
me dña. Sana aiam pec
catoris ſerui tui p̄ virtutē
benedicti fructus vētris
tui q̄ ſedet in dextera oi-
potētis p̄ris ſui ſuperlau
dabilis. ꝛ ſupglorioſiſſi-
mi in ſecula. O virgo mū
do venerabilis mr̄ huma
no gn̄i amabilis femina.
āgelis mirabilis. Maria
ſanctiſſima. cuiꝰ btā v̄gini
tate oīs ſacrat̄ integritas
cuiꝰ glioſo partu oīs ſuat̄
fecunditas. Dña magna
cui gr̄as agit ꝯſto leta iu
ſtoꝝ ad quā fugit territa
turba reoꝝ. Ad te p̄po-
tēs. ꝛ miſericors dña ego
pctōr. ꝛ vtiq̄ʒ nimis pec-
cator anxius ꝯfugio. vi-
dens.n.me dña āte diſtri-
cti iudicis oipotentē iuſti
tiā. ꝛ ꝯſiderās ire eiꝰ in-
tollerabilē vehemētiam
perpēdo pctōꝝ meorum

enormitatē ⁊ ꝯdignā ter mētoꝝ imanitatē. Tanto igit dn̄a clementiſſima horrore turbat᷒ tanto pa uore perrit᷒ cui᷒ exiſtimo ipſo rabo interuētionē. ꝙ cai᷒ uterus mundi fouit recōciliationē. Uſſ ſecuri us velocē in neceſitate ſub uentionē ſeparabor quā vñ mūdo ꝓceſſiſſe ꝓpitiatio nez ſcio. aut cuius lrer cel ſiō facilius reo veniā ſpe trabit ꝙ q̄ illū gſſalem ⁊ ſingularē iuſtū vltorez ⁊ miſericordē indultorē ta ctauit. Sicut nāqꝫ dn̄a ſū ma ipoſſ eſt.vt h̄ meritā tibi tā ſingularia nobiſ tā neceſs obliuiſcaris. Sic mitiſſima icredibile ē vt ſuppliſcātib᷒ miſeris non miſearis. Bene ꝗppe no uit mūduſ.nec nos mūdi pctōres vllaten᷒ diſſimu lari patimur. Satis ꝗdē o dn̄a ſatis nouim᷒ qꝫ fi lius hoīs vel cui᷒ hoīs fi lius venit ſaluū facere ꝙ perierat. Nūqd ḡ tu dn̄a mea mr̄ ſpei meē nūquid obliuiſceris.tu odio mei ꝙ mūdo tā miſericordiꝯ eſt nō itimatū.tā feliciter diuulgatū.tā amāter am plexatū. Ille bonus fili᷒ hoīs venit perditū ſpōte ſaluare. ⁊ mr̄ dei poterit ꝑditū clamātē nō audire. Bon᷒ ille fili᷒ hoīs venit vocare peccātē ad pniaꝫ ⁊ mr̄ dei ꝯtēnet peccātē ī pniam. Ille inꝗ bon᷒ de᷒ mitis bō miſericors fili᷒ dei pius fili᷒ hoīs vēit ꝗ rere pctōrē errātē. ⁊ tu bo na mr̄ ei᷒ potēs mr̄ dei re pelles miſeꝝ orātē. Ec ce h.o vgo bō de ꝗ nat᷒ ē de᷒ bō vt ſaluaret pctōr bō.ecce corā bō filio tuo ⁊ corā te bona mr̄e ei᷒ pe niēz ⁊ ꝯfitet gemit ⁊ orat pctōr bō. Obſecro vos bone dn̄e. ⁊ bōa dn̄a. Ob ſecro vos pie fili. ⁊ pia mr̄. Obſecro vos ꝑ hanc ipſam vitatē. ⁊ ꝑ hāc ſin gularē ſpē pctōꝝ. ⁊ vt ſic ve tu es fili᷒ eius ⁊ tu mr̄

cius vt ſaluet pctõꝛ ſic ſic
abſoluat ꝛ curet, ĥ pctõꝛ
Probꝫ t ſe. pbet h vn̄ pec
catoꝛ, ꝙ vẽ eſtis. Sẽtiat
in ſe. qꝛ pp ſalutẽ pctõꝝ
eſtis, tu filꝰ, ꝛ tu mr̃. vr̃ cẽ
ce amboꝝ pcõꝛ. cũ n pec
caui i filiũ irritaui mr̃em
nec offẽdĩ mr̃em ſine iniu
ria filij. Quid ḡ facies pec
catoꝛ? Quo igitur fugies
pctõꝛ qꝫ n. me recõcilia-
uit filio inimica matre ꝛ
Quis mihi placabit mr̃ez
irato filio? Sꝫ ꝛ ſi ambo
pͥter offenſi eſtis nõne ꝛ
ambo clemẽs eſtis? Fugi
at ḡ reꝰ iuſti dei ad piam
mr̃ez miſericordis dei. Re
fugiat reꝰ offẽſe mr̃is ad
piũ filiũ bẽigne mr̃is. inge
rat ſe reꝰ vtriuſqꝫ itervtrũ
qꝫ, inijciat ſe iter piũ filiũ
ꝛ mr̃ez piã. Pie dñe par
ce ſuo mr̃is tue. Pia dñã
pce ſuo filij tui. Bõe fili
placa mr̃ez tuã ſuo tuo.
bõa mr̃ recõcilia filiũ tuũ
filio tuo. q me iniꝰto iter
duos tã imẽſas pietates.
nõ iſidẽꝛ̃ſẽ potẽtes ſeue
ritates. Bõe fili. Bona
mr̃ nõ ſis mihi fruſtra. qꝫ
ꝯfiteoꝛ o vobis hãc vira
tẽ, nec erubeſcã qꝫ ſpõ
vobis hãc pietatẽ. Amo
enĩ vͥtatẽ: quã ꝯfiteoꝛ de
vobis ꝛ depꝛecoꝛ pietar
tẽ ꝙ ſpo i voƀ. Dic mũdi
iudex cui pces. Dic mũdi
recõciliatrix quẽ reconci
liatrix quẽ recõciliabis ſi
tu dñe dãnas. ꝛ tu danna
auerteris homũculũ bõã
vr̃a cũ amore mala ſua
cũ meroꝛ ꝯfitẽtẽ. Salua
toꝛ ſingularis. dic quẽ ſal
uabis. Saluatrix mr̃ dic. ꝑ
quẽ oꝛabis ſi te dñe pci
piẽte. ꝛ te dña ꝯſentiẽte
toꝛmẽta vexãt pctõꝛẽ ſe
execrãtẽ vos obſecrãtẽ.
ſi infernꝰ abſoꝛbet reũ ſe ac
cuſãtẽ. vos depcãtẽ ſi tan
tara deuoꝛãt pauperẽ in
ſe deſperãtẽ i voƀ ſperan
tẽ. Deꝰ q factꝰ ẽ filiꝰ femi
ne pp mr̃ az. femia q̃ fcta
ẽ mr̃ dei p mĩaz aut mi
ſeremini miſo, tu pcẽde

tu interueniēdo aut oſtē
dite ad quos tuti⁹ fugiaz
miſericordiores aut mon
ſtrate in quib⁹ certi⁹ cōfi
dā potētiorib⁹. Si.n. eſt
ſmo. q2 eſt tā magna mea
iniquitas. ⁊ tā modica fi-
des mea tam tepida cari
tas mea. taz fatua oratio
mea. tam imperfecta ſatiſ
factio mea. vt nec merear
delictorum veniam. nec ſa
lutis gratiā. hec eſt ipſaz q
ſupplicio. vt in quo meri
ta mihi videris nō ſufficē
re in eo miſericordie dignē
nō deficeret. pcōr imagis pec
cōr exaudite me. ſed pro
pter vos nō ꝑ me ꝑ pie
tatē qua exūdatis ꝑ pōtē-
tē q̄ abūdatis. vt euadaz
meritos dolores dānato
rū. ⁊ intrē in gaudia beato
rū te deū laudatur⁹ q̄ eſt
bñdict⁹ ⁊ ſuplaudabil' in
ſecl'a ſeculoꝝ. Maria tu
illa maior beataꝝ maria
rū. tu illa maria feminaꝝ.
te domina magna ⁊ valde
magna. te vult cor meū ap

amare te cupit os meum
laudare te deſiderat ve-
nerari mēs mea. te exoſ
crat oratō aīa mea. q2 tui-
tioni tue ſe cōmēdat tota
ſuba mea. Enitimini viſce
ra aīe mee enitimini q̄ntū
poteſtis. ſi q̄d poteſtis oīa
interiora mea. vt ei⁹ meri
ta laudetis. ⁊ ei⁹ beatitudi-
nē ametis. vt eius celſitu
dinē ammiremini. vt eius
benignitatē depcamini. ei⁹
patrocinio quottidie idi-
gētis idigēdo deſideratis
deſiderādo iplorētis. im-
plorādo ipetretis. ⁊ ſi nō
ſcōz deſideriū vrm tn̄ ſup
vel certe ꝯtra meritū vrā.
Regia angeloꝝ dña mū
di mr̄ ei⁹. q̄ mūdat mūdū
cōfiteor q2 cor meū nimis
eſt imūdū. vt merito eru-
beſcat in tam mūda iten-
dere. nec digne poſſit taz
digne intēdēdo cōtingere.
Te igit̄ mr̄ illuminatōis
cordis mei. te nutrix ſalu
tis mentis mee obſecrāt
quantum pñt cūcta pre-

Digitized by Google

cordia mea exaudi domi
na adeſto ꝓpitia. adiuua
potētiſſima vt mūdēt ſoꝛ
des mētis mee vt illumi
nēt tenebꝛ mee vt accēda
tur tepoꝛ me⁹: expgiſcat
toꝛpoꝛ me⁹ ꝗten⁹ ſic btā
ſcitā ſup oīa p⁹ ſūmū oīu ꝫ
filiū tuū diꝑoſcere filiū tu
um ob glīoſuꝫ filiū tuuꝫ a
bn̄dicto filio tuo es exal
tata ſup oēs p⁹ dñꝫ ꝛ deū
vep. ꝗntus filiū tuū. te cō
meuꝫ itelligat ꝛ venereꝗ
amet ꝛ dꝑcet eo affectu ꝗ
ꝗ dſiderio igſect⁹. ſꝫ ꝗ dꝫ
a filio tuo fact⁹ ꝛ ſaluat⁹
redēpt⁹. ꝛ reſuſcitat⁹. O
genitrix vite mee. alt rix
repatoꝛis carnis mee la
ctatrix ſaluatoꝛis totius
ſbe mee. Sed qd dicā. lin
gua mibi deficit. qꝛ mens
nō ſufficit. Dn̄a dn̄a oia
intima mea ſolicita ſunt
vt tātoꝛū bn̄ficioꝝ grās
exoluāt. ſed nec cogitare
poſſūt dignas ꝛ pudet ꝓfer
re nō dignas. Quid. n. di
gne dicā mrī creatoꝛis ꝛ
ſaluatoꝛis mei. ꝑ cui⁹ ſcti
tatē pctā mea purgāt: ꝑ
cui⁹ itegritatē mibi incoꝛ
ruptibilitas donat. ꝑ cu
ius virginitatē aīa mea
adamat a dn̄o ſuo, ꝛ de
ſpōſat dn̄o ſuo. Quid in
quā digne referā genitri
ci dei ꝛ dn̄i mei. ꝑ cui⁹ fecū
ditatē captiuus ſuꝫ redē
pt⁹. ꝑ cui⁹ partū de mor
te eterna ſuſcept⁹, ꝑ cui⁹
ꝓlē ꝑdit⁹ ſuꝫ reſtitutus. ꝛ
de exilio miſerie in patriā
btitudinis reductus. Be
nedicta i mulieribus hec
oia mibi dedit. bn̄dictus
fruct⁹ vētris tui in regene
ratione baptiſmatis ſui. i
alia i ſpe aliīs i re. ꝗꝗ hec
oia ego ipſe mibi ſic pec
cādo abſtulerīꝫ. vt nec rē
bēās ꝛ ſpeꝫ vix teneā. qd
enī. Si mea culpa euane
rit nūquid igrat⁹ ero illi
ꝑ quē mibi gratis tāta bo
na euenerūt ꝛ abſit: ne ad
dā bāc iniqtatē: ſup iniq
tatē. Immo gratias aga
qꝛ babui dolco qꝛ nō ba

beo: oro vt beam. Cert⁹ ſu͂ qꝛ ſic ꝑ filij grãz ꝯ potui accipe: ſic eadẽ per mr̃is merita poſſum reci pe. Ergo dña porta vite: ianua ſalutis via recõcilia tiõis. adit⁹ recuperationis. Obſecro te ꝑ ſaluatricẽ fecũditatẽ. fac vt pctõ rum meoꝝ. mihi venia ⁊ bñ viuẽdi gr̃a ꝯcedat. vſ qꝫ i finẽ hic ſeru⁹ tuus ſub tua ꝓtectiõe cuſtodiat. O aula vl'is pietatis cã gñalis recõciliatiõis vas ⁊ tẽ plũ vite. ⁊ ſalutis vniuer ſoꝝ. nimiuz ꝯho merita tua cũ i me homũculo vl' ſi ſingulr̃ recenſeo bñficia tua q̃ mũdus amãs gau det gaudens clamat eſſe tua. Tu nãqꝫ dña admi rabilis ſingulari virgini tate. amabilis ſalutari fe cunditate venerabilis. in eſtimabilis ſanctitate. tu oſtẽdiſti mũdo dñm ſuũ. ⁊ deũ ſuũ quẽ neſciebat. tu viſibilẽ exhibuiſti mũ do creatorẽ ſuũ quẽ prius nõ videbat. tu genuiſti mũ do reſtauratorẽ. q̃ ꝑdit⁹ idigebat. tu pepiſti mũdo recõciliatorẽ quẽ re⁹ nõ hebat. ꝑ fecũditatẽ tuam dña mũd⁹ pctõꝝ eſt iuſti ficatus dãnat⁹. ⁊ ſaluatus ſemel reductus. Pert⁹ tu⁹ dña a mũdũ captiui rede mit. egrũ ſanauit mortu um reſuſcitauit. Celũ. Sy dera. Terra. flumia. di es. nox. ⁊ q̃cũqꝫ humane ptãti vl' vtilitati ſũt obno xia i amiſſuz dec⁹ ſe ſe gra tulat dñat ꝑ te q̃dãmõ re ſuſcitata ⁊ noua q̃dã ief fabili gr̃a donata. q̃ſi eni oĩa mortua erãt cũ amiſ ſa cõgẽita dignitate dña tui fauẽdi vel vſibus deũ laudãtiũ ad qḋ fcã erãt obtinebant oppꝛeſſiõe ⁊ dcoloꝛabat ab vſu idolis ſuiẽtiũ ꝑ q̃s fcã nõ erãt. Quaſi vo eadẽ reſuſcita ta letãt quũ. iã dñz ꝯfitẽ tiũ. ⁊ dñatu regunt. ⁊ vſu dcorant. Noua autẽ ⁊ ie ſtimabili gr̃a q̃ſi exultant

rūt cū ipō deū ipſ3 creato
rē ſuū nō ſolū inuiſibilr ſu
pra ſe illa regēre ſenſerūt
ſ3 et viſibilr īt̄ra ſe eūde3
vidēdo ſanctificātē viderūt
hec tāta bōa p bñdictū3
fructū bñdicti vētris bñ
dicte marie puenerūt. Se3
cur ſolū loqr dña bñficijſ
tuis plenū eē mūdum. Jn
ferna penetrāt. celos ſupe
rant. p plenitudinē. n. grē
tue 7 q̄ ī iferno erāt ſē le
tāt liberata. 7 q̄ ſupra mun
dū ſūt ſe gaudēt reſtaura
ta p eūdē q̄ppe glioſu3 fi
liū glioſe vginitatis tue joēs
iuſti q̄ obierāt añ vitale3
ei⁹ morte exultāt oirruptio
ne captiuitatis ſue. 7 āge
li gratulāt reſtōne ſemita
te ciuitatis ſue. O femina
mirabilr ſingularis 7 ſin
gulr mirabil. p quā elemē
ta renouant. īferna reme
diāt. hoīes ſaluāt. angeli
reitegrant. O femia plēa
eſt ſup plēa grā ō cui⁹ ple
nitudīs exundātia reſpſa
ſic reuireſcit oīs creatura.

O vgo bñdicta 7 ſup bñ
dicta p cui⁹ bñdictionem
bñdicit oīs nā nō ſolum
creata a creatore ſ3 7 cre
creator 7 creatura. Oīs
exaltata quā ſequi conat
affect⁹ aīe mee. q̄ aufugis
aciē mētis mee q̄ aufugis
aciē mētis mee o pulchra
ad īmēdū: amabil' ad cō
tēplādū: delectabilis ad
amādū q̄ euadis capaci
tatē cordis mei. Preſto
lar īfirmā aīa3 te ſequētē.
nec abſcōdas te dña parū
videri aīe te q̄rēti. Miſe
re dña aīa3 poſt te anhe
lādo lāguētē. Mira res ē
quā ſublimi ɔtēplor. Ma
riā locatā: oīs nā adeo ē
creata 7 omnis dei nā ex
Maria eſt nata: de⁹ oīa
creauit. 7 maria deū gña
uit. De⁹ q̄ oīa fecit vl' crea
uit ipſe ſe ex Maria fecit
7 ſic oīa q̄ fecerat refecit.
Qui potuit oīa ō nihilo
facere noluit ea violata
ſine Maria reficere. De⁹
igr̄ eſt pr̄ rer3 creatar3. 7

miſeriam miſer reparetur eſtatẽ.
De⁹ ẽ pr̃ ꝯſtitucionis oĩuz
⁊ Maria eſt mr̃ reſtitucõis
oĩum. De⁹ .n. genuit illuz
ꝑ quẽ oĩa ſũt facta: ⁊ ma
ria peperit illũ ꝑ quẽ oĩa ſũt
ſaluata. De⁹ genuit illuz
ſine quo penit⁹ nihil ẽ. ⁊ ma
ria peperit illũ ſine quo oĩo ni
hil bonũ ẽ. O vere dec⁹ tecuz
cui dedit dñs. vt oĩs nã
tm̃ tibi deberet ſecũ Ma
ria obſecro te ꝑ grãz qua
ſic de⁹ ẽẽ tecũ ⁊ te voluit
ẽẽ ſecũ fac ꝑ ipã ꝯẽdẽ
ipaz grãz mĩaz tuã mecũ
Fac vt amor tui ſp̃ ſit me
cũ: ⁊ cura mei ſp̃ ſit tecũ.
Fac vt clamor neceſſita
tis mee q̃diu ipſa ꝑſiſtit
ſit tecũ ⁊ reſpect⁹ pietatis
tue q̃diu ego ſubſiſto ſit
mecũ: fac vt ꝯgratulatio
beatitudĩs tue ſp̃ ſit mecũ
⁊ paſſio miſerie mee quãtũ
mihi expedit ſit tecũ. Sicut
enim o bñſſima oĩs a te
auerſus, ⁊ a te deſpectus
neceſſe eſt. vt intereat. ita
oĩs a te ꝯuerſ⁹. ⁊ a te reſpe
ct⁹ impoſſibile ẽ vt pereat. Sicut
eni dñs de⁹ genuit illũ in
quo oĩa viuũt. ſic o tu flos
virginitatis genuiſti eũ ꝑ
quẽ mortua reuiuiũt. ⁊ ſic
de⁹ ꝑ filiũ ſuũ btõs ange
los a pctõ ſeruauit. Ita o
dec⁹ puritatis ꝑ filiũ tuũ
miſeros hoĩes ex pctõ ſal
uabis. Quẽadmodũ enĩ
dei fili⁹ ẽ beatitudo iuſtorũ.
ſic o tu ſal⁹ fecũditas eius fi
li⁹ tu⁹ eſt recõciliatio pec
catorũ. Nõ enĩ eſt recõci
liatio niſi quã tu caſta cõ
cepiſti. Nõ eſt iuſtificatio
niſi quã tu integra ivtero
fouiſti: nõ eſt ſal⁹ niſi quã
tu vgo pepiſti. Ergo dña
mater es iuſtificationis ⁊
iuſtificatorũ genitrix. es
recõciliationis ⁊ recõcilia
torũ parẽs ⁊ ſalutis. ⁊ ſal
uatorũ. O btã fiducia. o tu
tũ rfugiũ. mr̃ dĩ ẽ mr̃ nr̃a.
Mr̃ ei⁹ in quo ſolo ſpera
mus: ⁊ quem ſolum time
mus eſt mr̃ nr̃a. Mater i
quã ei⁹ q̃ ſolus ſaluat. ſo
lus dãnat ẽ mr̃ nr̃a. Sꝫ o

bñdicta ꝛ exaltata nõ ti-
bi soli: ſꝫ ꝛ nob. qd ẽ: quã
magnũ quã amabile ẽ ꝙ
video ꝑ te euenire nob ꝙ
videns gaudeo ꝙ gaudẽs
dicere nõ audeo. Si eniꝫ
tu dñs. cui mr̃ ei⁹ nõne, ꝛ
alij filij cuij ſũt fratres ei⁹. ꝛ
Sꝫ q fratres: ꝛ cui⁹ ei⁹ lo-
qr vni iocũdat cũ meã. an
ſi lebo: ne elatõe arguat
os meũ? Sꝫ ꝙ credo amã-
do eam nõ ꝯfiteoꝛ laudãn-
do. Dicã igr̃ nõ ſupbiẽ-
do. ſꝫ grãs agẽdo. Qui. n.
fecit vt ipe ꝑ mrẽ nr̃az gñra-
tionẽ eẽpt nãe nr̃e: ꝛ nos
ꝑ vite reſtitutionẽ eẽmus
filij mr̃is ei⁹ ipſe nos inui-
tat vt ꝯfiteamur nos eſſe
fratres ei⁹. ꝙ iudex nr̃ eſt
frater nr̃. Saluatoꝛ mun-
di ẽ fr̃ nr̃. Deniqꝫ nr̃ ẽ fa-
ct⁹ ꝑ mariã fr̃ nr̃. Quare
igr̃ dẽm⁹ ſꝑ are q̃ ꝯſolatio-
ne poſſim⁹ timere. qrũ: ſi-
ue ſaluo: ſiue dãnatio de
boni fratris. ꝛ de pie mr̃is
pẽdet arbitrio. Quo etiã
affectu hũc fratrẽ. ꝛ hãc
matrẽ amare debem⁹. qua
familiaritate nos illis cõ-
mittem⁹. Qua ſecuritate
ad illos ꝯfugiemus q̃ qui
cedit: fugientes ſuſcipie-
mur. bon⁹ igr̃ fr̃ nobis di-
mittat ꝙ deliq̃m⁹ ipe auer-
tat: qd ꝯlinquẽtes meruim⁹. ipe doceat ꝙ penitẽtes
petimus. Bõa mr̃ oret ꝛ
exoret pro nobis ipa po-
ſtulet. ꝛ impetret ꝙ expe-
dit nob. Ipa roget filiũ
ꝑ filijs, vnigenitũ ꝑ ado-
ptatis, dñm ꝑ ſuis. Bon⁹
filius audiat mrẽ ꝑ fr̃ib⁹
vnigenitis ꝑ his adopta-
uit dñs ꝑ his quos libe-
uit. Maria q̃tũ tibi debe-
m⁹ dña mr̃ ꝑ quã talẽ fra-
trẽ hẽmus. Quid grãꝝ
qd laudis tibi tribuem⁹.
Magne dñe tu nr̃ maioꝛ
fr̃. Magna dña. tu nr̃a
melioꝛ mater. docet coꝛ
meũ q̃ reuerẽtia vos de-
beat cogitare. Bõe tu. ꝛ
bõa tu. Dulcis tu. dulcis
tu. dicite ꝛ orate ſic nunc.
quo affectu vos memorã

do ex vob̄ ↄ̄lectet. Dele-
ctādo iocūdet. iocūdādo
īpiguet. īpiguate ꝛ ſuccē
dite eā vr̄a dilectiōe. vr̄o
ↄtiuo amoꝛe lāgueat coꝛ
meū liq̄fiat aīa mea. De
ficiat caro mea. Uti-
nā ſic viſcera aīe mee dul
ci feruoꝛe vr̄e dilectionis
exardeſcāt vt viſcera car
nis mee exardeſcāt. Uti-
nā ſic ītima ſpūs mei dul
cedīe vr̄i affect⁹ īpiguēt.
vt medulle coꝛpis mei ex
ſiccent. dn̄e filij. dn̄e mee.
dn̄a mr̄. dn̄i mei ſi ego nō
ſū dign⁹ q̄ ſic debeā vr̄o
amoꝛ btificari. certe vos
nō eſtis indigni. q̄ ſic imo
pl⁹ ↄ̄beatis amari ꝗ beni
gniſſimi ne ſic digneris mi
hi petēti. id q̄ me ↄfiteoꝛ ī
dignū. vt auferat vob̄. id
q̄ certe vos negar̄ nō po
teſtis dignos. Date itaqꝫ
pijſſimi: date obſecro ſup
plicāti aīe mee nō pp me
ritū meū: ſꝫ pp meritū ve
ſtrum. date illi ꝙ̄ro digni
eſtis amoꝛ vr̄ꝫ. Date iquā
mihi q̄ ſū idign⁹ vt reddā
tur vob̄ q̄ eſtis digni. Si
eni nō vultis dar̄ vt hēaꝫ:
ꝙ ↄ̄ſidero ſaltē nolite ne
gar̄ vt reddā vob̄ qd̄ dēo:
Foꝛſan p̄ſumēdo loq̄r. ſꝫ
vtiqꝫ bōitas vr̄a fac me
audacē. loq̄r ꝗ adhuc ad
dn̄ꝫ meū. ꝛ dn̄am meam:
quū ſim puluis ꝛ cinis dn̄e
ꝛ dn̄a nō ne mlto melius
eſt quū vos gratis datis
petēti qd̄ ipſe nō meret.
ꝙ quū vob̄ ſubtrahit qd̄
vob̄ iuſte debet: Jllō qp
pe ē p̄dicāte mīe. Jllō eſt
nephāde iniuſtitie ipēdi-
te igr̄ pijſſimi grāꝫ vt r̄ci
piatis debitū. facite vos
mihi mīaꝫ vr̄am q̄ mihi
expedit ꝛ vos decet. ne
faciā ego vob̄ iniuſtitiaꝫ
meā q̄ nullum expedit ꝛ
nullū decet. Eſtote vos
mihi miſericoꝛdes qd̄ ob
ſecro vos ne ſim ego vo-
bis iniuſt⁹ qd̄ execro. Da
te bēigne ꝛ bēigna. Nec
ſitis exoꝛatu difficiles. da
te anie mee amoꝛē veſtri

Digitized by Google

quē ip̄a nō iniuste petijt:
τ vos iuste exigit] ne ip̄a
boīꝫ vr̄iꝫ sit igrata qđ ip̄a
iuste borret τ vos nō iniu
ste p̄mitis. Certe iesu filij
dei τ tu maria mr̄ eius. τ
vos vultis τ equum ē: vt
qcqd vos diligitis diligat
a nob. Ergo bone filij ro
go te p dilectionez q̄ dili-
gis filiū tuū. vt sicut tu ve
re diligis τ diligi vis. euz
ita mihi ipetres vt v̄e di-
ligā eum. Ecce. n. peto qđ
vt fiat v̄e ē i vr̄a volūta
te. Cur ḡ pp pcā mea n̄ fi
et cū sit. i vr̄a ptāte. Ama
tō τ misatō boīuz tu po
tuisti reos tuos. τ vsq̄ ad
mortē amar̄. τ poter] te
rogāti amorē tui. τ mr̄is
tue negare: Venerer igit
sic digni est] mēs mea vos
sic equū ē cor meū. Dili-
gat vos sicut sibi expedit
aia mea seruiat vob. sic dꝫ
caro mea. τ i h̄ ꝯsūet vita
mea vt i etnū psallat tota
sba mea. Bn̄dict⁹ dn̄s in
etnū fiat fiat. Am̄. Finis.

Fr. N. laudēsis ordis
p̄dicatoꝝ. sese ad hui⁹li
belli studiū sic hortat.

Mens mea qd cogitas?
Quid tātis ceca pcellis.
Sponte tuā credis mox
perituram ratem?
Quid trepidas? qd amas
q̄ te spes vana? doloꝗ.
Distrahit? insanis mens
mea crede mihi.
Quā cupis in terris non
est pax quiesq̄.
Stare loco nescit. quic-
quid in orbe vides.
Ad xp̄m ppere. Christi
capiaris amore.
Hūc cogita. hūc sequere.
si tibi cara salus.
Has Augustini meditan
tis per lege voces.
Ignitas doctas. dulciso-
nasq̄ pias.
Anselmi videas. q̄ sit sen
tentia feruens.
Bernardus lachrymās.
qualia mella ferat.
Durior es ferro. seu tu
frigide peior.
Ne flectat animuz tā pia

Digitized by Google

verba tuum.
Sit bꝛeuis hic mãſib⁹. ſit mũda i mente libellus.
Inqꝫ tuo chꝛiſti pectoꝛe creſcat amoꝛ.

¶ Pi⁹ ſcđꝫ pōtifex max. in laudē diui Auguſtini.

Barbarice gētis dec⁹ Auguſtine perenne.
Hoꝛrida quē nob Aphꝛica terra tulit.
Qui ſcripturaꝝ pꝛofers archana ſacrarum.
Eloquijs reſerās abdita cuncta tuis.
Doctioꝛ igenuaqꝫ oī cultiſſimus arte.
Et ſtudio pſtas. igenioqꝫ nitens.
Quē nihil obſcuꝝ latuit ſed ⁊ omnia clarent.
Atqꝫ ⁊ humana ſil' dogmata ⁊ alma patent.
Cui⁹ ⁊ inſtruimur doctrinis. atqꝫ monemur.
Exemplis. pꝛobitas cui⁹ in oꝛbe micat.
Millia libꝛoꝝ ꝑ te Pater alme leguntur.
Edita que ꝑmunt. qcqd vbiqꝫ latet.
Sis fatuoꝛ cũctis pius. o ſanctiſſime pꝛeſul.
Atqꝫ deo ſanctas. offer ad alta pꝛeces.

¶ Mapheus vegius laudenſis: quem in ſua Italia illuſtrata Blōdus foꝛliuienſis virū doctiſſimū atqꝫ optimū appellat ſb Martino quinto pōtifi. maxi. beatiſſime Mōice diui Auguſtini matri pietiſſime: Mauſeolum mira arte elaboꝛatum. multa impenſa Rome extruxit. eaqꝫ ſimul ac natuꝫ hꝰ epygramate pulchꝛe: ac deuote collaudat.

Salue lux matrū: mater ſanctiſſima ſalue.
Salue Auguſtini mōica digna parens.
O ſalue tāti nati. digniſſima mater.
O ſalue ſex⁹ glia feminei.
Que genuiſti illud cũctis memoꝛabile ſeclis.
Eccleſie robur pꝛeſidiūqꝫ ſacre.

Eloquij flumen tantum. quo tota rigatur.
Lex ſacra: ⁊ vbertim lin
guu latina fluit.
Ingenij tantum fulmen: quo tota corruſcat.
Sacra fides: ois impie
taſq; tremit.
Que longe errantē. lon
ge chriſtoq; rebellem.
Vertiſti ad vere religio
nis iter.
Vertiſti ſanctis pcibus: quibus anxia ſemper.
Pulſabas magnū. fleſq; gemenſq; deū.
Vertiſti largo lachryma
rum flumine. quo te.
Spargebas. largo ſemp ⁊ imbreue madens.
Felices. o. que tantuz la
chryme gemituſq;.
Felices tantū que potue
re preces.
Que trahere ad ſeſe: ſū
mū potuere tonātē.
Fereq;. qua certe mūdus egebat opem.
Eccleſiā tāto. que firma
uere ruentem.

Robore: felices; o lachry
me atq; preces.
O dulces lachryme. vicāt que mella fauoſq;.
Que vicāt dulces. nectar ⁊ omne preces.
O feruēs amor. o pietas incenſa parentis.
O qui flagrabat ſacra p oſſa calor.
O flamma. o nulli facile enarrabilis ardor.
Materne o feruor men
tis ⁊ ignis edax.
O qui te tātus eſtus pia mater agebat.
Et quo ſcādebas ipetus aſtra ſuper.
Ardētes tanq̄ longe vo
lucreſq; ſagitte.
Sic ibāt lachryme: vota preceſq; tue.
Ethereiq; alte penetra
bant pectora regis.
Cogebant illuz nulla ne
gare tibi.
Quin maiora etiā q̄ que ſperare. vel vnq̄.
Auderes vltro. plura ſi
mulq; dare.

Digitized by Google

O quantū tibi nos oēs debere fatemur.
Cuius ope eſt mūdo. reddita tanta ſalus.
Quippe niſi e tenebris ad diuina ſacra rediſſet.
Cōuerſus meritas filius ipſe tuis.
Altiloquaſ totū niſi diffudiſſet in orbem.
Doctrinas: tantis totq; voluminibus.
Errorum niſi tot peſtes ſtrauiſſet iniquas.
Ingenio niſi tot dogmata praua ſuo.
Quid mirū ſit noſtra fides. cultuſq; periſſet?
Si totus noſtre religiōis bonos?
Nunc vero ſuperi: quando ad faſtigia celi.
Euectā nūc te purior orbis habet.
Quando hac terrena de fece: ꝛ carcere tanto.
Erutã tu loca nūc liberiora colis.
Nūc noſtris melius rogi ſans tu conſule rebus.
Pro noſtra meliꝰ funde ſalute preces.
Affer opē nūc tu: mūdo ꝛ ſuccurrere labenti.
Succurrere afflictis rebus ꝛ affer opem.
Te cūcte exorāt gentes: tibi vota profundunt.
Succurre. ꝛ cūctis gētibus affer opem.
Omnis te ſexus. omniſq; te inuocat etas.
Te quicūq; vocēt: omnibus affer opem.
Precipue matres: quarū tu experta labores.
Et natis: ꝛ tu matribus affer opem.
Te docti ante oēs. ne tu ne deſpice doctos.
Nemo tuo nato doctior affer opem.
Salue lux matrū. mater ſanctiſſima ſalue.
O ſalue eterna laude canenda parens.

Finis.

Sermo ſācti Bernardi. De paſſiōe dn̄i.

Ieſū nazarenū a iudeis innocenter ꝯdēnatū a gētib⁹ crucifixum: xp̄iani diuinis honorem⁹ obſequijs. Saluatoris infirmitatē nos q̄ xp̄iani ſum⁹ reuerēter venerari: amanter amplecti: fortit imitari: dignū ē ſalubrr̄ honorificū. Hec.n. ſūt inſtra fortiſſima: i qb⁹ ops vt⁹ ꝛ inueſtigabil ſapientie dei reſtaurationē: mūdi potenter atq; mirifice opata ē: ꝛ vſq; mō opat: xp̄s dn̄s minorat⁹ ē ab āgel vt nos eq̄ret āgel. Et qs ꝑ ꝓ xp̄s nō ſe hūiliet: Xp̄s dn̄s ꝓ pctis nr̄is crucifixus ē. ꝛ crucis amara ſuis amatorib⁹ dulcorauit: mortu⁹ ē ꝛ mortē necauit. vt viuerem⁹ ꝑ illū. Et qs n̄ amet xp̄z dn̄z: qs nō patiet ꝓ xp̄o: Xp̄s ꝑ crucis ignominia ad ſupne claritatis gliā trāſijt: ꝛ data ē ei ꝓ ſua reuerētia. a dō p̄re oīs ptās i celo ꝛ i t̄ra: vt adorēt eū oēs angeli dei: ꝛ in noie ieſu oē genu flectat celeſtiū terreſtrium ꝛ infernoꝝ. Ubi ē gliatio tua o xp̄iane: niſi i noie crucifixi dn̄i dei tui. ꝛ i xp̄i noie qd̄ ē ſup oē nomē i quo q̄ bn̄dict⁹ ē ſup terrā bn̄dicet: Gloriami in noie filij rdēptoris. ꝛ date honorē illi ſaluatori nr̄o. q magna fecit i nob. ꝛ magnificate nomē ei⁹ mecū dicentes. Adorem⁹ te xp̄e rex iſraeliter gētiū. pnceps regum terre. dn̄s de⁹ ſabbaoth. virt⁹ oipotētis dei fortiſſima. Adoram⁹ te p̄cioſū p̄cium redēptiōis nr̄e. hoſtiā pacificā. q ſola odori tui ſuauitate ineſtimabili p̄rē q̄ i altis hitat ad reſpiciēdū hūilia iclinaſti. ꝛ filijs ire placabilē reddi-

Digitized by Google

diſti. Tuas xpe miſeratio nes ꝓdicam⁹. tue ſuauita tis memoriā cū abūdātia eructam⁹. Tibi xpe ſacri ficiū laudis imolam⁹. ꝑ multitudīe bonitatiſ tue, quā oſtēdiſti nob̄ ſemi ne quā. filijs ſceleratis ⁊ per ditis. Cū adhuc inimici tui eſſemus dñe. ⁊ mors iniqua in oēm carnē exer ceret dñū cui oē ſemē adā erat obnoxiū lege ꝑmor dialis culpe recordat⁹ es verbi miſericordie tue. ⁊ ꝓſpexiſti ꝫ ſublimi bita tiōe tua ī hāc vallē plora tiōis nr̄e ⁊ miſerie. Vidi ſti afflictiones populi tui ⁊ tact⁹ dulcore caritatis intrinſecus. appoſuiſti co gitare ſupnos cogitatōeſ pacis ⁊ redēptiōis. Et q̄ dem cū eſſes fili⁹ dei. de⁹ ver⁹ deo patri ſctōq; ſpū coetern⁹ ⁊ ꝯſubſtātial' lu cē habitās iacceſſibilem. portāſq; oīa v̄bo v̄tutis tue. nō deſpexiſti in h̄ nr̄e mortalitatis ergaſtulū al titudinē tuā inclinare. vbi nr̄am ⁊ guſtares ⁊ abſor beres miſeriā: noſq; repa rares ad gl'iam. Parum fuit caritati tue ad conſū mādū op⁹. nr̄e ſalutiſ che rubin aut ſeraphin aut vnū ex angeliſ deſtinare. Ipſe venire ad nos digna t⁹ es ꝑ mādatū pr̄iſ cui⁹ ni miā caritatē expti ſum⁹ in te. Veniſti inq̄ nō locum mutādo. ſꝫ penitētiaꝫ tuā nobiſ ꝑ carnē exhibēdo. Veniſti a regna ſolio ſu blimis gl'ie tue ī humilē ⁊ abiectā in ocl'is ſuis puel lam pio virginalis conti nentie voto ſigillatam. in cuius ſacro vtero ſola ſpī ritusſancti inenarrabilis virtus te concipi fecit. ⁊ naſci in vera humilitatis natura. ita vt nec diuini tatis in te maieſtateꝫ nec virginitatis integritatem in mr̄e violaret natiuita tis occaſio. O amanda. o admirāda dignatio. De⁹ immenſe glorie vermis

ꝯtēptibꝰ fieri nō diſpexi
ſti. De⁹ oīuʒ ꝯſeru⁹ ſuoꝝ
apparere voluiſti. Paꝝ ti
bi viſuʒ eſt prēʒ te nobis
eē ⁊ dn̄ʒ. frēr nr̄ eē dignat⁹
es. Et tu dn̄e vniuerſoꝝ
qui nllā hēs idigētiā itra
ipſa natiuitatis tue initia
nō obhorruiſti abiectiſſi
me pauptatis ꝯguſtar̄ in
ꝯmoda. Ut.n. ait ſcriptu
ra: tibi cū naſcereris. non
erat loc⁹ in diuerſorio ne
qꝫ cūabula q̄ teneri tudi
nē tuā exciper ēt hūiſti. ſʒ
in vili pſepio ſordētis ſta
buli. tu q̄ terrā palmo cō
cludis īuolut⁹ panicul' re
clinat⁹ es. Et h ipʒ a bru
tis aialib⁹ mr̄ tua mutuo
accepit. Cōſolamini cōſo
lamini q̄ i ſordib⁹ paupta
tis enutrimi. qꝛ vobiſcuʒ
de⁹ i pauptate. Non cu
bat i delitijs ſplēdidi cu
biculi. nec iuenit i t̃ra ſua
uiter viuētiū. Quid vltra
gliaris o diues lutea res
in volutabro lecti picti ⁊
delicati, cū rex regnū r̄cu
bitu ſuo pauper ſtramē
ta honeſtare maluerit ?
Quid dura ſtramēta dete
ſtaris. cū tener iſatul' i cu
i⁹ manu ſūt oia tuis ficis
tuis pluūs duraſ: duraꝝ iu
mētoꝝ ſtipulas pelegit?
Sʒ hec tenella tua xp̄e i
fantia a pſecutoꝝ gladijs
tuta nō fuit. Adhuc.n. in
ter dulcia mr̄is vbera ſur
gēs depēdebas. qn̄ appa
ruit āgel⁹ in ſōnis Joſeph
dicens. Surge ⁊ accipe
pueꝝ ⁊ mrēʒ ei⁹. ⁊ fuge i
egyptū. ⁊ eſto ibi vſqꝫ dū
dicā tibi. Futuꝝ eſt.n. vt
Herodes q̄rat pueꝝ ad
pdēdū eū. Jā ex tūc bōe
ieſu dura pati cepiſti. Nō
ſolū illā iſantie tue vene
ratione in teipſo pertuli
ſti. ſʒ mortē i puſillis tuis
quoꝝ multa millia inter
mamillas matruʒ pro te
herodis trucidauit ima
nitas. Infantia vero tene
riori decurſa humilr veri
tatis nobiſ exēplū tribui
ſti. Nō eni ſediſti cū cōci

Digitized by Google

lio vanitatū. ſ; in medio doctoꝝ īterrogās ꝛ audiēs illos. cū tñ dñs ſciarū eſſes. atq; ſapia dei patris. Sȝ ꝛ obediētie noſ formā tribuiſti. dū parentū impio tu iperatoꝛ mūdi humilr ſubditus extitiſti. At vbi rebuſtioꝛis etatis plenitudo aduēit. miſſus manꝰ ad foꝛtia. egreſſus es i ſalutē populi tui. vt gigas magnificꝰ ad currēdā viā totiꝰ nrē miſerie. Et ɋdē per oia te vt primū frīb' aſſimilares. ſermū tuū baptizātē pctōꝛes in pnia tāq̄ peccatoꝛ adiſti. baptizari te poſtulāte innocēs agne dei: quē nulla pctī ſtilla vnq̄ macula uit. Baptizatꝰ aūt nō te in aqs. ſ; aqs i te ſctificaſi. vt p eas ſctificares nos. De baptiſmo i deſertum ſpū foꝛtitudis igreſſus es. vt vite ſolitarie i te n̄ dſſ; exēplū. Solitudinē ac ieiuniū q̄draginta dieꝝ famis acerbitatē tētamēta illuſiōis ſpūs eq̄ anim tollerasti. vt hec oia nobis tollerabilia efficeres. De mū veniſti ad oues q̄ pierāt. domꝰ iſrael. diui vbi lāpadē extollēs palā. ad illuminationē oꝛbis t're. ꝛ regnū dei cūctis annūtiās obtēperātibꝰ verbo. ſermonē ſequētibꝰ ſignis ɔfirmaſti. v'tutē diuinitatis in cūctis oſtendiſti male habētibꝰ. ꝛ oia oībꝰ gētibꝰ gratis exhibēs. q̄ ſaluti pctōꝝ cōgruerēt vt oēs lucri faceres. Sed obſcuratū eſt inſipiēs coꝛ eoꝝ dñe ꝛ ꝑfecerūt ſermones tuos retroꝛſū; neq; attēderunt ad oia mirabilia tua dñe que opatꝰ es in eis. exceptis ꝑ paucis nobilibꝰ athletis quos īter infirma mundi elegiſti ꝛ abiecta. vt per ipſos foꝛtia ꝛ alta mirifice expugnares nec ſolum ingrati gratuitis bñficijs tuis extitere. ſ; ɔtumelijs affecerūt te dñm dominantiū.

ut fecerūt tibi quecūq; voluerūt. Te.n. faciēte opa dei. q̄ nemo ali⁹ fecit. qd dixerūt: nō eſt hic homo a deo. in p̄ncipe demonioru eijcit dmonia dmoniū hz. ſeducit turbas. vorax eſt. ⁊ potator vini. ⁊ amicus publicanoꝝ ⁊ pcōꝝ. Quid fles. quid ſuſpiras o hō dū ſuſtines vborū iniurias: Nō audiſ quanta in dn̄m deū tuū ceciderūt opprobria pp te: Si prēm familias belzebub vocarūt. quāto magiſ domeſticos ei⁹: Sz hec quidē ⁊ filia blaſſemantes ⁊ aliquotiēs te lapidib⁹ impetētes iesu hoc patiēter ſuſtinuiſti: ⁊ fact⁹ es corā eis ſicut hō nō audiēs. ⁊ ore nō hñs redargutōeſ. nouiſſime iuſtū ſanguinē tuū a diſcipulo tuo. filio pditiōis traditū triginta argēteis appreciari ſunt vt pcipitarēt aiā tuā in morte ſine cā. Et te quidē pditiſſimi traditoris tui pſidia nō latebat: qū i cena ablutiōis. et corā ipſo genu flex⁹ pcūbēs: male dictos pedes ei⁹ veloceſ ad effundēdū ſanguinem tuū ſanctiſſimis manibuſ tuis attrectare. lauare. ⁊ extergere dignat⁹ es. Cū aūt adhuc extento collo ambulas o terra ⁊ cinis: Adhuc te ſuperbia te eleuat: Adhuc te i patiētia exagitat. Intuere hūilitatis ⁊ māſuetudis dn̄i ieſum vniuerſe creature factorē tremēdū iudicē viuoꝝ ⁊ mortuoꝝ. ante pedes hois ⁊ traditoris ſui genua icuruātē. Diſce q2 mitis ē ⁊ hūilis corde. ⁊ ɔfūderī i ſupbia tua. ⁊ erubeſce i ipatiētia tua. Hoc quoq; erat māſuetudinis tue dn̄e pſidū illū in ceteꝝ fratꝝ detegerē. ⁊ palā ɔfūdere noluiſti. ſz leuiter ad monitū accelerare iuſſiſti qd parabat. In oib⁹ his nō ē auerſ⁹ furoꝝ ei⁹ atē ſz egreſſuſ foras. ſatagebat.

Digitized by Google

tātā frequēs maleficiū̄. Quō cecidiſti de celo lu-
cifer q̄ mãe oriebaris: In
delitijs padiſi glīoſus ap
paruiſti: ciuiū celi loci⁹. ꝛ
vbi diui ꝯuiua: quō repu
tat⁹ es: īter filios tenebra
rū: q̄ nutriebaris ī croceis
cur āplexat⁹ es ſtercora:
Tūc clarificata eſt fāilia
tua xp̄e. exeūte in mūdo
de cetu ſocietatis āgelice.
Tūc demū diuini eloquij
vberrima inūdatōe. felix
ille ꝯuētus potat⁹ eſt eie-
cto. quē hmōi limpidi liq̄
ris iſuſiōe ſcibas indignū.
Dato aūt caritatis ꝛ pa
tiētie ſalutari mādato. ꝛ
diſpoſito frīb⁹ regno pa-
tris tui ad locū ꝓditori
tuo notū cū illis diuerti-
ſti. ſciēs oia q̄ vētura erāt
ſup te. Ibi aie tue triſtitiā
quam ex iminēte paſſiōe
tua ſpōte aſſūpſiſti. ſicut ꝛ
cetera q̄ paſſus es i auri-
b⁹ fratꝝ nō erubuiſti pro
fiteri dicēs. Tu triſtis eſt
aīa mea: vſqꝫ ad mortē.

Poſitis quoqꝫ ī terrā ge
nib⁹ ꝓcidiſti in faciē: orās
in agōia ꝛ dicēs: Mi pr̄
ſi poſſe ē trāſeat a me ca-
lix iſte. Et āguſtias q̄dē
cordis tui certiſſime idica
bat ſudor ille ſanguine⁹.
qui orōnis tp̄e de carne
tua ſctiſſima guttatiꝫ de-
currebat i terrā. Dn̄ator
dn̄e ieſu vn̄ tua ſctā āxia
ſupplicō: nō ne voltūtariā
oio pr̄i ſacrificiū obtuli-
ſti: Utiqꝫ dn̄e. Arbitra-
mur aūt q̄ ſ ad ꝯſolatio
nē iſirmoꝝ mēbroꝝ tuo
rū aſſūpſiſti. ne forte deſpe
ret quis: ſi caro iſirma re
murmurat. vbi ad paſſio
nē ꝓpter⁹ ē ſpūs. Nimirū
ꝛ vt maioris erga te amo
ris ꝛ gratitudis ſtimulos
hēam⁹. nālē carnis iſirmi
tatē his idicijs i te expſſi
ſti. q̄b⁹ doceremur. qꝛ ve
lāguores noſtros porta-
ſti. ꝛ nō abſqꝫ ſenſu dolo-
ris paſſionū ſentes ꝑcur-
riſti. Uox. n. illa vox eſſe
carnis vr̄. non ſpūs exto

qd ſubiũxiſti. Spũs qdẽ
pꝛõpt⁹ ẽ. caro aũt īfirma.
Quã pmpt⁹ .n. ad paſſio
nẽ fuerit ſpũs. euidenter
oſtẽdiſti q̃n veniẽtib⁹ vna
cũ pditoꝛe tuo viris ſan
guinũ ꝛ q̃rẽtib⁹ aïaꝫ tuã.
cũ laternis ꝛ facib⁹ ꝛ ar
mis p noctẽ vltro cucur
riſti. ꝛ ſigno qd acceperãt
a duce flagitij teipm ma-
nifeſtaſti. Nã accidẽtem
ad oſculũm ſctiſſimi oꝛis
tui truccẽ beſtiã ꝯuerſatus
nõ eras, ſꝫ os ĩ quo dol⁹ ĩuẽ
t⁹ nõ ẽ. ori qd abundauit
malitia dulciter applicui
ſti. Innocẽs agne dei. qd
tibi ꝛ lupo illi: Que ꝯuẽ
tio tui ad belial: Sꝫ ꝛ h
benignitatis tue dñe fuit
vt oĩa illa exiberes. que
praui coꝛdis ꝑtinaciã emo
lire poſſent. Nã ꝛ veteris
amicitie nõ immemoꝛ illuꝫ
cõmonuiſti dicẽs. Amice
ad qd veniſti? Atq̃ hoꝛ-
roꝛe ſceleris ſui coꝛ ipĩ ſe
rire voluiſti. cũ dixiſti: Iu
da oſculũ filiũ hoĩs tra-
dis. Et ecce phyliſtei ſup
te Sãſon. Nõ illos a te
abſterruit ꝙ in hoꝛa ap-
prehẽſionis tue oĩpotẽti
brachio tuo terre eos al
liſiſti nõ quidẽ defenſiõis
cã. ſꝫ vt cognoſceret hũa
na ꝑſũptio nihil ſe poſſe
aduerſus te. niſi q̃tũ pmit
teret a te. Et qs audiat ſi
ne gemitu. q̃lr hõicidas
man⁹ ĩ illa hoꝛa ĩ te inie-
cerũt: Et innocẽtes man⁹
tuas ieſu bone vincul' aſtri
gẽtes te agnũ mãſuetiſſi-
mũ nihil loq̃ntẽ ad inſtar
latronis cõtumelioſe tra
xerũt ad victimã. Et nec
tũc mĩaꝫ effundere ſuper
inĩmicos tuos: ꝛ diſtilla-
re fauũ dulcedis tue xp̃e
ceſſaſti. ac defenſoꝛis tui
celũ a leſione trahẽtiũ te
cõpeſcuiſti. Maledict⁹ fu
roꝛ eoꝝ. qꝛ ꝑtinax. quem
nec maieſtas miracli. nec
pietas bñficij potuit ꝯfri
gere. Cõcilio malignãtiũ
aduerſuꝫ te põtificũ ꝑſcẽ
tur⁹ eũ ꝛ veritateꝫ ꝓut op

portuit ꝯfeſſus. q̄ñ ꝺ plaſ
phemia adiudicatus es
morti. Amantiſſime dñe
quãta illic indigna a ꝓ
pria gēte ꝑtuliſti. vultum
tuũ ꝺſiderabilē. i quē de-
ſiderãt ãgeli ꝓſpicer̄. qui
oēs celos adīplēuit leti-
tia. quē deꝑcabũt oēs di
uites plebis polluti labijs
ſuo ſputo comqnauerũt.
ſacrilegis manib⁹ ſuis ce
ciderũt. velo i deriſũ ope
ruerũt. ⁊ te dñm vniuerſe
creature tanq̄ ſeruũ ꝯtē-
ptibilē colaphizauerũt.
Adhuc aũt aiaꝫ tuã icir-
cũciſe carni deglutiēdaꝫ
tradiderũt. Uinctũ ſiqui
dē añ faciē pilati ꝑduxe
rũt poſtulãtes crucis ſup
plicio te iteri. q̄ pctm̄ nõ
noueras. ⁊ viꝝ hõicidaꝫ
ꝑari ſibi. agnũ lupo. aurũ
luto poſtponētes. O idi
gnũ ⁊ ifelix cõmertium.
Et q̄dem nec ignorabat
ipi⁹ ille p iuidiã hec in te
fieri. nec tñ abſtinuit a te
temerarias manus. ſꝫ te-
plcuit aiaꝫ tuã amaritu-
dine ſine cã. Illuſuꝫ rece-
pit i ꝯſpectũ illuſoꝝ aſta
re te iuſſit. nec pepercit
amariſſimis verberibus
virgineã carnē tuã diuel-
lere. plagis plagas liuo-
rib⁹ crudelr̄ ifligere. Ec-
ce puer dei mei. qd tãta
amaritudie. qd tãta ꝯfu-
ſione dignum cõmiſeras?
Prorſus nihil. Ego ho-
mo ꝑdit⁹ toti⁹ ꝑditionis
tue cã extiti. Ego dñe vuã
acerbã comedi. ⁊ dentes
tui obſtupuerũt. qꝛ q̄ nõ
rapuiſti. tũc exſoluebas.
In oibus his nõ eſt ſatia
ta ꝑfidoꝝ iudeoꝝ impie
tas. Nouiſſime aũt incir
cũciſoꝝ militũ manib⁹ de
uolut⁹ es morte turpiſſi-
ma ꝯſumãd⁹. Paꝝ erat
ſacrilegis illis crucifige-
re te niſi ꝓus ⁊ ipſi illuſio
nib⁹ repleuiſſent animaꝫ
tuam? Quid. n. ait de illis
ſcriptura? Et cõgregaue
rũt ad eum vniuerſam co
horte. Et exuētes eũ ve-

ſtimẽtis ſuis iduerũt tuni
cã purpureã. ꝛ clamidem
coccineã circũdederũt ei.
Et plectẽtes coronã de
ſpinis iposuerũt capiti eiꝰ
ꝛ arũdinẽ in dextera eiꝰ.
Et genu flexu illudebant
ei dicẽtes. Aue rex iudeo
rũ. Et dabãt ei alapas ꝛ
expuẽtes i eũ accipiebãt
arũdinẽ ꝛ pcutiebant ca
put eius. Et poſtꝙ illuſe
rũt ei. iduerũt veſtimẽtis
ſuis. vt crucifigerẽt baiu
lantẽ ſibi crucẽ. Et pdu
cũt eũ in golgotha. ꝛ vi
nũ myrrathũ. dabãt ei bi
bere cũ felle mixtũ. ꝛ cũ
guſtaſſet. noluit bibere.
Tũc crucifixerũt eũ. ꝛ cũ
eo duos latrones hinc ꝛ
hinc. mediũ autẽ ieſuȝ. Je
ſus aũt dicebat. pr̄ dimit
te illlis. quia neſciũt quid
faciũt. Poſtea ſciẽs ieſus.
qꝛ cõſumata erãt oĩa. vt
ſcriptura impleret dixit.
Sitio. Et currẽs vnꝰ ex
eis: acceptã ſpõgiã imple
uit aceto. ꝛ ipoſuit arũdi
ni ꝛ dabat ei bibere. Cuȝ
accepiſſet acetũ dixit. cõ
ſumatũ eſt. Et clamãs vo
ce magna dixit. Pr̄ i ma
nus tuas cõmendo ſpiri
tũ meũ. ꝛ inclinato capi
te emiſit ſpiritũ. Tũc vnꝰ
militũ lãcea latꝰ aperuit.
ꝛ ꝯtinuo exiuit ſanguis ꝛ
aqua. ĩ redẽptionẽ nr̄e ſa
lutis. Expgiſcere nũc aĩa.
excutere de puluere ꝛ cõ
tẽplare virũ hũc memo
rabilẽ. quẽ i ſpeculo euan
gelici ſermonis q̃ſi pñteȝ
intueris. Attẽde aĩa mea
quis ẽ iſte ꝗ ingredit hũs
imaginẽ q̃ſi regis. ꝛ nihi
lominꝰ ſerui deſpectiſſimi
cõfuſiõe repletꝰ coronaꝰ
tꝰ icedit: ſȝ ipa ẽt eiꝰ coro
na cruciatus ẽ illi. ꝛ mille
pũcturis ſpecioſuȝ caput
eiꝰ ꝯuulnerat. Regali pur
pura iduit. ſȝ potiꝰ ĩ ea cõ
ſpicit ꝙ honoretur. Sce
ptrũ in manu geſtat. ſȝ eo
ipſo caput eius reuerẽdũ
ferit. Adorant corã ipſo
poſitis i terra genibꝰ ꝛ re

gem clamant. ⁊ cõtinuo
ad cõſpuendũ amabiles
ei⁹ genas ſublimãt: maxil
lam palmis ⁊ honorabi
le collũ exhonorant. Ui
de aīa mea qualiter vir
iſte per omnia conturba
tur ⁊ ſpernit: ſub crucis
onere deorſũ incuruare
vr. ⁊ tuā ipſe portaꝛ igno
miniā. Ad locũ deductus
ſupplicij myrrha potaꝛ ⁊
felle. i cruce ſubleuaꝛ: ⁊ di
cit. Pr ignoſce illis: qꝛ ne
ſciũt qd faciũt. Qualis ē
hic. qui oib⁹ pſſuris ſuis:
nec ſemel aperuit os ſuũ:
vt aut querele: aut excu-
ſatiõis: aut cõminatiõis:
aut maledictiõis vbũ ad
uerſus maledictos canes
illos pferret? Sed nouiſ
ſime verbũ bñdictiõis ſu
p inimicos ſuos. q̃le a ſe-
culo nõ ē auditũ effudit.
Quid hoc viro manſue-
ti⁹? qd benigni⁹ aīa mea
vidi? Adhuc aũt attētius
ſtuere q̃ grādi admiratio
ne. ⁊ tenerrima cõpaſſiõe
dign⁹ appareat. Uide nu
dũ ⁊ verberib⁹ laceratũ ⁊
in medio latronum cruci
ignominioſe ferreis cla-
uis affixũ: aceto in cruce
potatũ: ⁊ poſt mortē lan
cea in latere vulneratũ: ⁊
copioſos ſanguinis riuos
ex qnq₃ vulnerib⁹ manu
um. pedũ: ⁊ lateris effun
dētē. Flet⁹ deducite ocli
⁊ liq̃ſce aīa mea igne cõ-
paſſiõis ſup ɔtritõe ama
bilis viri hui⁹: quē i tāta
amaritudie tot vides af-
fectũ dolorib⁹. Et iā qdē
īfirma ei⁹ aīa mea vidiſti
⁊ miſta es: nũc maieſtatē
ei⁹ attende ⁊ miraberis.
Quid. n. ait ſcriptura? A
ſexta āt hora tenebre fcē
ſũt ſup vniuerſa₃ terrā vſ
q₃ ad horā nonā. Et ob-
ſcurat⁹ ē ſol: ⁊ velũ tem-
pli ſciſſũ eſt a ſũmo vſq₃
deorſũ: ⁊ ꝛmota ē. ⁊ petre
ſciſſe ſt: ⁊ monumēta apta
ſũt: ⁊ mlta corpa ſctõꝝ q
dormiebant ſurrexerunt.
Qual eſt h qꝛ ⁊ celũ ⁊ ter

rā cōpetiunt ei: c⁹ ⁊ mors mortuos viuificat. Cogſce aīa mea cogſce. hꝯ eſt dn̄s de⁹ nr̄ Jeſus xp̄s ſaluator tu⁹ vnigenit⁹ dei ſili⁹ ver⁹ de⁹ ⁊ ver⁹ hō: q̄ ſolus ſub ſole ſine macla inuēt⁹ ē. Et ecce cū ſcelerātis quo reputat⁹ eſt: ⁊ q̄ſi leproſus nouiſſim⁹ virorū eſtimat⁹ ē: ⁊ tāq̄ abortiuū qd̄ ꝓijcit a vulua ſic ꝓiect⁹ eſt ab vtero mr̄is ſue ifelicis ſynagoge. Jſte formoſus p̄ filijs hoīum q̄ deformis fact⁹ eſt. hic vulnerat⁹ pp iniquitates nr̄as attrit⁹ ē pp ſcelera nr̄a: ⁊ fact⁹ ē i holocauſtū ſuauiſſimi odoris i cōſpectu tuo pr̄ eterne glīe. vt auerteres idignatiōez tuā a nob. ⁊ ꝯſedere nos ſibi faceret i celeſtibus reſpice dn̄e ſcē pr̄ ō ſāctuario tuo: ⁊ de excelſo celorū hītaculo: ⁊ ītuer̄ hanc ſacroſanctā hoſtiā: quā tibi offert magnus potifex nr̄ ſcūs puer tu⁹ dn̄s Jeſus ꝓ peccatis fratrū ſuorū ⁊ eſto placabil̄ ſup multitudine malitie nr̄e. Ecce vox ſanguis nr̄i ieſu clamat ad te ō cruce. Quid eni dn̄e quid pēdet i̓ ea? Pendet q̄ p̄terita tanq̄ p̄ntia corā te ſūt. Cognoſce pr̄ tunicā vt filij tui Joſeph. hec fera peſſima deuorauit eū: ⁊ cōculcauit in furore ſuo veſtimētū ei⁹ oēz dcorē ei⁹ relicqs cruoris inqnauit. Et ecce qnq̄ ſciſſuras lamētabiles in ea reliqt. hoc ē dn̄e veſtimētū qd̄ i māu egyptie meretricis innocēs puer tu⁹ dereliqt. meliorē eſtimās iacturā palij q̄ pudicitie. magiſq̄ eligēs ſpoliat⁹ carnis pallio i carcerē mortis deſcēder̄: q̄ ꝓ mūdi glīa adulterine voci acqeſcere. Jlli i quā voci q̄ dcm̄ eſt. hec oīa tibi dabo ſi cadēs adoraueris me. Qd̄ vtiq̄ eēt dormir̄ cū adultera. Et nūc dn̄e pr̄ ſcim⁹: q̄ ipe filius

mᵒ vinit. τ oñiāt i tota ṫra egypti. τ i oi loco oñatio nis tue. Educt⁹.n. ad ipe riū tuū ō carcē mortis τ īfernoꝝ. τ attōſus i mor talitatis coronā mutata veſte carnis, imortalitatis decoꝛ refloruit: τ cū glia ſuſcepiſti eū. Subincurra uit.n. ſibi pharaonis ipiū τ cū triūpho nobili vtu te ꝓpa celos penetrauit. Et ecce glia τ honore co ronat⁹ i dextera maieſta tis tue aſſiſtit vultui tuo ꝑ nobis. Caro.n. τ fr nr̄ ē. Reſpice oñe i faciē xpi tui: q tibi vſqꝫ ad mortē obediēs fact⁹ ē: nec rece dāt ab oculis tuis cicatri ces ei⁹ i ppetuū vt mēine ris q̄ta ab eo ꝑ pcis nr̄is ſatiſfactiōez recepis. Uti nā oñe appēdas i ſtatera pcā qb⁹ irā meruim⁹: τ ce lamitatē quā ꝑ nob paſ ſus ē inocēs fili⁹ tu⁹. Cer te grauior appebit τ ma gis digna: vt pp ipaz effū das ſup nos mīaz tuā q̄ ſint illa vt ꝑ pcis nr̄is cō tineas in ira mīas tuas.

Grās tibi pr̄ referat ois ligua ſup abūdātia boni tatis tue q vnico filio cor dis tui nō pepciſti. ſꝫ pro nobis oib⁹ illū tradidiſti i mortē: vt eū tāq̄ fidelez aduocatū hērem⁹ corā te i celis. Et tibi oñe ieſu ſcā tiſſime zelotes. qd grarū retribuā vt digne retribu am ego hō puluis τ vile figmētū. Quid.n. ꝑ mea ſalute facē debuiſti τ nō feciſti. ab imo pedis vſqꝫ ad ſūmū vticis te totū in aq̄s paſſionū demerſiſti. vt me totū extraheres ō illis: τ itrauerūt vſqꝫ ad aiaz tuā. Nā τ aiaz tuā i mortē pdidiſti: vt meā p ditā mihi reddēs. Et ec ce me duplici debito obli gaſti. nā τ ꝑ eo q dediſti tuā debitor tibi ſum. τ ꝑ mea qdez aiabis a te mi hi data. ſemel i creatōe: τ ſemel i redēptōe. Q ō ma gis iuſte tibi reddā inquā

ipſ3 nō bēo. Pro tāu aūt ſpecioſa aīa ita ɔtribulata qd ab hoīe digniꝰ rependi poſſit nō inuenio. nam etſi celū ⁊ ſrā ⁊ oēm ornatū eoꝝ p ea poſſē rependēde certe nec ſic vſqꝫ ad menſurā debiti vllatenꝰ attigē poſſē: vt āt ipſ3 qd ⁊ tenebo ⁊ poſſe mihi eſt retribuā tui dñe mūeris ē. Diligendus es mi dñe toto corde: tota aīa: tota vtute: ⁊ tua mihi ſequēda veſtigia: q p me mori dignatꝰ es. Et quō fiet iſtud in me niſi p te. Adhēat aīa mea pꝰ te: qr tota vtꝰ eiꝰ pēdet ex te. Et nūc dñe redēptor meꝰ te vt vere dꝫ adoro: i te ɔfido: i te ſpo. ⁊ qbꝰ poſſū deſiderijs ad te ſuſpiro. adiuua ipfectū meū. ad tue paſſiōis glioſe inſignia i qbꝰ ſalutē meā opatꝰ es totū. me inclino Tue victorioſe crucis regale vexilluz in noīe tuo xpe adoro. Tuū ſpineuz diadema tuos rubētes ſanguineos clauos. tuo ſacro latē imerſā lāceā tua vulnera. tuū ſāguinē tuā mortē: tuā ſepulturā. tuā glioſaz ⁊ victorioſaz reſurrectionē ⁊ glificationē xpe ſupplex adoro ⁊ glifico. Odor. n. vite ſpirat mihi in oibꝰ his. hoꝝ viuifico odorē: ſpm meū dñe a pcti morte reſuſcita. hoꝝ vtute ab aſtutijs ſathane me cuſtodi ac me ɔforta. vt iugū mādatoꝝ tuoꝝ ſuaue mihi fiat ⁊ onꝰ crucis qꝫ pꝰ te baiulare me iubeſ humeris aīe mee ſit leue. Que ē. n. fortitudo mea: vt iuxta pceptū tuū mūdi pſſuraraſ tā mltiplicesſ inuicto aīo ſuffice. nūquid pedes mei tanqꝫ ceruoꝝ: vt velocē curſorē p ſpiaſ ⁊ ɔtragra paſſionū ɔſequi valeā. Sꝫ audi vocē meaz ⁊ iclia ſupflū tuū ſuauē crucē illā. q lignū vite eſt his q appēhēdūt eaz. ⁊ vt ſpo curra alacrit. portabo ifatigabilr eaz q ab inimicis ē crucē pꝰ te. Illā inqꝫ diuiniſſimā crucē bñe-

nis meis ipõe. cuiꝰ latitu-
do eſt caritas. cuiꝰ lõgitu
do ẽ eternitas. cuiꝰ ſublimi
tas ẽ oipotẽtia. cuiꝰ pfũ-
dũ ẽ iſcrutabilis ſapiã ↄfi
ge illi man9 meas ꝛ pedeſ
meos. ꝛ totũ ꝑ paſſiõi tue
ↄformia ſuã tuuz dñe. ora
obſecro mihi ptinere ab
opib9 carnis q̃ odiſti. ꝛ fa
cere iuſtitiã q̃ dilexiſti. ꝛ in
vtroq; tuã q̃rere gl'iaz. ꝛ
ſiniſtrã q̃dẽ meã clauo tẽ
perãtie. dextrã vo clauo
iuſtitie i illa ſublimi cruce
fixas arbitror. os menti
mee iugiẽ meditari i lege
tua. ꝛ oẽ cogitatũ meũ ia
ctare in te. ꝛ dextrũ pedẽ
meũ eidẽ ligno vite da
no ꝑ prudẽtie affige. Daut
ſiniſtrã ſpũs mei ſenſuali
tatẽ nõ enervet labẽt] vi
te iſelix felicitas: nõ ↄtur
bet pñt] vite iſelicitas. fe
lix ꝛ ſiniſter ꝗꝗ me9 forti
tudis clauo in cruce tene
bit. vt nõ aliq̃ ſolitudo ſpũ
naꝫ capiti tui i me appe
at. ne ſ obſecro mẽti mee

ꝛ ſalutaris ꝑnie ↄpũctio. ꝛ
ꝛ aliene miſie cõpaſſio. ꝛ
ſtimulus zeli emulãtie. ge
rectũ ẽ corã te ꝛ ad te cõ
uertar i erũna mea. dũ trĩ
plex ↄfiget ſpia. Libet vt
ſpõgiã ꝑ arũdinẽ ori meo
porrigat ꝛ aceti amaritu
dinẽ guſtui meo adhibeat
eã. Libet vt ꝑ ſcripturas
tuas rõni mee ↄferaq gu
ſtet ꝛ videt. q̃m ſicut ſi
mũd9 tanq̃ ſpõgia ſangui
nis. ꝛ oĩs ↄcupiſcẽtia eius
aceto amarior. Ita pr in
me fiat vallis iſte babylo
nis amar9 loꝫ terrenã nõ
inaniũ flore ſeducat. nõ fal
ſa dulcedie iebriet. quẽ ad
modũ eos q̃ tenebras lu
cẽ. lucẽ tenebras amarũ
dulce. ꝛ dulce amaꝫ ama
rum arbitrant. vinũ mir
ratũ cũ felle mixtũ ſuſpe
ctũ mihi eſt ꝑ eo q tu guſ
to bibẽ noluiſti. forte q
nimiã acerbitatẽ iuidie ꝛ
neqtie crucifixoꝝ tuoꝝ
indicabat. Tuc viuificet
mentẽ meã ſaũ dñe ↄſigue

Digitized by Google

ra. faciẽs quidẽ in me vt
moriar ſc; carnẽ; viuã aũt
ſc; ſpũz iuſticie. Ut aũt in
tegrã crucifixi imaginem
me portare glorier illõ q̃
q̃ qd poſt mortẽ tuã inſa-
tiabili miſeria ſpiciõz in te
exercuit. hãc i me ſimiludi
nẽ exprime. Uulnerer cor
meũ viu⁹ ꝛ efficax ſermo
tu⁹ penetrabilior oĩ lan-
cea acutiſſima. pungẽs vſ-
q; ad diuiſionẽ ale mee: ꝛ
pducẽs eas cũ rõ ẽ ex cor-
tro late meo vice ſingulis e
ai ꝑ pmorẽ tuũ oñe ꝛ ſanz
tuoꝝ. Poſtrẽõ ꝛ munda
ſpadõc pme ſtote ſpũz me
bz implat. i q̃ redetẽs igne
dĩcẽs. ꝛ egredieñs locũ ta
bernaculi admirabilis abſ-
ſcõdas me oõlet perãſeat
furor tu⁹. O tu ãt tertio p⁹
diẽ laboris. poſt oĩe ſup-
plicij mãc pma ſabbati ꝓ
peccati ẽcer filios tuos me
indignum reſuſcita. vt in
carne mea videã clarita-
tẽ tuaz. ꝛ adipleat letitia
vult⁹ tui. O ſalus mea me⁹
ꝛ de⁹ me⁹ veniat ozo tpe
vt qd nũc credo ocul tan
dẽ reuelat iaſpiciã qd ſpo
nũc ꝛ a lõge ſaluto appre
hẽdã. Qd ꝑ virib⁹ meis
õſidero vlnis aĩe mee am
plectar. totoſq; ꝛ i ao
ris tui abyſſũ tot⁹ abſoz
bear. o ſaluator me⁹ ꝛ de
meus. Sz bñdic aĩa mea
deũ ſaluatorẽ meũ ꝛ ma
gnifica nomẽ e⁹. Scitẽ.n.
ꝛ ſacratiſſimis dilitijs plenũ.
O q̃ bon⁹ ꝗ ſuauis es dñe
ieſu aĩe q̃rẽti te. Jeſu redẽ
ptor ꝑditoꝝ. ſaluator re
dẽptoꝝ. ſpes exuliũ. forti
tudo laborãtiũ. ẽxtati ſpi
rit⁹ latitudo. aĩe lachry-
moſe ꝛ poſt recurrẽtis in
ſudorẽ dulce ſolaciũ ꝛ ſua
ue refrigeriũ. corona triũ
phãtiũ. vnica merces ꝛ le
titia oĩuz ſupnoꝝ ciuiuz.
Uberrimẽ fõs oĩuz grãꝝ i
dita ꝓles ſũmi dei ꝛ ds ſũ
m⁹ bndicãt te oĩa q̃ in ce
lo ſũt ſurſum ꝛ que in ter
ra deorſum. Magnus tu
ꝛ magnum nomen tuũ.

O imarceſſibilis decor dei
excelſi. ꝛ puriſſima clari-
tas lucis eterne. vita oēs
vitā viuificās lux oē lumē
illuminās ꝛ ꝯfuās in etno
ſplēdore. Mille millena
luminū fulgurātia añ thro
nū diuinitatis tue a pꝛio di
luculo. O etnū ſbale ꝛ in
acceſſibile claꝝ ꝛ dulce ꝓ
fluuiū fōtis abſcōditū ab
oclis oīuꝫ moꝛtaliū: cuius
vnda ſine oꝛtu: cuiꝰ ꝓfun
dū ſine ꝓfūdo: cuius altū
ſine termīo: cuiꝰ āplitudo
ſcircūſcrutabilis. cuiꝰ pu
ritas īpturbabil'. Eructa
uit te coꝛ dei altiſſimi de
ſuo īpenetrabili abyſſo.
vita vitā. lux lucē eternus
eternū. imēſus imēſuꝫ. ꝛ ꝑ
oīa ſibi coeq̄lē: ꝛ de pleni
tudine tua nos oēs acci-
pimꝰ. tu.n. largiſſime fōs
oīs bōi ſeptēplicis grē ꝓ-
cioſū flumē de theſauris
tuis emittitis: cuiꝰ ſuaui
dulcoꝛe huiꝰ nr̄i maris.i.
mr̄e īfirmitatis ſalſuginē
mitigar̄ digneris. Flumen
olei letitie flumē vini me
raciſſimi. toꝛrēs ignei vi-
goꝛis. ſpūs paclytꝰ a te ꝛ
a pr̄e. par vtriq; ī oꝛbem
terre perfunditur. omnia
reptēs. omnia ꝯtinēs ſpi-
ritꝰ a te ſpūs a pr̄e vnꝰ ex
ambobꝰ. vniēs ambos vt
pote āboꝝ īdiuidua ꝯne
xio vnificū glutē ꝯplexꝰ ī
diſſolubil'. ꝛ pax oēꝫ ſēſū
exuperās. Hic ē toꝛrēs vo
luptatis tue dn̄e. q̄ dl̄icatē
illā ꝛ glioſaꝫ ciuitatē Hie
ruſalē. q̄ ſurſū ē. iugit po-
tas ꝛ letabūda ebꝛietate
facis vt tibi iubilēt hym-
nū īceſſabilē lucida illa ꝛ
flāmea oꝛgana ī voce exl
tatōis ꝛ ſono epulātiū. cu
iuſq; dſiderabilibꝰ guttis
refocilari ſitibūde fauces
exulis ppl'i tui iugiter a te
expectāt dn̄e. finito pr̄ vt
catelli bibāt d micis q̄ ca-
dūt d mēſa dn̄oꝝ ſuoꝝ.
Roꝛate celi d'ſup ꝛ nubes
pluāt iuſtū. illū dn̄e q̄ ex-
tuare feciſti iclitas ꝓmiſſi
as ppl'i tui. i iſigne ſolēni-

vatis nfe. illo q̄ium igneo
stillicidio purga sineus: il
lustra iflāma. exhilara. ꝛ
ꝯfirma. ꝛ vnicoꝛ credētiū
tibi. vt vnū sint vnū sapiāt
vnū vnanimit requirāt ꝛ
apphēdāt ꝛ videāt ꝛ bn̄
dicāt te deū deoꝝ i syon.
Sit indiuidue trinitati
gloria. gratiarum actio.
honoꝛ ꝛ imperiū in secu
la seculoꝛum. Amen.

¶ Tractatus vite spūa
lis editus a btō Vincētio
ordinis pꝛedicatoꝛum.

PEr nā in
hoc tra
ctatu tā
tummō
docum
ta salu
bꝛia de dictis doctoꝝ ex
tracta non adducā aliqō
scriptur testimoniū: vl ali
cui⁹ doctoꝛis ad ꝓbādū
q̄ dicā vl suadendū: tū qꝛ
breuitati itēdo. tū qꝛ tm̄
mō ad illū ſmonem diri
go. q cū magno affectu ō
siderat ipse q̄cūqꝫ sī, dꝫ
fienda cognuerit. Et idcir
co ēt dicta nō ꝓbo qꝛ bnū
lē itēdo istruē: nō cū arro
gātib⁹ ꝯtētōib⁹ deseruire.
Quicūqꝫ igr voluerit ꝓxi
moꝝ aiab⁹ vtil eē: eosqꝫ
verb edificar. Pꝛio studeat
i seipo hr̄e q̄cq̄d alios eē
doctur⁹. Alioqn pax ꝓfi
ciet. Nā vbuꝫ ei⁹ erit effi
cax nisi pꝛ⁹ hoiesi eo ꝯpiat
eē qd docꝫ ꝛ lōge maioꝛa

¶ De paupertate. Ca. I.

OPoꝛtet .n. pmit⁹ vt
oīa terrena contē
nat ꝛ velut stercoꝛa repu
tet: ꝛ solum districtissime
ad necessitatē. ō ipsis reci
piat: quam necītatē i pau
co colligat sufferēdo etiā
q̄dā icōmoda pp paupta
tē amoꝛ. sic q̄dā ait. Scio
q laudabile nō ē paupeꝫ
eē: sꝫ i pauptate: paupta
tē amar: ꝛ paupratis ino
piā pp xp̄ꝫ gaudent ꝛ hila
rit sustier. p doloꝛ: mlti ō
paupratē solū noie gliāt.
Sꝫ q pacto: vt eis nihil

erit. Dicunt se aliquos paupe-
res[illegible]. sed paupertatis sodales
et amicos fugiunt suo posse
sed famem sui contemptum. despe
ctatione. Non sic beatissim[us]
bernar[dus] pater noster. non sic ille. qui cum
diues esset pro nobis egen[us] fa
ctus est omnes quos aplicita vt ne
sibi verbo et exemplo vocauit.
Nihil ab aliquo petas nisi
certum sit tibi necesse: nec acquiescas
cuicunque dari volenti quibuscunque
[illegible] sub [illegible]
vt indigentibus largiaris que
[illegible] qui [illegible] audierit
finaliter multum edificari
[illegible]. Ac per hoc ad contemptum
mundi vos poteris facilius
inducere et ad [illegible] alio
rum indigentium [illegible] inclinare. Ne-
cessitatem autem tuam in-
telligo in parco victu et
vili vestitu. et calciamento
quibus pro [illegible] indiges. Non
[illegible] necessitatem librorum
sub cuius velamine frequenter
magna auaritia [illegible]. Sa
tis [illegible] libri coceavi accommo
dari inueniunt in ordine. Et quo
cunque [illegible] predictorum volue-
rit dari cogite. studeat sum-
mo corde humili adipiscere.
Alioquin si corde tumido [illegible]
ce voluerit fortis stabit.
Nam a xpo humilitatis magi
stro humilibus manifestatur vi
tas que tumidis occultatur.

De taciturnitate. c. x.

Facto igitur paupertatis
stabili fundamento: a
xpo fundatore in vertice posi-
to dicente. beati pauperes spiri
tu. Ad restringendam linguam
viriliter se abstringat. Ut lin
gua quam vtilis debet loqui ab
ociosis et inutilibus compescat
omnino: et vt melius restringat pe
nitus non loquatur. nisi interrogatus.
Interrogat: dico de re ne-
cessaria et vtili. Nam inutilem questionem
silentium: debet soluere. Si quis tamen
causa solacij vel inuectiua sibi
dicat ne onerosus alijs vi-
deatur quandam vultus ilarita-
tem et benignitatem poterit
ostendere. sed nullo modo loquatur. et si
illi quicunque sint de hoc viderit
murmurare vel contristari:
aut verba detractionis. proferre
re ipsum causando singu-

tur ſcꝫ ſuperſticioſuꝫ ꝛ gra ue. Oꝫ tñ ꝓ ipſis attentius orare vt de⁹ ab eoꝝ cordib⁹ oē turbationē amoueat. Poterit tñ aliqñ loq̄. ſi emineat aliq̄ neceſſitas vl' ꝓximi caritas. vl' obediētia ꝓuocat⁹. ꝛ tūc valde ꝓmeditari. ꝛ cū paucitate verboꝝ voce humili ꝛ ſūmiſſa. Qđ ēt oꝫ facere cū alicui hꝫ rñdere de aliquo. Nā taceat ad tpꝰ ad ꝓximi edificatiōeꝫ. vt tacēdo diſcat q̄lr ſuo tpe loquī valeat. rogādo tamē dñꝫ: vt p ſeipꝫ ſuppleat cordib⁹ ꝓximoꝝ iteri⁹ iſpirādo ea a q̄b⁹ interim ſe abſtineat linguā per ſilentiū edomando.

¶ De obedientia ꝛ munditia cordis. Cap. 3.

Extirpatis igr̄ p paupertatē voluntariā. ꝛ p ſilētiū multis ſollicitudinib⁹ que īpediūt vtutū ſemina: ne quantūcūq₃ in agro cordis ſepe ꝛ ſepius ſeminat inſpiratiōe diuina valeāt pullulare. Iā tibi ſumē eſt cura vtutib⁹ illis aptis inſudare q̄ te adducūt ad illā cordis mūdiciā p quā interiores oculi iuxta ſaluatoris eloquiū apperiāt in ɔtēplatiōe diuīa p quā bēas qetē ꝛ pacē. ille i cuius pace factꝰ eſt locꝰ eius in te quoq₃ hītari dignet. ꝛ nec itelligas melodē mūdicia que hoīem purgat. ꝛ tantūmō a luxurie cogitatiōis imūdicijs loquor potiꝰ de illa mundicia. ꝛ cordis puritate q̄ hoīeꝫ elongat quātū i hac vita poſſibile ē a q̄buſcūq₃ cogitatiōib⁹ inutilib⁹: vt iā nō libeat hoī aliqd cogitar̄: niſi de deo: vl' p deū. Ad hāc aūt obtinēdā celeſtē. vt ita dicā. imo diuinā quodāmodo puritatē. nā qui adhereret deo vn⁹ ē ſpūs cum eo iſta neceſſaria ſūt. Primo oīuꝫ ſtudeas quātūcūq₃ potes abnegare teipm̄ iuxta ſaluatoris ꝓceptuꝫ.

Qui vult venire poſt me abneget ſemetipſum ⁊c. Et hoc ſic intelligere non voluntatē in oib9 mortifi-ces ⁊ perimas: ⁊ i oib9 con-trariis benigne ample-ctendo alioꝝ voluntates: ſi tamē licita ſit ⁊ honeſta. hoc eſt generaliter habeas ꝓ quacūq; re temporali q̄ quā corporalibus neceſſitatibus deſeruit. Nā q̄ ſequeris voluntatē ppriā vbi aliā peradicere vide-as quantūcūq; probabilem et a iudicio rōnis: debes tamē ſuſ-ferre quecūq; icōmodū ꝓ interne mentis tranquillitatē ſeruādā: q̄ per tales repu-gnantias perturbat, q̄ ſuo ſuo iudicio adherendo. ⁊ ſuā voluntatē iplēdo vbis vel cogitationib9 cū aliis altercat. Et nō ſolū i tpa-lib9: ſʒ ēt in his q̄ ſpūalia ſūt vl ad ſpūalia ordiata alteri9 poti9 q̄ tuā ipleas voluntatē: dūmō ſit bona. ſʒ tua ꝑfectio videat qz mai9 detrimētū acqres in diminutōe humilitatis ⁊ trā-quillitatis: ⁊ paulo cū aliis pcedēdo. q̄ poſſit ꝑuenire ꝑfect9 i quocūq; alio vir-tutis exercitio voluntate ꝓ-pria aſſecuta: i altercā repu-gnando. Et hoc itelligas quātū ad illos qui ſunt ti-bi familiares ⁊ i ſpūa-li exercitio ſocij. ⁊ qui ad ꝑfectōis virtutē anhelāt. nō de illis q̄ dicūt bonū malū. ⁊ malū bonū. ⁊ qui ſtudēt alioꝝ dicta ⁊ fa-cta carpere ⁊ iudicare pluſ q̄ ſua parua corrigere. Nō. n. dico q̄ debeas ta-liū iudicio adherere i his que ſpiritu alta ſunt. Nec in tpalibus bū debes quo-rūcūq; voluntatem pluſq̄ tuā exequi ⁊ implere. Si aūt i his que ſm deū ope-rari deſideras: ſiue ad pfe-ctū tuū vel ad dei hono-rē vel ꝓximi vtilitatē ali-quos ſibi obſiſtere videas ⁊ ſe vrēt totalr ipēdere ſi-ue ſint ſuperiores. pares. vel iferiores. noli ꝯtēptio-nib9 deſeruire: ſed teipſuʒ

in teipſo reſtringere. ⁊ pe
cū ómo colligē. vbiqꝫ di
gas. Tūc vim paſſiōis rī
de ꝑ mis. nec de hoc ꝯtri
ſteris q̃ nō poſſunt id ni
ſi finaliter pro bono tuo
et aliorum ſic expediens.
imo plus dico tibi. ꝙ quā
uiſcūqꝫ ad p̄ns nō videas
videbis finaliter ꝙ illud
in quo tibi eē impedimen
ta pſtare credebas. erit ti
bi adiumentū ad tuū ꝓpo
ſituꝫ aſſequendū. Licet an
teꝫ de octo ſacre ſcriptu
re poſſem tibi ad hec exē
pla ꝑducere. ſicut de Jo
ſeph ⁊ multis alijs. nolo
tn̄ cōtra id facere. qd̓ pre
dixi. ſꝫ experto crede quia
ita eſt. Si etiā in his que
ſm deum deſideras te vi
deas quodāmō diuinitꝰ
īpediri vel ꝑ infirmitateꝫ
vel quocūqꝫ alio cōtingē
te de hoc nullatenus cō
triſteris. ſed totū equani
miter feras ⁊ te ex toto
cōmittas illi q̄ melius no
uit quid tibi expediat q̄

tu ipſe: qui te ad ſe [illegible]
ſubleuat. oīmō teipſum illi
ex toto cōmittas q̄uis
ſorte tu h̄ minime videas
ad hoc ergo ſit tuū ſtudi
um ⁊ totū. vt teipſꝫ in pace ⁊
tranquillitate cordis poſ
ſideas. ⁊ ꝑ quocūqꝫ euē
tu nō doleas. niſi de ſolo
peccato ꝓprio vel alieno.
Seu ēt de his q̄ te induce
rēt ad peccatū. Nō ergo
te ꝯtriſtet quācūqꝫ cāus fo
tuitus. ne te exagitet indi
gnatiōis ſtimulus ꝯ de ſe
cū alterius. ſꝫ habeas ad
quēcūqꝫ miſerationis ⁊
cōpaſſiōis affectū. cogi
tās ſp̄ ꝙ tu peiꝰ faceres.
niſi te xp̄s ieſus ſua grā
ꝯſeruaret. Prepara igi
teipſum ad q̄cunqꝫ oppro
bria. ad q̄cūqꝫ aſpa. ad q̄
cunqꝫ aduerſa ꝑ xp̄i nōie
ſufferēda. Oēm ēt appeti
tū ſeu cogitatū tibi ſugge
rentē appetitū cuiuſcūqꝫ
altitudinis ſub quocūqꝫ
caritatis ptextu i ipſo ꝑn
cipio ortus ſui. velut ca

put deuocionis ſternat̄ eum
terio mortifices cū bacu
lo crucis tibi xp̄i humilita
tē ⁊ duriſſimā paſſionē
ad memoriā reuocādo. q̄
i regnū fugiēs. crucē volū
tarie eſt amplexꝰ oī cōfu
ſione cōtēpta. Deīn humā
nā laudē fugiēs cū hono
re. tāq̄ venenū mortifer.
⁊ i defectu tuo gaudēs te
ipſū talē vt e ex corde re
putes. qui merito obeas
ab oībus cōculcari ⁊ deſ
pici. Videas primo tuos
defectus ⁊ pctā tua. ⁊ ea
aggrauā q̄tūcūq; pote
ris. Alioꝝ vo defectꝰ pꝰ
tergū ꝓijcias ⁊ ſi videas.
⁊ ſi vides alienos ⁊ pctā
tēs. ⁊ ipſis cōpatiaris ⁊ ad
iuues q̄tūcūq; poteris.
Auerte oclos tuos ⁊ mē
tis ⁊ corporis ab alienis
aſpectu vt teipſū poſſis in
ſpicere in lumīe vultꝰ tui.
Teipſū ſine ceſſatione cōſi
dera ⁊ ſp̄ſine ſſacōe diiu
dica. In oī actu tuo. In
oī locucōe tua. In oī co
gitacōe tua. In oī lectiōe
teipſū rep̄hēde. ⁊ in te ſp̄
cōpūctiōis mām ſtudeas
iuenire; cogitādo q̄ bōa
q̄ facis nō ſunt plene ex
ecutata; nec illo feruore fcā
quo deberēt. ⁊ multis ne
gligēcijs inq̄nata. vt merī
to oīs tua iuſticia pannō
mēſtruate debeat cōpari
Te igr̄ ipſū cōtinue rep̄hē
das nec pmittas i te ſine
forti icrepatiōe trāſire nō
ſolū negligētias vboꝝ ⁊
opeꝝ. ſ; ēt de ipſis cogi
tacōibꝰ nō dico malis tā
tūmō: ſ; ēt inutilibꝰ in cō
ſpectu dei tāſ oī hora gra
uiter rep̄hēdas te pctōꝝ
cōmiſſoꝝ ⁊ plus vilem ⁊
miſerabilē ꝓ tuis defectī
bꝰ corā deo q̄ q̄ſcūq; pec
catores ꝓ q̄buſcūq; pctīs
⁊ merito puniēdū. ⁊ a ce
leſtibꝰ gaudijs excluden
dū ſi ſm iuſticiā ſuā. ⁊ nō
ſm miām ſuā vellet tecū
agere deus tuus; qui tan
tas grātias ſuper multos
alios tibi ꝓrogauit ⁊ dē

quos p̄cs ſāguineā exꝑtus
ſti. Cōſidera et diligenter
q cū p̄auoꝛ̄ frequētiſſime
cumina q̄ nō eā ſpritudi-
nē ad bonū z dēm grām
ſeu q̄ncūq̄ſollicitudinē
ad ꝟtutis acq̄ſitionē a te
ipſo nō habeas ſʒ ꝑ ſua
mīa deꝯ dit tibi. q̄ ſi voluiſ
ſet potuiſſet ita ꝯferr̄ cui
cūq̄ ribaldo. tēi luto ſe-
nis: z lacū miſerie dereli-
cto. Cogita etiā teipſū z
ad hoc te credēdū indu-
cas, z ſic tibi ipſi pſuadeas
quātū poteſ q̄ nō ē ribal
dus vel q̄cūq̄ peccatoꝛ q̄
nō magis aſſiſteret d̄ ſuo
q̄ tu, z q̄ nō magis reco-
gnoſceret d̄ bn̄ficia q̄ tu.
ſi recipiſſet grās q̄s tu ſo-
la dei gratuita bōitate: z
nō ꝑpriis meritis recepi
ſti: ꝓp q̄ ſine fallacia po
tes teipſm viliorē z iferio
rē oī hoīe iudicare, z me
rito formidar̄ ne ꝓp igra
titudinē tuā a ſuo cōſpe-
ctu te xp̄s fortiſ abijciat.
Nō tā dico q̄ ꝑ iſta debe
as credere te eē extra gra
tiā dei vel eē in pctō moꝛ
tali: q̄uis alij pctōꝛes
hēant innumerabilia pctā
moꝛtalia: qḋ tn̄ ē nobis ml
tū occultū ꝓp fallax iudi
ciū. Tū ꝓp ſubitā ꝯtritio
nē, z diuie grē ꝑuā iſuſio-
nē: d̄ aūt teipſm viliſican
do alijs peccatoꝛib⁹ cōm
paratione non expedit tibi in
ſpūali ad coꝝ pctā deſcē
dere: ſʒ ſolū quodā gene
rali cū coꝝ pctis tuā igra
titudinē pōderando: q̄ ēt
ſi i ſpūali velis coꝝ pctā
videre, potes eadē pecca
ta i te q̄dā ſilitudine trāſ
formare. ſic te i tua ꝯſcien
tia icrepādo. Ecce ille eſt
hōicida. z ego miſer quo
ties cecidi aīaʒ meā. Ille
fornicatoꝛ z adulter eſt. z
ego tota die fornicoꝛ z
adulteroꝛ, a d̄o meo ocu
los auertēdo z diabolicis
ſuggeſtiōib⁹ ſupponēdo.
z ſic de alijs. Si aūt vide
ris q̄ diabol⁹ te velit i ta
lib⁹ reſpōſionib⁹ quodā

mõ p falla ad desperatiõez
iducer. tūc omissis talib⁹
īcrepatiõib⁹ ſ ſpez assur-
gas. ↄſiderata bonitate ⁊
clemētia dī tui. q̄ rōr te bñ
ficijs iā puēit. nec dubiuȝ
q̄n op⁹ ſuū ī te velit pfice
re qd̄ īcepit. Cēterū tñ de
hoīe ſpūalī q̄ alīq̄ñ dī no
ticiā iā pcepit. ō hac dīſpē
satiōe timere nō expedit.
ſz toto ſtudio ad ſe ſere
pādū īuigilet. Ille tñ poſ
ſet accidere. imo ſepe acci
dit ī hoīe īcipiēte e ſpūa-
li quē ds liberauit a mul
tis pctīs ſceleribꝰ q̄bꝰ fue
rat īuolutꝰ. Ex hīs q̄ ſup
iā pſtricti gñabit ī te vtus
illa q̄ ē mr̄. ⁊ origo. cuſto
deſq̄ vtutū. ſ. hūilitas. q̄
īteriores oclōs apit ad
dei ↄſpectū. cor humanū
ab oī ſupflua cogitatiōe
purgādo. Nā dū hō ſuā
reſpicit prauitatē ſeipm̄ vi
lificādo ſe īcrepādo ſe de
teſtādo ſuā nihilitatē con
ſiderādo ſibi ipſi ītētiſſime
diſplicendo ⁊ hec ſilia co
gitādo ⁊ talē ſe vere exi
ſtimādo. int̄ſū circa ppa
negocia occupat q̄ omis
alia inutilis cogitatio ac
creſcit. Et ſic dū aīa oīa
quedā viſa ⁊ tpalia ngo
cia a ſe repellit ⁊ ī oblīuiō
nē adducit īcipit ad ſcip
ſaȝ redire. ⁊ mō mirabili
in ſeipſa cōuolui ⁊ ſic ad
originalē iuſticiā ⁊ celeſtē
prauitatē appropīquare
īcipit. Sicq̄ dū ī ſeipſā re
flectit ↄtēplatiōis oculus
dilatat. ⁊ in ſe ſcalā erigit
p quā trāſcēdat ad ↄtēplan
dū āgelicū ſpūm ⁊ diuinū
⁊ ex tali ↄtēplatiōe aīa
exardeſcit ad bonā celeſtia
⁊ oīa tpalia a lōge deſpi-
cit tāquā nihil p hoc illa
pfecta caritatis īcipit in
mēte feruēſcere. q̄ velud
ignis ↄſumit oēȝ rubiginē
īterioris hoīs q̄ ſi ſic totā
aiaȝ occupat caritas nō
eſt quo īttret vanitas. Jā
quicqd cogitat q̄cqd loq̄
tur opat totū puenit ex
dictamie caritatis. Unde

Y

ſecure e ſtc alibi ſidicare ſi-
ne oecrimēto. ſine inanis
glie piculo. Neqꝫ n. vt iā
dixi poſt aliq̄ vanitas ſub
intrare. vbi caritas totū
occupauit. Nūqd tam re
ſpectū hēbit amplius ad
aliq̄ſ cōmodū tpales: q̄a
oia reputat velut ſterc⁹.
Sꝫ ꝛ ipſe laudis appeti
tus nunqd aliam diu po
terit ſubintrare cū ſe vide
at velut ſtercus viliſſimū
coꝛā deo miſeꝛ ab hoie
bilē ꝛ ad oia peccata p-
clivū niſi dñus ſua benigni-
tate manus cōditoꝛis cō
tinuo pſeruaret. Quō iā
extolli poterit de quocū
qꝫ bono ope q̄ luce clari
us videt ſe nihil poſſe pe
nit⁹ agere niſi cōtinuo de
hora in horā diuina v̄tus
quodāmō cogat eū atqꝫ
pſtringat. Quō iam ſibi
aliqd attribuet ac ſi a ſe-
ipſo pueniat. qn nō dicaꝫ
tenditq; ſꝫ ēt multiens eſt ex-
pertus ſuā ipoſſibilitatē
in q̄buſcūqꝫ bonis opib⁹
magnis ꝛ puis: ꝛ q̄totiēs
cognouit ſe nō poſſe. qūs
voluit ꝛ q̄ſi vt ita dicā nō
voluit nec curauit: nec ſu
p talib⁹ cogitabat. vider̄
ſe ſubito diuinit⁹ excitatū
feruoꝛi mirabili ad illa ſu
ſcipiēda. que pꝛi⁹ cū oi cona
tu ſuo ſuſcipere nō poterat.
Nā ꝛ talē ipoſſibilitē id
circo deus tā lōgo tēpo
re vnar i ꝑmittit i hoie vt
hō diſcat humiliari ꝛ vt
nunq̄ in ſeipſo inaniter glo
riet. ſed deo attribuat oē
bonū: nō ſolū i ꝯſuetudi-
ne quadā: ſꝫ potius ex in
timis cordis ſui. vtpote
qui ex ꝑpꝛia experiētia do
ctus lucius luce clari⁹ vi
det q̄ nō ſolū nō opari.
ſed nec ieſus dicere. niſi i
ſpū ſcto ꝛ niſi ille donā
ret. qui dicit. Sine me ni
hil poteſtis facere. vt ſaꝫ
regirādo ex totis aie ſue
virib⁹. oño confiteat ꝛ di
cat. oia opa nr̄a opat⁹ es
in nobis oñe ac cuꝫ pſal
miſta clamet. Non nobis

Digitized by Google

domine. non nobis, ſed nomini tuo da gloriam. Non igitur valituenda eſt vanagloria quando ſolū dei vera gloria et animarum zelus eius pectora totaliter occupat. Ecce tibi ſummarie perſtrinxi. et in quodam breuiloquio poſui ea que ſunt neceſſaria homini in ſeipſo quantum ad vite ſue perfectionem. ſi vellit et ſine periculo vult ſue procurare ſalutem. et ſufficerent hominis illuſtrato et altum intellectum habenti. et qui in operibus ſpiritualibus longum habuiſſet exercitium. quia in his que poſui breuiter tanquam quibuſdam vite perfecte punctis poſſet recolligere poſſet. que cunque alia perfectorum actuum exercita. Nam his tribus premiſſis perfecte ſeruatis ſcilicet voluntaria paupertate. taciturnitate. et internamentis exercitatione de obuſculis aliis exterioribus actibus quando eſſent faciendi bene faci re iudicaret, quia tamen non omnes poſſunt capere et facilius breuiter dicta. paulo diutius inſiſtemus circa particulares actus virtutum.

¶ Quod per inſtructorem idoneum citius et facilius peruenitur ad perfectionem quam ſeipſum.

Sciendum igitur quod homo facilius. et in breuiori tempore poſſet ad perfectionem pertingere ſi haberet inſtructorem cuius regimine duceretur. cuius obedientiam in omnibus actibus paruis et magnis totaliter ſequeretur, quam aliquis poſſet ſeipſum perficere: quantumcunque vigeat acumine intellectus et librorum habeat in quibus videat virtutum omnium ſtructuram expreſſatam. Immo plus dico quam nunquam Chriſtus ſuam gratiam miniſtrabit, ſine quo nihil poſſumus. ſi homo habet a quo poſſit inſtrui et deduci: et neglegit vel non curat alterius ductum

amplecti ſe. credēs ſibi ſuf-
ficere τ p ſe poſſe inveſtiga-
re τ inuēire q̄ ſūt vtilia ad
ſalutē. Iſta n. via obediē-
tie eſt via regia: q̄ bo[illegible]
inoffēſo pede ducit ad ſu-
mitatē ſcale cui dñs appa-
ret innixus. Hāc viaꝫ te-
nuerūt oēs ſcti p̄res i here-
mo: τ breuiter oēs q ad
pfectionē attigerūt poſt
hāc ſemitā pceſſerūt. niſi
forte de⁹ aliquos p ſeipꝫ
inſtruxerit ex priuilegio grē
ſingularis deficiētib⁹ eis
nō inuenietib⁹ q eos formaſ
[illegible] ſic pietas di-
na p ſe ſupplet qd exteri⁹
minime repit. ſi tn̄ corde
hūili τ feruēti ad deū ac-
cedūt. Et quidē iſto tpe
heu nobis miſeris. q̄ſi nullus
repit. q alios de pfectiōe
vite inſtruat. qn poti⁹ ſi hō
velit tēdere ad deū inuēiet
retrahētes multos: τ qua-
ſi nemine adiuuātē. Quā-
obrē expedit. vt hō ad eū
toto corde recurrat. τ ab
eo inſtructiō qi orationum

inſtātia τ cordis hūilita-
te acquirat. τ ſe i deū pro-
iciat ſe ſibi totalr cōmittē-
do. Ut ipm benign⁹ tāq̄
orphanū ſine pr̄e recipi-
at: q nemine vlt perire: ſꝫ vlt
ad cognitionē veritatis q̄ſ-
cūq; venire. Igit ad te di-
rigo ſermonē meū. q mag-
no cordis affectu deum
deſideras inuenire. q ad p-
fectionē anhelas. vt i aīa-
b⁹ alioꝝ vtilis eē valeas.
Ad te ergo nūc dirigo ſmo-
nē meū: q corde ſimplici
τ nō duplici accedis ad
deū q̄ris virtutū itima pe-
netrare. q p vias hūilitatis
puenire deſideras ad glo-
riam maieſtatis.

¶ De obediētia fūdā.

Duobus igit iā
pmiſſis. ſ. paup-
tate τ caſtitu-
nitate tāq̄ fū-
damētis pmarijs xp̄i ath-
leta ſe accīgat. vt obediē-
tie regulā τ ſemitā i oib⁹
τ p oia teneat q̄tū pote-
rit icōcuſſe. ſ. regulā cōſti

ẽntões rubricas ordiarũ: ⁊ alioꝝ libroꝝ oi loco ⁊ tpe it⁹ ⁊ extra i refectorio dormitorio: i choro iclinatiões ⁊ pſtratiões: ſurgẽdo ⁊ ſtãdo: ⁊ oẽs maioꝝ ordiatões ad vnguẽ teneat q̄tũ pt ſp cogitãs vbũ xp̄i: q̄ vos audit: me audit ⁊ q̄ voſ ſpnit: me ſpnit. Deide ad coaptãdũ corp⁹ ſuũ totalr i obſeq̃o xp̄i Jeſu coherceat: vt oẽs act⁹ ⁊ motus corpis ſint oimoꝝ hoẽſtate ↄpoſiti ſiuini reglaꝝ diſciplie. Neq3 eni poteris vnq̄ aiaz ab ſordiatis cohiber̄ niſi p̄us ſtuduerit corp⁹ tuũ ſubijcere diſciplie ipʒ reſtrigẽdo: nõ ſolum ab oi actu: ſʒ etiã ab omni motu icõgruo ⁊ inepto.

¶ De mõ regulãdi cop⁹.

Let regulatõeʒ: corpis intẽdo. Pꝛio ↄ gulã iſiſtas: niſi.n. ↄtra hãc victoriã hẽas i vanũ laboꝛas i acq̄ſitiõe aliaꝝ vtutũ. Jſtũ ãt modũ obſues. pꝛio vtnibꝫ tibi i ſpẽli pcures. ſʒ cibarijs que fratrib⁹ cõiter apponuntur ſis ↄtẽt⁹. Secularib⁹ volẽtib⁹ tibi enxenia mittere nullaten⁹ acq̄eſcas p tua pſona. ſi tñ volũt cõuẽtui mittere mitãt. Jnuitatiões fratrum extra refectorium nullo modo recipias: ſʒ cõtinue refectoriũ teneas oĩa ieiunia ordinis obſuãdo. Et hʒ itellige quãdiu xp̄s te i ſanitate ↄſeruabit. Nã ſi ifirm⁹ fueris iuxta ifirmitatis neceſſitatẽ te tractari pmittas. nihil tibi penit⁹ pcurãdo. ſʒ oĩa cũ grãꝝ actione recipias q̄ tibi fuerint miſtrata. Ut aũt nõ excedas iſũptiõe cibi ⁊ potus debes nãm tuã diligẽtiſſime examiare q̄to cibo ⁊ potu valeas ſuſtẽtari. Ut ſcias iudicar̄ iter ſupfluũ ⁊ neccitatẽ. hoc ãt hẽas p regula gñali: vt ſaltẽ d pane comedas ſufficiẽter q̄

tū nā reqrit: ſpālr oē ieiu nas: nec vnquam credas diabolo ſuadēti tibi facē abſtinētiā ō pane. Et ī h̄ poteris expiri qn̄ tū nā req rit. vł qd ſit illi ſupfluū: ſi tge bīne refectōis poſt no nam inueneris te grauatum: ⁊ in ſtomacho ſentias quēdā ardorē vt ora re: ſcribere. vł legere neq as: cōit hoc accidit pp exceſſū. Si idē ſētias poſt matutīas qn̄ cenaſti. Si vo qn̄ ieiūas pꝰ ꝯplectoriū: idē grauamē adeſſe pcipi as. Igr̄ cōede ſatias ō pane ſic tn̄ vt pꝰ cōeſtionē ſis parꝰ legē: ſcribē vł orare. Si tn̄ illa hora n̄ eēs ita aptꝰ: ſic alijs horis: dū tn̄ nō ſētires grauamē. aliō vt pdixi nō ē ſignū pp exceſſus. Cogita igr̄ tue nāe ſufficiētiā mō pdicto vel alr put te docebit altiſſimꝰ a q̄ debes ſimplr poſtulare. Sis ſolicitus valde illū modū ꝯtinue valde il lū modū ꝯtiue obſuar: ⁊ ſpi ī mēſa qcqd cōedis extimare: ⁊ qn̄ p negligētiā exceſſeris: nō ſinas abſq; penitētia digna p trāſire.

De potu vo ne ſcio tibi regulā pōer niſi q̄ paulati te reſtrigas de die ī diē minꝰ bibēdo: ita tn̄ q̄ nō ſitias nimis ō die ⁊ nocte: ſpālr āt cū potagiū cōedas potes facilꝰ ptrāſire cū potu tēpato: ita tn̄ q̄ ſufficiat ad cibi digeſtionem. Nullo tn̄ mō bibas extra cōeſtioīs horā: niſi ī ſo qn̄ ieiūas: ⁊ tunc valde tēpate: vł niſi pp laborē itineris vł q̄cū q̄ alia laſſitudie. Bibas aūt vinū ita liſatū q̄ vini fortitudo ō ficiat. Et ſi eēt forte, apponas aq̄ medietatē. vel plus. Et ſic magis vel minus ſm̄ q̄ dñs inſpirauerit.

De modo ſtādi in mēſa quo ad vtrūq; hoiem.

Pulſato itaq; cimbalo cū oī maturitate

vocis mentis in iciunio
ſedēdo nola pulſata rece
ctorū cū oībus. ⁊ nō poſ
tibi cū oī fortitudine tua
vocis ⁊ corpis modeſtia
ſūz bndicēs. ⁊ iuxta ordi
nē tuū collocabis i mēſa.
cogitās apꝰ te corde pa
uido q̄ debeas pctā ppli
māducare. Cor tuū ēt ppa
rabis ad itelligētiā lectio
nis q̄ legit in mēſa vl ſi le
ctionē nō hēas ad medi
tationē aliquā ſpūalē. vt
neq̄ tot⁹ cōcedas ſz cor
pe ſuā refectionē habētē.
aīa nullaten⁹ defraudet.
Poſitꝰ aūt ad mēſā veſtim
ta decēter coaptes. capā ſu
p genua extēdēdo. Sta
tuc aūt pactū tecū oīo. vt
nllo mō circūſpicias cōſe
dētes. ſz ſolā tibi appoſi
ta videbis. In pricipio cū
ſederis ne extēdas ſubito
man⁹ ad īcidēdū panē. ſz
ſtes aliqn̄diu ſup te vſq̄
quo ſaltē dicas pr̄ ⁊ aue
maria. p aiab⁹ defūctoꝝ
q̄ i purgatorio exiſtūt ipa

gre indigētiā. Hoc aūt gnāl
liter habeas q̄ oēm actū
⁊ oēm corpis motū cum
quadaz modeſtia facias.
Si panē diuerſuz durum
mollē. albū. aut alr factū
pntē habeas illū comē
das q̄ ē vicinior. ⁊ libē
tiꝰ cōcedas illū ad quē mi
nꝰ ſenſualitas idinat. Nū
q̄ i mēſa aliqd petas. ſz
pmitte alios p te poſtula
re. qḋ ſi nō facerēt patiēn
tiā habe. Nō teneas cubi
tos ſup mēſam: ſz ſimplr
man⁹. Non teneas crura
diuaricata nec pedē alte
ri ſuppōnas. Nō recipias
ſcutellas duplices vl alio
qḋ cibū niſi tm̄ quātū cō
ſeruēt alij habēt. Quā
cūq̄ pitantiā a quocūq̄
miſſaz ēt a priore nō come
das. ſz ſi potes ꝯpetenter
in fragmētis abſcōdas vl
in ſcutella. Ubi nota q̄
mos deo grat⁹ ē aliquid
de potagio xp̄o paupi ſp
in ſcutella dimittere: ſimi
liter aliq̄ panis fragmēta

nō guſtas. imo illas eſſe
das. ꝛ ꝺ paẽ ꝯſracto xp̄o
ꝺimittas. Nec nimis ru-
res ſi ꝺ hoc aliq̄ murmu-
rēt. oūmō plat⁹ tibi n̄ mā
dauerit oppoſitū. Et gn̄a
lr ꝺ vi eo qḋ cōedēs aliq̄
pticulā xp̄o paupi ꝺimit-
tas. ꝛ bolos meliores ꝛ n̄
viliores. Si tn̄ aliq̄ q̄ vilia
tn̄ donāt xp̄o. ſic pōcꝫ fie
ri ꝯſuerit. Si aūt cū vno
pulmēto ſufficiēt potes co
mederē ꝺ paē i ſcōo pulmē
to aliq̄d ꝺ. paē rep̄ōas ꝛ
xp̄o ꝺimittas. Et ſi tibi
ꝺn̄s dōauerit potes facē
q̄ſdā mirabiles abſtinētī-
as ꝺo gr̄as ꝛ. hoīb⁹ incō
gnitas. Si ē tibi cōcēſſ ꝯpi
eꝯ ex ꝺſecten ſal. vl alin q̄
cūq; cāmoli appōn eē ibi
ſal nec abū ꝯdimtuū pp
xp̄z felle ꝛ aceto potatū
ſꝫ ſēſualitati reſiſtas. Silr
qcūq; ſalſamēta q̄ ad nihi
lū valēt niſi ad gulā ꝺtes
tatū ꝺimitte ꝺrcſtepotes.
Q̄n cūq; aliq̄d bonū gr̄a
tū tibi cir ea fine appōīt.
illū ꝺimitte pp̄ deū. Silr
caſeū. fruct⁹ ꝛ hmōi: ſic ne
ccat vinū meli⁹ appoīta-
tū ꝛc. q̄ n̄ ſit neccitatis p ſa
lute cōpis hūani. imo fre
q̄nt̄ ē nociuū. ouꝫ pdeſt qḋ
ꝺlectat. ſi ꝺimiſis pp̄ xp̄z
ꝺ nō dubito q̄ tibi pabit
i dulcedie xp̄s oīs cibuꝫ
ꝯſolatōn̄ ſpūal. ꝛ ēt i alio
cibo q̄ ꝯtēt⁹ es pp̄ xp̄z. Et
vt meli⁹ ꝛ facili⁹ poſſis a
q̄buſcūq; volueris abſtiñe.
pōas i cōde tuo q̄n vadis
ad mēſaꝫ q̄ p̄ peccatis tuis
debes i paē ꝛ aq̄ abſtinē.
Vn̄ paīs ſit ſol⁹ cib⁹ ꝛ pal
mētū. tn̄ nō p cibo adiici
as. ſꝫ vt poſſis panē ꝯuo-
niēti⁹ ꝺglutire. Tēne q̄ ſi
ſic poſueris i corde tuo q̄
videbit tibi magna pitan
tia hēre aliq̄d ꝺ pulmēto.
Et obſues q̄ nō pōas vl
ſuo mēras i paꝑide: ſꝫ ſuf
ficiat tibi panē illo tingere.
Qn̄ vō pulmētū nō hūe
ris cōedas panē vñā vel
ꝺimediū vl paulo pl⁹ hui⁹
qui his cōſtat⁹ es. ꝛ nūc

Digitized by Google

ſatiſfacias ẽt ſi talia ſibi
res. De mltis talib⁹ acti-
b⁹ quos tibi exprimerẽ nõ
poſſũ. te iſtruet xps. ſi ad
ipz ex corde recurreris:
ꝛ totã ſpẽ i ipo poſueris.
Quis .n. exprimere vꝫ mo
dos inumeros qs tibi ds
demõſtrabit: Sis ẽt attẽ
t⁹. ne ſis ꝯ illis. q fine faci
unt i edẽdo. imo quã citi⁹
poteris te expedias. ſua-
ca õbtra hõeſtate. vt ma-
gis lectionẽ poſſis atten
dere. dũ a mẽſa ſurgis ex
toto corde regratieris al
tiſſimo q tibi cõtulit bõa
ſua. ꝛ q tibi v̄tutẽ aliq̃ p̄ſ-
ſtiterit. ne tibi ſenſualitas
ꝑualeret. Nõ pcas voci
tue. ſꝫ ꝑꝫ pol'itatẽ tuã gra
tias age bonoꝝ oĩuꝫ lar
gitori. O cariſſime cogita
q̃ inumerabiles ſũt pau-
peres q ad delitias maxiaſ
reputaſſẽt. ſi hũiſſẽ tm̃mõ
panẽ. quẽ tibi cuꝫ aliis ci
bariis dñs miſtrauit. Ita
cũ vacit õbres cogitaſ q
xps ẽ q tibi dedit imo pl⁹
est i mẽſa ipſe tibi ſuiuit.
Uide ꝙ cũ quãta diſcipli-
na cũ quãta reuerẽtia. ma
turitate. ꝛ tremore debeſ
in mẽſa ꝯſiſteř. vbi vides
p̄ſentialr deũ tuũ i ppria
pſona miſtrař. O q̃ btũs
eris ſi tibi deſup. det. mẽta
lib⁹ ocul' iſta ꝯſpicẽ. Ui
deres .n. ſctõꝝ multitudi
nẽ copioſã cũ xpo p totũ
refectoriũ diſcurrere.

De modo pſeuerandi i ſobrietate ꝛ abſtinẽtia.

AT ãt i tali mõ
ſobrietati ꝛ ab
ſtinẽtie iugit' p-
ſeueres ſta iugi
ter i timore ꝛ a deo tota
liter recognoſce ꝛ ab ipo
pſeuerãtiã pete. Et ſi non
vis corruere noli alios iu
dicare. nec ꝯ eos idigna-
tionis ſpũ mouearis. Si
eos vides i edẽdo debitũ
ordinẽ nõ ſuare. ſꝫ eis cõ
patiaris ex corde. ꝛ p eiſ
ora ꝛ eoſ i corde tuo quã
tũ poteſ excuſa cogitãdo
q nec tu potes aliqd. nec

ipſi pñt illā gr̃ā. Deus porrigit manū ſuā. q̄ nō p̄ meritis tribuit. ſʒ p̄ ſuo beneplacito voluntat[e]. Si hec cogitauer[is] firm⁹ eris. Nā q̄ē cā q̄ multi qñq̄ icipiūt multa facē ī abſtinentia ⁊ ī alijs ꝗ nō pſeuerāt corpe torpēte ⁊ ſpū frigeſcēte. certe nulla alia niſi ppt eoꝝ elationē ⁊ pſumptionē. dū de ſe pſumētes alijſ idignāt eoſ i cordib⁹ ſuis iudicādo. Et iō deus ſubtrahit ab eiſ donū ſuū. ⁊ vl ſpū frigeſcūt. vl ex diſcretiōis vicio pl⁹ faciunt q̄ nō oporteret. In īfirmitatē īcurrūt. ⁊ ſic tādē. dū ad reſtaurationē corporis ītēdūt ī hoc q̄ꝗ metaſ excedūt. efficiūturq̄ guloſi pluſquā alij quos p̄mittus iudicabāt. ſic ego ō ꝗbuſdā cognoui. Nā iſtō coīt accidit. q̄ ꝗcūq̄ aliū i aliquo iudicat de⁹ tādē permittit i illū ōfectū cadē vl maiorē. Ergo ſis i timore. Et qñcūq̄ te ſētias in [illegible]tione ob memoriam beneficioꝝ q̄ tibi donat altiſſim⁹. app̄hēde diſciplinas icrepatiōis ⁊ ꝓbe reꝓhēſiōis. ne qñ iraſcat tibi dñs ⁊ peaſ ō via iuſta. Si ſic feceris ſtabilr pmanebis. Ecce indicaui tibi modū altiſſimo gratū. ſingule dñz. ad quē pauci ptigūt. q̄ nō excedāt vl pl⁹ vl min⁹ edēdo vl debitas circūſtātias nō ſeruādo.

Poſt hec nitaris ptra ſōnū ⁊ vigilias magis debitū cuſtodire in q̄ valde difficile ē hre menſurā. Ubi nota q̄ duo ſunt in quib⁹ ſpālr iminet piculū corpi. ⁊ per cōſequens aie. ſi diſcretionis limites excedas. ſcilicet in nimia abſtinētia. ⁊ ī vigilijs īmoderata. Nā i alijs virtutū exercitijs nō licet piculū in exceſſu. Et ꝓpter hoc diabolus habet iſtaz aſtutiam finaliter q̄ quando videt hominē ſpiritualē

pentē immittit ſibi ſuggeſtiones vt faciat abſtinētias ꝛ vigilias magnas. vt per hoc inducat eū ad tātā corporis debilitatē ꝙ infirmet ꝛ debilitetur ꝙ vlteri⁹ ad nihil valeat. imo vt ſupra dixi vt pl⁹ poſtea cōcedat ꝛ dormiat ꝙ alij. Et talis nūquā audet aſſumere exercitiū in vigilijs ꝛ abſtinētijs recognoſcēs ſe per talia īfirmatū ſibi diabolo ſuggerēte ꝛ dicēte. nō facias talia. ne ſcis ꝙ ob talia fuiſti infirm⁹. cū tñ nō fuerit per vigilias ꝛ abſtinētiā īfirmatus. ſed quia in his diſcretionis tramitē non ſeruauit. Unū hō ſimplex nō intelligit ſophiſmata diabolica. qb⁹ ex vtraqꝫ pte decipit. vñ ſub colore bōi ſibi dic. Tu feciſti tot pctā qñ poteris ſatiſfacere? vl' ſi nō pcā enormia dic ei. O quāta paſſi ſūt martyres ꝛ heremite. Et credit ſimplex hō. ꝙ cū talia hēant ſpeciē boni nō poſſint eē niſi a deo. ꝛ deo pmittente hoc fit. maxime qñ tal' pprio cū magna hūilitate ꝛ tremore ꝛ cū īſtātia oro nō recurrat ad deū. q eū illūinaret. ꝛ dirigeret. qñ nō requiret hoiē directorē. Hō. n. q ſub obediētia ſcā ꝯſiſtit ꝛ ꝯtinue regulis directiōis dirigit ꝛ iſtruit a talib⁹ dceptōib⁹ tut⁹ eſt. Et ſi ipe pr ſpūal' aliqñ aliqualr erraret. De⁹. n. pp hūilitatē obediētie totū ſibi diſpōit ad bonū ſic pbari poſſz mltis auctatib⁹ ꝛ exēplis. Itaqꝫ circa ſōnū ꝛ vigilias tal mod⁹ poterit obſuari. vt. ſ. tpe eſtiuo poſt prādiū. poſtꝙ cāpana p ſilētio ē pulſata dcti mēbra ꝯpōas. ꝛ. n. illud tps ad ſpūalia exercitia min⁹ aptū ē. ꝛ p h̄ ī nocte āpli⁹ poteris vigilare h̄ tñ gñalr ōbes obſuare dquieſcūqꝫ vis dormire. vt ſp vl' pſalmos rūincs. vel ſpūale aliqd mediteris. ꝙ

it ſono itercipiat. ⁊ qñq₃ ſibi i imaginatõe p̄ſētiet. In ſo h̄ coīt bēas. vt nō multū vigiles. Nā p̄ vigiliā ſerotinā ipedit attētio ⁊ deuotio i matutiali officio. Eſt.n.cōiter tal' ſono lēt⁹ grauis ⁊ ideuot⁹. qñ nimis vigilat i ſo. imo alīqñ ex toto a matutiali officio cogit remāeř. igr̄ ſtatuas tibi aliq̄s breues orōnes vl' aliq̄ lectionē vl' meditationē q̄b⁹ i ſero añq̄ dormias breuit occupis. Et īter al's meditatōes ſi in h̄ fert tua d̄uotio: pōt: tua mens ferri ad ea q̄ in paſſiōe dn̄i illa hora cōtigerūt. ⁊ ſilr faciēdo i oīb⁹ aliis horis iuxta modum quē hēs a btō Bernardo traditū. vl' put tibi dn̄s inſpirauit. Nō tñ ē oīu₃ deuotio vniformis. ſ₃ alius pl⁹ alio excitat. Aliqs.n. ſufficit i ſua ſimplicitate i ſoramib⁹ bitař. Null⁹ tñ quātūcūq₃ polēs ingenio ◼₃ amitteř ea q̄ pñteū ad

deuotōe₃ excitare: imo q̄ legit vl' ſtudet or₃ ad xp̄m inflecteř cū ip̄o loquēdo. ⁊ ab ip̄o itelligētiā poſtulādo. Sepe dum actu ſtudet a libro or₃ ad horam oculos auerteř ⁊ ocul' clauſis. ſe i xp̄i plagis abſcēdere. ⁊ iterato ſe ad librum ↄuertere. Etiā qñq₃ or₃ p̄ ſtudio ſurgē. ⁊ i celū flexī gēib⁹ aliquā ignitā orōnē cū breuitate ad d̄₃ fūdeř. vl' ēt cella₃ egredi ⁊ eccleſiam clauſtrū vl' capitulū circuiř. ſm q̄ ipet⁹ ſpūs cōfert. ⁊ aliqñ orone firmata vl' iformi p̄ gemitus ⁊ ſuſpiria d̄ ebulitōe cordis diuinū auxiliū iplorādo vota ſua ⁊ deſideria altiſſimo p̄ſētādo: ſcō₄ adhec auxiliū iplorādo. Et illō negocium qñq₃ agit ſine pſalmis. ⁊ ſine q̄buſcunq₃ orōnib⁹ exteri⁹ formatis verbo. q̄uis h̄ aliqñ intētū ſūpſerit. vl' ex aliq̄ verſu pſalmi. vl' alteri⁹ ſcripture ſiue alicui⁹ ſcti nob iterd◼

deo i pārāte iteri⁹ ꝓprio ō
fiderio vl' cogitatu adiuē
tū. Cū āt ille feruoꝛ ſpūs
trāſierit q̄ cōiꝉ paꝝ durat
potes ad meōꝛiā reuoca
re ea. q̄ paulo ante ſtudue
ras ꝛ tūc dabiꝉ tibi clari
oꝛ itellc͡s. q̄ fcō iterato ad
ſtudiū rdeaſ. vl' ad lectio
nē ꝛ iterato ad oꝛonē. ꝛ
ſic altnādo ꝯmuteſ. Nā p
hmōi ꝯmutatōeȝ i oꝛone
maioꝛē repies duotionē.
ꝛ i ſtudio itelligētiam cla
rioꝛē. Iſte āt feruoꝛ deuo
tiōis poſt ſtudiū lectiōis.
lȝ q̄cūqȝ hoꝛa idifferēter
veniat ſȝ ꝙ ille dignatur
īmitteꝛ. q̄ ſuauiꝉ diſponit
oia. put vult. tn̄ cōiꝉ poſt
matutinaſ āpli⁹ euenit cō
ſueuit. Et iō iſero paꝝ vi
giles. vt totū ſpāȝ p⁹ ma
tutias i ſtudio ꝛ oꝛone va
leas occupaꝛ. Igꝛ i nocte
dū audis hoꝛologiū. vel
q̄dcūqȝ ſignū ſtati excuſſa
d pigria a ſtrato diſcedaſ
ac ſi ibi cēt ignis accēſuſ.
ꝛ ſtudio gēib⁹. cū feruoꝛe
aliq̄nā oꝛonē effūdas. ſal
tē aue maria. vl' aliud i q̄
aiūs tu⁹ magis inflāmaꝛ.
Ubi nota ꝙ ad h͡s vt faci
liter ꝛ ſine moleſtia. imo
cū q̄dā alacritate tūc cuȝ
ſurgas multū facit. ſi ſup
ſtratū duꝝ depmas ꝛ ia
ceas idutuſ. Hoc oȝ hēre
gn̄alr ſu⁹ dei. vt oēȝ mol
liciē ꝛ cōplacētiā fugiat.
ita tn̄ ꝙ diſcretōis limiteſ
nō excedas. Hēas igꝛ de
paleis ꝙ quāto āpli⁹ ex
pſſiōe durante extiterint
gratioꝛes ōbeſ hꝛe ꝛ ſup
ipſas ſufficiat tibi ſlacia
tā ſeu coopꝛtoꝛiū hꝛe. pꝛo
tegumēto āt ꝯ̄ frig⁹ vnaȝ
vl' duas ꝓ tpoꝝ diuerſita
te ſȝ ꝙ tua neceſſitaſ po
ſtulabit. Ad caput āt ſac
culū plenū paleis hēaſ. ꝛ
fugias molliciē pulma
ris. ꝛ ſilr oēs mollicies.
al's aſſuetas. ſic ō ſudari
b⁹ ſub maxilla vl' ad col
lū. ſeu ad zonaȝ niſi foꝛte
de nocte i eſtiuo tpe ꝑſu
doꝛē. Nā talib⁹ nā nō [illegible]

get. ſʒ ſūt q̄dā male ꝯſue-
tudies itroducte. Dormi
as ēt īdut⁹: ſicut ꝯ̇ die niſi
ꝙ ſotulares debes extra
heř ⁊ corrigiā relaxař. po
tes tn̄ tēpoř eſtiuo magni
eſt⁹ capā detrahē. ⁊ cū ſo
lo ſcapulari qeſceř. Si ꝑ
iſtū modum dormias nō
erit tibi moleſtū ſurgeř. i
mo cito ⁊ cum alacritate
ꝯſurges. Dū igř offm̄ de
btā v̄gie dř: ſtās in hoſtio
celle tue ñ apodiat⁹. ſʒ ſu
ꝑ pedes tuos cū oī atten
tōe ꝯpetēti voce. diſticte.
alacriť tu dicas offm̄ v̄gi
nis glioſe. Et te ſic hēas
q̄ſi eā cerneres corꝑalib⁹
ocul' corā te. Offō v̄ginis
terminato: ⁊ ꝯplecta cōgis
necitate ad eccliaꝫ vadas.
vl' ad clauſtꝝ ꝑut maiorē
d̄uotionē iuēies. Ubi no
ta ꝙ ſu⁹ eūdo ⁊ redeū
do ad cellā. vl' q̄cūqꝫ alio
loco nō oꝫ eē ocioſus cor
de ſʒ vl' pſalmos. vl' aliq̄d
ſpūale rumiař. Poteſt tn̄
añ icboatiōnē officij cho
rū itrañ. ⁊ aliq̄d ſpūale ꝑ
meditari. vt deuoti⁹ ⁊ at
teti⁹ cū alijs pſalmos va
leat ꝯ̇cātare. Pulſat] igř
matutinis ⁊ factis venijs.
vl' iclīatiōib⁹ pſallēdo ſta
ſuꝑ pedes tuos nō appo
diat⁹. ſʒ cōde ⁊ corꝑe ſtat
viriľr corā deo tuo ⁊ ip̄ſi⁹
laudes cū oī alacritate de
cāta. recogitās ꝙ ſine du
bio ſcti āgeli ſūt. p̄ſentes.
in quoꝝ ꝯſpectu pſallens
deo. eos ōbes ꝯtinue reue
ri. vtpote q̄ faciē dei pr̄is
in celis vident. quā tu nū
dū niſi ſpeculo ⁊ ī enigma
te ꝯtēplaris. Nūq̄uā par
cas voci q̄tū potes diſcre
tiōe regēte nō ꝑmittas io
ta vnū tā de pſalmis. q̄ſti
b⁹ dictōib⁹ ſyllabis q̄ de
voce. Et ſic nō potes eq̄li
voce cū aliīs. tn̄ cū voce
ſubmiſſa. Et ſi potes pſal
mos ⁊ hymnos cātes ī li
bro dū itellectum hēs iq̄
pſalmis ⁊ ceteris oroni
b⁹. vt ꝯſolationē ſpūs re
portes: tūc opꝫ te eē ſolli

mũ r actu exteriori. ſ. in geſtu
corporis z ſono vocis aliqd
appeat leuitatis. ſz tñ ſpã
lr ppter ſuã mẽte z nobilitã
grauitatẽ. Nã ſpũal' leui-
tia i quãdã ↄuertit leuita
tẽ niſi freno diſcretõis ac
iſ'ppĩms ẽ extriſec'. Toto
conatu tuo facias vt pſal-
les ſpũ z mẽte. Nam ma
gn' labor ẽ hoi pcipue lei
pierti nõdũ i do roborati
tpe pſalmodie mẽtem ab
euagatiõe ↄſtrigẽ. Sz in
choro teneas locũ tuũ: z
roit te põas i vno loco. ni
ſi forte ali' venierit. cui me
rito cedẽ oporteret. Si i
choro ꝑuideris aliquẽ de
fectũ: p te vl' p aliũ iplere.
Vñ nota q ds gratũ hẽ
ret ſi ꝑdie ꝑuideres rubri
caſ. z oia dicẽda i choro:
z pat' eẽs ad oẽs dfect'
z negligẽtias alioꝝ ſup-
plẽdas. Sz caueas q dũ
i choro ẽ aliq̃ ↄtrouerſia
ſc eoꝝ q̃ ſũt dicẽda vl' cã
tãda: nec tu os tuũ apias
ẽt ſi cert' eẽs d eo: q nõz

eẽs. Sz mihi ẽ p vno me
dico tñ litigat. Mi' ma
lũ eẽt errar̃ q̃ litigar̃. Si
autem vnico verbo poſ
ſes errorem chori corri-
gere. tunc facere debes
ſpũalr' ſi tu es d pœctori
b' i choro. Si ãt te vides
ſpũ ipatiẽte agitari meli'
eſt q tu ſtudeas motũ a-
nimi ſubiugar̃. Si ãt aliqs
male legit vl' cãtat. vl' qcũ
q mõ iepte ſe hz ñ ſbmur
mures vl' corrigas ẽ.n. ſpe
cies cuiuſdã iactãtie talis
correctio. Idẽ i lectiõe q̃
tũcũqꝫ ds male z inepte
legat: nec ẽt aliqd ſignũ
facias. qz hic ẽ ſignũ mẽ
tis vẽto elatiõis inflate.
Qñ multi ſubito currũt
ad aliquẽ defectũ iplẽdũ
nõ te igeras. Si aũt null'
eẽt ſupplẽs. tũc tñ oĩ mo
deſtia ad ſupplẽdũ occur
ras. ſz ſi potes talr' dfectũ
anticipes. ne valeat dep̃-
hẽdi. Caue tñ ne duas le
ctiões imediate legas vel
duo reſponſoria. niſi tñ'.

Digitized by Google

ſit defect⁹. ⁊ maxime vbi
multitudo fratrū. Item nō
tā facili te igeras ſi iuueniſ
es. ad dicēdā ea q̄ ptinet
ad ātiq̄s. Nō circūferas
oclos hic ⁊ ide. nec aliquē
videas qd faciat. vł q̄nō
ſe hꝫ. ſꝫ ocul' i terrā dimiſ
ſis. vł ſurſū erectiſ. vł clau
ſis. vł ad libꝝ ſiteſ. Sꝑ qn̄
dicis dīuū officiū. dū ſtaſ.
vł ſedes. nō teneas man⁹
ſub mēto. ſꝫ ſub capa. vel
capulari. vbi nō decēſ eſt
ſꝑ capā hr̄e. Non teneas
vnū pedē ſup altū. vel ti-
bias diuaricatas. ſꝫ cū oī
modeſtia. vt q eē i pſētia
dei tui. Caueaſ ne digitoſ
teneas i narib⁹. Sūt enī
aliq q i h ⁊ talib⁹ miſijs.
nō ſine diaboli ſtimulatio
ne occupanſ. Diuertēs a
diuo offō ⁊ idūotiōez nō
modicā oñdētes. Multi
tales act⁹ pticulares oc-
currūt q nō pñt expmi ſꝫ
ſi hūilitatē hūeris. ⁊ inte
grā caritatē ē oib⁹ victo
te docebis. Tu q̄ legis ac
tēde. qꝛ cū hic ponāt mal
ti act⁹ q ad vnā circūſtā-
tiā variāt. ñ pp h ita ipro
bes ſi aliqn̄ alr fieri opor
teret: ſic ōloquēdo i cho
ro cuꝫ error appet. qꝛ ad
ātiquū bū ptiet emēdaſ.
Gñalr tñ vez ē. q ſuū ē ſi
litigaſ nō ōcet. Min⁹ ma
lū ē patienſ tollerāſ errō
rē q̄ ɔtētōib⁹ ōfuir q̄to
magis i choro. vbi tales
ɔtētiōes ſcādaloſe. ⁊ attē
tiōis. ac trāqlitat mētis
ſūt ɔturbatiue. Silr cum
dico q ſp legat. vł cātet i
choro. Qñqꝫ.n. poſſꝫ ori
ri tali mēte dūotio. q ex
cātu ipedireſ. q meli⁹ eēt
apud ſe dicē offm̄ pcipue
vbi alij eēnt q ſufficerent
ad cātādū. ⁊ ſic ō multis
alijs. put meli⁹ docebit al
tiſſim⁹ ſi ɔtēpeſ oib⁹ et cō
de ſimplici volueris adhe
rere. Nō.n. oꝫ ſibi qſqꝫ fa
cilr credeſ. vt oppoſitū fa
ciat. niſi longo virtutum
exercitio diſcretionis ſpi
ritus ſit adeptus.

¶ De modo predicādi

In p̄dicatiōib⁹ ⁊ ex-
hortatiōib⁹. vtēe elo
q̄o ſimplici. ⁊ ꝯfabulatōe
dōeſtica ad ōclarationē
actuū ꝑticulariū. Et q̄ntū
potes iſtis cū exercitijs.
vt q̄lꝫ pctōꝛ hn̄s illō pcm̄
videat ꝑcuti. ac ſi ſibi ſoli
p̄dicares. talr̄ tn̄ ꝙ v̄ba vi
deant̄ ab aīo ꝓcedē nō̄ ſu
ꝑbo vl̄ idignāti. ſꝫ magis
ex viſceribus caritatis ⁊
pietatis ꝑſne. ſic pr̄ cōdo
let peccātib⁹ filijs vl̄ īfirmi
tate graui. vl̄ fouea grādi
iacētib⁹. quos nitit̄ extra
here ⁊ liberar̄ ⁊ fouer̄ ſic
mr̄. ⁊ ſic q̄ gaudet de ꝓfe
cu eoꝝ. ⁊ d̄ glīa paradiſi
ſꝑata. Talis. n. mod⁹ cō
ſueuit eē ꝓficu⁹ audienti
b⁹. Nā v̄tutib⁹ ⁊ vicijs lo
cutio gn̄alis paꝝ excitat
audiētes. Itē i ꝯfeſſiōib⁹.
vt ſiue blādias puſillanī
mes. ſiue terreas īdura
tos. ſēp viſcera caritatis
oñdas. vt ſꝑ pctōꝛ ſētiat
ꝙ v̄ba tua ex pura carita

te ōſcēdāt. Et īō caritatiu
na v̄ba. ⁊ dulcia ſꝑ p̄ugiti
na p̄cedāt. Tu itaq̄ q̄ ꝯ
ſideras ꝓximoꝝ ꝗab⁹ cū
vtilis p̄io ad deū ex toto
ꝯde recurre. ⁊ hāc pe
titionem ab eo ſimplr̄ po
ſtula, vt tibi illā caritatē
regnet īfūdē i q̄ eſt ſūma
virtutū per quam poſſis
perficere quod optas.

Ad honorē dn̄i nr̄i jeſu xp̄i dicā tibi remedia ꝯ aliq̄s tētatiōes ſpūales. q̄ī iſto tp̄e abun dāt ī terra ad purgādū ⁊ ꝓbādū electos q̄ q̄uis exp̄ſſe manifeſte non ſint de aliquo p̄ncipali articu lo fidei. tn̄ q̄ bene reſpicit cognoſcit ꝙ ſunt i picule deſtructiōis p̄ncipaliū ar ticuloꝝ fidei. ⁊ ꝙ p̄parāt cathedrā. ⁊ ſedē antichri ſto. Quas tētatōes nolo exp̄mer̄ ne ponā materiā ⁊ occaſionē ſcādali ſeu of fendiculū corā ſimplicib⁹ ⁊ īꝑfectis. Sꝫ mōſtrabo

[illegible] i p̃ quã ſpũalem diſcre tione debes te regere ſi nõ vis ẽẽ vict⁹ a p̃dictis tẽta tionib⁹. Et q̃ p̃dicte tẽta tiões veniũt duob⁹ mõis. Primo q̃dẽ p ſuggeſtionez ⁊ illuſionẽ diaboli q̃ deci pit hoiez i regimie qd̃ de bent hr̃e erga deũ. ⁊ i h̃ qd̃ ẽ di. Scd̃o p corruptã doctrinã aliquoꝝ: ⁊ coꝝ mõdũ viuẽdi q̃ iã venerũt in p̃dictas tẽtatiões: ꝓp h̃ volo tibi dicẽ q̃ regimẽ dbes hr̃e erga deũ. ⁊ illõ qd̃ ẽ dei. ſi vis eẽ imunis a p̃dictis tẽtatõib⁹. Et poſt qd̃o dbes regi erga alios q̃tũ ad doctrinã ⁊ modũ viuẽdi coꝝ. Primũ ḡ re mediũ ꝯ tẽtatões ſpũales huius tpis ẽ q̃ ꝓcurat dia bol⁹ i cordib⁹ aliquoꝝ ẽ q̃ illi q̃ volũt ſe ſubdẽ do nõ deſiderẽt p orõnẽ vel ꝯtẽplationẽ vl p alia opa pfectiõis. viſiões vl reue latiões. vl ſẽtimẽta q̃ ſũt ſupra naturã. ⁊ ſupra oẽz curſuz eorum. q̃ diligunt deũ. ⁊ timẽt p veriſſimũ amorẽ: q2 p̃dictũ deſide riũ nõ pt eẽ deſideriũ ſine radice ⁊ fũdamẽto ſuper bie: ⁊ pſumptiõis. vl intẽ tiões alicui⁹ vane curioſi tatis circa deũ. vl ſine fra gilitate fidei. Et p huc de fectuz iuſtitia dei pmittit aiaz q̃ hz p̃dictuz deſide riuz: ⁊ pmittit vẽir i valẽz illuſionẽ ⁊ tẽtationẽ dia boli p falſas viſiões ⁊ re uelationes. ⁊ falſas ſedu ctiões p quẽ modũ ſemi nat maiorẽ pretẽtationẽ ſpũaliũ h⁹ tpis ⁊ radicat eas i cordib⁹ illoꝝ q̃ ſũt nunc̃ṫ anticipi ſz qd̃ pote ris videre p ſubſequẽtia. Debes.n.ſcire qd̃ vẽ reue latiões. ⁊ ſentimẽta ſpũa lia ſecretoꝝ dei. nõ veniũt p ãdictũ deſideriũ: neq̃ p aliquẽ conatuz. ſeu ſtu diuz qd̃ aia hẽat i ſe. ſz tã tuz veniunt pura bõitate dei i aiaz q̃ ẽ i magna hu militate ⁊ i magno deſide rio dei ⁊ reuerẽtia. Nec

ctiaꝫ exercitet ſe i magna humilitate: ⁊ timoꝛe dei pp h̓ vt homo hēat viſio nes ⁊ reuelatiões: ⁊ ſenti mēta ſupꝛadicta. qꝛ i idē delictuꝫ caderet i qͦd per ſupꝛadictuꝫ d̾ſideriū. Se cundum remediaꝫ eſt qͦd in aīa tua i tua oꝛone vel ꝯtēplatione nō ſuſtineas aliquā ꝯſolationē vl̓ par uā ex quo tibi videret̄ ꝙ fundaret ſe in p̄ſumptiōe ⁊ extimatiōe tui ipſius ⁊ poſtq̄ te ducit in abuſio nē ꝓpꝛij honoꝛis ⁊ repu tationem: ⁊ ex quo ſugge ret mēti tue te dignum eē vel hui⁹ vite gloꝛie. ⁊ lau dis vel paradiſi. qꝛ ſcias qͦd aīa q̄ ſentit ſe i tali cō ſolatione venit. ꝗcurrit in plures malos erroꝛes. qꝛ dn̄s per ſuum iuſtuꝫ iudi cium pmittit poſtea dia bolo augmētandi p̄dictā ꝯſolationē. ⁊ accelerādi. ⁊ impꝛimere in illa aīa falſiſſima ⁊ piculoſiſſima ſentimēta. ⁊ alias illuſio nes qͣs ꝯſolatiōes credit ⁊ putat eē veras. Heu heu de⁹ me⁹ quot pſone ſunt decepte p iſtum modum. Et ſcias ꝓ certo qͦd maioꝛ ps raptuum. imo rabieꝝ nūcioꝝ antixp̄i vēit p iſtū modū. Et pp h̓ caue qͦd in tua oꝛone vel ꝯtempla tiōe nō ſuſtineas aliquaꝫ ꝯſolationē. niſi illā q̄ vēit poſt pfectā noticiā ⁊ ꝯple tū ſentimētuꝫ tue humili tatis ⁊ pfectiōis. ⁊ qꝛ ſat pſeuerat̄ dictā noticiaꝫ ⁊ ꝯdictuꝫ ſentimētuꝫ in te ⁊ in magnitudinē. ⁊ altitu dinē d̾i p altā reuerētia ⁊ cuꝫ magno d̾ſiderio ho noꝛis d̾i ⁊ glie. ⁊ qͦd ante dicta ꝯſolatio ꝗdet i pdi ctis. Tertiū remediū ē ꝙ oē ſentimētū ꝙtunq̄ altuꝫ ⁊ ois viſio ꝙtūcūq̄ ſit ſecreta ⁊ ſecreto ubi appeat q̄cunq̄ ſit. ex quo ducit coꝛ tuuꝫ ad opinio nē: vl̓ i ifectionē ꝯ aliquē articlm fidei. vel ꝯtra bo nos moꝛes. ⁊ maxie ꝯtra

hũilitatē vl̄ ꝯ honeſtatem exhoꝛreſcas. quia ſine du bio ex pte diaboli venit. Et ſi appereret tibi aliq̄ vi ſio ſine lumine ⁊ ſentimēto de q̄ ſis certus ꝙ venit ex pte dei. ⁊ pp quā ſis certi ficatꝰ ī cordē tuo ꝙ illud qđ īducit viſio ē deo pla citū noli te firmarē ī. dicta viſiōe. Quartū remediū eſt ꝙ nec pp magnā vitā. nec pp claꝝ itellectū. nec pp aliquā ſufficiētiaꝫ aliā quā vides ī aliquā pſonā. vl̄ aliqbꝰ pſonis noli ſeq coꝝ ꝯſilia. nec eoꝛum mo dos ex quo cognoſcis cla re. ⁊ multū rōnabilr̄ ꝙ eo rū ꝯſilia nō ſūt ſm deū. ⁊ verā diſcretionē. ⁊ p vitā ieſu xpi. ⁊ ſctōꝝ monſtra tā. ⁊ p ſanctā ſcripturā in dictis ſanctoꝝ notificatā ⁊ pdicatā. Et pp h̄ nō ti meas ꝙ ſpnēdo talia ꝯſi lia coꝝ pecceſ p ſupbiaꝫ. ⁊ pſumptionē dū h̄ facis pp zelū ⁊ amorē v̄itatis Quintū remediū eſt ꝙ fu

gias. ⁊ vites familiarita tes ⁊ ſocietateſ illoꝝ ⁊ il laꝝ. q̄ vl̄ q̄ dictas tētatio nes ſeminat. ⁊ diffūdūt. ⁊ vites illas pſonas q̄ ſuſti nēt. ⁊ laudant eas ⁊ noli audire illoꝝ v̄ba. nec col lationes eoꝝ. nec modoſ eoꝝ velis videre. quē tibi demō ſubmiſtrabit. ⁊ oſ det magnū ſignū pfectiō nis ī pluribꝰ eoꝝ v̄bis ⁊ modis q̄ ſi velis accipere. ⁊ ea illis credere venireſ. ⁊ rueres ī picula. ruias. ⁊ pcipitia erroꝝ illoꝛum.

Poſt hec dicaꝫ ti bi aliq̄ remedia q̄ debes attēde re p temetipſuꝫ circa aliqs pſonas q̄ ſemi nāt dictas tētatiōes p eo rū vitā ⁊ doctrinā. Pri mū ꝙ debeſ attēderē erga tales pſonas eſt ꝙ nō hē as magnā eſtimationem viſionū eoꝝ ⁊ ſentimēto rū nec eoꝝ raptuū. imo ſi diceret tibi aliquid qđ ſit ꝯtra fidem. ⁊ ꝯtra ſcriptu

tā ſacrā aut cōtra bonos
mores. abhorreas eorū
viſionē ꝛ ſentimēta tanꝗ̄
ſtultas demētias: ꝛ eorū
rapt⁹ ſicē rabiamēta. Tū
ſi dicāt ſiue inducāt i hoc
qḋ ē ſ3 fidē: ꝛ ſanctā ſcri
pturam: ꝛ ſecunduȝ ſan-
tos ꝛ ſm bonos mores:
noli ſpnere: qm̄ ſpnere
qḋ ē dei. tū nō ꝯfidas to-
talr: qꝛ ſepe ꝛ maxie i ten
tatiōib⁹ ſpūalib⁹ falſitas
induit ſeu abſcōdit ſub ſi
militudie vitatis. ꝛ mali-
tia ſub ſilitudine boni. vt
diabol⁹ poſſit ſepe ꝛ me
li⁹ mortale venenū ſine ſu
ſpitōe diffunderē. Et iō cre
do ꝙ pl⁹ placet deo ꝙ vi
ſiōes ꝛ ſentimēta ꝛ rapt⁹
qui ſm ꝙ dictū ē hñt ſili
tudinē vitatis. ꝛ bōitatis
dimittas ire p tāto ſptaȝ
valēt. niſi exigat aliquis
pſonis rōne ſanctitatis ꝛ
diſcretionis ac eoꝝ hūili
tate [illegible] certū ē ꝙ
pdicte pſone nō pñt deci
pi p illuſiones. nec p ingt

pliū diaboli. Et tūc ꝗuis
ſit pluꝰ viſiōib⁹. ꝛ ſentimē
tis taliū pſonaꝝ ꝯſentirē.
tū ſecuꝝ eſt. nō totalr cre
dere i eis rōne ſui ꝛ p or3
tionē pdictā. ſ3 quātū cō-
cors cū fide catholica eſt.
ꝛ ſacra ſcriptura. ꝛ bonis
morib⁹. ꝛ dbis ſanctis ac
doctris ſāctoꝝ. Scōȝ re
mediū ē. ꝙ ſi p reuelatio-
nē vel ſentimētū: vl̄ aliuȝ
modū cor tuū moueat ad
faciendū aliqḋ op⁹. ꝛ ma
xie op⁹ graue. ꝛ notabile.
nō tibi ꝯſuetū. ō quo non
hēas certitudinē. an deo
placeat. imo dubitas rō-
nabilr. ꝑtrahas morā ad
faciēdū dictū op⁹ vſqȝ ī-
ſpexeris oēs circūſtātias.
ꝛ maxie finales. ꝛ cogno
ſcas ꝙ deo placet. nō tū
ꝙ tu iudices p te tuā opi
nionē. ſ3 ſi potes per teſti-
moniū ſacre ſcripture vel
exēplū imitabile ſcōꝝ pa
trū. Et dico exēplū imita
bile. qꝛ ſm beatū Grego-
riū aliq̄ ſancti ſacere aliq̄

Digitized by Google

ppa q̄ nō debem⁹ imitari
ꝯtūis bōa ēēnt ī eis. ſꝫ de
bem⁹ ea hr̄e ī admiratio
ne ꝛ reuerētia. Et ſi p te-
metipſuꝫ nō potes venire
in noticiā an placet deo.
petas ꝯſiliū a perſonis
approbatis in vita. do-
ctrina. ꝛ ꝯſilio totius ve
ritatis. Tertiū remediū
eſt. q̄ ſi tu ea ſimilis a p̄-
dictis. ſic q̄ nūquā hr̄eris
vl̄ q̄tācūq; hr̄eris. fueris
liberat⁹ ab eis. dirige cor
tuū. ꝛ itellectū ad deū re
cognoſcēdo hūilr̄ grām
dei tibi factā. ꝛ eidē ex cō
de multotiēs. imo ſīdētī
ter regr̄aciēris ſup hoc.
Et caueas tibi q̄ id qd̄ ha
bes purē grās ꝛ bonita-
tē dei velis attribuere vir
tuti. vl̄ ſapiētie tue. vl̄ me
rito tuo. ſiue tuis moribꝰ
neq; qd̄ fuerit factū ex ſe
ſu ſeu a ſorte. qꝛ ſim q̄
dicūt ſācti. hoc ē pncipa
lr̄ p qd̄ deus bñficiū ſue
gratie aufert ꝛ ſubtrahit
hoī ꝯphēdit eū ſubijci

ītratiōibꝰ ꝛ illuſiōib dia
boli. Quartū remediū ē.
q̄ te expōte. ſeu cor de tuo
ītētatiōe ſpāli. p quā es
in dubio ſi icipias ex tua
ppa volūtate aliqd̄ no-
tabile tibi añ icōſuetū. ip
coz tuū refrenādo. ꝛ vo
lūtate expectes hūiliter.
ꝛ cū tremore ꝛ reuerētia
dei. vſq; quo de⁹ coz tuū
clarificet. qꝛ ſcias p certo
q̄ ſi exñdo ī dicto du-
bio ex tua ppa volūtate
incipis aliqd̄ notabile im
cōſuetū tibi nō poſſes ex
re ad bonū finē. Et itēdo
dicēdo icipiēdo opa nota
bilia icōſueta ſup q̄ ē du
biū a ñdictū. Quītū reme
diū eſt. q̄ pp añdictas tē
tatiōes. ſi eas hēas nō di
mittas aliqd̄ bonū qd̄ in
cepiſti. aut nō ceas ī tētati
ōib⁹ añdictis. Et nūq̄
nō debes dimittere orōes
nec ꝯfiteri. nec pdicatiōe
nec ieiunare. nec opa pie
tatis. ꝛ hūilitatis. lꝫ pſo
latiōez nō ſētias ī opib⁹

gndiencia. Secūdū remediū eſt q ſi tētatiões qnſdā ceas hēas. leua cor tuū z intellectū ad deū ɔſiderādo habilr illud qd erit ei honorabilius, vt tue aie ſalubrius ſup tua tētatiōe. ſubijciēdo tuā volūtatē volūtati diuine. ſic q ſi ſibi placet q pſeueres i illis tētatiōibus. ſilr z tibi placeat. vt eum non offendas.

Quia placet mihi multū de hoc qd cepiſti bonū ad honorē dei z ɔ̄ ɔſiderio, nō ſolū q pſeueres. ꝗnimo vt aſcēdas ad maiora opa vtutū, vl ſaltē ɔſideres, idcirco ſcribo tibi aliqs rōes, vñ poteris cor tuū excitare z moueř ad maiores pfectiões oimode vtutis, q̄ nō incepiſti. nec poteſ ſuař p ppriā vtutē. Prima rō ē. qꝛ ſi iſpicias quātū de⁹ ē dign⁹ amari, z honorari ſꝫ ſuā bonitatē z ſapiētiā. z alias ſuas pfectiões q ſūt ſine meſura z ſine ɔmio, videbis q hoc qd credidiſti multū z magnū ad honorē dei. z ſꝫ bōitatē ſuā, ē minimū z qſi nihil i reſpectu q debereſ eē ſm q de⁹ eſt dign⁹. Iſtā rōnē idcirco pono primā. qꝛ pncipalr debem⁹ attēder i oib⁹ opibus nřis honorē z reuerētiā. z amorē dei qui i ſeipſo ē dign⁹ amari p oēs creaturā. Secūda rō ē attēdas qn̄ pp̄t deſpectus z vituperia egeſtates z dolores z paſſionē q̄ tā amarā ſuſtinuit fili⁹ dei pp amorem tui. z hoc vt ames z honores eum. cognoſces q parum eſt, quod feciſti ad deū amādum z honorandum. ſm q facere debereſ. Iſta ratio altior ē z perfectior q̄ ſequētes. z ideo pono eam ſecundam. Tertia ratio eſt. q ſi cogitas innocentiam z perfectionē quam debes habere. ſecundum māda

dei. per qđ teneris eſſe abſq3 oi vicio . ⁊ ſine oi culpa. ⁊ i plenitudine virtutis totius. ſicut eſt ep̄ de bes amare deū ex toto cō de tuo. ⁊ ex oī mēte tua. ⁊ totis viribꝰ tuis. videbis manifeſte īfirmitatē tuā ⁊ miſĕrie i q̄ es ꝓ pdcā īnocētie ⁊ pfectiōe. Quarta rō ē. q2 ſi cogitas multitudinē ⁊ largitatē bñficiorū dei. ⁊ grap̄ corpaliū ⁊ ſpūaliū q̄ tibi ⁊ aliis. vl que ſingulr̄ tibi date ſūt reo ꝙ iđ qđ facis. vel poteris facere ꝓp deum. ē nihil ad diēta bñficia recōpen ſandū ⁊ grās dei. ⁊ maxime ſi liberalitatē attēdas ⁊ bonitatē. Quīta ē. q2 ſi cogitas altitudinez ⁊ nobilitatē remuneratiōis. ⁊ glie pmiſſe ⁊ pate illis q̄ faciunt opa v̄tutū ad honorē dei. qm̄ glia tāto maior ꝗto opa erūt v̄tuoſa ⁊ maiora cogſces ꝓ certo tuū meritū eē nihil i ꝯpa ratione tāte glie. ⁊ deſide rabis facere opa v̄tuoſa ꝙ añ feceras . Sexta rō ēſt q2 ſi attēdas pulchritudinez ⁊ generoſitatem quā hñt v̄tutes i ſe ⁊ nobilitatē quam recipit aīa ꝑ ſupradictas v̄tutes . ⁊ ſi attēdas ad vilitatem ⁊ turpitudinē quam hñt vicia ⁊ pcā conaberis ſi ſapies fueris ad amplꝰ acquirēdū v̄tutes ⁊ āplꝰ fugiēdū vicia ⁊ pcā. Septima rō ē ſi attēdas altitudinē ⁊ pfectionē vite ſcōrū patrū ⁊ eoꝝ multas ⁊ pfectas virtutes. cogſces īpfectionē ⁊ īfirmitatē vite tue. ⁊ tuoꝝ opeꝝ. Octaua rō ē. q2 ſi cognoſcas magnitudinē pcōꝝ ⁊ multitudinē offēſaꝝ q̄ feciſti ꝯtra deū. cogſces q2 opa tua q̄ facis ꝗtūcūq3 bona ſint ſūt nihil ad ſatiſfactōnē ꝑ viā iuſtitie ō offenſis dei. Nona rō eſt. q2 ſi ſpeculeris vniuerſitatē ⁊ pericula tētationū carnis ⁊ mūdi ⁊ diaboli. conaberis

Digitized by Google

ad aſſumēdū maiorē ſu-
mitatē, ⁊ maiorē altitudi
nē. i oī v̄tute q̄ feceris vn
q̄. vt poſſis i maiori ſecu
ritate ꝑſiſtē ꝯ dictas tē-
tatiōes. Decia rō ē, q̄ ſi
cogitas diſtrictū iudiciū
dei i finale. ⁊ cum ꝯparatu
bonoꝝ opeꝝ ⁊ cū ſatisfa
ctiōe de offenſis dei. ⁊ q̄
debeas venire ad dicm̄ iu
diciū videbis q̄ parꝝ eſt
quod feciſti ꝑ bōa opa ⁊
pniam: ſm̄ q̄ facē debuiſ
ſes. Undecia rō ē. q̄ ſi tu
cognoſceres breuitatē vi
te tue ⁊ vicinitatem tue
mortis dubie. poſtq̄ non
habis ſpaciū faciēdi opa
meritoria neqꝫ pniam: co
gnoſceres q̄ cū maiori cor
de ⁊ ſtudio deberes facē
bōa opa ⁊ pniaꝫ q̄ tu fa
cis. Duodecia rō ē, q̄ ſi
aīaduertas q̄liter cūqꝫ in
cipias bonā vitā i quouis
gradu ⁊ continue ⁊ deſi
derio ad maiorē aſcēden
di ⁊ altiorē vitā non pōt
eē ſine fundamēto ꝑſeue-
rantie ⁊ ſtabilit hui⁹ q̄ꝫ
iceꝑiſti. nec pōt eē ſine in-
cluſiōe magne tepiditatis
⁊ negligētie. et q̄ hec duo
mala icludunt. nō pōt eē
ſine magno ꝑiculo viuen
di i multis vitijs ſpūali-
bus. ſm̄ q̄ mōſtrare tibi
poſſem. ſꝫ nimis eēt lōgū
ad ſcribēdū ꝑ lrās. nō du
bito q̄ ſi vel is dictoꝝ ma
loꝝ eē liber ⁊ imunis. q̄
q̄tūcūqꝫ altā vitā icepis.
tu adhuc conaberis in al
tiori ⁊ ꝑfectiori vita eē.
Bernardus ſuꝑ ps. Qui
habitat i adiutorio altiſ
ſimi loquēs de illis. q̄ ſūt
feruidi in ꝑncipio. ⁊ poſ
tea credentes ſe aliqd eē
tepeſcūt. O iquit ſi ſcires
q̄ paruū ē qd hēs, ⁊ hoc
ipm̄ q̄ cito ꝑdes ſi nō ſer
uaueris q̄ dedit. Tertia-
decima rō ē. q̄ ſi cogites
abyſſalia iudicia dei i ferrā
ſuꝑ aliquos q̄ diu ꝑſeue-
rauerūt in magna ſctītate
⁊ in magna perfectiōe q̄
ſic deſeruerit eos. ꝑp aliā

occulta vicia: q nō crede
bat h're. Nō dubito, q̄ q̄
tūc, cū alia vita īceperis.
cū oī die lēdabis tuas affec
tiōes et tēptationes defe
cēdo de viciū plus q̄ fece
ras ante, appropiquādo
te ad pfectā et itegrā san
ctitate: timēdo ne forteā
sit viciū aliqd occultū pp
qd merearis a deo deseri
Quarta adderiū rō est. q si
cogites penas īfernales
pāratos paratas cunctis
pctōrib⁹. credo q leue erit
tibi oīs pnia: humilitas.
paupertas. et oīs labor.
que ī ista vita possis susti
nere pp deū. vt euadas pe
nas supradictas. et cōsi
deris breuiter ad tenēdum
altiores et perfectiorē vi
tā. timēdo periculū vite
et supradictas penas.
Predictas rōes
pl⁹ in breuitate
tāgit q̄ explicā
dere vt tu: autē
iacet pauca et magna cogi
taf, ne q̄ illib; ...sibi ...
alte cōtēplationis et spacio
... scias q̄ si velis p
ficere cū pdictis rōnib⁹ hō
bes formare nō solū p in
tellectū: imo et ēt ...
q̄ per certa affectōes mo
ueas voluntate tuā ad ...
qd dictāt dicte rōnes. Et
vt meli⁹ itelligas replica
do tibi sub breuitate memora
dictas rōnes. dicēdo q̄ si
bi q̄ dicte rōnes nō hnt
efficaciā ī aīa. nisi formet
p affectionē et sentimentū
spūale. Prīa .n. rō nō hz
vigorē. nisi ī aīa q̄ hz ma
gnū spūm. et sentit et cōtēpla
tur nobilitatē et pfectio
nē. et dignitatē dei et cōuē
ad amādū deū et honorā
dū ī oīb⁹ sm q̄ de⁹ est. di
gn⁹. Scōa rō nō hz effi
caciā. nisi ī aīa q̄ cordia
le deuotionē sentit spūalē
caritatē et bōitatē ...
quā nob ... ī sua
ppa passiōe pp nos acce
pta: sic q̄ aīa ...
tis ... facere ...
...

de caritate actuali passione;
Tercia rō̄ proficit nisi in
aia q̄ sentit altitudinē per
fectionis quā requirit dn̄s 7
ꝑcipit eē i creatura 7 pro
funda rōne mādatū dei co
nat adimplere 7 cum ma
gna volūtate venire in di
ctā ꝑfectōnē. Quarta rō̄
solū locū bz i aīa q̄ ꝑ intel
lectū 7 affectionē recogi
tat magnitudinē 7 nobili
tatē bn̄ficioꝝ dei a glia
ipsius. 7 q̄ conat repn̄tare
deo famulatū debitū s̄m bn̄
ficia recepta. Quinta rō̄
[illegible] valorē tm̄ i aia q̄ bz in
extimatiōe visionē diuinā amo
re gloriā ꝓmissaꝫ i paradiso. 7 q̄ bz firmā fidē 7
[illegible] puenīēdi ad illā gliam;
per bona opera [illegible]
[illegible] operib' [illegible]
venit ad illā gloriā superna.
[illegible] Sexta rō nō bz ef
ficaciā nisi in aīa q̄ bz
[illegible] vicia 7
[illegible] ab boīa [illegible]
[illegible] 7 maiorē
perfectionē [illegible]

gratie dei. 7 hoc cum ma
gno excessu 7 altitudine.
Septima rō bz solū veri
tatē in anima que habet
in magna extimatiōe vi
tas sanctoꝝ cū desiderio
imitādi. Et maxie itēdo
dicer perfecte 7 perfecto
rum. sicut est virgo Ma
ria pricipaliter. Joannes
baptista. Joānes euāgeli
sta. 7 oēs Apostoli. 7 sic
de alijs. Octaua rō nō ꝓ
ficit nisi in aīa que aggra
uat offensas quas ipa fecit contra deū. 7 q̄ bz vo
luntatē magnam faciēdi
deo iustitiā 7 satisfactōeꝫ
peccatoꝝ suoꝝ per bōa
opera 7 virtuosa. Nona
ratio non habet locum.
nisi tātū in anima que sen
tit suam debilitatē 7 gra
uitatē 7 periculū tempta
tionuꝫ ꝓpter qḋ conatur
ad fugiēdū occasionē ca
dēdi i tēptatōēs 7 adquirē
endū [illegible] securitate gr̄e dei.
Decima rō nō bz l ocū
nisi in aīa que cogn oscit

pctā ſua. ꝛ hēt timorē z. ꝛ tremorē cordialē ſnie finalis iudicij que debi: ur ꝯtra peccatores q̄ nō egerūt penitentiā de peccatis ſuis. Undecia rō non hꝫ locū niſi in aia q̄ hꝫ timorem mortis. ꝛ hꝫ magnū ꝓparamētū faciēdi opa meritoria. Duodecima rō tātū ꝓficit aie q̄ ſentit vel itelligit q̄ ichoando bonā vitā ſine conatiue ꝛ deſideriū altiorē vitā aſſumēdo, nō pōt ſine iclusione pdictoꝝ viciorꝝ ꝛ ſine ꝑiculo grandiū maloꝝ. ꝛ q̄ non vult fugere dicta vicia ꝛ pericula. Tertiadecia rō nō hꝫ efficaciam niſi i aia q̄ ſūme curat de ſua ſalute. ꝛ timet ſeꝑatiōnē a grā. Quartadecia rō nō hꝫ efficaciā niſi i aia q̄ timet de penis dānatoꝝ ſentiēdo q̄ digna ē venire i penas ſupradictas ꝓ offēſas q̄s cōmiſit ꝯtra deū. ꝛ q̄ vult ꝛ conat̄ vitare

pēas addictas ꝑ ſatiſfactionez pnie. Et nota q̄ ꝯcluſio. ꝛ finis cuiuſlibet rōniſ oꝫ eē i duob᷒. Pm̄o in ſentimēto ꝓꝑe iꝑfectionis ꝛ nihilitatis. Scđe in deſiderio ꝛ conamine veniēdi i altiorē vitā: ſic q̄ nō ſit ſentimētū ꝓꝑe iꝑfectionis ꝛ annihilationis ſine deſiderio ꝛ conamine maioris ꝑfectiōis ꝛ vite altioꝛ: ꝛ ecōuerſo.

Qui vult fugere atq̄ euadere laqueos atq̄ tēptatiōes antiqui ſeu diaboli ſi ualeat: oꝫ hēre in ꝓꝑo ſentimēto ſuta duo. Pm̄o q̄ ſentiat de ſe ipſo ſic ꝺ vno corpe mortuo pleno vmib᷒ ꝛ maleolēti. ꝛ ſic de vno cadauere qḋ dedignat̄ vidē ꝛ intueri: imo claudūt nares ꝓꝑ ei᷒ peſſimū odorē ꝛ fetorē: ꝛ auertūt faciem vt nō videāt talē ꝛ tātā abhoiationē. Sic oꝫ cariſſime facē ſemꝑ mihi. ꝛ tiā

bi: ſʒ pl⁹ mihi: q2 tota vi
ta mea fetida eſt tot⁹ feti
dus ſũ. ⁊ corp⁹ meũ ⁊ aīa
mea: ⁊ oīa q̄ itra me ſunt
fece ⁊ putredine pctõꝝ. ⁊
iniq̄tatū fetidiſſima ⁊ ab
hominabiliſſima ſũt: ⁊ qḋ
deteri⁹ ē q̄tidie hũc feto-
rē i me ſentio recēti⁹ ⁊ an
guſti⁹ reuocari. Et oꝫ ta-
lē fetorē de ſeipſa ſentire
fidelis aīa cũ maxīa vere
cũdia corā deo ſic corā il
lo q̄ oīa videt: ⁊ ſic ſic ſi
eēt corā diſtricto iudicio
⁊ dolere maxie de offen-
ſa dei ⁊ pditiõe grē aīe in
q̄ erat qn̄ redēpta fuit p̄-
cioſiſſimo xp̄i ſanguine: ⁊
abluta p baptiſmū. Et ſi
cut ſibi ⁊ deo fetere ſe cre
dit ⁊ ſentit: ſic ēt credat ⁊
ſentiat q̄ nõ ſolũ corā an
gelis: ⁊ ſctīs aīab⁹: ſed ēt
corā oīb⁹ hoīb⁹ viuētibuſ
ſit abbomiabilis ⁊ fetid⁹
⁊ q̄ ſcā ⁊ dcā ſua nõ ſolũ
hoīes videre ⁊ audire de-
dignant: ſʒ q̄ nares ſuas
claudāt: ⁊ auertāt facies
ſuas ne ipſ videāt: ⁊ tāq̄
fetidū cadauer de medio
eoꝝ expellāt: ⁊ ſic ab eis
alienat⁹ ⁊ ſepat⁹ ⁊ piect⁹
ſicut pluſq̄ leproſus: vſq̄
veniat ⁊ reuciat ad ſeipſ
Et ſicq de eo iuſticiā fa-
ceret: ⁊ de corpe ſuo ſen-
tiat q̄ iuſtum ē: ⁊ ita cre-
dat ēt ſi ſibi oculi erue-
rent: naſus trūcharetur:
man⁹ abſciderent: ⁊ aures
⁊ dētes: ⁊ ſic de alijs ſenſib⁹
corporalibus: ⁊ mēbris q̄-
cũ quib⁹ deū offenderat
⁊ creatorē. Itē q̄ deſpicit
deſideret: ⁊ pētatq̄ oīa
vitupia: verecūdias: oēs
maiores iniurias: blaſphe
mias ⁊ cetera aduerſa: ſūma
cū gaudio ⁊ letitia re-
cipiat: ⁊ patienter ferat.
Et opꝫ q̄ diffidat de te-
ipſo totaliter ⁊ de oīb⁹ bo-
nis tuis: ⁊ ō tota vita tua
Et cōuertas rē totū: ⁊ rec-
clinabis ſup brachia Ie-
ſu xp̄i pengrini ⁊ viliſſi-
mi: ⁊ improperati deſpecti
[illegible]

in ſe moliar in oibꝰ [illegible]
mētis ſuis hūanis. ⁊ Je-
ſus xp̄s crucifixus viuat
in corde tuo ⁊ in tua aia ⁊
[illegible]
[illegible] ⁊ cor [illegible]
[illegible]
[illegible] fantaſiam [illegible]
[illegible] ſolē ſtare in cruce
[illegible] ⁊ ſuſpēſum
[illegible] exemplis virginis ma
[illegible] mortū in mūdo ⁊ vi
[illegible] fide. Et q [illegible]
[illegible] tota [illegible]
ad reſurrectionē [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] renouari [illegible]
[illegible] eccleſie [illegible]
[illegible] ſanctis [illegible]
[illegible] meditationibus
[illegible]
[illegible] virtutum ⁊ gra
[illegible] debes [illegible]
[illegible] affectu [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

⁊ vox laudis: oīmodo obe-
dientie ꝓptitudo ⁊ ſua-
uitatis oīne ꝑ poſſe degu-
ſtatio. Et io primus debes
iſta ſeptē deuote petere a
deo. ex pte dicēdo. Hec
ieſu facut totis medullis
aīe te, ſūme tamē a reue-
reat. ⁊ pro oī honore tuo
fortiſſime zelari: ita q oē
tuū obprobriū: tanq tue
glie zeloſiꝰ vehementiſſi-
me extoleā. ⁊ potiſſime
ſi in me. aut a me. vl ꝑ me
fcā tibi ſint obprobria vl-
la oī. dā et vt tuā oīa. tanq
tua creatura humiliter ado-
rē ⁊ recognoſcā. ⁊ de oī-
bus bn̄ficijs [illegible] mihi im-
pēſis grās ſemp agā. ⁊ h
cū ſūma gratitudine cor-
dis. Da et vt in oībꝰ ſem-
p te bn̄dicā laudē ⁊ ma-
gnificē. ⁊ h cū ſūmo iubi-
lo ⁊ tripudio cordis. ⁊ ti-
bi in oībꝰ obtemperās ⁊
obediēs. ſemp [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

tis l3 ois indignus. et in-
gratus. Quistum p3 tc.
Debet et circa seipsum ex-
ercere. alio septiformi af-
fectu. Primo s. q3 totus de
suis vicijs et defectibus cō-
fundatur. Secūdo vt peccā-
tū sua tā offensiua. et sibi
ipsis maculatiua ac [illegible]
mis et acerbissimo dolo-
re plāgat et deploret. Ter-
tio humiliatio sui et [illegible]
catio, vel cōtēptu. vt. s. to-
tis viribus se sic rem vilissi-
mā et fetidissimā spuat et
cōtēni appetat. vt. [illegible]
Quarto rigore seuerissi-
mo. vt. s. [illegible] asperis-
sime maceret. et macerari
appetat [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] Quinto ira iplacabi-
li [illegible]
[illegible]
[illegible] Sexto vigore [illegible]
[illegible] vt. s. [illegible]
[illegible] potētias suas
semper [illegible] virilissimas
[illegible] bonū re-

neat purgatos et affectos.
Septimo discretiōe pfecte
modestie. seu moderātie.
vt. s. ī oibus districtissime
seruet mensurā et modū ī-
ter. v3. nimium et nō satis.
vt. s. nihil sit in eo superflu-
um. nihil diminutū aut de-
fectiuu3. nec plus q̄ debet
aut minus q̄ deceat.

DEbet et circa p-
ximū se exercere
alio septiformi
affectu. Primo s.
per piā cōpassionem. vt. s.
ita sentiat aliorū mala et
icōmoda sic sua. Secūdo p
dulcē cōgratulationē. vt.
s. de aliorū bonis letet sic
de suis. Tertio p tranquil-
lā supportatione et cōdo-
natione. vt. s. molestias et
iniurias ab alijs illatas
pacifice tolleret. et ex cor-
de indulgeat et condonet.
Quarto p benignā affa-
bilitatem. vt. s. sit ad oēs
benignus. et oibus bonū af-
ficeret et oportet. et tale se ex-
hibeat [illegible]

5° preueniētes bñdicē. s. vt oēs sibi pfcrat. ⁊ oēs reuereat. ⁊ oib⁹ ex eo ꝛde se subdat. taꝗ oñia suis. 6° ꝑ ꝯcordiā vnanimē. vt s. q̃tū in se est. ⁊ q̃tū fieri pōt vnū pōt esse vnuz sentiat cū oib⁹. ⁊ ita sentiat se cū oēs ⁊ illos se. ⁊ oium rectū velle pro suo reputet ⁊ econtra. Septio christiformē sui pro oib⁹ oblationē. s. vt ad instar xpī ꝑ oium salute sit pat⁹ ⁊ sollicit⁹ ponere vitā suā. ⁊ die noctuqꝫ orare ⁊ laborarē ꝙ oēs in xpo uiuscerent. ⁊ xp̄s in eis. Sed tñ nec ex h' credat. ꝗn vicia hominū sint pro toto posse cauēda ⁊ fugiēda. Sciendū ꝙ qñcūqꝫ ex societate maloꝝ bonum; vel impfectoꝝ periculū vel peccati retrahēre vel ipediēs a pfectiōe vel feruore p̄dictaꝝ vtutū debes a talibus sicut a serpētib⁹ vel ꝯtagiosis oib⁹ elōgari. Nā quē carbo ita ignit⁹ ꝗn i aqua frigescat aut tepescat, sic econtra. vix ē carbo ita frigidus ꝗn aceruo carbonū ardētium accēdat. Alias vbi piculuz huiusmodi ñ iminet. etiā mera simplicitate debes alioꝝ nō videre defectus aut si videas ꝑ cōpassionē reportare. aut supportare vt tuā. Ut āt vtiliter ad tpalia ⁊ eterna te habeas pfecte. scito ꝙ tpalia debes aspicere sub q̃druplici sensu. Primo. s. vt tanꝗ pegrinus. ꝗd ꝓ ea sentias oia vt extranea aliēa ⁊ i tm̄ vt tua vestis suo sit sensu. ita extranea sicut eēt i Hispania vel in India. 2° vt i uno vsu abūdātiā rerū suꝑ vener. aut mare submergēdo. 3° vt in uno vsu oēm inopiā ⁊ egestatē sentias. q̄ ipa ē scala p̄ ꝙ ascēdit ad celestias diuitias ⁊ eternas. 4° vt societatē ꝯtuberniū ⁊ apparatū oium rerum ⁊ magnarū fugiēs nō ex cōsū-

ptu: tñ de ſocietate pau- perũ glieris. ꝛ in memo- ria ꝛ aſpectu atqꝫ cõuer- ſatiõe pauperũ ꝛ deiecto- rũ. vel deſpectorum tot⁹ le- teris: q̃ſi ex p̃ſſi imagie xp̃i ꝛ eis q̃ſi regib⁹ cũ ſumma alacritate ꝛ iocũditate ꝛ reuerencia aſſocieris.

Undeci ſũt p- fectiões neceſ- ſarie pſone. q̃ ſeruit deo i vita ſpũali. Pria ẽ clara ꝛ pfe cta noticia ſuorũ defectuũ ꝛ ſuarũ infirmitatũ. Scḋa eſt magna. ꝛ ferués impu gnãtia ꝯ malas iclinatio nes: ꝛ ꝯ ſuas voluntates ſeu paſſiones rõni repu- gnãtia. Tertia eſt timor magn⁹ quẽ hẽre oꝫ de offẽ ſis hacten⁹ factis ꝯ deuꝫ: nõ ẽ cert⁹: an bñ ſatiſfece rit nec ſi cũ deo fecerit pa cẽ. Quarta ẽ magnus ti mor ꝛ tremor q̃ oꝫ eẽ in ipſo ne p ſuã familiarita tẽ itẽꝝ cadat i ſimilib⁹ vl maiorib⁹ pctis. Quita ẽ fortis diſciplina ꝛ aſpera correctio ad regẽdũ ſuos ſenſus corpales ꝛ totum ſuũ corp⁹ ſpiritui ſubiuga- re i obſequiũ ieſu chriſti. Sexta ẽ fortitudo ꝛ ma- gna patiẽtia ĩtẽtatiõibꝰ ꝛ aduerſitatib⁹. Septia eſt vitare virilr oẽm pſo- nã ꝛ oẽꝫ creaturã aliã. q̃ ipelleret eum. aut eẽt ſibi occaſio nõ ſolũ ad pctm̃ ſꝫ et ad aliquã impfectio- nẽ vite ſpũalis: ſicut vitũ dmonẽ iſernalẽ. Octaua eſt q̃ portet i ſe crucẽ xp̃i q̃ hꝫ q̃tuor brachia. Pri- mũ eſt mortificatio vicio rũ. Scḋꝫ ẽ drelictio oĩuꝫ bonorum tpalium. Tertiũ ẽ derelictio oĩum affectio- nũ carnaliũ parẽtũ ſuorum. Quartũ ſui ipſi⁹ ꝯtẽtus ꝛ abhominatio ꝛ annihila- tio. Nõ ẽ diutiſſima ꝛ cõ tinua recordatio bñficio- rũ dei. q̃ hacten⁹ recepit a dño ieſu xp̃o. Decima eſt die ac nocte ſtarẽ i ora tione. Undecia ẽ guſtare

a ſeruire diuino dulcore cõtinue. Duodecima ē ma gnū ⁊ feruēs deſideriū ex altādi nr̄a₃ fidē, ſ. ꝙ ieſus xp̄s ab oib⁹ timeret, ama ret, ⁊ cognoſceret. Ter tiadecima ē hr̄e mīam ⁊ pietatē in oib⁹ neceſſitati bus ſuo pximo: ſicut ſibi vellet hri. Quartadeci ma eſt regratiari ex toto corde tuo i oib⁹ deo glifi care ⁊ laudare in oibus ieſum xp̄m. Quītadecia eſt, ꝙ poſtq̄ hec oīa fece rit ſentiat ⁊ dicat, dn̄e dn̄e me⁹ ieſu xp̄e, nihil ſu₃, ni hil poſſu₃, nihil valeo ⁊ male tibi ſeruio, ex in oi bus ſeru⁹ ſū inutilis.

Tres ſūt radices euā gelice ꝑfce paupertatis ſeu pncipales ptes, abdicatio oīs ſui iuris: re₄ tpaliū moderatio, paupis vſ⁹ hi mat⁹ ad vtrūqꝫ affectus. Tres ſūt partes abſtinē tie, ſ. eneruatio carnalis amoris. ⁊ ſollicitudīs vi te ſine ſubſtētatiōib⁹, non curare d̄ abūdātia. vl' ſuf ficiētia victualiū delicato ru₃. ⁊ vti parte oblatio₄. Tres ſunt a nob ſingula riter fugiēda. ⁊ metuēda. Pmo exterioꝝ diſtractio negocio₄. Scdo iterio₄ pmotio ⁊ exaltatio. Ter tio tpaliū re₄ ⁊ carnaliū aictia ꝑ ad ſe, vl' ſuos ami cos, vel ſuū ordinē imode rata vl' fordiata affectio. Tria ſūt a nob ſingulari ter exercēda ⁊ amplectē da. Pmo deſideriū ppri. ꝑtēr⁹ abiectiōis ⁊ exter ne vilicatiōis. Scdo vi ſcerosa ꝯpaſſio ad ieſum xp̄₃ crucifixū. Tertio ſuſ ferēda pſecutionū ⁊ mar tyrio₄ ꝑ dilectiōe cultus nois xp̄i ⁊ euāgelice vite. h tria ſūt ꝑ q̄dā v̄ba extē ſiua p⁹ horas diei gemiti b⁹. ⁊ ardētib⁹ ſuſpiriis po ſtulanda. Tria ſūt a nob ſingulr ⁊ q̄ſi aſſidue medi tāda. Pmo xp̄s crucifix⁹ icarnat⁹ ⁊c. Scdo ſtatus aplo₄ ⁊ fratrū pitrico₄

nſi cordis. Et cū deſiderio vt illis cōformemur. Tertio ſtatꝰ virorꝝ euāgelicorū futurꝰ. Et hoc debes die noctuqꝫ meditari. ſ. ſtatū pauperrimorum ſimpliciſſimorum ꝛ manſuetorum hūiliū abiectorꝝ caritate ardētiſſima ſibi cōiūctorꝝ nihil cogitātiū. aut loquētiū. nec ſaporātiū. niſi ſolū ieſū xp̄m. ꝛ hūc crucifixū: nec d hoc mūdo curātiū. ſuiqꝫ oblitorꝝ. ſupnaꝫ dei ꝛ beatorꝝ gloriā cōtēplātiū. ꝛ ad eā medullitꝰ ſuſpirātiū ꝛ anhelātiū. ꝛ ob ipſiꝰ amorē ſp mortē ſperātiū. ſiue dſiderātiuꝫ ꝛ adiſtar pauli dicētium. Cupio diſſolui ꝛ eē cum xp̄o ꝛ inumerabiles ac ineſtimabiles te theſauros diuitiarꝝ celeſtiū. ꝛ ſuper dulces. ꝛ melliſluos riuos diuitiarꝝ. ſuauitatū. ac iocūditatū. Et ſup oia mirabiliter expāſos. ꝛ ſuper īfuſos. Et p cōñs imaginari debes eoſipſos. vt cātātes cāticū angelicū cū iubilo citharizātiū ꝛ citari cordiſ ſui. Hec imagiatio ducet te pluſq̄ credi pōt in q̇ddā īpatiēs dſideriū aduētꝰ illorꝝ tēporꝝ. Ducet te i q̇ddā admirabile lumē i q̇dā amoto oiſ dubietatis ac ignorātie nubilo. ꝛ lipidiſſime videbi. ꝛ diſtricte diſcernes oēs defectꝰ iſtorꝝ tēporꝝ. ꝛ immixtū vł miſticū ordineꝫ eccleſiaſticorꝝ ordinū pductorꝝ ꝛ pducēdorꝝ ab initio xp̄i vſqꝫ ad finē ſcl'i. ꝛ vſqꝫ ad gliam ſūmi dei ꝛ ieſu xp̄i. Crucifixū ſemper portata i corde tuo. Ut te ad ſuam eternam gloriā perducat. Amen.

¶ Explicit tractatꝰ d vita ꝛ iſtructōe ſpūali a magiſtro Uincētio ordis p̄dicatorꝝ. egregio p̄dicatore chriſti editus. Finis.

¶ Impreſſum Uenetijs per Petrū d Quarēgijs Bergomēſem die. 16. menſe Junij. 1516.

Digitized by Google